

تەفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

به‌رگی [۴]

نووسینی

مه‌لا مه‌حموودی گه‌لا‌له‌یی

جزمی [۷]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تەفسىرى رەۋان

بۇ تېگە يىشتى قورئان

بەرگى چوارەم

نووسىنى

مەلا مەحمۇدى گەلا ئەلەيى

جزمى (۷ ، ۸)

بەھار ۋە كۈز ۋە كۈن ۋە كۈن

❖ تەھسىرى رەۋان بۇ تېگەشتىنى قورئان

❖ نووسىنى: مەلا مەھمودى گەلاڭلىيى

❖ چاپى يەككەم

❖ چاپخانىەى ئۆفسىتى تېشك

❖ تىراز: (۵۰۰) دانە

❖ ژمارەى سپاردن (۱۷۰) ى سالى ۱۹۹۹

❖ مافى چاپکردن پارىزراۋەو تەنھا ھى نووسەرە

❖ چاپ و ھەلەچىن: مەلەندى كۆمىيوتەرىي ئاۋىزە - سىلمانى

به‌ناوی خواص به‌خشنده و میهره‌بان

به‌یوه‌ندی جوله‌که‌و نه‌صرانیه‌کان به‌موسولمانانو دوزمنیه‌تی

جوله‌که‌و برپواهیانی که‌شیش و ره‌به‌نه‌کان

﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾

وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ذَلِكَ بِأَنَّهُ

مِنْهُمْ قَسِيسِينَ وَرُهَبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ

إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ

رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا

جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾

فَأَنبَاهُهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا فَجَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾

پاش نه‌وی له نایه‌ته‌کانی پېشودا؛ باسی حالو چۆنیه‌تی نه‌هلی کیتابی
کردوو ریسوایی و عه‌یبو عاریانی ده‌رخت، پوچه‌لی و بی‌بناغی بیرو
باوه‌ری جوله‌که‌کانی دیاری کرد، هه‌روه‌ها بیرو باوه‌ری گه‌نده‌لو بی‌بناغی
مه‌سیحی‌یه‌کان که (سێ خودایی و عیسا خودایی‌یه....) روون کرده‌وه، نه‌مجا
ده‌ست ده‌کا به‌دیاری کردنی هه‌لو‌تستیان له باره‌ی دۆستایه‌تی و دژایه‌تی
کردنیان بۆ موسولمانان، نه‌وه‌ش ده‌خاته‌ روو؛ که جوله‌که‌کان نه‌وپه‌ری
دژایه‌تیان هه‌یه بۆ موسولمانان، له‌م رووه‌وه له‌ناستی کافره‌کان دان،

بەقەدەر ئەوان رقیان لە موسولمانانە: بەلکوو لەوانیش زیاتر رقیان لی یانە؛
بۆیە لە نایەتە کەدا جولە کەکان پێش موشریکەکان خراون.

ئێبنو مەردەوێی لە ئەبو هورەیرەو رىوایت دەکا : دەلی
پێغەمبەر ﷺ : فەرموویەتی : لە هەر شوینیەک جولە کەیکە موسولمانیکی بۆ
هەلبکەوێ هەولێ تیرۆر کردنی دەدا ، ئەوەتا قور ئانیش ئەو دووبات
دەکاتەو کە ئەصرانییەکان بەرامبەر موسولمانان لە جولە کەکان نەرمترن و لە
رووی خۆشەویستی یەو بۆ موسولمانان لە جولە کەکان نزیکترن !
دەربارەى هۆی هاتنە خوارەوێ نایەتی ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ
عَدَاوَةً.....﴾ چەند رایەک هەیە .

ئێبنو ئەبى حاتم لە سەعیدی کوری موسەییەبو ئەبویە کوری
(عبدالرحمن) و عوروێ کوری زوبەیرەو رىوایت دەکا ؛ کە گوتویانە :
پێغەمبەر ﷺ عەمرى کوری ئومەییەى خەمەرى نارد بۆ حەبەشەو
نامەیکیشی پێدا نارد بۆ نەججاشى و کاغەزە کەى پێغەمبەرى پێدا : ئەویش
خەیندیەو ، ئەمجار بانگی جەعفەرى کوری ئەبو طالیبو هاوێلانی کە
لە گەلیا بوون کردو ، ناردی بەدوای قەشەو راهیبەکان داو کۆی کردنەو ، پاشان
داوای لە جەعفەر کرد : کە سورەتی (مەریەم) یان بەسەردا بخوینى ، کە بۆی
خویندن ئیمانیان بە قورئان هێناو موسولمان بوون . هەموو چاویان پڕ بوو لە
فرمیسکتو هۆن هۆن ئاو لە چاویان دەڕژایە خواری ، ئەو کۆمەلە ئەوانەن کە
خوا دەربارەیان نایەتی ﴿لَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً﴾ تا دەگاتە ﴿فَاكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِينَ﴾ ی ناردۆتە خواری . دویارە ئێبنو ئەبى حاتم لە سەعیدی
جوبەیرەو دەگێڕتەو دەلی : نەججاشى سێ کەسى لەبیاو چاکتو هاوێلانی
خۆی نارد بۆ خزمەت پێغەمبەر ﷺ ئەویش تەشریفی سورەتی (یس) بەسەرا
خویندن ، هەموو دەستیان کرد بە گریان و تیان تەئای ئەمە چەند لەو دەجى
کەبۆ سەر عیسا تێردراوێتە خواری !! نیتەر ئەو نایەتە دەربارەى ئەوان هاتۆتە
خواری !

نەسانی لە عەبدوللای کۆری زوبەیرەو دە گێڕێتەو : دەلی نایەتی ﴿واذا
 سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ...﴾ دەربارەى نەجاشی و هاوەلانی هاتۆتە
 خوارى. طەبەرانى لە ئیبنو عەباسەو هەمان را دە گێڕێتەو . طەبەرى دەلی :
 قسەى راست نەوێه : کە خودای مەزن ستایشى گڕۆهیکى کردووە کە
 گوتویانە ئیمە نەصرانین، پیغەمبەرى خودا ﷺ بە نزیکترین گڕۆهێ بۆ
 موسولمانان حلیب کردوونو ناوی نەبردوون، دەگونجی مەبەست بەو گڕۆه
 هاوەلانی نەجاشی بیت، دەشگونجی مەبەست گەلو نەتەویدە کە بیت لە سەر
 ئاینی عیسا بووین، بانگەوازی پیغەمبەرى ئیسلامیان پێ گەیشتیو کە
 گوتیان لە قورئان بووی بۆیان دەرکەوتی کە ئەو ئاینە ئایینیکی حەق و
 راستەو ئەوانیش لوتبەرزیا نەواندیو موسولمان بووین!!

﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾
 سۆتند بێ ئەى فروستادە! ئەتۆ دەستت دەکەوێ دژوارترین خەلک لەبارەى
 دوژمنایەتى کردنیان بۆ موسولمانان جوله کەو ئەوانەى کە شەریک بۆ خودا
 دادەنن، سەرەتەرین دوژمن بۆ موسولمانانی سەردەمی هاتنە خوارەوێ
 قورئان جوله کەکان بوون: چونکە کوفرو خوا نەناسی ئەوان کوفری رەبەری
 نینکاری کردو ژێرخستنی حەقە، بەلکۆو دوژمنایەتیه کەیان لە دوژمنایەتى
 موشریکەکانیش قوتەر، چونکە لە نایەتە کەدا جوله کە پێش موشریکەکان
 خراون، هەر لەبەر زێدەرەویییان لە دوژمنایەتى کردنی خواناسان دا، چەند
 پیغەمبەریان کوشتوون، تەنانهت چەند جار هەولو تەقەللایان دا پیغەمبەرى
 ئیسلامیش تیرو بکەن، ژەهریان بۆ کردە ناو خواردنەو، سیحرو جادووێان
 لی کرد، دەندەنەى موشریکەکانیشیان دەدا کە لە شکرکێشی بکەنە سەر
 موسولمانان: ئەمجار لەپەلەى دووەمدا بۆ دوژمنایەتى کردنی موسولمانان
 موشریکە بپەرستەکانن، چونکە ئەوانیش حەقیقەتى ئایین نازانن، خودای
 تاکو تەنیا نانس، برۆیان بە پیغەمبەرایەتى حەزەرەتى موحەممەد نیه:
 هەردوو گڕۆهە کە: جوله کەو موشریکەکان دەشوپهینه یەکتەری لە کوفرو سە
 رەقو یاخی بوون لەخودا و ژیان خوشەوێستی و خۆوێستی دا، هەروەها لەکەم
 سۆزی و بێ رەحمى دا، لەدەمارگیری و رەگەز پەرستى دا، بەلام عەرەبەکان

که می له جوله که کان دلنرمتریبون، سهخی تهییعتو میوان نهوازبون، به هیترین زیانو بهر بهر کهانی که توشی پیغه مبر ﷺ بوو له لایهن جوله کهانی حیجازو عمره به بت پرسته کانی نیوه دورگی عمره بی بوو، به تایبهتی دانیشتوانی مه که و طائفو دهورو بهریان ﴿وَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى﴾ سوتندی تهتو دهست ده کهوی نزیکترین گروهی ناده میزاد له باره ی خوشه ویستی یوه بوو موسولمانان تاقبو کومه لیک که ده لین: تیمه نه صرانین.

پیگومان پیغه مبر ﷺ باشتترین دوستایهتی له مه سیحی یه کانی حبه شه ده بیینی، زور به ریکو پیکي پهنای کوچره موسولمانه کانیان دا، نهو موسولمانانه ی که پیغه مبر له سره تای پیدا بوونی ثابینی نیسلام دا ناردنی بو حبه شه له ترسی تهوی نهو کوو کافره کانی مه که زیانیان پییگه یهنن.

هروه ها پیغه مبر ﷺ چند نامیه کی نارد بوو لای پاشاو مهلیکی گلو نه تهو کانی نهو سرده مه، وه لامی مه سیحی یه کان له هه موو تهوانی تر جوانتریوو، هیرقلی روم له شام، که نامه کی پییگی هه ولی دا که گله کی موسولمان بین، به لام سرکه وتوو نهوو، چونکه گله کی میشتک وشکو کونه پرست بوون، تیر به نامیه کی ریزو نیحتیرام وه لامی پیغه مبری دایه وه. موقه وقیس که پاشای قیبطی یه کان بوو له میصر، نهویش وه لامی کی زور جوانی دایه وه، له گله نامه که شی دا دیاری یه کی شیاوی نارد، پاشانیش که ولاتی میصر له لایهن موسولمانه کانه وه رزگار کراو دانیشتوانی له نزیکه وه هه لسو که وتی موسولمانان بین خیرا زوویان کرده موسولمان بوون. قیبطی یه کان له هه موو کهس خیرا تریبون بوو موسولمان بوون. نه صحه مه (نه ججاشی) پادشای حبه شه له گله دارو دهسته کهیدا موسولمان بوون، کاتیکیش نه صحه مه کوچی دواپی کرد پیغه مبر ﷺ نوژی مردوی له سر کرد به غانیبی و خفه تیشی بوو خوارو تازی یه بوو گرت.....

نه مجار بهروردگار هوی دوستایهتی و خوشه ویستی مه سیحی یه کان ده ریه ی موسولمانان بوو روون ده کاتمه: ده فرموی: ﴿ذَلِكَ﴾ نهو

دڵنەرمی و خۆشەویستی بەی مەسیحی بەکان بەرامبەر موسولمانەکان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ بەهۆی ئەوەوە یە : کە ئەو مەسیحی یانە زانیان تێدان، ﴿وَرَهَبَانًا﴾ خوا پەرستو تاعەتکریان تێدان، کە هەمیشە بانگەوازی خەڵک دەکەن بۆ رەوشت بەرز و خۆشەویستی و دنیا نەویستی ﴿وَلَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ لە ناستی حەقدا مل کەچو فرمانبەردارن، لە بیستی حەق و وێژدان بەکارهێنان لوتبەرز و نانۆین، هەمیشە ترسی خۆدایان لە دڵدا جێگیربوو، بێ فیزو بێ دەعیو تەکەببۆرن، مل کەچی حەقو راستین، بە شێک لە فەزیلە نایینەکیان خۆ بە کەمزانیو فرمانبەرداری گەردنکەچیانە بۆ هەموو فرمانێ وایە، بە لکۆو فرمانیان پێکراوە کە تەنانت دۆژمنیشیان خۆش بوو، بە هیچ شێوەیەک شەرەنگیزیان تێدا نەبێ، نە گەر لاروومەتی راستیان دان خێرا لاروومەتی چەپیان بۆ نامادە بکەن؛ هەموو ئەم رەوشتو بنەما نایینەکیان کاری کردۆتە سەر جەماوەری مەسیحی و یەناشتیخواز هاتوونە پیش چاو، بێ گومان و لە مەسیحی بەکان گیردراوە ئەوە کە بە خۆشی و ناخۆشی دەستەلاتی سەپاو بەسەریان دا قبوڵ بێ، بە پێچەوانەی جۆلە کەکان ئەوان نەگەر بەناچاری رەزامەندی خۆیان بەرامبەر شێک دەرخست، لە دڵ داو بە نەیتنی جۆرەها فەرتو قیل و پلان دەخەنە کار بۆ لێ رزگاربوونی، چونکە شەریعەتی جۆلە کە هەمیشە لە دڵو مێشکی شۆنکەوتوانیدا تۆوی دەمارگیری رەگەزبەرسەتی و چینیەتی و تەبەغەگری دەچینی، چونکە شەریعەتەکیان تەبەغە بەرەگەزی ئەتەوی ئیسرائیل و ئەحکامەکانی لەسەر ئەو بنەمایانە دامەزراوە.

﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَوَلَّىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾ ئەوانە کە دەلێن: ئێمە مەسیحین کە گوتیان لەو قورئانە دەبێت کە بۆ پێغەمبەر نێردراوە، دەبینی چاویان پێ دەبێت لە گریان و هۆن هۆن فرمێسک دەبارێنن بەهۆی ئەو حەقو راستی بەی کە قورئان بۆیان بەیان دەکاتو ئەوانیش ئەو حەق دەزانن، لوتبەرز و دەعیە زلی ناییتە لەمبەر لەبەردەم قبوڵکردنی حەقدا دەزانن کە محمد ئەو پێغەمبەرە کە لە

نینجیل دا مزگینی به هاتنی دراوه، نه مجار بی سی و دوو قبولی بانگوازییه که ده کهن ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ ده لئین: خودایه: نیمه نیمانمان هینا و پرومان به په یامی پیغه مبره که ت کرد، شوین شهر یعتی (محمد) ده کهوین، له گروهو تاقمی نهوانه حلیبمان بکه، که شایه دی ده دن بدرستی هاتنه خواره و هی قورشان بؤ سر پیغه مبره؛ شایه دی ده دین که خدا تاکنو ته نیایه .

نیبنو مبرده وه یی و نیبنو ته بی حاته و حاکم له نیبنو عه باسوه ده گیر نه وه: فمر مو یه تی: ﴿فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾، واته: له تومته تی (محمد) مان حلیب بفرموو: له روژی قیامت دا بمانکه به شایه به سسر باقی که له کانی تر وه چونکه بوون به شایه به سسر باقی که له کانی تر وه تاییه تمه ندی تومته تی (محمد) وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموئ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ البقرة/ ۱۴۳.

دوا ده کهن خدا نیمانمان که یان لی قبول بکا، له گدل تومته تی (محمد) بیان نووسی، چونکه خدا تومته تی (محمد) ی کردوه به شایه به سسر خه لکانی تر وه، نهوان له کتیبی خویان دا به ریواید تو پشتا و پشت تهو یان پی گیشتبوو که پیغه مبره ی ناخر زه مان تایینی خدا تهوا و ده کاو به شهر یعتی تهو شهر یعتی خدا تهوا و ده بی، شوینکه وتوانی تهو پیغه مبره ده بنه شایه دو به لگه به سسر گه لو نه تهو کانی تردا.

نه مجار جهخت له سسر و ته که ی پیشوویان ده که نه وه ده لئین: ﴿وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ﴾ بزچی چ له مپرئک هیه بتوانی نیمه له موسولمان بوون مهنه بکا؟ چ به لگه یه کمان به ده ستمو یه پروا به خودای تاکنو ته نیا نه که یین؟ چ شتیک نیمه له شوین کهوتنی تهو پیغه مبره ریزداره ده گیر ته وه؟ چ شتیک هیه نیمه له قبول لکردنی تهو نامه تاسمانیه حقه په شیمان بکا ته وه؟ به تاییه تی که بؤمان ده رکوت نه پیغه مبره تهو گیانه حقه یه که مه سیح موژده ی به هاتنی داوه،

وه نیشانه کانی دیاری کردوه !! ﴿وَنُظْمَعُ اِنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ﴾ بدهمه مای نهوهین که پهروه ردگار بمانخاته ریزی گروهي صالح و راستانهوه نهوانه ی بههوی بیروباوه ری راستو دروستهوه، بههوی فضیله و رهوشتی جوانهوه دل ودهروونیان سافو بی گمرد بوو، نهوانه ی شوینکهوتوی نهو پیغه مېره ریزداره ن؛ که شویندهستی باشی و چاکو لیتهاتوویان لهلامان ناشکرا بوو، به چاوی خویمان بینیمان چ ناشووبو ناژاوهدهک له پیش هاتنی تاینی نیسلام دا بلاویویوهوه موسولمانان چون جیهانیان هیمنو تاسایش کردهوه .

به کورتی هیچ له مېرئیک نه نه هیلی موسولمان ببین، دواي نهوه ی بهلگو نیشانهمان دهست کهوتو زانیمان نهو تاینه تاییکی حقو خودا ویسته، مایه ی خوشبهختی همدوو دنیاوه.

نه مجار پهروه ردگار پاداشتی باشیان له سمر نه هلویتستو بیروباوه ریان دیاری ده کاو دفرموی: ﴿فَاْتَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُواْ جَنَاطٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِيْنَ فِيْهَا وَذَٰلِكَ جَزَآءُ الْمُحْسِنِيْنَ﴾ . خودا له پاساوی نهو تیمانه پتهویانداو داننایان به حقو راستی دا پاداشتی دانهوه به باشرین پاداش که بریتی به له باخو باختی بهههشتی بهرینو بهر فراوانو رازاوه، نهو بهههشته ی که بهرتر داره کانیدا جوگلهو جوبار ده کشینو جوانی و رازاوه یی و پوشناخو پرداخی زیاتر به باخه کان ده بهخشن، نهوانه له ناو نهو بهههشته دا بو ههتا ههتایه ده میننموه، نهوه پاداشتی چاکه کارانه؛ نهوانه ی له شوینکهوتنی حقو راستی دا به جوانی دینه دهستو منجه منج ناکهن، له هر جیگایه ک حق ببینن شوینی ده کمون، له هر که سیکهوه حق ببیستن گمرده نکهچی ده بن .

پتیوسته تیمه دهرباره ی خوشی بهههشتو چونیته تی نهو لهزه تو خوشی به له چوار چپوه ی قورثانی پیروزو فرموده ی صهیحی پیغه مېر ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لَمْ يَرْضَ﴾ دهرنه چین، چونکه خوشی گیانی و ره زامه ندی خودا نه به ناخوتن وده صف ده کری، نهده توانی به قسه ی تاسایی ناده میزاد تهعبیر لهو خوشی به بدرتتهوه !! تیمه له جیهاتیک داین جوداوازه لهو دنیاوه، چ لهباره ی وده صفو

چۆنیه‌تی به‌وه، چ له‌باره‌ی تاییه‌تمه‌ندی به‌وه، چه‌ندی‌ک ئییه به‌وه‌صفو شه‌نای
 نه‌و نیعه‌تانمه‌وه خه‌ریک بین ناگه‌ینه نه‌و وه‌صفه‌ی که‌خودا ده‌ریاره‌ی خوشی
 به‌هه‌شت ده‌فرموی: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ
 جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ السجدة/ ۱۷. دوا به‌دوای باس کردنی پاداشی
 باشی چاکه کاران، دیته سه‌ر باسی سزای خراپه کارانو ده‌فرموی: ﴿وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا، أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾. نه‌وانه‌ی که‌افرنو
 نایه‌ته‌کانی خودا به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه، ئینکاری تاکو ته‌نهایی خودا
 ده‌که‌نو پیغه‌مبه‌رایه‌تی (محمد) ره‌ت ده‌که‌نه‌وه، نایه‌ته‌کانی قورئان
 به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه نه‌وانه ده‌بنه جه‌هنده‌می و تی‌یدا ده‌مینه‌وه و لی
 ده‌رناچن، له‌زمانی عه‌ره‌بیدا (جحیم) به‌ ناگه‌ریک ده‌لین که‌ زۆر گه‌رم
 بیت .

هه‌موو شتیکی پاكو خاویڤن جه‌لالو ره‌وايه بو‌تان

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَبِيبَتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ
 اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا
 اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

وه‌کوو زانیمان نه‌م سوره‌ته (سورة المائدة) به‌ فرمان کردن به‌پا به‌ند
 بوون به‌ عه‌ده‌و په‌یمان ده‌ستی پی‌کرا، نه‌وه‌ش بریتی به‌ له‌ پا به‌ند بوون به‌
 سنوره‌کانی خوداوه، ریز گرتن له‌ جه‌لالو حه‌رام، خودا چی جه‌لال کردووه به‌
 جه‌لالی بزانی، چی حه‌رام کردووه خۆی لی پیاریزی؛ نه‌مجار فرمانی کرد که
 به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک شتیکی خودا حه‌رامی کردبی به‌ جه‌لالی حه‌سب نه‌که‌مین
 وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿لَا تَحْلِسُوا شَعَائِرَ اللَّهِ﴾ لیره‌دا نه‌م نایه‌ته‌ی که‌ ئیستا
 ده‌ست ده‌که‌مین به‌ رافه‌کردنی به‌ پیچه‌وانه‌یه‌یه، داوا ده‌کا شتیکی خودا
 جه‌لالی کردبی به‌ حه‌رامی دانه‌نین، هه‌روه‌ها پاش نه‌وه‌ی یه‌زدان مه‌دعی

مەسیحی یەکانی کرد: بەو هی نزیکترین گروھو تاقمن بۆ موسولمانان لە بارە ی
خۆشەویستی و دوستانەتی بەو هۆکارە کەشی بەو هینایەو کە زانای رەبەزو
دنیا نەویستیان تێدانو ئەوان کاریان تێ کردوونو ئاوا رەوشت بەرز بوون؛ وئ
دەچی موسولمانان وا تێ بگەن کە ئەمە هەلنانی ئەوانە بۆ رەبەنی و دنیا
نەویستی، ئەوەش بەخۆ گرتەو لە خواردنی خۆش واز هێنان لە ئافەرەتو
لەبەر نەکردنی پۆشاکێ رێکو پێکئو خۆ جەرپە بابەدان، ئیتر بەم نایەتە
پەرورەدگار ئەو هی لی قەدەغە کردن کە وەک قسیسو رەبەنەکان بکەن کە ژن
هینانیان لەخۆ قەدەغە کردبوو، توخنی خواردنی خۆشو خواردنەو هی بەتام
نەدەکەوتزو خۆیان لە چلەخانەو دێرەکاندا بەند کردبوو .

ئێبنو جەریری طەبەری ئێبنو ئەبی حاتمەو ئێبنو مەردەوەیی لە ئێبنو
عەباسەو دەگێرنەو کە فەرموویەتی : ئەم نایەتە دەربارە ی کۆمەلێک لە
هاوەلانی پیغمبەر هاتۆتە خواری کە عوثماني کورێ مەظعوون یەکیک
بوو لەوان. ئەو کۆمەلە هاوەلە وتیان: خۆمان دەخەسێنین، خۆشی و ئارەزو
دوینا واز لی دینین، وەکوو رەبەنەکان بەرگی دوینا نەویستی لەبەر دەکەین،
دەبینە گەڕیدە؛ پیغمبەر ﷺ کە بەو هی زانی لەدووی ناردنو فەرمووی:
زانیمە خەیاڵیکی واتان هەیه، وتیان: بەلی: پیغمبەر ﷺ فەرمووی:
(لَکُمُ أَصْوَمٌ وَافْطَرُّ وَأُصْلِي وَأَنَامُ، وَأَنْكَحُ النِّسَاءَ فَمَنْ أَخَذَ بِسُنَّتِي فَهُوَ مِنِّي
وَمَنْ لَمْ يَأْخُذْ بِسُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي) .

سوددی دەلی: ئەو کۆمەلە هاوەلە دە کەس بوون (عوثماني کورێ
مەظعوونو عدلی کورێ ئەبو طالیب)یان تێدابوون .

ئێبنو جەریری ئێبنو موندیرو (ئەبو ششەیح) ئێبنو حەیانێ ئەلنەنصاری
لە عێکریمەو دەلێن: عوثماني کورێ مەظعوونو عدلی کورێ ئەبو
طالیبو ئێبنو مەسعود ئەلمیقدادی کورێ ئەلنەسوەدو (سالم) مەولای ئەبو
حوزەیفەو قودامە، هەرکەسەیان لە مالی خۆیان دا گۆشەگیر بوونو
لەخیزانەکانیان دوورکەوتنەو پۆشاکێ تەرکی دنیایان پۆشیو خواردنی
خۆشو بەتامیان واز لی هینا؛ جگە لەو جۆرە خواردنو پۆشاکێ کە گەڕیدە

ئیسرا ئیلی به کان بۆ خۆیان دیاری کردبوو، وستیان خۆیان بخهستین، بریاران دا شهو شهونوژ بکهنو بهرۆژ بهرۆژوین، ئیتر نهم نایهته هاته خواری که ده فمرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا﴾. نهی کۆمهلی موسولمانان! شت لهخۆتان حرام مهکهنو خواردنی خوشی ههلالو ههر شتی که ههلال بیو لهززهتی تیدا بیو بهبی فمرمانی شرع لهخۆتان قهدهغه مهکهن؛ بهم جۆره بهمه بهستی خودا پهرستی و خودا له خۆپازی کردن تهو شته ههلالانه لهخۆتان قهدهغه مهکهن، سنوور بهزینی مهکهن؛ نهو شتانهی بۆتان ههلال کراوه مهچن لهخۆتان حرام بکهن، ههروهها زیده پهویش مهکهن له به کار هینانی شتی ههلال، ته جاوه زکاری مهکهن، بهم جۆره ههلال حرام بکهن، یان زیده پهوی بکهن له به کار هینانی ههلال وه کوو له نایهتیکی تر دا ده فمرموئ: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ الاعراف/ ۳۱.

جا که نایهته که هاته خواری، پیغه مبهر ﷺ له دووی ناردنو پیی فمرموون: ﴿إِنَّ لِنَفْسِكُمْ عَلَيْكُمْ حَقًّا، وَإِنَّ لِعَيْنِكُمْ حَقًّا، وَإِنَّ لِأَهْلِكُمْ حَقًّا، فَصَلُّوا وَنَامُوا، وَصُومُوا وَافْطَرُوا، فَلَيْسَ مِنَّا مَنْ تَرَكَ سُنَّتَنَا﴾.

ئیتتر هه موو وتیان: خودایه! ته صدیقی په یامه کهت ده کهین، شوتین تهو شریعه ته ده کهوین که بۆ پیغه مبهرت ناردوو.

ته مجار هۆکاری جله وگیری به کهی له سنوور بهزینی بهیان کردو فمرموو: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ خودا که ساتیکی خوش ناوی که سنوور بهزینی ده کهنو له چوارچیوهی شریعت ده ده چن، جا زیده پهوی ده وچوونه کهیان به نیازی خودا پهرستی بیت، یان به نیازی تری، ههروهها شت لهخۆ حرام کردنه کهیان به سویندو فۆتۆ بی، یان بی سویندو نه نر بی چوون یه که.

ته مهش تایبه ته مهندی به کی میان پهوی نیسلامه، زیده پهوی تیدا نیه، نه خۆگرته مهو له خوشی لهززهته ههلاله کانی دنیا به رهوا ده زانی، نه ماده

پدرستی به لاه ره وایه، هرگیز ره به نی و سؤفیکه ریتی و چله کیشانی به لاه ره وایه، نه گهر له سنور دهرچی و نیشاتی ناده میزاد دامرکینی و نازاری جهستو زه بوونی هیزو توانای لمراده به دهری تیدایی، هر وه کوو چون نوغرو بوونی له شه وه تو تاره زودا زیاد له نه ندازه ی به لاه حرامو په سندی ناکا، واته: ده بی ناده میزاد همل بدا په پرهوی ژبانی پیغه مبر ﴿بکا!﴾

پاش نه وهی په روه ردگار جله وگیری له وه کرد که ناده میزاد نه فسی له له زه تو خوشی جیهان بگیریته وه زیاد له نه ندازه لغاوی بکا، نه مجار به شیوه یه کی نیجایی فرمانی کرد- به لام فرمانیک نیباجه بگیده نی- به ناده میزادان که له رزقو رژی حلال بخونو بخونه وه فرمانوی: ﴿وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا﴾ بخونو بخونه وه له رزقو رژی بهی که خودا پی داونو بوی حلال کردونو به خاوتنی دناوه بۆتان، توخنی خواردنو خواردنه وهی حرام مه کهن؛ جا چ نهو شته حرامه خودی خوی حرام بی وه کوو مرداره وه بوو و خوینی ره وانو گوشتی بهراز..... یان له ریگی ده ست تی خستو کار پی کردنه وه حرام بی وه کوو سوودو قومارو دزیو به رتیل.... هتد.

نهم نایه ته ناماژه ی نه وهی تیدایه که وشه ی (رزق) حلالو حرام ده گریته وه، نه مه ده گریته به لکه بۆ رتدانه وهی نه وانه ی که ده لین: حرام (رزق) نیه.

نه مجار په روه ردگار فرمان ده کا به وهی که له هه موو شتیک دا به گویره ی بهرنامه ی خودا کار بکهنو سنور به زینی نه کهن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ الذی آنتم به مؤمنون ﴿خوتان له تۆله و سزای نهو خودایه بیارین که برواتان پی بهتی، له هه موو کاروباریکی ژباندا پاریزگاریی سنوره کانی بکهن؛ خواردنو خواردنه وانه، پۆشاکو په یوه ندیتان له گمل نافرته تان له چوارچیوهی سنووری خوادا بی، هه موو کاتی بترسن له سهرپیچی کردنی فرمانی خودا.

فرمان به خواراستن له سهرپیچی کردنی فرمانی خودا لیره دا که عباس کرا بۆ هه لئانو سووربوونو پاریزگاری کردنه له سهر نهو شتانه ی که خودا وه صیه تی پی کردونو به رده وام بوون له سهری، هینانی نه مر به ته قوا پاش

جلدو گيرى له به حرام دانانى شتى حلال، بؤ گهياندى نمو مهبهستهيه: كه دژايهتى نيه له نيوان كه لك وهرگرتنو له ززهت بينين له رزقى حلالو تفوا كردن .

وينهى نم نايهته نايهتيكى تره كه ده فرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ، وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ البقرة / ۱۷۲.

يان ده فرموى: ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾ الاعراف / ۳۲.

نهوهى ده فرموى: مهبهست به (طيبات) رزقى حلاله، نهوهى لهم دوو نايهته وهرده گيرى نهوهيه:

۱- نم نايهتانه به بنه مايهكى سهرهكى ده ژميردرين لهو بنه ما ئيسلامى يانهى بانگهوازي بؤ ميانهره ويى و ئاسانكارى ده كهن، نهو پيرى ياسا دروستى و ليبور دويى و مام ناوه ندى له كاروبارى ژيانو ئايينى له خو گرتووه، ئاوينهيهكى بالا نومايه بؤ وازهينان له زياده رهوى له ئايين دا، زور بهر پيكنو پيكي لايهنى پيويستى ژيانى ئاده ميزادى له خو گرتووه، لايهنى گيانو جهستهى بهر چاو گرتووه.

۲- به لگهيهكى به هيزه له سهر نهوهى كه ره بهنى حرامو ناپه سنده. بوخارى له نه نه سهوه ريوايهتيك ده هينى ده لى: سى كهس له هاوه لان هاتنه خزمهت خيزانه كانى پيغه مبهر ﷺ بؤ پرسيار كردن له عيبادهتى پيغه مبهر و چو نيهتى هه لسو كه وتى: كه پييان گوترا: به لايانه وه كه م بوو، دوايى گوتيان: بابو: ئيمه له كوئى پيغه مبهرى خودا له كوئى؟ نمو خودا له هه موو گونا هيكي خوش بووه!! نه مجار يه كيكيان گوتى: من هه تا هه تايه شو نوئژ ده كه مو شو ناخه مو ؛ نمو تريان وتى: من هه موو روژييك بهر روژوو ده بپو هه رگيز روژوو ناشكينم ، يه كيكي تريان وتى: منيش ژن ناهينمو خوم به ره بهنى ده هيلمهوه، پيغه مبهر ﷺ هاته لايانو فرموى: نمو ئيهوه ناواو ناواتان گوتووه؟ سا وه لاهى من له هه موواتان زياتر له خودا ده ترسمو

تەقواو خۆباراستنم لەو شتانەی دەبنە هۆی نا رەزامەندی خودا لەهەمووانتان زیاترە، بەلام من وادەبێ بەرۆژوو دەبم و دەبێ بەرۆژوو نابم. شەو نوێژی ش دەکەم و دەشخەم، ژنیش ماره دەکەم و دەچمەلای، هەر کەسێ بەرپێبازو سوننەتی من رازی نەبێ لە من نیە.

نیمام ئەحمەد لە تەنەسی کۆری مالیکەو دەگیرێتەو دەلێ: پیغەمبەر ﷺ فەرمووین: (ان هذا الدين متين فاوغلوا فيه برفق) ئەم نایە قایم

یەو لە سەرەخۆ بە هێدی هێدی بچنە ناوی. نایەتی ﴿وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا﴾ خواردن و خواردنەو و پۆشاک و نامیری سواری و هەر وەسیلەیەکی ژیان کە حەلال بێ دەگرێتەو، بۆش هەر باسی خواردنی کرد، چونکە خواردن و خواردنەو گەورەترین لەزەت و هۆکارن بۆ پەرە پێدان بە ژیان!

پیغەمبەر ﷺ لە ژیانیدا خواردنی تایبەتی نەبوو، بەلکوو چی نامادەبوا بە ئەوێ دەخوارد، جاری واهەبوو خۆشترین خواردەمەنی نۆش کردوو وەکوو گۆشت! جاری واش هەبوو نانی جۆ لەگەڵ خۆیدا، یان لەگەڵ زەیتدا، یان لەگەڵ سرکەدا نۆش کردوو، جاری واهەبوو تێر بوو و جاری واش هەبوو زۆر برسی بوو، هەلسوکهوتی نمونە بوو بۆ دەولەمەند و هەژار، بەگوێرەی باری ئابوری مائی بەخشێوە بەشیوەیەکی مامناوەندی! وەکوو لە ژیاننامەو سیرەتیشیدا نووسراوە پیغەمبەر ﷺ زۆرتر گەرنگی بە جۆری خواردنەو داوە تا خواردەمەنی، خۆشترین خواردنەوێ سارد و شیرینی بوو پێکەو! وەکوو ناوی شیرین کراو بە هەنگوین، یان دۆشاوی خورما، یان تری.

سویندی له غوو سویندی دانه به سراوو که فاره ته کانیان
 لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِیْ اَیْمَنِکُمْ وَلَکِنْ یُؤَاخِذُکُمْ
 بِمَا عَقَّدْتُمُ الْاَیْمَانَ فَکَفَرْتُمْ ۖ اِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْکِیْنَ مِنْ اَوْسَطِ
 مَا تُطْعَمُونَ اَهْلِیْکُمْ اَوْ کِسْوَتُهُمْ اَوْ تَخْرِیرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَّمْ یَجِدْ
 فَصِیَامٌ ثَلَاثَةَ اَیَّامٍ ۚ ذَالِکَ کَفَرَةٌ ۚ اَیْمَنِکُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا
 اَیْمَنَکُمْ ۚ کَذَالِکَ یُبَیِّنُ اللَّهُ لَکُمْ اَیَّاتِهِ لَعَلَّکُمْ تَشْکُرُونَ ﴿۸۹﴾

دواى نه وهى پهروه ردگار له نايه تي پيشودا جلهو گيرى له حرام كړنى
 شتى حلال كړد به هوى نه وه وه كه ساتيک ويستويان به چله كيشو
 ره به نى ژيان به سمر به رو له زه ته خو شى له خويان قه ده غه بكن،
 سوينديشيان خوارد بوو، پرسياريان له پيغه مېر كړد كه دهر ياره ي
 سوينده كانيان چي بكن. نيتر پهروه ردگار بهم نايه تي دوايي وه لامى دانه وه،
 حوكمى قهره بووى سويند لى كه وتنى ديارى كړد.

طه بهرى له نيبنو غه باسوه ده كيړيتموه : ده فرموي: كه نايه تي: ﴿يا
 أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتٍ....﴾ هاته خوارى:

دهر ياره ي نهو كه سانه ي كه چوونه لاي ژنو گوشت خواردنيان له خويان
 ياساغ كړد بوو؛ چوونه لاي پيغه مېرو عمرزيان كړد وتيان : نه ي پيغه مېرى
 خدا! نيغه چي لهو سويندانه مان بكهين كه خواردومانن؟ نيتر پهروه ردگار
 نه م نايه تي ناره خوارى كه ده فرموي: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي
 اَیْمَانِكُمْ.....﴾ خدا نيوه ناگرى له سمر سويند خواردنيك كه به ي
 مده ست له ده متان دهر ده چي! سزا نادرين له سمر نهو سويندانه ي كه له ده مي
 سويند خوران دهر ده چي، عايشه ده لى: پيغه مېر ﷺ فرمويه تي: (الغول

ئه‌یماڤ) ئه‌وه‌یه کابرا له‌ئاوه‌ندی ئاهاوتنیدا ده‌لی: نه به‌خوا به‌لی به‌خوا: فلان شت وایه، یان وانیه، شافیی به‌لایه‌وه (لغو الايمان) ئه‌و شیوه‌یه و ئه‌وه‌ش حوکمه‌که‌یه‌تی. به‌لام زۆربه‌ی زانایانی شهرع ده‌فرموون: (لغو الايمان) ئه‌وه‌یه: که هه‌والی رابردوو سه‌رده‌م به‌سوینده‌وه به‌لی و پئی وایی هه‌واله‌که وه‌کوو ئه‌و رایده‌گه‌یه‌نی وه‌هایه، به‌لام وانیه‌ی.. به‌لگه‌شیان فرموده‌یه‌کی ئیبنوعه‌بباسه که ده‌لی: (لغو الايمان) ئه‌وه‌یه سویند بخۆی له‌سه‌ر شتی که‌وایه، که‌چی وانیه‌ی. له‌سه‌ر ئه‌م شیوه سویند خواردنه لی پرسینه‌وه نیه، له‌دوینادا که‌فاره‌تی له‌سه‌ر نیه، له‌قیامه‌تیشدا سزای نیه. ﴿وَلَكِنْ يُؤْخَذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْاِيْمَانَ﴾ به‌لکوو سزاتان ده‌دا له‌سه‌ر سویندیک که به‌سووریونه‌وه جه‌ختی له‌سه‌ر به‌کی و به‌لی سویندم وایی فلان شت ده‌که‌م یان نایکه‌م: ئه‌مه ته‌گه‌ر سوینده‌که‌ی له‌خۆخست لی پرسینه‌وه‌ی له‌سه‌ره، جوړه سویندیک تر هه‌یه؛ سویندی (غه‌موس) (سویندی به‌درۆ) ی پئی ده‌گوتری: ئه‌ویش سویندیک به‌مه‌به‌ستو سووریونه‌وه ته‌نجامی ب‌داتو درۆش بی، جا بو رابردویی، یان بو حالی حازر بی. که‌وابوو جوړی سویند سیان (سویندی له‌غوو، سویندی دامه‌زراو، سویندی غه‌موس).

طه‌به‌ری له‌ته‌بو مالیکه‌وه ده‌گپه‌یته‌وه ده‌لی: سویند سی‌نه‌وه؛ سویند هه‌یه که‌فاره‌تی هه‌یه، سویند هه‌یه که‌فاره‌تی ناوی، سویند هه‌یه لیپرسینه‌وه له‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی نیه. ئه‌و سوینده‌ی که که‌فاره‌تی هه‌یه ئه‌وه‌یه: پیاو سویند ده‌خوا له‌سه‌ر نه‌کردنی کاریک دواپی ده‌یکا، ئه‌وه پتویسته که‌فاره‌ت ب‌دا. سویندی بی که‌فاره‌ت ئه‌وه‌یه: کابرا سویند بخوا له‌سه‌ر شتی که به‌ته‌نقه‌ست درۆی تیدا بکا، ئه‌م جوړه سوینده که‌فاره‌تی تیدا نیه. سویندیک که لیپرسینه‌وه‌ی تیدا نیه ئه‌وه‌یه: کابرا سویند ده‌خوا له‌سه‌ر کاریک پئی وایه: به‌و شیوه‌یه که‌چی واده‌رناچی ئه‌وه (له‌غول یه‌مینه) و هه‌یج شتی که له‌سه‌ر نیه.

سویند کاتی که داده‌مه‌زری به‌سویند حلیب ده‌بی که سویند به‌خودا، یان سیفه‌تی که له‌سیفه‌ته‌کانی بخوری، چونکه ته‌حمده‌و خاوه‌نانی شه‌ش کتیه‌کانی فرموده له‌ئیبنو عومه‌وه فرموده‌یه‌کی پیغه‌مه‌به‌ر ریاوت

ده‌کدنو ده‌فرموی: (من کان حالفا فلیحلف بالله او لیصمت) جگه له خوداو سیفته‌کانی به‌هر شتیکی تر سویند بخوری دانابه‌ستری به‌لکوو حرامه.

فوقه‌های نیسلام له‌سویندی غه‌مووس دا دوو رایان هه‌یه:-

حه‌نه‌فیو مالیکی‌یه‌کان ده‌لین: که‌فاره‌تی نیه، واته: به‌که‌فاره‌ت قهره‌بوو ناکرته‌وه، چونکه سزای سویندی غه‌مووس سوتاندنه به‌ئاگری دۆزه‌خ.

نیمامی شافیعیو کۆمه‌لیکی تر له شرع زانان، ده‌لین: پیویسته که‌فاره‌ت بدا چونکه په‌روه‌ردگار له نایه‌تیکی تر دا ده‌فرموی: ﴿وَلَكِنْ يُوَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ البقرة/۲۲۵. به‌لکوو نیه ده‌گری به‌هزی که‌سبی دلتان، که‌سیکیش به‌نه‌نقه‌ست درۆ بکا؛ نه‌وه به‌دل تاوانی کردووه و شیاوی سزادانه له‌سهری؛ چونکه به‌دل سووربووه له‌سهر درۆکردن له سوینده‌که‌یدا. تاوانه‌که‌ش، په‌روه‌ردگار که‌فاره‌ته‌که‌ی دیاری کردووه ده‌فرموی: ﴿فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ﴾ که‌فاره‌ت به‌قهره‌بووکردنه‌وه‌ی نه‌و تاوانه، خۆراکدانه به‌ده‌که‌سی هه‌زار له‌خۆراکیکی مامناوه‌ندی که‌خۆتان ده‌یدن به‌مالو مندالی خۆتان ﴿أَوْ كَسْوَتُهُمْ﴾ یان پۆشته‌کردنی ده‌هه‌زار ﴿أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾ یان نازاد کردنی کۆله‌یه‌ک. واته: که‌سیک سویندی خوارد دوا‌یی سوینده‌که‌ی هه‌له‌و‌شایه‌وه، یان به‌نه‌نقه‌ست هه‌لی وه‌شاندوه، یان له‌بیری چوو ده‌بی که‌فاره‌تی سوینده‌که‌ی بدا به‌مه‌رجی ده‌وله‌مه‌ند بی، له‌م سئ شیه‌یه سه‌ریشک ده‌بی کامه‌یان ده‌کا باشه:-

۱- خۆراکدان به‌ده‌هه‌زار بۆ هه‌ر هه‌زاره‌ی شه‌ش سه‌ده‌و هه‌فتا و پینج گرام له‌جۆره‌ خواردنیکی مامناوه‌ندی دانیش‌توانی نه‌و شاره‌ نه‌زۆر باش بی نه‌زۆر خراب بی، هه‌ریه‌که‌یان ژه‌می‌ک نازو گوشتیان بداتی نه‌مه‌رای هه‌سه‌نی به‌صری و موحه‌مه‌دی کۆری سیرینه.

حدنفی یہ کان دہلین: نہ ندازہی خوراکہ کہ وہ کوو سہر فیتہ وایہ، واتہ:
نیو ربه گہنم، یان ربه یہک خورما، یان جو، یان نارد، یان نرخہ کیان (رہ
بہ کیشانہ دوو کیلوو حدوتصہ دو پہنجاو یہک غرامہ) واتہ: دوو ژہم
ناخواردنی وا تیریان بکا، ژہمی نیوہرژو تیسوارہ، چونکہ تیمامی عدلی
لیبہوہ گیردراوہ تہوہ کہ فہرموویہتی: ﴿يُغْذِيهِمْ وَيُخْرِجُهُمْ﴾ نہبو حدنفہ دہلی:
دہشی دہ رۆژ خوراک بدا بہ ہہزاریک.

۲- پۆشاكدان بہ دہ ہہزار، پۆشاک بہ گۆترہی شوین دہ گۆری،
شافیعی یہ کان دہلین: بۆ ہہر یہ کیان کراس یان دہری یان میژہر.
حدنفی یہ کان دہلین: کہ مترین پۆشاک دہبی بہ جوړیک بی زۆربہی جہستہ
دایپۆشی!

۳- نازاد کردنی کۆیلہ یہک. بہلای شافیعیو مالیکموہ مدرجہ دہبی
کۆیلہ کہ موسولمان بی، نہبو حدنفہ پی وایہ: مدرج نیہ موسولمان بی
بہ لکوو نہ گہر کۆیلہ کہ موسولمانیش نہبی ہہر دہبی.

﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثِ اَيَّامٍ﴾ کہسیک توانای نہنجامدانی یہک
لہم سی جوړہ کہ فارہتہی نہبوو، پتویستہ سی رۆژ بہرۆژووی بہلای
حدنفی یہ کان دہلین: نہبوو حدنفہ لی یہ کانموہ دہبی سی رۆژہ کہ بہ شوین یہ کموہ بن،
شافیعی یہ کان دہلین: مدرج نیہ بہ شوین یہ کدا بین.

حدنفی یہ کان دہلین: نہبوو حدنفہ لی یہ کان بہ لگیان نہو قیرانہتہی کہ حاکمو
نیبنو جہیری طہبہری لہریگہ یہکی راستموہ ہیناویانہ: دہلین توبہی کوری
کہعب نہم نایہتہی بہم جوړہ دہ خویندہوہ ﴿ثَلَاثَ اَيَّامٍ مُّتَابِعَاتٍ﴾ نہم
قیرانہتہ لہ نیبنومہ سعودیشموہ ریوایت کراوہو لہنوسخہی موصحفہی
(ربیع) یش دا چہسپاوہ، (سوفیانی شہوری) یش ہہروای ہیناوہ، نیبنو
مہردوہ یہی لہ نیبنو عہبباسموہ ہہمان قیرانہتی نہقل کردوہ!

شافیعیو مالیکی یہ کان دہلین: نہو قیرانہتہ قیرانہتہکی (شاذہ)
قیرانہتی شاز نایبہتہ بہ لگہ، قیرانہتی (متواتر) نہبی نا کریتہ بہ لگہ.

کەسیک خاوەنی زیاد لەبۆتوی شەو روژیکى هەبى بۆ خۆى مالو
مەندالى بە دەولەمەند حلیب دەکری، چى زیاد بوو لە بۆتوی ئەو شەو روژە
دەبى بدرى بە کەفارەت .

ئەینو جەریر لە سەعیدی کۆری جوبەیرو حەسەنى بەصرىیەو رىوایەت
دەکا: کە دەلین: کەسیک سى درەمى زیوى هەبیت پتویستە خۆراک بەدا،
نەگینا بەروژوو دەبى!

شایەنى باسە کاتیکی دیاریکراو نیه بۆ کەفارەتدان، بەلکوو واباشە پەلە
بکری لە ئەنجام دانى، ئەگەر نەخۆش بوو، کاتیک بەروژوو دەبى کە بتوانى،
ئەگەر نەساغیەکەى بەردەوام بوو، ئەوا دەکەوتتە بەر رەحمەتى خودا،
میراتگرەکانیشى دەتوانن کەفارەتەکەى بۆ بەدەن.

﴿ذٰلِكَ كَفٰرَةٌ لِّمَنۡ كَانَ اِذَا حَلَفْتُمْ﴾ ئەوێ گوترا: کەفارەتو
قەرەبووکردنەوێ سویندە، بەگۆڕەى شەرع هەراکاتى سویندتان بەخودا، یان
بەناویکی، یان بە سیفەتیکی خواردو سویندەکەتان لى کەوت، بەو جۆرەى
کەبۆمان شی کردنەو کەفارەت بەدەن.

﴿وَاحْفَظُوْا اَیْمَانَكُمْ﴾ پارێزگاری سویندەکاتتان بکەن، پابەندى
سویندەکاتتان بنو هەول بەدەن سویندە لە خۆتان مەخەن! یان پارێزگاری بکەن
بەم جۆرە کە سویندەکەتان لى کەوت کەفارەتەکەى بەدەن، یان پارێزگاری
سویندەکاتتان بکەن بۆ هەر شتیکی هێچو پووج سویندیک مەخۆن، لەشتى
راستیشدا سویند زۆر مەخۆن، چ جایی سویندى بە درۆ!! کە سویندیشان
خوارد لەبەر پتویستى بەروژووەندى نەبیت سویندەکە لە خۆتان مەخەن!
﴿كَذٰلِكَ یُنۡبِیۡنُ اللّٰهُ لَکُمۡ اَیَاتِهٖ﴾ بەم شیوە روون کردنەوێە پەروردگار
نەحکامى نایەکەیتان بۆ شی دەکاتەو ﴿لَعَلَّکُمۡ تَشکُرُوْنَ﴾ بۆ ئەوێ
نامادەباشو گونجاو بن بۆ سوپاس کردنى خودا بەو شیوەیە کە پێى
خۆشەو لى رازى دەو دەبیتە هۆى زیادبوونی فەضلو نیحسانىو جیگای
رەزامەندى زاتى پاکى.

شدرابو قومارو نوصوبو نهزلام حدرامن

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ
 عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ
 يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ
 اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
 وَآخِذُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾
 لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا
 طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا
 ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾

پاش نهوی پمروه ردگار له نایه تی پيشوودا جله وگيری لهوه کرد: که
 خه لکی له خویانه وه شتی حه لاله خوش له خویان یاساغ بکه ن، نهوه بوو
 فرموی: ﴿لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ﴾ تا ده گاته: ﴿وَكُلُوا مِمَّا
 رَزَقَكُمُ حَلَالًا طَيِّبًا﴾ له کوی نهو شته خوشانه شدرابو قومار بوو، نیتر
 له نایه ته کانی داهاتوودا پمروه ردگار نهوه روون ده کاته وه که شدرابو قومار
 ناچه خانه ی شته خاویزو حه لاله کانه وه، به لکوه نهوانه پیسو حدرامن!

بیگومان شدرابو قومارو نوصوبو نهزلام دیارده یه کی هره به دهره وه ی
 ژیانی کومه لگای سهرده می نهزانی بوون، جوریک بوون له دابو نه ری تی
 چه سپاوو روچوو به ناخی کومه لگای جاهیلی دا، تاده میزادانی نهو سهرده مه
 به شیوه یه کی فراوان شدراییان ده خوارد وه وه خویان پی هه ل ده نایه وه و

پیشبرکییان له رازاندنوهی کۆرو مه جلیسی عارهق خواردنوهدا ده کرد، پێدا هه لدانى شرابو جۆره کانی به شێوهیهکی بهر فراوان له شیعر و تارى نمو سرده مه دا رهنگی دابوووه، شاعیره کان پیشبرکی و خو تاقیکردنوهیان پێدا ده کرد، و پرای گهرم کردنی کۆرو مه جلیس به شرابو پێدا هه لدانى به شیعر، حیوان سهر برینو گوشت برژاندنو ناماده کردنی خواردن مه نی خوشو به تمام دیاردهی زهقی خاوهن سامانه کان بوو، ناژه لیان ده هینا له سهر بهرده تایبهتی یه کانی ده وروپشتی که عبه، واته: (نصب) هکان سهریان ده برینو به خوینه کمان نمو بهردانهیان سوور ده کرد، ههر وه کوو چۆن نمو حیوانانهیان سهر ده برین بو بته کانیانو خواکاتیان. ههر له کاتی سهر برینی ناژهل بو کۆرو مه جلیسه کانی تارهق خواردنوهدا قوماریشیان ده کردو له رنگی (ازلام) قوداحه کانیان که گوشتی کوشتی یه کانیان پی دابهش ده کردو ههر که سه به شێوهی (خۆمو به ختم) به گوێرهی چۆنیهتی قهده حه که ی به شی خوی ده برد، نمو که سهی قهده حی به رزی بهر ده کهوت به شی باشی ده برد، بهم شێوه ده هاته خوارى تا وای لی ده هات هی وا ده بوو: قهده حه که ی هیچی بهر نه ده کهوت، واده بوو: کابرای خاوهن کوشتی بو خوی هیچی پی نه ده برا، ناوا بهو شێوه دابو نهریتی سرده می نه زانی لهو کۆمه لگا نه فامی یه ده رهنگی ده دایهوه، به گوێرهی بیرو بوچوونی پرپو وچو گومراییان هه لسهو کهوتیان ده کرد.

تایینی نیسلام له سرده تای پهیدا بوونیوه چاره سهر کردنی نهم دیارده ناشرینو نه شازهی نه کرده بهرنامهو خوی پێوه خهریک نه کرد، چونکه نهم دیارده ناشرینه ره گنو ریشالی بیرویاوهری فاسیدو بی بناغه دروستی کردبوون؛ چاره سهر کردنیان راسته و خۆ له سرده تاوهو بی ریشه کیش کردنی ره گه کانیان ماندووبوونو کات به فیرۆدانی بی هوده ده بوو، بۆیه تایینی نیسلام ماوه یه کی دورو درێژ خهریکی چه سپاندنی بیرویاوهری یه کتا پرستیو چاندنی تۆوی نیمان له دلێ خه لکه که داو دانانی بناخهو پایه ی پتهوی نیمان به خوداو راست کردنوهی بیرویاوهری شیاوای نمو کۆمه لگایه بوو.

بەلێ ئیسلام لەناخەوێ ئەو خەڵکە گۆزی، گۆرانکارییەکە لەناخی
 دلانەوێبوو، بۆی روون کردنەوێ: خودایەتی چی یەو چۆنە! لە بێپرستی یەو
 خستنییە سەر خودا پەرستی و یەکتاپەرستی، تاکە خودای خۆیان بەحەق ناسی،
 دەرووتیان نامادەبوو بۆ وەرگرتنی فەرمان و جەڵوگیری خودای حەق و راست،
 ئەمجار چارەسەری دیاردە ی عارەق خواردنەوێ کرد، چارەسەرکردنێکی بنبەر
 ریشەکێش! چارەسەریەکە سەرئاسەری و هەمیشەیی! چارەسەریکی نەخشە
 بۆکێشراو و بناغە بۆ دانراو!

بۆیە لەسەرەتایە ئیسلام نەهات هەولێ لەناو بردنی ئەو دابو نەرتە
 نەشازانە بدا! بەلکوو لەبیر و باوەڕەو دەستی پێ کرد، لەشایەت و مانەوێ لە
 شیعارێ (إِلهَ إِلَّا اللَّهُ) وە دەستی پێ کرد، سێزده سال بەبەردەوامی
 خەریکی چاندن و رواندنی بیر و باوەڕی خودا پەرستی و یەکتاپەرستی بوو، سێزده
 سال پیغەمبەر ﷺ خودای بە خەڵکی ناساند و فێری خودا پەرستی کردن، فێری
 ئەوێ کردن چۆن گەردنکەچی فەرمانی پەر وەر دگاری، هەتا وا رام بوون
 دەرونیان بۆ خودا پەرستی خوسا، هەرشتیک خودا بەلایەوێ باش نەبێ
 بەلایانەوێ باش نەبوو، چی پەر وەر دگاری پێی خۆش نەبێ پێیان خۆش نەبوو؛
 ئەمجار دەست کرا بەقەلاچۆکردنی دیاردە نالەبارەکانی سەردەمی نەزانی،
 دەست کرا بەپاک کردنەوێ خەڵک و پلەئەو سەردەمی نەزانی لەبارە ی
 کۆمەلایەتی و ئابووری و دەروونی و رەوشتی و هەلس و کەوتەوێ. قەلاچۆکردنی
 دابو نەرتی عەرەق و دیاردە دزیوێکانی کاتییک دەستی پێ کرا موسوڵمانان
 بێ سۆ و دوو وەریان گرت؛ کاتییک فەرمان بەقەلاچۆکردنی دیاردە ی شەراب
 خواردنەوێ کرا موسوڵمانان جگە لە فەرمانی خودا هیچ فەرمانێکی تریان
 بەلاوێ پەسەند نەبوو!! موسوڵمانان بە دل هاتبوونە ژێر ئالای ئیسلامەوێ بە
 دل و بەگیانو لێبڕانەوێ، ئەو ئایینەیان وەرگرتبوو، پیغەمبەر ﷺ چی
 پێداگیانندن بەبێ سۆ و دوو قبوڵیان بوو، سەرپێچی کردنیان نەبوو، ئەگەر
 تاوانێکیان لێ و رویدا، دەهاتنە خۆمەتی و جەستە ی خۆیان دەخستە سەر
 حوکمی ئەو ئایینە، چی بپار دەدا باییدا، کابرا زینای لێ روودەدا، بۆ خۆی

دهات به زویانی خوی پیی له تاوانه کمی دهناو ناماده بوو بئزده باران بکریو لهو تاوانه رزگاری پی.

کاتیک شراب بیه کجاری یاساغ کرا، هه بوو پیاله شراب کمی بده ستمو بوو فری دا، یه کسر فرمای خودا سوو به له میرو پورده له نیوان لیوی تینو یازو شرابی خوشو گوارا!!

که نایستی یاساغ کردنی یه کجاره کی شراب هاته خواری یه کسر موسولمانان دهستان کرد به رزاندنی کوبه شراب! تمنانمت لهناو کوچهو کولانی مەدینه دا وه کوو لافار جوگه شراب خوړه خوړی دهات!!

شایانی باسه یاساغ کردنی شراب قوناغ قوناغ بوو و شتیکی کوتوپری نه بوو، پیش یاساغ کردنه یه کجاره کییه که چمند قوناغیکی تری بری بوو.

قوناغی یه کم ناماژه بۆکردنیکو تیر هاویشتنیکه که پوره دگار ناراستی موسولمانانی کرد له باره وه له سوره نمل (النمل) ۶۷ دا که له مککه هاتو ته خواری ده فرموی: ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا﴾ نهمه یه کم له درگادانی هستی موسولمانان بوو، نهو بوو: ناوی شرابی هینا، به لام به رزقو رژی پاکو خاوتنی حلیب نه کرد، واته: رزقو رژی شتیکی عمره ق شتیکی تره.

قوناغی دووهم نهو بوو: قورنان لهو تیری هستی نایینی موسولمانانی داو لریگمی تشریع دانانوه نایستی ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾ البقرة ۲۱۹ ی ناره خواری: نه مش ناماژه بۆکردن و پزداگیانندنه که دورر کموتنهو له شرابو قومار باشتره، و اباشه موسولمانان ده سبهر داریان بن، چونکه کم شت هیه له سود خالی پی، به لام حرامو حلالی نهو شته پابه نده به کمو رژی سودو زیانه کانی.

نه مجار قوناغی سییم دیته پیشموه که قورنان جلهوگیری له موسولمانان ده کا که به هیچ جوریک له کاتی نوژدا توخنی عمره خواردنهو نه کمون، نهو بوو: پوره دگار نهم نایستی ناره خواری که ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ

تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ ﴿النساء/ ۴۳﴾ . له شهو روژدا له پینج کاتدا نوێژ واجبه کاته کانیشیان لیک نزیکن، نیوان نوێژه‌کان به‌شی سهرخوش بوونو به‌هوشخو هاتنه‌وه ناکا، ته‌مه‌ش ته‌نگه‌به‌ر کردنی هه‌لی عهره‌ق خواردنه‌وه‌یه، به‌تایبه‌تی عاده‌تی (صه‌بوح) که‌به‌یانیان ده‌یان‌خوارده‌وه، یان عاده‌تی (غهبوق) که‌ دواعه‌صر، یان دوا شیوان کۆپی عهره‌ق خواردنه‌وه‌یان گهرم ده‌کرد، به‌ته‌واوی ته‌م عاده‌تانه‌یان لی‌شیوا! وێپای ته‌وه که‌ته‌م یاساغ کردنه له‌کاتی نوێژه‌کان وه‌زنیکی تایبه‌تی هه‌بوو له‌ دلی موسولماناندا؛ چونکه‌ دژایه‌تی‌یه‌کی لای موسولمان دروست کرد له‌ نیوان نه‌نجامدانی نوێژه‌کانی و نه‌نجامدانی کاری عهره‌ق خواردنه‌وه‌که‌یدا.

قوناغی چواره‌و کۆتایی یاساغ کردنو بنه‌پرکردنی یه‌که‌جاره‌کی‌یه، ئیبنو جهریر له‌ ته‌بولمه‌یه‌سه‌ره‌وه ده‌لی: عومهری کۆپی خه‌تتاب نزای له‌ خوا ده‌کرد ده‌یگوت: خدایه‌! ده‌ریاره‌ی عهره‌ق روونکردنه‌وه‌یه‌کی ته‌واومان بۆ بنه‌یره^۱ نیتر ته‌و نایه‌تی سوره‌تی (البقرة) هاته‌ خوارێ که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ﴾ بانگی عومهر کراو نایه‌ته‌که‌ی بۆ خویندرایه‌وه. عومهر پارایه‌وه له‌ خودا وتی: خدایه‌ روونکردنه‌وه‌یه‌کی ته‌واومان بۆ بنه‌یره، نیتر نایه‌تی سوره‌تی (النساء) هاته‌خوارێ که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنتُمْ سُكَارَى﴾ نایه‌ته‌که‌ بۆ عومهر خویندرایه‌وه، وتی: خدایه‌! روون کردنه‌وه‌یه‌کی ته‌واومان بۆ ره‌وانه‌ به‌فه‌رموو: نیتر نایه‌تی سوره‌تی (المائدة) هاته‌ خوارێ که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجِسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ تا ده‌گاته‌ ته‌وه که‌ ده‌فه‌رموی ﴿فَهَلْ أَنتُم مُّنتَهُونَ؟﴾ که‌ته‌م نایه‌ته‌ هاته‌ خوارێ و عومهر پی‌ی زانی و بۆی خویندرایه‌وه وتی: خدایه‌ وازمان هه‌تا وازمان هه‌تا^۲.

^۱ مامۆستا سید قطب ده‌فه‌رموی: پی‌ی ده‌چی نایه‌ته‌که‌ی سوره‌تی (النحل) هه‌زه‌تی عومهری ته‌وشی دله‌ راوکی کردبێ ده‌ریاره‌ی عهره‌ق.
^۲ خاوه‌نی سونه‌نه‌کان ته‌م ریوايه‌تیه‌یان گیراوه‌ته‌وه.

جا که دواى سى سال دواى جهنگى ثوحد نهم نایه‌تانه هاتنه خوارى همر
 نه‌ونده پتویست بوو که جار درا به‌ناو مە‌یخانه‌و یانه‌کانی ناو مە‌دینه‌دا
 وتیان شراب حرام کراوه، نیت‌ر نه‌وه‌ی که پیاله‌ی شهرابی به ده‌ستمه‌بوو
 شکاندى، نه‌وه‌ی قومه‌ عمره‌قى له‌ده‌مدا بوو تفى دایه‌وه، کوپه‌و دیزه‌ی
 شهرابیان شکاندنو دیارده‌ی عمره‌ق خواردنه‌وه له‌ناو نه‌و کۆمه‌لگه
 موسولمانه‌دا باوی نه‌ماو وازی لی هیندرا؛ همر ده‌تگوت: نه‌و ناده‌میزادانه
 له‌وه پیش نه‌و شهرابیان خواردۆته‌وه و سه‌رخۆش بوون!

نه‌مجار با بزانی قورثانی پیروزۆن چون نه‌و فرمانه‌ ته‌شریعی به ناراسته
 ده‌کات؟؟

ده‌رباره‌ی هاتنه‌خواره‌وه‌ی نهم نایه‌ته، نه‌سانی و به‌یهه‌قى و عه‌بدی کوپی
 حە‌میدو ئیبنو جهریرو ئیبنو موندیرو ئیبنو مە‌رده‌وه‌یه‌ی له‌ ئیبنو
 عه‌بباسه‌وه ده‌گیرنه‌وه ده‌فهرموئ: نایه‌تی یاساغ کردنی شراب ده‌رباره‌ی دوو
 هۆزی نه‌نصار هاته‌ خوارى عمره‌قیان خواردبووه‌و، که سه‌ر خۆش بوون
 هه‌ندیکیان ده‌ستیان لیک وه‌شاند، که وه‌هۆشخۆهاتنه‌وه جیگا چرنووکو
 شوئن ده‌ستی یه‌کتریان به‌ده‌مو چاوی یه‌کترییه‌وه ده‌بینی، هه‌یانبوو ده‌یگوت:
 نهم برایه‌م وای لی‌کردم، له‌ پیش‌دا هیچ رقیان له‌یه‌کتر نه‌بوو، به‌لام کابراکه
 ده‌یدی ناوا زامار کراوه، گله‌یی ده‌کردو ده‌یگوت: وه‌للاهی نه‌گەر نهم براده‌ره
 به‌زه‌یی به‌مندا به‌هاتایه‌ ئیجگار ناوای لی‌نه‌ده‌کردم، هه‌تا له‌ ناکاما رقو کینه
 که‌وته دلپانه‌وه وای لی‌هات دژایه‌تیان تی‌که‌وت.

دووباره‌ ئیبنو جهریرو ئیبنو مە‌رده‌وه‌یه‌ی له‌ سه‌عه‌ده‌وه ده‌گیرنه‌وه ده‌لی:
 پیاویکی نه‌نصاری داوه‌تی ئیمه‌ی کرد، چوین شهرابمان خواردۆته‌ تا وامان
 لی‌هات سه‌رخۆش بووین، نیت‌ر نه‌نصارو قوره‌یشی‌یه‌کان هه‌ریه‌که‌یان له‌ ناست
 خۆیه‌وه ده‌ستی کرد به‌ پیاه‌لدانو خۆه‌لئانه‌وه، دوا‌یی نه‌نصاره‌کان وتیان:
 ئیمه‌ له‌ ئیوه ریزدار ترین، قوره‌یشی‌یه‌کان وتیان: نه‌خیر ئیمه‌ له‌ ئیوه
 ریزدارترین، نیت‌ر پیاویکی نه‌نصاری لاشه‌ویله‌ حوشت‌ریکی بادایه‌ ده‌مو لووتی
 سه‌عد، لووتی قه‌لشانده‌ سه‌عد ده‌لی: نیت‌ر من هاتمه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ و

نهم رود او هم بؤ گئیر ایدوه و نهم نایه ته هاته خواری ﴿یا ایها الناس انما الخمر والمیسر.....﴾

نیمامی بوخاری له نه نه سهوه ده گئیر یتوه: ده لی: مهی گئیر بسوم له مالی طه لحه، نایه تی یاساغ کردنی شراب هاته خواری، نیتیر جار ذرا: به ناو مه دینه دا طه لحه پی ی گوتم: بچؤ ده ری بزانه نمو بانگو جار دانه چیه؟ که گویم راگرت جارچی دهی گوت: شراب یاساغ کراوه، نیتیر طه لحه گوتی: بچؤ کوویه شرابه که بریژه، چوم رستم، شرابه که له خورما دروست کرابوو!

﴿یا ایها الذین آمنوا﴾ نهی نمو که سانهی نیماتان هیناوه و موسولمان بوون ﴿انما الخمر﴾ بیگومان نمو شرابهی ده یخؤنوه و هه موو شتیک که سر خوشتان بکا ﴿والمیسر﴾ قومار به هه موو جؤره کانیهوه ﴿والانصاب﴾ نمو بهرده تایبه تی یانهی که حه یوانیان له لا سهرده برن، نمو بتانهی قوریانی یان له کن سهرده برن ﴿والالزام﴾ نمو پارچه دارانهی که له شیوهی تیردا بوون له سهرده می نه زانیدا شتیان پی دابهش ده کردنو به ختو شانصی خویان پی تاقی ده کردنوه، نه مانه هه موویان ﴿رجس﴾ پیسن، خودا پی ی خراپن، پی ی ناخوشه توخنیان بکهون ﴿من عمل الشیطان﴾ نمو شهیتان کرده یه نمو بؤتان جوان ده کاو له پیش چاوتان ده یراز یتیتوه! لهو شتانه نین خودا پی ی رازی پی و نافهریتان لی ی کاله سر نه نجامدانی! دهی کهوابی ﴿فاجتنبوه لعلکم تفلحون﴾ واز لهو خواردنو کاره پیسانه بینزو خؤتانی لی دورور به خندهوه به لکوو به مزاز بگهنو ده رووتان پاکو خاوتن بیی و رزگارتان بیی له کرداری پیسو جهسته تان ساغ لهم بی و خؤشهو یستی بکهو یته ناوتانهوه.

نه مجار پهروه ردگار دوو مهفسه دهی قومارو شراب ده ست نیشان ده کا مهفسه دهیه کی دونیایی و مهفسه دهیه کی ناییی و ده فرموی: ﴿انما یُرید الشیطان ان یوقع بینکم العداوة والبغضاء فی الخمر والمیسر﴾ نمو ی که شهیتان ده یهوی نموده: که رقو کینه بخاته نیواتانهوه له ریگهی شرابو قوماروه هه لتان لی یه دهس بینو نه مزو ناسایشو ته بایی و برایتان له ناودا نه مینی! بؤیه پیغه مبر ﴿﴾ له فرموده دهیه کی دا که عوثمانی کوری عهفقان

بە (مەوقوفى) دەيگىر تەمە، دەفەرمۇئى: (الْخَمْرُ أَمْ الْخَبَائِثُ) شەراب
خواردنەمە سەرچاۋەى ھەموو تاۋائىكە. بە زارىش فەرموودەيەكى (مەرفوع)
لە عبدوللەي كوپى عومەردە نەقل دەكا كە پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى:
(مُذِينَ الْخَمْرُ كَمَا بَدَرَ الْوُثْنُ) شەرابخۇرى ھەمىشەى ۋەكوو بىپەرست ۋايە.

ھەروەھا شەيتان كە رىگەى عەرەق خواردنەمەدە كە دەيىتە ھۆى
سەرخۇشى ۋە بى عەقلى، لەرگەى قومارەدە كەدەيىتە ھۆى خدا لەياد چۈنەمە
مەبەستىكى تىرىشى ھەيە نەمىش نەمەيە ﴿وَيُضْذِكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ
الصَّلَاةِ﴾ دەيمۇئى نىۋە لا بىدا لە يادى خدا ۋە ھۆستان بەسەر خدا پەرسىۋە
يادى خدا ۋە نەمىنى، يادى خدا كە ھۆى دىئارامى ۋە دىخۇشى بە لە دونىا ۋە
لە قىيامتدا لەبىرتان بېچىتەمە ۋە ھۆستان بەسەرىمە نەمىنى، ھەروەھا لاتان
بىدا لە نەنجامدانى كارى چاكتو بەسود. نۆيژ نادەمىزاد دەگىر تەمە لە
خراپە خراپە كارى ۋە ۋەرونى نادەمىزاد پاك دەكاتەمە لەچلەكى گوناۋ.

شەراب كە عەقلى ۋە ھۆى بىر، رىزو نرەخش ناھىلى! تۋانا ۋە سەلاتى
نەنجامدانى خىرو چاكەش دەفەرتىنى! چۈنكە كابراى شەرابخۇر ناتۋانى خۇ
لە تاۋانى دىكەش بىپارىزى! نەمە جگە لەمەى كە شەراب زىانى تەندروسىتىشى
ھەيە بۇ ھەموو نەندامىكى جىھازى ھەزم ۋە عەصاب، بەلكوۋ جارى ۋە دەبى
زىانەكەى دەتەنەتەمە بۇ مەندالەكانىشى، ۋە دەبى مەندالى نەوانەى كە عەرەق
خۇرن گىل ۋە نەقام دەردەچن، ۋە دەبى عەرەق خواردنەمە دەيىتە ھۆى تەلاق
كەوتىۋ ھەلۋەشان ۋە تىكچۈۋى خىزان ۋە پەرتەۋازەبۋى مەندالى بى تاۋان بەبى
سەرىشتىيار.

قۇمارىش كە سەردەكەشى بۇ قازانچ بەبى مەندوبۋون بۇ لايەتىكتو زىانى
لايەنەكەى تر، بىگومان ناگرى دژايەتى ۋە رەق كىنە ھەلدەگىرسىتىۋ زۆر
ۋادەبى قۇمارچى بەكان دەيىتە شەپپان ۋە جىئودان لىكتەدان لەناۋاندا رودەدا.
بەكورتى ۋە پۇختى شەراب ۋە عەرەق زىانى زۆريان ھەيە، زىانى
تەندروسىتىۋ كەسايەتى ۋە كۆمەلايەتى، دەيىتە ھۆى چاندنى تۆرى
دوژمنايەتى ۋە رەق كىنە، زىانى ئايىنىشى ھەيە كە يادى خدا لەبىر

دہ باتمہو لہ نوٹژ کردنی لادہدا، زیانی نابوریشی ہدیہ مالو سامان خدج دہکا لہ شتیئکا جگہ لہزیان ہیچی تری لی شین نابی!

ہمروہا قوماریش زیانی دہروونیو دہمار گرژیو دلہراوکیو زیانی کومہ لایمتیو نایینیو نابوری تیڈاپیہ وہکوو شراب خواردنہوہ، زیانہکانی زورو ہدمہجورن!

خمر - عہرہق - شراب: ناوی تریہکہ کہ کہف ہلدا، نهم وشہیہ بہلای جہماوہری شرع زانانہوہ بہہموو شلمہمنیہکی سہرخوشکمر دہگوتری۔ ہر شتیئک بہخواردنہوہی عہقل تیک ہیچیو داپیوشری پیی دہگوتری: خمر۔

ہدنہفیہکان دہلین: نھو کاتہی خمر یاساغ کرا عہرہبہکان جگہ لہو خمرہی کہ لہ ناوی تری دروستیان دہکرد ہیچی تریان نہدہزانی۔ کہوابو خمر ناوہ بو نھو شلمہمنیہی کہ لہ ناوی تری دروست دہکریو سہرخوش دہکا! نہگہر شتیئکی تر ہہبی سہرخوش بکا پیی ناگوتری خمر۔ ہرچہندہ بہلایانہوہ ہر شتیئک سہرخوش بکا حرامہ، چونکہ عیلہتی حرامیہکہ سہرخوشکردنہ۔

بہلام جہماوہری شہرعزانان دہلین: خمر ناوہ بو ہر شتیئک عہقل داپیوشیو سہرخوشی بکا۔ کہوابو جگہ لہناوی تری شلمہمنیہ سہرخوشکمرہکانی تریش بہ نہصی قورٹان حرامن، نهمہ رای نیینو عومہریشہ نهم گوتیہتی: خمر حرامہو لہ پیئج شت دروست دہکری لہ تریو خورماو ہہنگوینو جوو گہنم۔ خمر ناوہ بو ہر شتیئک عہقل داپیوشیو تیکی بدا، نهمہ رای نیینو عہیباسیشہ۔

نیمامی نہحمہدو خاوہنی سونہنہکان جگہ لہ نہسانی لہ نہعمانی کوری بہشیرہوہ فرمودہیہکی پیغہمبہر ﷺ ریوایت دہکھن دہلی: فرمودہتی: (اِنَّ مِنَ الْخِنْطَةِ خُمْرًا، وَاَنَّ مِنَ الشَّعِيرِ خُمْرًا، وَاَنَّ مِنَ الزَّيْبِ خُمْرًا، وَاَنَّ مِنَ التَّمْرِ خُمْرًا، وَاَنَّ مِنَ الْعَسَلِ خُمْرًا)۔

نیمام نہ حمدو موسلیمو خاوندی سونہ نہ کان جگہ لہ ٹیبنو ماجہ لہ ٹیبنو عومرہ وہ فرمودہ یہ کہ دہ گیر نہ وہ کہ پیغہ مبسر ﷺ فرمودی تہی: (کُلُّ مُسْکِرٍ خَمْرٌ وَکُلُّ خَمْرٍ حَرَامٌ) واتہ ہرچی سرخوش بکا خمرہ، ہمہ مو خمریکش حرامہ.

نیمام (محمد) ی کوری حدسنی شعیبانی قوتابی و ہارہ لی نبو حدیفہ پی وایہ: ہمہ مو شلمہ نہ نیبہ کی سرخوش کمر بدلگہی حرامیہ کی نہ فرمودہ ی پیغہ مبسرہ ﷺ کہ لہ نیمام نہ حمدو خاوندی سونہ نہ کان لہ جابیرہ وہ نہقلیان کردوہ: دہ لی: پیغہ مبسر ﷺ فرمودی تہی: (مَا أَسْکَرُ کَثِیرٌ قَلِیلُهُ حَرَامٌ) ہر شتیک زورہ کی سرخوش بکا کہ مدہ کی حرامہ.

قوماریش حرامہ، ہر شتیکش وہ کوو قومار بجی دہ چتہ خانہ ی قومارہ وہ، تہ نہ نہت یاری (ہلماتینو واغواغین) یش نہ گمر لہ سر مال بوون حرامن. نیمامی عدلی فرمودی تہی: شہترنج نہ گمر لہ سر مال بوو وہ کوو قومار وایہ، ہر وہا یاری (نہرد) یش. نہ گمر شہترنج لہ سر مال نہ بووہ لای جہ ماوہری زانایانہ وہ حرامہ: چونکہ رکو کینہ دہ خاتمہ وادی خواد لہ بیر دہ باتمہ، نوژ لہ بیر دہ باتمہ، شافعی بہ لایمہ (مہ کروہ) ناباشہ چونکہ کات بدزایہ دانی تیدایہ.

دوای نمہ ی پورہ ردگار ہوکارو حکمتی حرام کردنی مہ ی قوماری روونکرہ وہ، جہختی لہ سر حرامی بہ کہیان کردہ وہ و فرمودی: ﴿فَہَلْ اَنتُمْ مُنتَهُونَ﴾؟ نایا نیوہ واز دہ ہینن؟ کوژتان لی دا؟! واتہ: لہ گمل نہ وہ مو زیانو خرابی بہی کہ مہ ی قومار لہ خویان گرتوہ و شایانی نمہ نہ کہ دہ ست بہرداریان بن: نایا نیوہ وازتان لی ہینان؟! نایا وہ کوو خوتان ماونہ وہ ہیچ نہ کوڑا و نو ہر دہ لی پی ہندو ناموژ گاریتان نہ بیستوہ؟!

پورہ ردگار لہ نہایتہ کہدا بہ چند جور حرامی مہ ی قوماری دوویات کردوہ، عیلہ تر بایسی بوہینا و نمہ، لہ قورٹاندا زور بہ کہ می بایس بو نہ حکامی شرعی ہیندرا و نمہ بہ لام لیہ دا بہ درژی حکمتو عیلہ تہ کانی بمیان کردوون:

- ۱- ناوی ناوێ بە پیس، وشەیی (رجس)ی بۆ بەکار هێنا، لە زمانی عەرەبیدا ئەو وشەییە ئەو پەری پیسی و قیزی و قیزیەتی!
- ۲- کردنی بە هاوشانی بپەرستی و بەخت گرتنەوە و خۆم بە ختم کە لە دابو نەرتتە پرو پووجەکانی سەردەمی نەزانی بوون!
- ۳- خستنی خانەیی کردەوێکانی شەیتان چونکە دەبنە کازو سەرچاوەی فەساد و نەرەزامەندیی خودا!

- ۴- خۆپاراستن و دورکەوتنەوە لێیان هۆی رزگاربوون و سەرفرازین.
- ۵- کردنی بەهۆی دروست بوونی دوژمنایەتی و رق و کینه، کە هەردوکیان دەبنە هۆی تاوان و فەساد لە مال و ناموس و گیان و جەستە!
- ۶- کردنی بە لەمپەر و مانع لە یادکردنی خودا و لەنوێژ کردنی ریکۆپیک، کە یادی خودا و نوێژ، کۆڵەکی نایین و تیشوو کەرەسی موسوڵمانن.

ئەمجار پەرەردگار جەخت لەسەر حەرامی مەیی و قوماڕ دەکاتەوێ و هەر شەیی توند نارااستەیی ئادەمیزاد دەکا و دەفەرموێ: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ فرمان بەرداری فرمانی خودا بن، گۆی پیستی نامۆژگارییەکانی پیغەمبەر ﷺ بن، چیتان پێ راگەیهێندراوێ لە خودا و پیغەمبەرەوێ دەربارەیی خۆپاراستن لە مەیی خواردنەوێ و قوماڕ کردن و باقی شتە حەرامەکانی تر پابەندی بزو بەموو لێی لاندەن!! ﴿وَاحْذَرُوا﴾ بترسن لەو نەرەختی و بەخت رەشییەیی کە تووشتان دێ ئەگەر سەر پیچی فرمانی خودا و پیغەمبەر بکەن؛ بترسن لە بەرپا بوونی فیتنە و ناژاوێ و تیدا چوونی مال و گیان لە دنیا دا، سزای سەخت و کوشتنە لە قیامەت دا، چونکە خودا هیچ شتیکی حەرام نەکردوێ و ئیلا زانی تیدا مەوێ لەبەر زەر و زیانەکانی یاساگی کردوێ. وەکوو لە ئایەتیکی تردا دەفەرموێ: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ النور/ ۶۳.

جا ﴿فان تولیت﴾ ئەگەر تێوێ بشتان هەلکرد و پابەندی فرمانەکانی خودا و پیغەمبەر نەبوون ئەوێ بزانی ﴿فانما علی رسولنا البلاغ المبین﴾

پیغمبر می نیت تهنه را گه یاندنی له سهره، نهوا رهوانه کراوی نیت تهنه پدیامی
خوی پی را گه یاندن، نمرکی سرشانی خوی نه نجامدا، نیت تهنه تازه
بیانوتان بده ستموه نامینی و عوزرو به هانه تان ده بری. که سیگ ترسیندرا
عوزری نامینی!! نهوه تا پیغمبر پدیامی خودای پی را گه یاندن و تی
گه یاندن، نه مجار کی سرپیچی بکا نهوه بده سستی خوی خوی ده خاته ناگری
دوزه خفه، پیغمبر لیان برپر سیار نیو داکوکیان لی ناکا و ناتوانی سزایان
لی دور بختمه، نهوان بؤخویان یاخی یوون سرپیچی فرمانی خوادیان
کردوه، کاریان لای خودایه و نهویش به توانایه ده توانی پراوی سزای
یاخی یووان بداتمه.

که نم نایته هاته خوار و مینوشی تیدا حرام کرابوو، به پیسو
کاری شیتان دانرابوو، هندی له هاه و لان و تیان: ناخو حالی نهو هاه و لانه مان
چون بی که مردوونو مینوش بوون؟ یان و تیان: ده بی حالی نهوانه چون بی
که له جهنگی نوحوددا کوژرانو شرابه که له گده یاندا بوو (واته پیش حرام
بوونی)؟؟

هندی گومان پیدا کمر که ده یانویست ناشوبو ناژاوه بلاو بکنه و له
هوکاره کانی داهینانی شریعتدا کهم بایه خی پیدا بکن، نهوانیش جوریک
لهو قسانه یان فری ده دان، نیت نم نایته هاته خوار و که ده فرموی: ﴿لِیْسَ
عَلِی الدِّیْنِ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوْا الصّٰلِحٰتِ جُنَاحٌ فِیْمَا طَعِمُوْا﴾ تاوانو توله
ستانده و نه له سر نهوانه ی خاوهن برابووونو کرده و ی باشیان نه نجامداوه.
واته: نهو که سانه ی باوهریان به خوداو پیغمبر هبووه و پیش یاساغ کردنی
مه ی، له دنیا ده رجوون، وه کوو حزره تی (حه مزه) هروه ها له سر نهوانه ی
که له ژیاندا ماونو پیش یاساغ کردنی مه ی و قوما مینوش بوونو
قوماریان کرده و وه کوو عیدوللای کوری مه سعوود؛ نهوانه هیچ گونا هیکیان
له سر نه، چونکه شریعتو یاسا کاردانه یان بؤداوه نه، گرنگ نهویه
دوای هاتنه خواره و ی نایمتی یاساغ کردن نه یخواتمه!.

پیش هاتنه خواره و ی نایته که حلال بووه! به مخرجیک ﴿اِذَا مَا اتَّقَوْا
وَاٰمَنُوْا وَعَمِلُوْا الصّٰلِحٰتِ﴾ تهوکار بووین، بریایان به نهو حوکه مانه هبووی

خودا ناردوونيه خوارو کرده وهی باشيان نه نجام دابن، نهو نه رکتو واجباته ی لهسريان بووه وه کوو نوژو روژو به رکتو پیکی جی به جی یان کردبی.

﴿ثم اتقوا و آمنوا﴾ نه مجار خویان پاراستبی لهو شتانه ی لیان قده غه کراوه و پروایان هه بوی بهو په یامه ی بو پیغه مبه ر ﴿نیردراوه﴾ ﴿ثم اتقوا و احسنوا﴾ نه مجار بمرده و امبووین لهسر خویاریزی و چاکه کاری و کرده وه ی چاک، سه ریچی فرمانی خودایان نه کردبی، ﴿والله يحبُّ المحسنين﴾ پهروه ر دگار چاکه کارانی خوش ده وینو پاداشتی چاکه کاری به که یان ده داته وه، چاکه ی راستیی و کاردروستیان پاش گوئی ناخات!

کهواته: مدهست به ته قواو تیمان له جاری یه کهم دا په یدا کردنو هه بوونی خودی ته قواو تیمانه که یه، له جاری دووهم مدهست بمرده و امبوونه لهسر نهو ته قواکاری و تیمان دروستی به، له جاری سییهم دا مدهست خویاراستنه له سته مکاری و هرگیز زیانی بو کهس نه بووی له گهل خه لکدا چاکه ی کردبی و به هانای لیقه و ماوو هه ژارانوه چووین.

ماموستا (سید قطب) ده فرموئ: باشتیرین راشه که بو نه م نایه ته کرابی نه وه یه: که تیبنو جهیری طه بیری کردو یه تی و ده لی: مدهست به (تقوی) له جاری یه کهم دا وهرگرتنی فرمانی خوادیه به قبولو پروا پیکردنو گمردن که چی بو و کار پیکردنی!

^۲ لیره دا ماموستا (سید قطب) ده فرموئ: له ته فسیری نه م نایه ته دا نوسراو یکم نه بیینی که دلیم پی ی ناو بخواته وه، ده یاره ی دیواره سی یاره بوونه وه و شهی ﴿تقوی﴾ جاریک له گهل (ایمانو عه مەلی صالح) دا چه لیک له گهل (تیمان) دا، جاریکیش له گهل (نیحسان) دا.

بو خوشم نه متوانی ته فسیریکی و ابکه م که دلیم پی ی ناو بخواته وه، له چاپی یه که می ته فسیری (فی ضلال القرآن) دا چه ندیکم کرد نه متوانی ته فسیریکی بو نهو دیواره بوونه وه و شهی (تقوی) بدوژمه وه، له کوتاییش دا ده فرموئ تائیتاش نه متوانیوه ته فسیریکی و بو نه م نایه ته بکه م که دلیم لی ی رازی پی.

فی ضلال القرآن ج ۲/۳۹-۴۰ دله احیاء التراث العربی طه

(تقوی) لهجاری دووهم دا مدهست برده واپوونه لهسر نشو پروا
پیکردنه! (تقوی) لهجاری سیپهم دا بریتیه له خنزیک کردنهوه له خودا به
خپرو چاکه کردن.

لهم. شپیکردنهوه دی رابردو و نهوه مان بؤ ده رکوت: که نایه ته که عوزی
تیدایه بؤ نهوانه دی که مردوونو، بهلگه یه لهسر نهوانه دی کاتی هاتنه
خواره وهی نایه ته که دواپی له ژبان دابوون.. چونکه که نایه تی مده هاته
خواری هاره لان عمرزی پیغه مبریان کردو وتیان: نهی ره وانه کراوی خودا!
نهی حالی نهوانه چون بی که مردوونو مهینوش بوونو پاره ی قوماریان
خواردووه؟؟؟ نیت نایه ته که هاته خواری!

دوا ی هاتنه خواره وهی نایه ته که نیمامی عومر ویستی (حد) لهسر
قودامه ی کوری مهظعوونی جومه حی جی به جی بکا که یه کیچک بوو لهوانه ی
کۆچی کردبوو بؤ حبه شه، شایه تی بیان لیدا: که دوا ی حرام کردنی مده بهم
نایه ته، مده ی خواردو تهوه. نیمامی زوهره ده لی: جارود سره ک خیلی
عبدولقهیسو نه بوهوره یه شایه تی بیان له قودامه ی کوری مهظعوون دا که
مده ی خواردو تهوه عومر ویستی جهلده ی لی بدا، قودامه وتی: تو مافی
نهوت نیه چونکه خودا ده فرموی: ﴿لِیْسَ عَلَی الذِّیْنَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِیْمَا طَعَمُوا...﴾ عومر فرموی: نه تو له نایه ته که حالی
نه بووی، نه گمر تو له خودا ترسو خپاریز بوویتایه خوت ده پاراست لهو شته ی
خودا حرامی کردووه! نیینو عه بیاسیش ده فرموی: نه نایه ته تیردراونه
خواری عوزرن بؤ مردووانو بهلگمن لهسر زیندوان. نهوه ی له نایه ته که
وهرده گیری به کورتی نه حوکهو زانیاریانن:

۱- مده ی له سالی سیپهمی کۆچی دا یاساغ کراوه له دوا ی رووداوی
جهنگی تو خودا! نیینو جههر رایه کی هیناوه ده لی: سالی هه شته می کۆچی
حرام کراوه، شافیهی ده لی: هه ددی مه یخواردنهوه چل داره، جهماوه ی
زانایانی تر ده لی: هه شتا داره.

۲- نایہتہ کہ حرامی مہیو ھموو شتیکی تری سدرخوشکھری
لہخوگرتوہ، ھموہا قومارو ھموو یاریہکی تری لہو جوہ کہ وہکوو
قومار بچی حرام کردوہ.

۳- حرامکردنی مہی بہسی قوناغ یان چوار قوناغ بوہ! ٲہم نایہتہ دوا
قوناغ بوہو بی پیچو پھنا بہرونی حوکی حرامی مہیو قوماری تیڈایہ.

۴- جہماوہری زانایان لہیاساغکردنی مہیو بہکارھینانی وشہی
(رجس) بڑیو فہرمانکردن بہ خوئی پاراستنی حوکیان بہ پیسی مہی
کردوہ.

برئی زانای تر وہکوو رہیبعو لہیشی کوری سہعو موزہنی ھاوہلی
شافیعیو برئی زانای تری بہغدایو قہزوینی پییان وایہ مہی پاکہ، تہنہا
خواردنہوہ فروشتنی حرامہ. سہعیدی کوری (الحدادی) قہروہی دہلی:
تہگہر پیس بوایہ لہکولانہکانی مہدیندا نہیان دہرشتو پیغہمبہر ﷺ نہی
لی دہکردن، وہکوو چوئن نہی لی کردن لہپیسایی کردن لہسہر رینگہو کولانان.

۵- کہ دہفہرموی ﴿فاجتنبوہ﴾ خو لی پاراستنی رہہاو (مطلق)
دہگہیہنی: واتہ: بہہیچ جوڑیک ناییت سودی لی بییندری نہبہخواردنہوہ
نہبہفروشتن یان بہکارھینانی بو دہرمانو شتیتر، چونکہ نیمامی موسلیم
فہرمودہیہکی لہنیبنو عہبباسہوہ گیراوتہوہ دہلی: پیغہمبہر ﷺ
فہرموویہتی: (اِنَّ الَّذِي حَرَّمَ شَرْبُهَا حَرَّمَ بَيْعَهَا) تہوہی خواردنہوہی یاساغ بی
فروشتنیشی یاساغہ، ھموہا کہ دہریارہی تہداوی کردن بہ خہمر لہ
پیغہمبہریان ﷺ پرسی فہرموی: (اِنَّہ لیس بدواء ولکنہ داء) مہی دہرمان
نیہ بہلکوو دہردہ.

بوخاریو ہی تریش لہ نیبنو مہسعودہوہ فہرمودہیہکیان گیراوتہوہ
دہلی: پیغہمبہر ﷺ فہرموویہتی: (اِنَّ اللّٰهَ لَمْ یَجْعَلْ شِفَاءَکُمْ فِیْمَا حَرَّمَ
علیکم).

به‌لام حنه‌فی‌یه‌کان به‌لایانه‌وه دروسته له‌کاتی ناچاری‌دا ده‌رمان‌کردن به‌مه‌ی زه‌هرو پیسی تر، نه‌گمر زاندره به‌که‌لکی ده‌رمان دی دروسته به‌لگه‌شیان نهم نایه‌ته‌یه که ده‌فرموئ: ﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ﴾ الانعام/۱۱۹.

۶- نه‌گمر مه‌ی له‌خوینه‌وه بووه‌وه به‌سرکه، نه‌وه به‌لای هه‌موو زانایانه‌وه پاک ده‌بیته‌وه و خواردنه‌وه‌ی دروسته به‌لام کردنه‌وه به‌سرکه‌ی مه‌ی واته: به‌شت تی‌کردن بکریته‌وه به‌سرکه نه‌وه جه‌ماوه‌ری زانایان به‌لایانه‌وه نادرسته، چونکه کاتی هاوه‌لان داویان له پیغه‌مبهر ﷺ کرد که ریگیان بدا (مه‌ی) ای مندا‌لیکی هه‌تیو بکه‌نه‌وه به‌سرکه فرمووی: نابێ و نه‌ی لی‌کردن، نیت سهرپهرشتیاری هه‌تیوه‌که که عوسمانی کوپی نه‌بولعاص بوو رشتی!

حنه‌فی‌یه‌کان ده‌لین: مه‌ی به‌ده‌رماتیکی وه‌کوو خوئو شتی تری ناوه‌ها بکریته‌وه به‌سرکه نه‌ه‌جار بخوریته‌وه دروسته، چونکه کردنه‌وه به‌سرکه بریتیه له‌لابردنی وه‌صفه‌فەساده‌که‌ی، واته: چاک‌کردن و والی‌کردنی بو نه‌وه‌ی به‌که‌لک بی، ده‌ی چاک‌کردن و پاک‌کردنه‌وه‌ی شتی پیس دروسته.

۷- جه‌ماوه‌ری زانایانی سه‌له‌فو هی‌تریش رایان وایه: هه‌رشتیک سهرخۆش بکا خواردنه‌وه‌ی حه‌رامه، جا که‌م‌بی یا زۆر بی، کال بی یا کولاو بی، له‌تری دروست کرابی یا له‌شتی تر، هه‌رکه‌سیک له‌و شته سهرخۆش‌که‌رانه به‌خواته‌وه داری حه‌دی لی‌نه‌دری! جا نه‌و مه‌یه‌ی له‌تری دروست ده‌کری به‌بی کولانه‌وه سهرخۆش ده‌کا نه‌وه به‌تی‌کرای رای زانایان حه‌رامه، که‌م بی یا زۆر بی! نه‌و مه‌یه‌ی له‌غییری تری ده‌رده‌هینری جه‌ماوه‌ری شه‌رع‌زانان به‌لایانه‌وه یاساغه، به‌لام نه‌بو حنیفو نه‌بو یوسف رای جیا‌وازیان هه‌یه ده‌ریاره‌ی مه‌ی که له‌تری دروست نه‌کرابی که‌م بی و نه‌گاته نه‌ندازه‌ی سهرخۆش‌کردن، یان له‌تری دروست‌کراو بی به‌لام کولاییته‌وه نه‌گمر که‌م بی و نه‌گاته نه‌ندازه‌ی سهرخۆش‌کردن به‌لایانه‌وه حه‌لاله!!

به‌لام رای فتوا پێدراو له‌مزه‌بی حنه‌فی‌یه‌کان رای موحه‌مه‌دی کوپی حه‌سەنی شه‌بیانیه که به‌لایه‌وه که‌م زۆر له‌شتی سهرخۆش‌که‌ر

حرامه.. به لگهی نهو فدرموده یدیه که نه سائی و نیبنو ماجهو هی تریش له
نیبنو عومره وه ریوایه تیان کردوه که ده فدرموی: (ما اسکر کثیره فقلبله
حرام).

جده نفیه کان کۆکن له سهر نهو هی که (احده) له غهیری خواردنهو هی
خه مردا به سهر خوشبوون نه بی پیویست نابی!

نیچیرکردن له کاتی ئی حرامدا. جهزای نیچیری کیوی

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوَنَكُمْ ءَلَلَهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ ؕ اَيْدِيكُمْ
وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ ءَلَلَهُ مَن يَخَافُهُ ۚ بِالْغَيْبِ فَمَنِ اَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ
عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٤٤﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ ۚ وَاَنْتُمْ حُرْمٌ ۚ وَمَن
قَتَلَهُ ۚ مِنكُمْ مُّتَعِدًّا ۚ فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ
مِّنكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ ۚ اَوْ كَفِّرَةٌ ۙ وَطَعَامٌ مِّنْكَ لِيَتَذَكَّرَ اَلَلَهُ عَمَّا سَلَفٌ ۚ وَمَن عَادَ فَيَنْتَقِمُ ءَلَلَهُ مِنْهُ
وَءَلَلَهُ عَزِيزٌ ذُو اَنْتِقَامٍ ﴿٤٥﴾ اَجَلٌ لَّكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ ۚ مَتَنَعًا لَّكُمْ
وَلِلسَّيَّارَةِ ۚ وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا ۚ وَاتَّقُوا ءَلَلَهُ الَّذِي اِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٤٦﴾

لهو پیش بهروردگار فدرموی: ﴿لَا تُحْرَمُوا طَيِّبَاتٍ مَا أَحَلَّ ٱللَّهُ لَكُمْ﴾
نه مجار مهو قوماری لی چهرت کردنو حوکمی حرامییان به سهردا درا، له
چوارچیوهی شته هه لاله کاندا نه مان نه مجار دی جوریکی تریش چهرت ده کا،

ئەویش راوہ ئیچیرە لە کاتی ئیحرامدا، واتە: راوکردن لە کاتی ئیحرام
حەرامەو نابێ موسوڵمانان بیکەن!

ئەینو ئەبی حاتم دەربارەى ھۆی ھاتنە خواوەى نایەتى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا لِيُتْلَوْنَكُمْ.....الآيَةَ﴾ لە موقاتیلەوہ نەقل دەکا دەلى ئەم نایەتە لە
کاتی عەمرەى ھودەیبییە ھاتۆتە خواری، لەو کاتەدا موسوڵمانان
ئیحرامیان بە عەمرە بەستبوو، نیتەر وابوو بەلندەو ئاژەلى کتوی خۆیان لە
موسوڵمانەکان نزیک دەکردەو بەجۆرنیک کە ئیچیر کردنیان زۆر ئاسان بوو
بۆیان، دەیان توانی بە دەست بیان گرن بە شمشیر بیان کوژن وەکوو قورئان
دەفەر موی: ﴿تَنَالَهُ آيِدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ﴾ تەنانت موسوڵمانەکان تەماعیان لی
غالب بوو و یستیان ئیچیریان بکەن، نیتەر ئەم نایەتە ھاتە خواری ﴿يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەو کەسانەى ئیمانتان بە خودایەتى خودا و پیغەمبەرایەتى
(محمد) ھەبە ﴿لِيُتْلَوْنَكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصِّدْقِ تَنَالَهُ آيِدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ﴾
سوتندبى بەخودا، دلتیا بن پەرەردگار، ئیوہ تاقي دەکاتەو بە ناردنى
ئیچیرنکی زۆرو لیتان نزیک دەبنەوہو بۆتان بەیدەست دەبن، دەتوانن ئیچیرە
بچوکەکان بە دەست بگرن، ئیچیرە گەورەکان بە شمشیر بکوژن. وشەى
(بشئىء) کە بە (نەکیرە) نەناسراوى ھیندراوہ، تەحقیرو ھیچ پووچی
دەگەینەئى بۆشەش بەو شتە کەم بایەخە تاقیکراونەوہ بۆئەو ناساژەبى
کە کەستیک نەتوانى خۆ لەبەر ئەو تەماعە رابگریو فەرمانى خودا بشکینىو
ئیچیری بکا، دیارە لە کاتی تردا لە شۆینى تەنگانەو تەماعى زۆردا ھەر خۆ
راناگریو فەرمانى خودا دەشکینى: دیارە خۆگرتنەوہو خۆیاراستن لە شتیک
کە نەفس حەزى لی بەتەو بە ئاسانى بەدەستەوہبى، زیاتر نیشانەى تەقواو
لەخا ترسێیە، تا خۆیاراستن و خۆگرتنەوہ لە شتیک کە بە ناخۆشى دیتە
دەست!!

ئەوہو سالى (ھودەیبییە) پیغەمبەر ﷺ بە ھزارو چوارەد کەس لە
ھاوہلانى بەرەو مەککە روشتن بەنیازی عەمرە ئیحرامیان بەست،
قورەیشی بەکان رێگەیان لی گرتن، تا لە ئاکامدا بەپەیمانەو سولھى
(ھودەیبیە) کوتایی ھات، جا لەوماوہدا کە موسوڵمانەکان لە ئیحرامدا بوون

ناژله‌تی کیوی بالنده‌یه‌کی زور به‌بی ته‌قی و ترس هاتنه ناو موسولمانه‌کانه‌وه، به‌جوریک ده‌یاتوانی به‌ده‌ست بیانگرنو به‌رمه‌کانیان بیانکوژن، به‌لام له‌بهر خدا خویان پاراستو خویان له‌خواردنی تهو گوشته‌خو‌شه‌ی تهو نیچیرانه‌گرته‌وه، په‌روه‌ردگار تهو تاقمه‌موسولمانانه‌ی به‌تاقی کرده‌وه و له‌تاقی‌کردنه‌وه که ده‌رچوون! وه‌کوو چون کاتی خوی به‌نو نیسرائیلی‌یه‌کان به‌راوکردنی ماسی به‌تاقی کرده‌وه به‌لام ته‌وان له‌تاقی‌کردنه‌وه که ده‌رنه‌چوون (به‌یارمه‌تی خدا له‌تابه‌تی - ۱۶۳ - ی سوره‌تی ته‌عراقدا به‌درژی باسی تاقیکردنه‌وه‌که‌ی به‌نو نیسرائیلی‌یه‌کان ده‌که‌ین).

ته‌مجار په‌روه‌ردگار هوی تاقیکردنه‌وه‌ی موسولمانه‌کان دیاری ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿لِيَعْلَمَ اللَّهُ مِنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ﴾ بۆ ته‌وه‌ی خدا ده‌ری‌بخاو بۆخه‌لکی روون بکاته‌وه: کی له‌خودا ترسو پایه‌ندی فرمانه‌کانیه‌تی، ته‌وه‌ی که خودا له‌ته‌زه‌لدا زانیویه‌تی لای ناده‌میزادانیش زانراوی بزانن کی فرمانبه‌رداره، کی سهریچی‌که‌ره! بپروا پته‌وی وا له‌نینسان ده‌کات به‌نه‌ینی و ناشکرا له‌خودا به‌ترسو پایه‌ندی فرمازو جله‌وگیری‌یه‌کانی بی.

به‌کورتی خودا ده‌یه‌وی هه‌لسو که‌وتی که‌سیکتان له‌گه‌لدا بکا که بیه‌وی به‌تاقیتان بکاته‌وه، بۆ ته‌وه‌ی دلو ده‌روونتان پاکو پالفته‌بکا، ته‌گینا خودا بۆخوی زاناو ناگاداره، له‌ته‌زه‌لدا ده‌زانی کی باشه‌و کی خراپه، پیوستی به‌تاقیکردنه‌وه‌نیه!!

﴿فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ که‌سیک دواي ته‌م روونکردنه‌وه چروپره، سنوور به‌زینی بکاو له‌کاتی نیحرامدا له‌ناخی حه‌ره‌دا نیچیره‌وانی بکا، ته‌وه له‌قیامه‌تدا سزای توندی ده‌دری ده‌خریته‌ناگری دۆزه‌خه‌وه، چونکه ته‌گه‌ر دواي ته‌م روونکردنه‌وه پیراگه‌یاننده سهریچی فرمائی خودا بکا، مانای ته‌وه ده‌گه‌یه‌نی که‌گوی به‌تاقیکردنه‌وه فرمائی خودا نادا، سهریچی‌کردن دواي پیراگه‌یاندنو تیگه‌یانندن لووت به‌رزیی رقه‌به‌ری ده‌گه‌یه‌نی! ته‌مجار په‌روه‌ردگار به‌م نایه‌ته‌ی دواي راوکردنی ناژله‌و په‌له‌وه‌ری وشکانی له‌کاتی نیحرامدا یاساغ کردو فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾ ته‌م جله‌وگیری‌یه‌گشتی‌یه بۆ هه‌موو

موسولمانیکه چ پیار و چ نافرته، تاقیکردنه‌وه‌که‌ی نایه‌تی پیشووه که
 فرموده‌ی: ﴿لَيْتَلُونَكُمْ﴾. واته: نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی پرواتان به‌خودایه‌تی
 خوداو پیغه‌مبورو قورتان کردوه نیچیر مه‌کوژن، هیچ نازه‌لو په‌له‌وره‌یک
 بی‌گیان مه‌که‌ن له‌و کاته‌دا که نیوه نیحرامتان به‌حج یان به‌عه‌مره، یان به
 همدوکیان به‌ستوه، نه‌به‌راسته‌وخو نه‌به‌ناراسته‌وخو! به‌م ره‌نگه‌هی تر شاره‌زا
 بکه‌ن بوشوینی نیچیره‌که، وه‌کوو ده‌گوتری: (فَقِيلَ لَهُ خُودَا نَاكِرِي!!). نایه‌ته‌که
 نه‌و حوکه‌ ده‌گه‌ی‌نه‌ی که نیحرام به‌ستوو راوکردنی لی قه‌ده‌غیه‌ی له‌ناوه‌ی
 به‌ست (حرم) یان دهره‌وه‌ی به‌ست، بۆکه‌سیکیش نیحرامی نه‌به‌ستی له‌ناخی
 حهره‌دا راوکردنی لی یاساغه.

جه‌ماوه‌ی زانایان ده‌لین: نیحرام به‌ستوو بۆی ره‌وایه‌ی له‌گوشتی نیچیر
 بخوات، به‌مهرجیک نیچیره‌که بۆ نه‌و نه‌کرای، چونکه نه‌سانی و تیرمیزی و
 داره‌قوطني له‌جاییره‌وه ده‌گیرنه‌وه: ده‌لی: پیغه‌مبوره ﷺ فرموی: (صَبَدُ
 الْبَرِّ حَلَالٌ لَّكُمْ مَا تُصِيدُوهُ أَوْ تُصِيدُ لَكُمْ) نیچیری وشکانی بۆنیوه حلاله،
 به‌مهرجی خوتان نیچیری نه‌که‌ن، یان بۆتان نیچیر نه‌که‌ن.

حده‌فیه‌کان ده‌لین: خواردنی گوشتی نیچیر بۆ نیحرام به‌ستوو حلاله له
 هه‌موو حالیکدا، به‌مهرجی نه‌وه‌ی نیچیره‌که‌ی گرتوه نیحرام به‌ستوو
 نه‌ییت! ده‌لین زاهیری مانای نایه‌ته‌که پشتگیری رای نیمه‌ ده‌کا چونکه
 ﴿لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾ نایه‌ته‌که نیچیر گرتزو کوشتنی له‌نیحرام
 به‌ستوان قه‌ده‌غه‌ کردوه، نه‌ک خواردنی گوشتی نیچیر، که که‌سیکی تری
 نیحرام نه‌به‌ستوو گرتیه‌تی یا کوشتیه‌تی!!

نه‌مجار په‌روه‌ردگار قهره‌بووکردنه‌وه‌ی نیچیرگرتزو نیچیرکوشتنی نیحرام
 به‌ستوو دیاری ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿وَمَنْ قَتَلَ مِنْكُمْ مَتَعِدًا﴾ هه‌رکه‌سیک له
 نیوه له‌کاتی نیحرام به‌ستندا به‌نه‌قه‌ست نیچیر بکوژی و راوی بکا
 ﴿فَجَزَاؤُهُ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ﴾ تۆله‌و قهره‌بووکردنه‌وه‌که‌ی ده‌بی
 کوشتی به‌ک سر ببری به‌نه‌ندازه‌ی نیچیرکراوه‌که‌و وه‌کوو نه‌و بچی، نه‌گه‌ر
 که‌مباری راوکرد ده‌بی به‌راتیک بکا به‌قوربانی، له‌جیاتی ناسک مه‌ر

سهر بیری، له جیاتی که ویشک ده بی گیسک سهر بیری، نه گهر وینهی
نیچیره کهی ده ست نه کهوت ده بی به هاکه ی بکاته خیر.

ئو راو کردنه نایه ته که جله وگیری لی ده کا، راو کردنی ناژه لی کیوی به
که گوشتی حلال بی، که و ابو: تۆله له سهر که سپک نیه نیحرامی نه به سستی و
ناژه لی مالی وه کوو (مهرو بزنو ره شه و لاخو خوشتر.....) سهر بیری، یان
ناژه لیکی کیوی راو بکا که گوشتی نه خوری وه کوو درنده، یان وه کوو ئو
گیانله بهرانه بن، که پیغه مبهرد ﷺ به پینج فاسقه کهی ناو بردوون کوشتنیانی
به ره واناوه.. که (قهله ره شه دوویشکو کۆلاره و مشکو سه گی نهین گران.
نیمامی مالیک، گورگو شیرو پلنگو ئو جوړه درنده ی وه کوو سه گی
نهین گر حلیب کردوه، چونکه ئو درنده زیانیان زۆرتره.

نیمامی عومدرو نیمامی عه لی و نیبنو مه سه وودو هاوه لانی تریش
فهرمو یانه: له جیاتی نو عامه ده بی خوشتر و له جیاتی گاکیوی ره شه و لاخیک
سهر برن!

ئهو حنیفه و ئهو یوسف ده فهرموون: پتیوسته به های نیچیره
کوژراوه که بدا، به هاکه ش به گویره ی شوینو کاتی نیچیر کردنه که دیاری
ده کری! چونکه به هاو نرخ به گویره ی شوینو کات ده گوپردین، ههروه ها
پهرو ردگار وینه ی نیچیرکراوه کهی پتیوسته کردوه، ده ی خو وینه ی ئو
نیچیره ده گمهنه، که وایی پهنا ده بهین بو به هاکه ی که له مانادا به وینه
حلیب ده کری! جا هه کاتی وسته قهره بوی نیچیره که به ناژه لیکی مالی
یان به هاو نرخ پر بکرتمه و، ئهو پتیوسته ﴿يُحْكَمْ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ﴾ دوو
که سی عادل و لیزانو موسولمان هاو وینه ی یان نرخه که دیاری بکه ن، چونکه
یه کسانی له نیوان نیچیرو وینه که ی دا پتیوستی به دیاری کردنی دوو که سی
شاره زاو لیزان ههیه، له ره رووه که یه کسانیه که یان لای زۆر که س نادیاره!

جا که برپاری سهر برینی ناژه لیکی مالی هاو وینه درا بو
قهره بوو کردنه و نیچیره که، ده بی له حهره می مه که که دا سهری بیری، چونکه
خودا ده فهرمو: ﴿هَٰذَا بِأَلْفِ الْكُفَّةِ﴾ تۆله و قهره بوو کردنه و ده بی
کوشتی به ک بی له پهنا که عبه سهر بیری و گوشته که ی به سهر هه ژارانی بهستی

کعبہ دا دابہش بکری! ﴿اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِين﴾ یان دہتوانی کعبہ رات
بدا، نموش خورا کدانه به ہزاران بڑ ہر ہزار تک مودیک خوارده مہنی،
یان لمبارتہ قای خوارده مہنیہ کدا بپروژوو بی۔

نہ گہر ناسکیک یان ناژہ لیک لہو بیچمہ کوشت، دہبی مہر تک
سہر بپری لہمہ ککو گوشتہ کھی بہسہر ہزارانی حہرہ دا دابہش بکا، نہ گہر
مہرہ کھی بڑ ہلنہ سورہ، دہبی خوارده مہنی بدا بہ شہش ہزار، نہ گہر
نموشی بڑ ہلنہ سورہ دہبی سی رۆژ بپروژوو بی، نہ گہر گاکتویہ کی کوشت
دہبی رہشہ ولاخیک سہر بپری، نہ گہر بوی ہلنہ سورہ بیست رۆژ بپروژوو
دہبی، نہ گہر نوعامیہ کی کوشت یان کمرہ کتویہ کی کوشت، دہبی
حوشتر تک سہر بپری، نہ گہر بوی ہلنہ سورہ دہبی خوارده مہنی سی ہزار
بدا، خوارده مہنیہ کہ بریتیہ لہ (مدایک کپی تیہ تیہ، نہ گہر
خوارده مہنیہ کھی بڑ ہلنہ سورہ دہبی سی رۆژ بپروژوو بی۔

نہو شتانہ مان لہسہر سنور بڑین پیوست کرد ﴿لِیَلْنُوقَ وَبَالَ اَمْرِہ﴾
بڑ نموشی سزای سہر پیچیہ کھی خوی بچیژی، چونکہ سنوری خودای
شکاندوہ دہبی تۆلہ لی بسیندریتموہ یا بہ مال، یان بہ کردہ وہی بدہنی!!
﴿عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ﴾ خودا خوش بوہ لہوہ کی پیش پرس کردن کہ
پیغہ مہر ﴿لہ کاتی نیحرامدا نتیجیرتان گرتوونو کوشتوون، نموش خودا
لہسہر نہو کارہ تان سزاتان نادا۔

﴿وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْہ﴾ کہسیک دواہی نہم نہوہ ناشکرایہ
بگہریتموہ بڑ عادہتی پیشووی، نتیجیر بگری سہر پیچی فرمانی خودا بکا؛
نہو دلنیا بن خودا تۆلہ لی دہستینی و باش باش سزای دہداو کہسیش نیہ
بہرگری لی بکا۔ ﴿وَاللّٰهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ﴾ خودا بالا دہستہ ہر کارنکی
بوی دہیکات۔ خاوہنی تۆلہ سزای سہختہ بڑ نہو کہسانہی کہ سوورن لہسہر
نہنجامدانی تاوان۔

نایمہ کہ بہناشکرا نموش دہ گہینہی کہ سزای دنیایی کاتیک بری سزای
قیامت دہ کھوی، نہ گہر تاوانہ کہ دوویارہ نہ کاتموہ، نہ گہر دوویارہی کردہ وہ

شياوى تۆله لى ستاندنه، له دونيادا؛ كهفارهت لى ستاندنو له قيامه تيشدا ناگرى دۆزهخ.

بهلام ﴿أَجَلٌ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ﴾ حهلالو رهوايه بۆ ئيوه نيچيرى دهريا، واته: راوگرډنى گيانله بهراني دهريا بۆتان حهلاله ﴿وَوُطْءُ مَا مَعَهُ﴾ ههروهها نمو گيانله بهرانهى كه شهپۆله كاني دهريا فرتيان دهدهن بۆ قهراخى! دروسته بۆ ئيحرام پهستوو خواردنى گوشتى گيانله بهراني ناو دهريا، زيندووين يامردووين، شهپۆل فرى دابى، يان بۆخۆى سهرناو كهوتبى يان له گۆلاوو ديراودا گيريان خواردبى، يان شهپۆل فرى دابى و ناويان لى پرابى، چونكه خاوه نانى چوار سونه نهكان له نهبو هورهيره وه گيپراويانه تهوه: پيغه مېهر ﷺ فرموويهتى: (الطهور ماؤه، الحل ميتة) دهريا ناوه كهى پاكه، مرداره وه بووى پاكه.

﴿مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلْغِيَارَةِ﴾ واته: گيانله بهراني دهريامان بۆ حهلال كردوون تا سودى لى وهريگرن، له مال موهبن يا له سهفردا بن، كه سيك له مال موه بوو، با له نيچيرى دهريا بخوا به تازيهى، كه سيك له سهفردا بوو باله گوشتى ههنگيراو له سهلاجهدا بخوا نه گهر سهفهره كهى له بهرانه بوو، نيچيرى دهريا سوودو له زهته تيدايه له سهفهره له حهضه ردا چ به خواردنى يان به ههنگرتن پهمهنده كردن (ادخار) بى، يان به سوود لى وهريگرتن به غهيري لى خواردن وه كوو دهريه نانى لوتلوئو مروارى، يان زهيت لى گرتن، يان نمو سوودهى لى ده بيندرى له ئيسقان و ددانو عهنبهر لى پيدا كردن...

﴿وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا﴾ بهلام نيچيرى وشكاني، ناژهل يان پهلموهر، كه به شيويه كهى سروشتى دروست بوونى زاووزتيان له وشكانيدا ده بيسو به شيويه كهى سروشتى كيوسو نامۆن تا له ئيحرامدا بن نيچير كردنى نمو گيانله بهرانه ياساغه ليتان!

بهلام نه گهر يه كيكى ئيحرام نه بهستوو راويان بكا، يان بۆخۆتان پيش ئيحرام پهستن نيچيريان بكن، نمو ده توانن له گۆشته كهيان بخۆن!! وه كوو له پيشهوه زانيان كه جهماوهري شهر عزانان به لايانهوه رهوايه كه ئيحرام پهستوو له گوشتى نيچيرى وشكاني بخوا، به مەرجى بۆ خۆى نيچيرى نهكا، يان بۆى

نیچیرنه کهن! حنه فیه کان به لایانهوه ره وایه که نیحرام به ستوو له گوشتی
 نیچیری وشکانی بخوا، به مهر جیک نهوهی نیچیری ده کا له نیحرامدا نه بیت؛
 واته: نه گهر نهو که سه له بهر خاتری نیحرام به ستوو که نیچیری بکا، هر بوی
 حه لاله، یه کهم چونکه ظاهریری نایه ته که نهوه ده گه یه نی، دووم ناماژه بهو
 فرموده یه که (محمد) له نه بوحه نیفه وه نهویش له تیینولمونکه دیره وه
 نهویش له طه لحدی کوری عبداللاوه که ده گیریتنه وه ده لی: نیمه باسی
 خواردنی گوشتی نیچیرمان ده کرد له لایه نیحرام به ستوو وه
 پیغه مبه ریش ﷺ خدی لی کهوتیوو ده نگمان بهرز کرده وه پیغه مبه ریش ﷺ
 به خبه رها ت فرمووی: نهوه کیشهی چیتانه؟ عمرزمان کرد دهر بارهی
 خواردنی گوشتی نیچیر بۆ که سیک که له نیحرامدا بیت، نیتر پیغه مبه ر ﷺ
 فرمانی پی کردین به خواردنی.

نه مجار پهروه ردگار کوتایی روونکردنه وهی جوکمی نیچیری به
 فرمان کردن به تقوا هیناو فرمووی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾
 واته: خوتان بیاریزن لهو شتانهی که خدا نهی لی کردوون، وه کوو نیچیر کردن
 له کاتی نیحرام به ستوو هه موو تاوانیکی تری وه کوو مهی تو شوی
 قوما ر کردن.... هتد. بترسن له خودا بهو رهنگه پابه ندی فرمانو
 جله و گیریه کانی بن، دلنیا بن تیه له نا کاما هه مووتان ده چنه وه لای خوداو بۆ
 لای نهو ده گهر پنه وه، حیسابی توندو تیژتان له گمل ده کا، سزای یاخی بووان
 ده داته وه ده یان خاته ناو دۆزه خه وه، پاداشتی نهوانه ده داته وه که
 فرمان بهردارن به به هه شتو ره زامه ندیی خوی لیان!

پلەو پایەى کابەو مانگەکانى حەرەمو چۆنیەتى دیارى مالی

خوداو نیشانە کراو

﴿ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ

وَالْقَلْبَ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ

اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾

ئەمجار پەرەردگار پلەو پایەى کەعبەو مانگەکانى کە بە (اشهر الحرم) بەناوبانگەو شەرپ کردن تییاندا یاساغە، دیارى دەکاو دەفرموی: ﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ﴾ پەرەردگار کەعبە کە (بەیتولحرامە) کردوویەتى بە ھۆکارى ئەو کە خەلکی کاروبارى ئایینی و دۇنیایان چاک بکەن، ھۆکارىکی سەرەکی بە دابین کردنى بەرژەوہندی ئەو خەلکەى کە لە دەوروپەیدا نیشتەجى بوون، چونکە ولاتى مەککە ولاتیکە نە کشتوکالى تیدا دەکرى نە ئازەلى تیدا بەختیو دەکرى، بەدەگمەن نەبى پىوستیاتی دانىشتوانى تیدا دابین ناکرى، نیتەر پەرەردگار کەعبەى لەدلى ئادەمیزاداندا خۆشویستو ریزدار کردووە، حەزىان لەدیدهنى کردنى ھەیدو لە ھەموو لایەکەو خەلکی بۆی دەچنۆ بۆی دەکشین؛ ئەم ھاتنۆ کۆبوونەوہى ئادەمیزادان لەدەورى کەعبە دەبیتە ھۆى نازو نىعمەت بۆ خەلکەکەى دەوروپەرى؛ سوودى ئابوورى کۆمەلایەتى و روشنبیری لى وەرەگرن، ھەرەکوو چۆن دانىشتوانى ئەو ھەرمە لەسایەى کەعبەو لە ئەمەز ئاسایشدا دەژینۆ کەس دەستدریژی ناکاتە سەریان ﴿وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾ ھەرەھا پەرەردگار ئەو مانگانەى کە شەرپ کردن تییاندا یاساغ کراو کە مانگی (ذولقەعدەو ذولحیجەو موھەررەو رەجەب)ن کردوونى بەھۆى دابین کردنى پىوستیاتی خەلکی، کە لەو مانگانەدا ئادەمیزادان بەرگی شەر دادەننۆ ترسو خۆفیان نامینى، دەتوانن ھاتوچۆى بازەگانی بکەن، بەدلىایى بەھو ھاتوچۆى شارەو شاربکەنوترسى لەدەستدانى مالو سامانى

خوبان و گیان له ده ستدانیان نه بی، لهو مانگانه دا زور به یان ده یانتوانی بژیوی
 ساله که یان پیکمه بنین ﴿وَالْهٰذِیْ وَالْقَلٰیذِ﴾ همدوه ها پمروه ردگار نهو
 کوشتیاندهی که ده کریں به دیاری بۆ که عبمو نهو حمیواناندهی که ملوانکه یان
 له ملی ده کری له کاتی بردنیان بۆ دیاری که عبمو سمر پرنیان لهوی کردونی
 به هوی دابین کردنی بژیو بۆ دانیشتوانی ده وروپری، چونکه نهو کوشتیانه
 لهوی سمرده پردرینو گوشته که یان به سمر همزارانی نهو ده قدرده دا دابهش
 ده کریو پیوستیاتیان جی به جی ده بی.

له سونگهی که عبموه دانیشتوانی مه که که پلهو پایمه کی تایبه تی یان پی
 دراوه، له مالو له گیانی خوبان دلنیان؛ پیگومان عمر به کان له ناو خوبان دا
 همیشه شپرو همریان همدوو خیریکی یه کتر کوشتنو یه کدی تالان کردن
 بوون، به لام له ناو به ست (حرم) دا ده ستیان بۆ یه کتر درین نه ده کرد، تنانته
 وا ده بوو: پیاو له ناو به ستدا تووشی دوژمنی بابه کوشتهی خوی ده بوو، یان
 بکوژی کوپی خوی ده بینسی، هیچ دهستی بۆ درین نه ده کرد، نه گمر کابرا
 گموره ترین تاوانی نه نجام بدایه له ناو به ستدا کهس لاقهی نه ده کرد،
 هم که سی پهنای به نهو خانوه ببردایه پهنای ده درا، کهس تیدا نه ده ترسا،
 وه کوو له نایه تیکی ترده ده فرموی: ﴿اَوْ لَمْ یَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا
 وَیُتَخَطَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾ العنکبوت/ ۶۷. له ویدا همزاری برسی تیری
 ده خوارد، له رووه که به هوی نه نجامدانی کاری حج له همدوو لایه که وه
 ناده میزادان رویمان تی ده کرد، لهوی کوشتیو دیاریان سمرده پری،
 گوشته کانیان به سمر همزاران دا دابهش ده کرد، نیت به هوی حج کردنو
 کویونهوی ناده میزادان لهوی، ولاتیکی ناوا ره قمنو چمنو بی کشتو کالو
 ناژهل، ناوه دان بوتموه، نه گمر به هوی که عبموه نه بوایه کهس تیدا نیشته جی
 نه ده بوو! پمروه ردگار نزاو پارانهوی تیدا گیرا کردوه، پاداشتی چاکهی تیدا
 دووچندانه کردوتموه، بوتموهی موسولمانان هملی دیده نی کردنی بدهن،
 همروه کوو چون کویونهوی نهو همدوو خه لکه له هر چوار لای دنیاه که
 دین بۆ دیده نی کردنی که لیک سود به خسه، تنانته هیچ کویونهوی که
 سمردهم بهو جوړه سود به خش نیه.

همروه ها کرداره کانی حج چند سودیکی نایینی تیدایه، حاجی دیاردهی دوره پهریزی له هۆکاره کانی دونیا ویستی پیوه دیاره، له خودا نزیک ده بیتهوه و خوی لهو شتانه ده پاریزی که خودا نهی لی کردوون! به پۆشاکیکی تایبه تی کفن ناساوه له خودا ده پاریتهوه، به جۆریک که زیساتر له ههلسوکهوتی حهشرو نه شری رۆژی قیامت دهکا! دانیایی و دل نارامی بۆ پهیدا ده بی، خێرو بیری دونیاو قیامه تی دهست ده کهوی.. سه عیدی کوری جوبهیر فهرموویه تی: کهسی بیته خزمهت نهم مالی خودایه و داوای شتیکی دونیایی یان قیامه تی لی بکا دهستی ده کهوی!.

له راستی دا کاتو سهرده می حج کردن نه گهر وه کوو پیویست نه نجام بدری-جگه له پاک کردنهوی دلو ده رۆنو گوناو شتنهوه و رزگار یوون له تاوان- سودو قازانجی تریشی همن؛ چونکه حج کۆله کهیه کی پتهوه بۆ نیسلامو هۆکاریکی فره مهزنه بۆ ته وکردنی په یوه ندی نیوان موسولمانانو به هیزکردن و گه شه پیدانی برایه تی نیوان موسولمانان، وه کوو له شۆننیکێ تردا ده فهرموئ: ﴿انما المؤمنون اخوة﴾ الحجرات/ ۱۰. همروه کوو هۆکاریکی گه لی گرنگه بۆ مشتومال کردنی گیانی نایینی و به هیزکردنی ههستی هاریکاری نیوان موسولمانان به گشتی؛ چ حکومه ته کانیان چ نه تهوه و گه له کانیان، له هه موو سووچو قوژینی سه رزه ویدا له هه موو بواره کانی نابوری و کۆمه لایه تی و رامیاری و زانستی و.....هتد.

﴿ذلک﴾ نهو ریزی پیدانه به که عبه و مانگه کانی حرامو کوشتی و دیاری نیشانه کراو بۆ کابه و دابین کردنی نه من و ناسایش له ناوچه ی بهستی که عبه داو له رۆژگاری مانگه کانی که شه پریان تیدا قه ده غه یه، هه موویان سوو ده خشن بۆ ناده میزادو به رژه وه ندی یان تییا ن دا دابین ده کری ﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ بۆ نهوی سه رنج بدهن تی بفرکنو یزانن که خودا زانیه، هه رچی له ناسمانو زهوی هه یه په روه ردگار ناگای لی به تی و ده زانی به رژه وه ندی یان له جی دایه ﴿وَإِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ همروه ها بۆ تهوه ی تی یگمن که په روه ردگار زاناو ناگاداره به سه ر هه موو شتیکن داو هیه چ شتیکی لی گوم ناییت!

بێگومان هیچ گەلو نەتەوێهێک لێهەژێو نوێدا نەیاتوانیوه نەمزو ناسایش بەبەردەوامی بۆ ولاتیەک لەولاتان دا بین بکەزو نەهێلن بێرای بێرای کوشتو کوشتاری تێدا روویدا!!

بەلێ: ئەو ریزلێنانە ی کەعبەو دانانی بەستو یاساغ کردنی شەرو کوشتو کوشتار تێیدا و هەروەها یاساغ کردنی شەڕ لەدەقەری دەورووبەری لەچەند مانگیکی دیاریکراودا، بۆ ئەوێهێ: کە ئادەمیزادان یزانن کەخودا سروشتی ئادەمیزاد دەزانێو ناگای لێ پێویستیاتی دێو دەروونیان هەیه، دەزانێ گیانیان بۆچی هەتاف دەکێشی! بۆ ئەوێهێ کە ئادەمیزاد یزانن کەخودا بۆیه شەریعتو یاسا دادەنێ تا پێویستی سروشتی بەندەکانی دا بین بکری، بۆ بەپێرەو هەتتی حەزو ئارەزووی ئەوانە!! جا هەر کاتی دێی ئادەمیزادان هەستیان بەرەحمەتو کاردرۆستی پەرورەدگار کرد لێدانانی یاساو نێظامدا، زانیان کە گونجێو تەناسویتی گرنگ هەیه لێتوان ئەو یاساو نێظامو سروشتی ئەواندا، ئەو کاتە بۆیان روون دەپێتەو کە خودا زاناو ناگادارە بەسەر هەموو نەینیو شاراوو ئاشکرایەکی ئاسمانەکانو زەویاو هیچ شتیکی لێگوم نابێ!

ترساندن لێسزای خوداو هەلەفانی ئادەمیزاد بۆ چاکەکردن

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَى الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾

لێ نایەتەکانی پێشوو دا پەرورەدگار ئادەمیزادانی ترساند لێو کە سنوورەزێنی لێ چوار شتدا بکەن، بەوێ کە فراوانیو گشتی بەتێ زانستی پەرورەدگاری راگیانێو ئەوێ روونکردەو کەخودا هەموو شتیکی دەزانێو هیچ شتیکی لێ هون نابێ، ئەمجار لێ نایەتەکانی داهااتوودا خەلکی هۆشیار

ده کاتمهوه که سزای سهرپیچیکر ده داو هه موو کارو فرمائیک به ده سستی
 خویه تی، پیغه مبر ﷺ ته نها راگه یاندنی له سهره و هیدایه تو ته و فقیو
 پاداش دانه وه تاییه ته به زاتی پهره ردگار وه و که سی تر مافی نه وه ی نیه!
 حیکمه تو عه داله تیش داخوازی نه وه ن، که جوداوازی نیوان پاکو بیس، چاکو
 خراب بکری! بویه فرمووی: ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ دلیا بنو
 بزائن که خدا تولو سزادانه وه ی سه ختو به پیشو تونده، بزائن خدا هیچ
 شتیکی لی گوم نابی، همرکه سیک له خدا یاخی بی سزای به تیشی
 ده دریتمهوه ﴿وَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بزائن که خدا لیخوشبوو به به زه بی به
 بو نه که سانه ی به کردارو گوفتاری چاک دلو ده روونی خویان پاک ده که نه وه،
 بروای بته ویان هه یه وه ته نها خودا ده پرستن، نه و تاوانانه ی پیش
 موسولمانبوونیان نه نجامیان داو ن هیچ لیپرسینه وه یه کیان له سهر نیه،
 هه وه ها نه و تاوانانه ی که به نه زانی نه نجامیان داو ن به ممرجیک خیرا تو به
 بکه نو په شیمان بینه وه خودا لییان خوش ده بی، هه وه ها خودا له سهر تاوانی
 بچووک سزایان نادا به ممرجیک خویان له تاوانکردنی گه وه به یارین، به لکوو
 تاوانه بچکولانه کانیا ن داده پویشی و له ناو کرداره چاکه کانیا ن دا ده توینه وه!
 وه کوو چو ن پیسایی کم له ناو ناوی زوردا نمودی نیه و ده پوکیته وه،
 سهریاری نه وه ش خودا ره حمتو ره زامه ندی خوی ده کاته سهریارو پارسه نگ.
 نایه ته که نه وه ده گه یه نی: که نیمانو باوه پتویستی به خه وفو ره جا
 هه یه، ترسان له سزادانو هومیدی ره حمتو ره زامه ندی ده بی پیکه وه بن،
 ده بی پروامان وا بی که پهره ردگار تیمی به بی هوده دروست نه کردوه،
 به لکوو لیپرسینه وه هه یه سزای سهرپیچیکرو پاداشتی فرمائیه رددار
 ده دریتمهوه!

له نایه ته که دا سزاو عیقابی پیش لیخوشبوونو ره حمت خستوه تا
 ناماژه بی بو نه وه ی که لایه نی ره حمتو لیخوشبوونی زاله به سهر سزاو
 عیقابی دا، چونکه ره حمتی خودا پیش رقو غه زه بی که وتوه. وه کوو له
 حه دیپدا چه سپاوه که پیغه مبر فرموویه تی: (إِنَّ رَحْمَتِي تَغْلِبُ غَضَبِي)

همروه ها وه کوو له شوینیکی تری قورناندا ده فرموی: ﴿ويعفو عن
کثیر﴾ المائدة/۱۵.

پهروه ردگار له نایه ته که دا دوا وشه (عقاب) دوو وه صفی هیناوان
(غفور، رحیم - لیبور دوو بهزه بی) نیمامی رازی ده فرموی: نه مه
ورده کاری به کی گرنگی تیدایه، نه ویش نه وه به: که سه ره تای دروست کردنو
به دیه پنهان له بهر ره حمهت بووه وا دیاره کوتاایش له سه ره حمهتو بهزه بی
ده بی!

نه مجار بهر پر سیار به تی پیغه مبهر ﴿﴾ دیاری ده کاو ده فرموی: ﴿مَا
عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ پیغه مبهر ﴿﴾ جگه له پیرا گه یاندن به ولاره هیچی
تری له ته ستودا نیه، نهو ناتوانی به توپزی خه لک به خاته سه ریگای
هیدایه تو توفیق یان بدا بۆ نیمان هینان، نه وه ی شرکی سه رشانی پیغه مبهره
ته نه پیرا گه یاندنو ناموز گاری کردنه، پیغه مبهر ﴿﴾ ناتوانی ناگاداری به سه
هموو کردار یکندا که موکه له فیه کان نه نجامی ده دن، ناگای له نهینسو
به نامه کی خه لک نیه، بۆیه ناتوانی حیسابو لیکنولینه وه له گهل ناده میزادان
بکاو سزاو پاداش له سه کردارو گوشتاران دیاری بکا.

﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ خودا زاناو ناگاداره به سه
هموو شتیکندا، نهو شتانه ی ناشکریان ده که نه توانه ی ده یانشار نه وه، خودا
ده یان زانیو هیچی لی گوم نابیی، نهو شیایو حیساب له گهل کردنی
ناده میزادانو لیکنولینه وه یان له گهل ده کاو سزاو پاداش یان بۆ ده ستیشان
ده کا! وه کوو له شوینیکی تر دا پهروه ردگار به پیغه مبهر ده فرموی: ﴿فَاتَّعَا
عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾ الرعد/۴۰.

نه مجار پهروه ردگار دوو حقیقه تی دژ به یه که ده چه سپینی که
همره که یان سزاو پاداشی تایبه تی خوی هیده، نهوانه ش حقیقه تی پیسو
حقیقه تی پاکیه! فرموی ﴿قُلْ﴾ نه ی پیغه مبهر به هه مو ناده میزادیک
رابگه دنه که ﴿لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ﴾ هه رگیز پیسو پاک چوون یه که
نین، کرداری باشو خراب وه کوو یه که حسابیان بۆ ناگری. زیان به خشو
ته فعیری ره وان

سوودبەخش نابین بە یەك، حەلالو حەرام، سەمكارو دادپەرور، زاناو نەزان، چاكئو خراپ، موسولمانو كافر.....هتە. چووژەك نین، ھەریەكەیان پاداشتو سزای تاییبەتی خۆی ھەیە! ھیکمەتو دادپەروریش نیە كە یەكسانی بخرێتە نێوان چاكئو خراپەو ھەكوو لەنایەتیکی تردا، دەفەرموی: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ، أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ ص/ ۲۸.

ئە ی پیغەمبەر پێیان بڵی: بە ھیچ شیوێك پێسو پاك یەكسان نین ﴿وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ﴾ با زۆری پیسی یەكە سەرسامت بكاو سەرنجت رابكێشی! شتی پیس زۆرو ھەمە جوړە:

پیسی خەلك، پیسی ناژاوەگیرانو قێلبازان، پیسی مالو دارایی حەرام، پیسی ریبو بەرتیلو خیانەتكاران، لە بەرامبەر كەمی پاكی دا. كەمی راستان، كەمی چاكئو خۆراگران!! كەمێك حەلال ھەكوو معاشی دادوھری دادپەرور، قازانجی بازرگانی راستگوو دەستپاك باشترە لەمالی حەرامی زۆر ھەكوو بەرتیلو ریبو دەستبێن لەم روو ھەكوو كە تەرازووی باشو خراپ ئاكامەكەیانە، خۆراكی كەم بەسود باشترە لەخۆراكی خراپو تێكچوو بازویش بێ، كالا ی باش باكەمیش بێ لەكالا ی خراپ زۆر باشترە، ھەروەھا تاقو كۆمەلێکی باش لەئادەمیزادان زۆر باشترە لەكۆمەلانی خراپو ناژاوەگیر، كۆمەلای موسولمانی كەم ناژاو خۆراگوو خاوەن بیرەباوەر، زۆر جار وا دەبێ سوپایەکی زۆر بێ شواری ترسۆكوو بێ پروا تێك دەشكێنی!! بەلكو وا دەبێ چەند كەسیكی خاوەن ئاوەزو زیرەكوو دانا كاری وا نەنجام دەدەن، كۆمەلانیکی زۆرو بێ شومار پێیان نەنجام نادری، زانیەکی داناو لێزان ھەزاران نەزانو كەم عەقل دەكاتە خزمەتچی خۆی!

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ خۆتان لە سەپێچێکردنی فەرمانەکانی خودا بیاریزن ئە ی ھۆشمەندان! مەھێلن شەیتان بەسەرتاندا زال ببێ، زۆری تەھلی بەتالو ناژاوەگیران، زۆری مالی حەرامو دارو دەستە ی لە رێ دەرجووان ھەلتان نەخەلەتینی، چونكە ھۆشمەند نەو

که سیه پند وهریگری تی رگا و بیریکاتهوه، له سزای خودا بترسی، به لکوو
تیوه بهم ته قواو خویاریزیه رزگارتان بیی، رینگای سهر فزازی و سهر کهوتنو
به ختمه وری بگرته بهر، خیر و خوشی دونیاو قیامت ده سته بهر بکمن.

به تاییه تی بانگموازییه که ی ناراسته ی هوشمه ندان کرد چونکه نهوان
خاوه ن عدقلو فامن، ده زانن: ناکام به چی ده گاو به تیغ کرسو بیر کرد نهوه
ناکامی باش به ده ست دینن، به لام نه زانو گیلو نه فاقو که ده ده نه کان هیچ
ناموژ گاریه ک کاریان تی ناکاو به هیچ شتیک حالی نابن، بویه خیطابه که
ناراسته ی خاوه ن عدقلو فامه کان کرا!!

شتیک نیگای پی نه هاتی زوری لی مه کو لنه وه

پرسیاری قیله مه که ن

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَسْـَٔلُوْا عَنْ اَشْيَآءٍ اِنْ تُبَدَّلَ لَكُمْ تَسْـَٔلُوْكُمْ وَاِنْ
تَسْـَٔلُوْا عَنْهَا حِيْنَ يُنَزَّلُ الْقُرْءَانُ تُبَدَّلَ لَكُمْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ

حَلِيْمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوا بِهَا كٰفِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾

باش نهوه ی پهره ردگار نهوه ی راگه یاند که نه مرکی سهر شانی
پیغه مبهر ۱۰۱ ته نه راگه یاند نهو نه مرکی سهر شانی پی راگه یاند راوانیش
نه نه جامدانی نه مرکه کانه و پابه ند بوونه به فرمانو نه یه یه کانی
پهره ردگار ده و بهس، نه ک پرسیارو لی کو لین نهوه ی نابجی بکمن! زور
گونجاوو جی خوی بوو که بی پیچو په نا نه یه له ناده میزادان بکا؛ که
پرسیار لهو شتانه نه که ن که پیویست به پرسیار کردن نه کا، بو نهوه ی نهو
پرسیار کردنه نه بیته هوی له سهر پیویست بوونی نه مرکی قورسو له توانادا
نه بوو فرمووی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوا لَا تَسْـَٔلُوْا عَنْ اَشْيَآءٍ اِنْ تُبَدَّلَ لَكُمْ
تَسْـَٔلُوْكُمْ﴾ نه ی نهو که سانه ی تیماتان به خوداو پیغه مبهره که ی هیناوه !
پرسیار له شتی غه بیو په نامه کیو نهو شتانه ی پرسیار کردن لیان بیهوده یه
مه که ن، هروه ها پرسیار له کاروباری نایینی و وردو نه یینی مه که ن، لهو شتانه

مہ کو لئہوہ کہ قورٹان باسی نہ کردوونو نیگای پی نہ ہاتوہ! نہوہ کوو نہرکی
سہر شانی ئیوہ و باقی موسولمانانیش قورس پیو پرسیار کردنو
لیکولئہوہ کہ تان بیٹہ ہوی قورس کردنی باری سہر شانتانو، نہ مجار نہ توانن
نہ نجامی بدہنو بیٹہ نہ ہامہ تی و خراپہ بۆتانو پەشیمانی بدہست بینن.
﴿وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ﴾ نہ گہر پرسیار لەو شتانه
بکہن کہ نیگای ناسمانی لییان بیڈہنگ بسوہ، یان پرسیار لەشتی زور وردو
پہنامہ کی و پە پی نہ براو، یان پرسیار لەبارہی نہرکی قورسو لەتوانادا نہ بوو
بکہن لەو کاتانہدا کہ نیگا دیتہ خواری پەروہ ردگار لەسہر زویانی
پیغہ مہرہ کہی ناشکرای بکاو بیکاتہ نہرکی سہر شانتانو نہو کاتہ نہ توانن
نہ نجامی بدہنو بیٹہ ہوی چارہ رپہ شیتان!!

نیبنو کہ ئیر دہ لی: واتہ: لەخۆتانہوہ پرسیار قوت مہ کہ نہوہ، چونکہ
لہواندہ بہ ہوی پرسیار کردنی ئیوہوہ نہرکہ کان قورس بکرین، یان ماوہ کہ یان
تہنگ بکریتہوہ، نیامی موسلیم لە عامیری کوری سەعدہوہ لەباوکییہوہ
دہ گیریتہوہ دہ فہرموی: خراپترینو تاوانبارترین موسولمان کہ سییکہ پرسیار
لہ شتییک بکا کہ حہرام نہ بوویو بہ ہوی پرسیارہ کہی نہوہوہ حہرام بیی.
بہ لام نہ گہر نایہ تیکی (موجملی) قورٹانی ہاتہ پیش چاو، پرسیار بکہی
لہروون کردنہوہی نہوہ قہیناکا.

ہر نیامی موسلیم لە موغیرہی کوری شوعبہوہ لە پیغہ مہرہوہ
دہ گیریتہوہ کہ پیغہ مہرہ ﴿فہرمویستی: (ان الله حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عَقُوقَ
الْآمِهَاتِ وَوَادَ الْبَنَاتِ، وَمَنْعاً وَهَاتِ، وَكَرَّهَ لَكُمْ ثَلَاثَ: قَبْلَ وَقَالَ وَكَثْرَةُ السُّؤَالِ
وَاضَاعَةُ الْمَالِ).

ہر نیامی موسلیم نہم حەدیثہی بہ شیوازنیکی تر گیراوە تہوہ، زوریہی
زانایانی نیسلام دہ لئین: مہبست بہ (کثرة السؤال) پرسیار کردنی بی رینگاو
جینگایہ، کہ کابرا لەخۆیہوہ پرسیار قوت بکاتہوہوہ لەباسو روداودا نہ گہرو
فہرہ ضیات دروست بکا، بیگومان سەلفی صالح نہم جۆرہ قوول بوونہوہوہ
پرسیارہ نالہبارانہیان بہ لاوہ پەسەند نہبوو بہ نابہ جییان داناون!!

نهمه نهمه ده گهينهئى كه پرسىار كردن بۆ روونكر دنهوى حوكمى
موجملو ماناي ناشكرائى لمقورتاندا ره وايه، وه كوو پرسىار كردنو داوا كردنى
رونكر دنهوى تيرو تهسلل دهر باره ي حرام بوونى عه رق لپاش
هاتنه خواره وي نايه ته كه ي سوره تى به قهره. به لام پرسىار كردن له شتيك كه
سوود به خش نه بئى، يان پرسىار كردن دهر باره ي حوكمى مه سه له يه ك كه حرام
نه كرابئى، يان نه كراوه به تهر ك به سهر شانى موسولمانانوه، يان نهو شته
وانيه پرسىارى لى بكرئى، پتيويست نيه پرسىارى تييدا بكرئى، يان پرسىار
كر دنه كه تهر كنو قورسا يى ده خاتنه سهر موسولمانان، نهوه نهو جوړه
پرسىار كردنانه حرامن ﴿عفا الله عنها﴾ پهره ردگار برئى شت هيه
چاوپوشى لى كردووه له مقورتاندا باسى نه كردووه لى بيدهنگ بووه، تيوش
لى بيدهنگ بن ﴿والله عفو رحيم﴾ پهره ردگار ليخوشبووه بۆ نهو
كه سانه ي به هه له پرسىارى نابهجئى يان كردووه دوا يى په شيمان بوونوه،
تويه يان كردووه. هه كي مو له سهر خويه په له له سزاداتان ناكاه سهر نهو
سهر پيچى وه لانه ي كردووتان!!

داره قوطنى وه تريش فرموده يه كيان له نهبو ته عله به ي خوشه نى
(جرثوم بن ناشر) ره زاي خوا ي لى بئى گيپاوه نهوه ده لئى: پيغه مبهر ﴿﴾
فرمودى: (ان الله فرض فرائض فلا تضيعوها، وحدد حدودا فلا تعتدوها، وحرم
اشياء فلا تنتهكوها، وسكت عن اشياء رحمة لكم غير نسيان، فلا تبحثوا
عنها) ^۴.

پهره ردگار چهند فرزيكى له سهر تيوه فرز كردووه ناگاتان لتيان بئى
پاش گوتيان مه خه ن! چهند سنوريكى داناو نتيوه سنوور به زتنى مه كهن چهند
شتيكي حرام كردووه به كه مته رخمى سهر يان مه كهن هه تكي نهو حورمه ته

^۴ سهرى ته خريجي نهم فرموده يه بكه له (رياض الصالحين ص ۵۳۶ -
ته حقيقى عبدولعزىز بن رباح و هاوه لانى.

مه‌کهن! له‌هه‌ندی شت بیده‌نگ بووه ره‌حمی به‌تیوه کردووه نه‌ک له‌بیری جووه، که‌وایی لیکۆلینه‌وه‌یان تیدا مه‌که‌نو تییان‌دا قوول مه‌بنه‌وه.

ته‌مجار په‌روه‌ردگار حالو وه‌زعی بری گهلو نه‌ته‌وه‌ی رابوردووی وه‌کوو گه‌لی صالح پیغه‌مبهر باس ده‌کا ته‌و گهلو نه‌ته‌وه‌یه‌ی پرسیاریان کرد ده‌ریاره‌ی چهند مه‌سه‌له‌یه‌ک که حوکه‌که‌یان پی راگه‌یه‌ندرا نیتر پاشگوئیان خستن ده‌فرمووی: ﴿قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ بیگوومان ته‌م پرسیاره نابه‌جییانه هه‌ر نیشی گهلو نه‌ته‌وه‌ی تو نیه ته‌ی پیغه‌مبهر!! ته‌و جووه پرسیاره قه‌ده‌غانه پیش تیوه گهلو نه‌ته‌وه‌ی تریش کردویان. که حوکه‌که‌یان پی راگه‌یه‌ندرا ته‌مجار پروایان پی‌نه‌کردو پاشگوئیان خستن ﴿فَأَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ﴾ نیتر پی‌ی کافریون! واته: که پرسیاره‌که‌یان کرد نیمه‌یش حوکه‌که‌مان بو روون کردنه‌وه، به‌لام سوودیان لی‌وه‌رنه‌گرت، چونکه ته‌وان پرسیار کردنه‌که‌یان بو تیگه‌یشتنو فی‌ریون نه‌بوو، به‌لکوو به‌مه‌به‌ستی گالتی‌پی‌کردنو لا‌قرتی بوو ده‌یانویست ته‌زیه‌تی پیغه‌مبهره‌که‌یان بده‌ن.

بوخاری و موسلیم له‌ته‌بوهوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه ده‌لی: ﴿مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَاتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةً مَسَائِلِهِمْ وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ﴾.

واته: ته‌وه‌ی نه‌هیم لی‌کردوون خۆتانی لی‌پیاریزن. ته‌وه‌ی فه‌رمانم پی‌کردوون به‌گویره‌ی توانا ته‌نجامی بده‌ن، ته‌وه‌ی که‌گهلو نه‌ته‌وه‌کانی پیش ته‌وه‌ی به‌فه‌تاره داوه زۆر پرسیار کردنیان بوو؛ پرسیاره‌ی نابه‌جی و دژایه‌تی کردنی پیغه‌مبهره‌کانیان و بی‌گوویی کردنیان بوو، هه‌ر له‌و ماناو مه‌فه‌وم‌ده‌ا تیمامی ته‌حه‌مه‌وو موسلیم و نه‌ساتی و تیبنو‌ما‌جه فه‌رمووده‌یه‌کی تر له‌ته‌بوهوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه: ده‌لی: پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رمووی: (ذرونی ما ترکت لکم، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِكَثْرَةِ سَوَالِهِمْ وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَدَعُوهُ).

لَهُوَ نَازِهٌ لَّانَهُى نَهْفَامَهُ كَانَ لَهُ خَوَّيَانٌ حَرَامٌ كَرْدُوو
 مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا
 عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَئِكَ كَانُوا عَابَادُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٤﴾

جا وه کوو چون پروهردگار نهی کردووه ناده میزادانی مهنج کردووه له
 پرسیار کردنو لیکوئینهوه لهو شتانهی که پیویست نیه لیکوئینهوه یان تیدا
 بکری، هدر بهو جوړهش مهنجی کردووه که له خووه بری شت له سر خویان
 پیویست بکهن. لهم روانگهوه گومرایی ناده میزادانی سرده می نه قامی
 ده ست نیشان ده کا، لهو شتانه دا که له سر خویان حرام کردبوو، بهی نهوی
 که ره زامهندی خودای له سر بی، نهوی راگیانده که نهو کاره،
 لاسایی کردنه ویدو به تالو پیچه واندهی زانستو ناینه، ده فرموی: ﴿مَا جَعَلَ
 اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ﴾. (بحیره) نهو حوشرهیه که
 گوچکهی ده قلیشیننهوه کاتی که پینج سکه ده کاو ناخره که یان میینه
 ده بی، نیتر نهو وشره گوشتو شیریه له سر نافرته تان قه ده غه ده بوو، نه گهر
 ناخر سنکی نیترینه بوو نهوه سرده بریو گوشته کهی ده خوری له لایهن
 پیاو و نافرته نهوه.

(سائبة) وشریکه مده خهس ده کراو نه زرده کرا بو بته گانیان له کوئی
 بلمه وپایه تاره زووی خوی بوو، باری لی نه ده نرا، کولکه کهی نه ده بره وپایه،
 شیره کهی بو میوان نه وایه نه ده دوشرا!
 (وصية) حوشریکه ده سکه بکا دوانکه دوانکه، یان مده حدوت سکه
 بکا دوانکه دوانکه، جا که له جاری حدوته دا یان دهیم دا نیرو میی ببن

نیتره که سمرنا برن له بهر خاتری می به که، شیری دایکه که شیان نه ده بوو شافره ت
بیخونه وه تایبه تبوو به پیاوان!

(حام) وشتره نیتریک که له پستی نهو، لای خاوه نه که ی ده جار پهری بی
ده ورز می زنی لی چاک کرابی. نیتر نهو خوشتره باری لی نه ده نراو له هیچ
پاوانیک نه ده گهر پندرایده، له کوئی جهزی لی بویه له وی ده له ورا.

واته: پمرو دگار همرگیزاو همرگیز یاساو شهریه تی حرام بوونی
(به حیره و سائیه و وه صیل و حامی) دانه نازه ﴿وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُلُونَ
عَلَىٰ اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ به لکوو خه لکانی سمرده می نه قامی به حرام کردنی
پمرو بوومو گوشتی نهو جوړه نازه لانه درو به دم خودا وه هله به ستن.

چونکه بو خویان یاساو دابو نمریتیان داده نانو پال خودایان ده دانو
ده یانگوت: نه مه خودا وای داناوه ﴿وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ زور به یان عه قلیان
به وه ناشکی که نهو هله به ستنه له سمر خودا بی عه قلو هوشی به، کوفرو
بتپهرستی به، خودا رازی نیه به بنده کانی کافر بپرو فرمان به کافر بوون ناکا.

وه کوو ده لاین: یه که م که س نه م شتانه ی حرام کردو بتپهرستی بو
عمره به کان داهینا: عه مری کوپی لوحی خوزاعی بوو، نه وه بوو نایینی
نیبراهیمی تیکدا (بو حیره و سائیه و حامی) داهینا.

بوخاری فمرموده یه کی عانی شه ده گیر پته وه ده لی: پیغه مبر ﷺ
فمرموو: (رأيتُ جَهَنَّمَ يَحْطِمُ بَعْضُهَا بَعْضًا، رأيتُ عَمْرًا يَجُرُّ قَصْبَهُ - امعاءه -
وهو اولُ مَنْ سَيَبَ السَّوَابِ).

طه بهری له نه بو هور هیره وه ده گیر پته وه ده لی: بیستم پیغه مبر ﷺ به
نه که م می کوپی جهونی گوت: نه ی نه که م! (عه مری کوپی لوحی کوپی
قومه عه ی کوپی خیندیف) ام بینی ریخوله ی خوی راده کیشان له ناو ناگردا:
که سم نه پینیوه هینده ی نهو له تو بکاو هینده ی تو لهو بکا! نه که م وتی:
نه ی پیغه مبري خودا ﷺ ترسم هیه نهو لی که چوونه مان زیانم پی بگیه نی،

پیغمبر ﷺ فرمودی: نه خیر زیانم پی ناگهیه نی، تو موسولمانی و نهو کافره، نهو یه کهم کهس بوو نسیینی نیسماعیلی تیگدا یاسای (بوچهیره و سانیبهو حام)ی داهینا.^۱

نهو نهفامانه نهو نهده لهسر دابو ندریتی خویان سورن!
﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ﴾ نه گمر بهو موشریکانه بگوتری: واز لهو دابو ندریته پوکاوانه بینن، ورن موسولمان ببزو به گویره قورثان هه لسو کهوت بکن، نه حکامی نهو کتیبه نیردراوه جی به جی بکن، که هه موو حوکیکی به به لگهی به هیزه وه پشتگیری ده کری، ورن گوئی له ناموزگاری پیغمبر ﷺ بگرن که راگهیه ندری قورثانهو حوکه موجه له کانی شی ده کاته وه، له وه لامدا ﴿قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ ده لئین: نهو همان به سه که له باوکتو باپیرانمانه وه بومان ماوه ته وه، نهوان بو نیمه پیشه و او ماموستانو نیمه شوین کهوتوی نهوانین. نیتر پهروه دگار قسه کانیا ن رت ده کاته وه وه ده فرموی: ﴿أُولَؤْكَانَ آبَاءُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ بوچی نازانن که باوکتو باپیران هیچ له شریعتو یاسایان نه زانیوه وه هرگیز نازانن ریگهی راستو خیر له کوئیه، قهت بهرزه وه نندی دینو دونیا یان نه زانیوه!!

به لکوو نهوان له گومراییی و قوره لیتهی بتیمرستی دا، له ناو گیژاوی بیروباوه ری پروپوچ دا نوغرؤ بوون، نهوانه به ناره زوو ههوانته شریعت بوخویان داده تین، نهو تا یاسای کچ زینده به چالکردن، عمره قخواردنه وه، ستم کردن له تافره تو هه تیو، تاوان کردنی گه وره وه هه مه جور، هه لگیرساندن شپرو شوپ به بی هوی رها، خوشکردنی ناگری دوژمنایه تی..... هتد، پهیره ویان کردوه وه ده یکن.

نهم نایه ته هه ره شهیه کی توندو سامناکه بسو نهو که سانه ی که لاسایی کویرانه ده که نه وه به بی تیغ کړینو وردبوونه وه شوین خه لکی تر ده که ون، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ، قَالُوا بَلْ

^۱ هه مان سرجاوه.

تَتَّبِعْ مَا الْفَيْئَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا، أَوْلُو كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿البقرة/ ۱۷۰﴾.

به لئی عمره به موشریکه کان پییان و ابو: نهوان له سر تایینی تیبرا هیمن، که له خوداوه هیناویه تی! نهوان هرگیز نینکاری هه بوونی خودایان نه کردوه، به لکوو دانیان به هه بوونی خودادا دنا، پروایان و ابو که خودا خاوه ده سه لاتمه به ده سه لاتنی خوی بوونه و هر ده سه سورپنی، به لام و پرای تموش بۆ خویان شمریعت و یاسایان بۆ خویان داده ناو پاشانیش پییان و ابو: وایان داده نا که نهوه شمریعتی خودایه، واته: به ده ده خوداوه درویان ده ده به ستن، به موش بوون به کافرو بی پروا، نیت هر لم روانگه وه له ده موو شوینو کاتیکدا هر کومل نه نجو و مه نیک یاسا بۆ خویان دابننن - پییان و ابی یان پییان و انه بی که نهوه شمریعتی خودایه به نه فامو کافر حسیب ده کرینو ده چنه ریزی کافره کانی سرده می نه فامی ده!، چونکه شمریعتی خودا نهویه: که له قورناندا دیاری کراوه، نهویه که پیغه مبر ﷺ روونی کرد و نهوه، شمریعت که هیچ تمو غویاریکی به سرده وه نیه، پیوستی به وه نیه کهس له خویوه شتی به ناوه وه هه لبه سستی و نه مجار پیی و ابی که له خوداوه یه!

بۆیه پروه ردگار هه موو نهوانی نمو نیدیعایه ده کهن به کافرو خوانه ناس دروشم داریان ده کا، نه مجار ده یا نخاته ریزی نه فامو بی عه قله کانه وه، چونکه نه گهر هوشیان هه بوایه شتیان به ده ده خوداوه همل نه ده به ست، نه گهر فامیان بکردایه وه پییان و انه ده بوو که تمم دروو هه لبه سستیان بۆ به سر ده چی!.

ماوه تمه نهوه بزانیان که مانای نیستی نکاری نایه ته که ﴿أَوْلُو كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ نهوه نیه، که نه گهر باوکتو باپیریان شتیکیان بزانیایه دروستو رها ده بوو بۆ نهوانه که شوینیان بکهوتنایه وازیان له قورنانو روونکردنه وه ی پیغه مبر ﷺ به نایه ...

به لکوو نایه ته که بۆ تهقریری واقعی نهوانو واقعی باوکتو باپیریانیه که پیش نهوانه باوکتو باپیریانیشیان شوین نمو دابو نه رسته ده کهوتن که

لەو پێش لە باوکئو باپیرانیانەو بەریان مابوو، یان شوێن ئێمە یاسایە دەکەوتن کە خۆیان بۆ خۆیان دادەنا!

نیستەنکارە کە ئێمە دەگەینێ کە نابێ بە هیچ جۆرێک کەس پەنا بۆ ئێمە بەرێ شەریعت بۆ خۆی دانێ، شوێن شەریعتە یاسای دانراوی باوکئو باپیرانی بکەوێ، لە کاتی کەدا کە شەریعتی خودا لەبەردەستدا بێو پێغەمبەر رایگەیان دێو روونی کردیئێمە.

دوای فەرمان بە چاکەو نەهێ لە خراپە هەموو شتێک

بە دەست خۆی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

جا کە لە روونکردنەوێ حالو چۆنیەتی کافرەکان بوو، قسەو هەلۆستیانێ دەستیشان کردن،، ئەمجار هاتەسەر حالو چۆنیەتی موسوڵمانان و سیمو دروشمیان دیاری دەکا، ئەمرکی سەرشانیان روون دەکاتەو، هەلۆستیان بەرامبەر خودا نەناسان و بیرو بۆچوونیان بۆ دیاری دەکا، رووبەر و حسابو پاداشو سزای خودایان دەکاتەو، بەتەرازو و پێوەری یەزدانی کارو کردەو کانیاو هەڵدەسەنگینێ.

ئینامی واحیدی لە ئێبنوعەبیاسەو دەگیرێئێمە دەلی: پێغەمبەر ﷺ نامەێ نووسی بۆ خەلکی هەجر کە موندیری کۆری ساوی بەسەریانەو بوو، بانگەوازی دەکردن بۆ موسوڵمان بوون، پێی فرموو: بانگیان بکە بۆ ئیسلام، ئەگەر موسوڵمان نەبوون، با سەرانی بەدن، کاتی نامەێ پێغەمبەر ﷺ گەشتو بۆی خۆیندەو، خەلکە کە هەمەجۆر بوو عەرەبو جولەکەو گاورو صابیئەو ناگەرستان تێدابوو، تێکرا هەموویان وتیان: سەرانی دەدەینو موسوڵمان نابین، پێغەمبەر ﷺ نامەێ بۆ موندیر نووسی؛ فرموو: بە هیچ جۆرێک سەرانی لە عەرەبەکان قبوڵ مەکە، ئەوان یان دەبێ موسوڵمان ببن

یان ده بی شهریان له گهل بکریو به شمشیر بکوژین، به لام نه هلی کیتابو مه جو سه کان سهرانه یان لی وهریگره، جا که مونذیر نامه که ی پیغه مبری ﴿وَلَا يَخْشَى الْيَهُودَ وَالنَّصَارَةَ﴾ به خویندنه وه عمره به کان موسولمان بیوونو نه هلی کیتابو مه جو سه کانیش سهرانه یان دا، عمره به دوو پرووه کان وتیان: (محمد) سهیرو سه مهره یه، له لایه که وه پی ی وایه: که خودا ناردوویته یی بق نه وه ی شهر له گهل هه موو که س بکا تا موسولمان بین، سهرانه له ته هلی کیتاب نه بی له که سی تر وهرنه گری، سهیره نه وه ی له موشریکه کانی هه جهری قبول کرد له موشریکه کانی عمره بی وهرنه گرت، نیت پر وهره دگار نه م نایه ته ی ناردو خوار ی که ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته ی نهو که سانه ی که پرواتان به خوداو پیغه مبره که ی هیناو ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ﴾ پاریزگاری نه فسی خو تان بکه نو خو تان له تاوانو سه ریچی کردنی فرمانه کانی خودا پیارین، همول بدن خو تان له خودا نزیک بکه نه وه، کرده وه ی چاک بکه ن، گو فتارو کردارتان باش بی! خو تان له سزای خودا رزگار بکه ن. نه گهر نیوه بق خو تان خودا پرستو فرمانه بردارین، ﴿لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ گومرایی خه لکی تر زیانتان پی ناگه یه نی، نه گهر نیوه ریگای هی دایه تو راستی بگر نه به رو حه حقوازو به حق گه یشتوین گومرایی که سانی تر نزیک بن لی تان یا دوورین زیانتان پی ناگه یه نی! ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَبِئْسَ الْكُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ هریولای خودایه گهرانه وه تان، هه مووتان ده گهرینه وه بق بهر قاپی یه زدان، نهو کاته ههوالی کردارو گو فتارتان ده داتی و پیتان ده لی: چیتان کردو وه چیتان کوتو وه، ههر که سته تان به گویره ی کرده وه کانی سزاو پاداشی ده درینه وه! چاکه به چاکو خراپه به خراپه!

پیوسته نه وه بزانی که نه م نایه ته نایته به لگه بق وازهینان له فرمان به چاکو نه هی کردن له خراپه، به لکوو نایه ته که راستی به ک روون ده کاته وه نهویش نه وه یه: که کهس له باتی تاوانی یه کیکی تر سزا ندریت، نایه ته که بنه مای بهر پر سیاریه تی ساده میزاد روون ده کاته وه وه کوو له شوینیکی تردا

ده فمرموت: ﴿كُلْ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةً﴾ المدثر/۳۸. ﴿وَلَا تَزِرْ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ الانعام/۱۶۴.

به همر حال نایه ته که داواده کا: که موسولمان بینای که سایه تی خوی بکا، ره وشتو شه خلاقی خوی جوان بکا، بیروباوهری خوی به هیز بکا، له کردنی هه موو خیرو چاکه یه کدا، بۆ خویاراستن له هه موو گونا هو تاوانیک پشت به خوی بیهستی و نیعتیمادی سهره کی له سهر خوی بی.

نایه ته که نه وه ده گه یه نی: که موسولمان کۆمه لیکن جودان له خه لکی تر، له ناو خویان دا هاریکارو یه کگرتوون، بۆیه پهره ردگار پییان ده فمرموت: ئیوه بهرپر سیاری نه فسی خوتانن، پاکی بکه نه وه، بهر پر سیاری کۆمه لی خوتانن ناگاداری بکه نو بیپارژن، چ زیان به ئیوه ناگا که خه لکی تر گومرایی: به مهرجی ئیوه خوتان ریگای هیدایه ت بگرن، ئیوه گه لو نه ته ویه کی هاریکارن له ئیو خوتان دا، هه ندیکتان وه لی و خوشه ویستی یه کترین، په یوه ندیتان به که سی تره وه نیه.

نایه ته که بنه ما سهره کی به کانی سروشتی گه لی موسولمان داده ریژی، شیوه ی په یوه ندییان به گه لانی تره وه دیاری ده کا! موسولمانان پارتو حیزی خودان، خه لکانی تر پارتی شه یتانو نه هریمه نن، بۆیه له ئیوان موسولمانو ناموسولمان دا وه لانو هاریکاری نیه، نابیی بی، چونکه له بیروباوهر دا هاوبه ش نین، له هوکارو تامانچ دا جیاوازن.

به لام نه مه مانای نه وه ناگه یه نی که موسولمانان واز له فرمان به چاکه وه نه هی له خراپه به یتنن، گه لی موسولمان که یاسا و نیظامی یه زدانییان له سهر زه وی خویان چه سپاند، نه مجار ده بی بانگه وازی ناده میزاد بکه ن بۆ ئیسلام، هه ولی هیدایه ت دانو تیگه یاندنیان له ئیسلام بکه ن، هه ول به دن دادوهری له ناو کۆمه لدا سه قامگیر بکه ن، نایه ته که نه رکی فرمان به چاکه وه نه هی له خراپه له کۆل که س ناخا، به ره نگاری کردنی شهرو گومرایی و جهنگان دژی مله وپان نه رکی هه میشه یی موسولمانانه، گومرترین مله وپ شو که سه یه که ده سترژی ده کاته سهر ده سه لاتی خودا و لاسایی خودا ده کاته وه، خه لکی ده کاته به نده ی شه ریعت و یاسایه ک که شه ریعتی خودانیه.

خاوه نه کانی سونه نه ن (اصحاب السنن) ده گیر نه وه ده لئین: حه زره تی
 نه بویه کر ره زای خوی لی بی، له کۆر پکا هه ستایه حه واو سوپاسو ستایشی
 خودای کردو ته مجار فهرمووی: نهی موسولمانینه! ئیوه نه م نایه ته
 ده خویننه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا
 اهْتَدَيْتُمْ﴾ بیگومان ئیوه مانای نه م نایه ته وه کوو پیویست ناکهن، مانایه کی
 لی وهرده گرن جودایه له مانای حه قیقی خوی! من بو خۆم له پیغه مبهرم
 ژنهوت: ده یفهرموو: موسولمانان ته گهر مونکهریان بینو نه یانگۆری و هه ولی
 لابر دنیان نه دا، له وانیه پهروه ردگار به سزایه کی گشتی سزایان بدا!

به لئی بهم شیوه حه زره تی نه بویه کر ره زای خودای لی بی - تیگه یشتنو
 بو چوونیک که به هه له چوبوه میشکی هه ندی که سه وه راستی کرده وه!
 بیگومان موسولمانان ته مپو ژور پیویستیان به نهو جوهره راستکردنه وه ههیه ،
 چونکه نه نجامدانی نه رکی گۆرینی مونکهر ته مپو دژوار تره! چه نه نه ناسانه
 که نه فس نزمو و ره رووخوا په نا ده به نه بهر ته تویل کردنی نه م نایه ته وه بهو جوهره
 راشی ده کهن که له ناره حه تی و ته نگو چه له مهی جیهاد رزگاریان بی، نه رکو
 زه حه متی تیگوشانیان له کۆل بکهوی!

به لام لی ره دا راستی به که ههیه پیویسته موسولمانان باش بیزانزو
 هه میسه له بهر چاویان بیت! نهویش نه وه به نه م نایینه پایه دار نابی ئیلا به
 ماندووبوونو جیهاد نه بی، راگیر نابی ئیلا به کرده وه هه ولدان نه بی،
 پیویسته بو نه م نایینه هه میسه کۆمه لیک هه بن بانگه وازی بو بکهنو
 خۆیانی له پیناودا به خت بکهن، خه لکی بیتنه وه سهر جاده راسته کهی
 ئیسلام، خودایه تی خودا له سهر زهوی بچه سپینن، نه ده میزادان له
 به ندایه تی کردنی به نه ده رزگار بکهن بویه ندایه تی کردنی خودا، بو بهر قه راریونی
 شه رعه تی خودا و کاریپکردنی له ژبانی خه لکی دا، نه مجار موسولمانان
 رزگاریان ده بی و نه رکی فهران به چاکو نه هی له خراپه یان له کۆل ده کهوی!.

سه عیدی کۆری موسه بیبه ده لئیت: مانای نایه تی ﴿لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ
 إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ پاش فهران به چاکو نه هی له خراپه یه، واته: ئیوه نه رکی

سهرشانی خوٲان که فهرمان به چاکو نه هی له خراپیه نه نجامی بدهن، نیتر دوی نهوه، نه گهر که سیٲک که گوٲی نه گرت زیان به نیوه ناگا.

به لام نه گهر نایه ته که ده رحق ناموسولمان هاتیٲته خواری، نهوه هیچ نیشکالیکی تیٲا نیه و مانه که ی بهم جوړه ده بی؛ پاریزگاری هاونا یینانی خوٲان بکه نهو بهرژه وهندی دونیاو نایینیان بیاریزن، نیتر گومرایی کافره کان زیان به نیوه ناگه یه نی؛ فهرمان به چاکو نه هی له خراپه همرکاتی هومیٲدی کاریگهری تیٲا هه بوو یان بهرپرچدانه وهی سته مکاری تیٲا هه بوو! نه رکیکی پیویسته دیاری کراوه، به لام همرکاتی ترسی زیانیکی تایبه تی بو خوی هه بوو، یان ده ترسا له وهی فیتنه یه ک بو موسولمانان بخته وه، یان بیٲته هو ی کهوتنه فه لاکه ته وه، بهم جوړه لی می معلوم بی یان گومان یکی به هیزی هه بی، که ناموژگاری یه که ی سودی نابی، یان ده بیٲته هو ی له ناوچوونی خوی، نهوه پیویستی فهرمان به چاکو نه هی له خراپه ی له کول ده که وی.

شایه تی گرتن له سهر وه سیهٲ کردنی کاتی مردن

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا شَهِدُوْا بَيْنَكُمْۢۤ اِذَا حَضَرَ اَحَدُكُمْ

اَلْمَوْتُ حِيْنَ الْوَصِيَّةِ اٰثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ اَوْ اٰخَرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ اِنْ

اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِى الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْبِسُوْنَهُمَا

مِّنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ اِنْ اَرْتَبْتُمْ لَا نَشْهَدُ بِهٖ

ثَمَّنَا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى وَلَا نَكْتُمُ شَهِدَةَ اللّٰهِ اِنَّا اِذَا لَمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ﴿١٠٦﴾

فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَاخْرَأْ أَنْ يَقُومَآ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَٰئِينَ فَيَقْسِمَآ بِاللَّهِ لَشَهِدْتُمَا أَحَقُّ مِنْ شَهِدَتِيهِمَا وَمَا آَعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَلِكَ أَذْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهَهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَنُ بَعْدَ أَيْمَنِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا[ۙ] وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

جا وه کوو زانیمان له نایهتی پیئشودا پمروه ردگار نه وهی رون کرده وه که سمره نجام گمرا نه وهی هه موو تاده میزادان پاش مردن بۆلای خودایه حیسابو لیکو لینه وه له گهل بهنده کانی دا ده کاو به گویره ی کردارو گوفتاریان پاداشو سزایان ده داته وه، که و ابو گونجاو و جی ی خویه تی که باسی وه صیه تو پیوستی به کانی بکا: له پیش مردن دا ده بی وه کوو چه ندو چونی شاید به مبههستی پاریزگاری کردنی مالو سامازو پاریزگاری حقی خه لک فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَٰهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ (الآية)﴾.

ده باره ی هاتنه خواره وهی نه م نایه ته نیمامی بوخاریو داره قوطنی و طه بهریو نیبنول مونذیر له عه کره مه وه له نیبنوعه بیاسه وه ده لی: ته میمی داریو عه دی کوری به داء که نه صرانی بوون له سمرده می نه زانی دا بازرگانیان له شاموه بو مه که ده کردو له وی زور ده مانوه، که پیغه مبر ﴿وَلَا تَشْرِيْهُ﴾ کۆچی کرد بو مه دینه، نه وانیش شوینی بازرگانیه که یان گۆری بو مه دینه، واته: ده هاتنه مه دینه . بو ده یلی (السهمی) مه ولای عه مر ی کوری عاص به هیوای بازرگانی له گهل یان کهوتو چوونه ده ره وه بۆشام به مبههستی بازرگانی، که ماوه یک رویشتن له ریگا (بو ده یل) نه خو ش کهوت، نه خوشی به که ی سهخت بوو، زانی که ده مریت بویه وه سیه تنامه یه کی نووسی و خسته نه ناو شتومه که کانی مه پی گوئن: که شتومه که کانی به

که سوکاره کھی بسپیترنه وه، که بوده یل مرد، شته کانیان لیکن کرده وه جامیکی زیوی به زپ زه پکهفت کراویان تیدا بوو، دهریان هیئاو شته کانیان وه کوو خوی لی کرده وه، که هاتنه وه مه دینه، شتومه که کانیان دایه وه به که سوکاری (بوده یل)، که لیکیان کردنه وه وه سیه تنامه که یان تیدا دۆزیسه وه، جامه زیوه که ی تیدا نه بوو، داویان لی کردن نهویشیان بۆ بگیترنه وه، وتیان: همر نهو شتانه بوونو نهوانه شمان داونه وه به خۆتان، وتیان: نه وه وه سیهت نامو نوو سراوی خۆیه تی، به دهستی خۆی نوو سیویه تی و لیستی شته کانی تیدایه!! وتیان: هیچمان لی پاش نه داوه وه همر نهونده بوون، دایسی کیشه که یان گه یانده لای پیغه مبر ﷺ نهویش سویندی دان که هیچ شتی کمان نه شار دۆته وه هیچمان لی هه لئه گرتوه، دایسی له مه که جامه که دۆزرایه وه، وتیان له عه دی کوپی به داو ته میم کریومه، نه مجار دوو پیرویان له خزمی بوده یل (السهمی) هیئاو سویندیان خوارد که نهم جامه هی فلانه که مردوه. نیتر جامه که یان لی وه رگی پرایه وه درایه وه به میراتگرانی بوده یل^۷. له م باره وه نهم نایه تانه هاتنه خوار ی که ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ...﴾ الآية.

نه ی نهو که سانه ی پرواتان به خوداو به پیغه مبری خودا کردوه شایه تیدانی راستو دروست له نیواتان دا ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾ کاتی مردن یه خهی هه ره کئی له نیوه ی گرت، واته: که تووشی ده ردی وا بوون گوماتی نه وه تان لی ده کرد پیی ده مرن ﴿حِينَ الْوَصِيَّةِ﴾ له کاتی وه سیهت کردن دا شایه ته کان ده بیئت بریتی بن له ﴿اِثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ﴾ دوو شایه تی عادل له موسولمانان یان له خزمو خویشی خۆتان ﴿أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ﴾ یان دوو شایه تی غهیری موسولمان یان غهیری خزمو خویش نه گهر موسولمان یا خزم ده ست نه کهوت ﴿إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ

^۷ له داویدا ته میم به یعه تی به پیغه مبر ﷺ کردو موسولمان بوو، جا ده یگرت وه لاهی پیغه مبر راستی فرموو من جامه کهم ده ره نیئاو هه لم گرت (تفسیر الطبری ۷م-ص ۷۵).

مصيبة الموت ﴿ نه گمر تيوه له سهره مهرگدا بووزو به لای مردن يه خهي پي گرتزو تيوه ش وه سيدهت نامه تان نوسيبيو، دوو کهس که پيتان وابوو عادلن، چي مالو ساماني پيتان بوو ته تسليم به نه و انتان کردو دوايي مردن، دوو شايه ته که شتو مه که گانيان هي نايه وه بو لای ميراتگره کانو نه و انيش لييان کهوتنه گومانده وه پيتان وابوو خيانه تيان کردوه، بهم شيوه شايه تيه که يان لي و هريگر ﴿ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ ﴾ رايان بگرن له دوا نويزي عصر چونکه دوا نويزي عصر کاتي دادگايي کردنو حوکم دان بووه له ولا تي حيجاز، لهوکاته دا قازي و دادوه هرکي خويان نه نجام داوه، هه نديکيش ده لين: مهبه ست دوا نويزي نيوه پزيه، برپکيش ده لين: دواي هر نويزي که ده بي، سويند خواردنو شايه تي دانو ته نمين کردن بهو شيوه، نه مجار له ناو کومه ليک خه لککو له دوا نويز بو وروژاندي ههستي تاييني و شهرمه زار کردن له حاله تيکدا که درو خيانه تي لي ده ريکه وي بو نه وي خويان پيارين!!

به هه حال زوريه ي زانايان پيتان وايه: که مهبه ست به (الصلاة) نويزي عصره. چونکه پيغه مبهر ﴿ عَدُوٌّ تَهْمِيحِي لَهَا كَاتِدًا سَوِيْنَدَا، له وه دواش کاري دادگايي و قه زاوه ت کردن لهو کاتانده بوو!.

نيبنوعه بباس ده فهرموي: نه گمر شايه ته کان موسولمان نه بوون نهوکاته مهبه ست به نويز نويزي تاييني خويانه.

طه بيري ده فهرموي: مهبه ست به نويز نويزي موسولمانانه؛ چونکه پهروهر دگار وشه که ي به (الصلاة) هي ناوه - نه ليفولامي - پتوه لکانده بو نه وه ي بسپي به سهر نويزي کي زانراودا، جوله کهو گاور زور جوړه نويزيان هه، که واي ده زانين که مهبه سته که نويزي ديار يکراوي موسولمانانه نه ک نويزي مو تله ق.

﴿ فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنَّ آيَاتِنَا لَهُمْ لَعَلَّاسْتَغْوِي شايه ته کان کهوتنه شکوه، سوينديان ده دن به خدا، واته: داوايان لي بکهن که سويند تان بو بخون به خدا، که ﴿ لَا نَشْرِي بِهِ ثَمَنًا ﴾ بلين: تيمه بهم سويند خواردنه مان نامانه وي مالو ساماني دونيامان ده ست بکهوي، بهم جوړه سويند به درو بخوين، نه خه ير سويند به درو ناخوينو چي ده لين راست ده کهين،

به سوئنده که مان مده ستمان ده ست که وتنی مالی دونیا نیه. ﴿وَلَوْ كَانُوا
قُرْنِي﴾ ته نانت نه گمر سوئند بؤ خور او ده که مان یان شایه دی بؤ دراو ده که خرمو
خوئشی خوئشان بی!

واته: نیمه بؤ مالی دونیا سوئند به درؤ ناخوئین ﴿وَلَا تُكْمِلُوا شَهَادَةَ
اللَّهِ﴾ ده بی له سوئنده که شیان دا بلین: نیمه شایه تیدانیک ناشارینه وه که خودا
فرمانی کردوه به نه نجامدانی چیمان لایه به راستو رهوانی ده یگپرینه وه،
چون خودا فرمانی کردوه به هه لگرتن و یاریزگار یکردن و نه اکردنی نیمه
ناوا نه نجامی ده دهین، خو نه گمر وا نه کمین ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَعْمَى﴾ واته:
نه گمر نیمه سوئند به درؤ بخوئین یان لایه نی خرمایه تی له بهرچاو بگرین، درؤ
له شایه تیدان ده که مان دا یکمین، شایه تی ده که مان بشارینه وه، نه وه نیمه
تاوانبارینو شیایو سزاو توله لی ستاندنن.

به کورتی ده بی شاهیده که سوئند بخوا که حقو راستی ده لی: دادو رهانه
شایه دی به که می نه دا ده کا، لایه نی سوودو قازانجی دونیایی کاری تی ناکمن،
نه کم نه زور شایه تی به که می ناشارینه وه خودا چون فرمانی بی کردون ناوا
نهرکی سرشانی خوئان نه نجام ده دهین. جا ﴿فَبِأَنِ عُشِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا
إِثْمًا﴾ نه گمر ده رکوت که شایه ته کان درؤ یان کردوه، خیانه تیان
له شایه تی دانه که یاندا کردوه، شایه تی به که میان شارد و ته وه کارنکیان کردوه
که بی بی تاوانبار بوون نه وه ﴿فَأَخْرَأَ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا﴾ سوئنده که رهت
ده کرتنه وه بؤ میراتگره کان دوو پیاو له خرمی مردوه که سوئند ده خوئ
له شوئنی شایه ته کان ﴿مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولِيَّانِ﴾ له وانمی کما
نریکن له مردوه کهو شیاو ترین که ساتیکن بؤ میراتگرتن ﴿فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ
لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا﴾ سوئند ده خوئ به خوداو ده لئین: سوئند
خواردن و شایه دی نیمه راستره له شایه تیدانی نه وان، ده لئین: نه وان خیانه تیان
له شایه تی به که می خوئاندا کردوه، نهرکی سرشانی خوئان بهرینکو بیکی
نه نجام نه داوه و سوئندیان به درؤ خواردوه ﴿وَمَا اعْتَدَيْنَا﴾ ده لئین: نیمه
ده ستریزیمان نه کردو ته سر نه و دو شایه تو به هواته به خیانه تکاریان

حلیب ناکمین، به لکوه به لگه مان همیه له سسر داواکه مان ﴿إِنَّا إِذَا لَسْنَا الظَّالِمِينَ﴾ واته: ده بی له سوینده کیاندا بلین: نیمه نه گمر ده ستریزی بکینه سسر حقو به درو سویند بخوین نهوه نیمه سته مکارین سستم له خومان ده کمین، بهوه که خومان ده خینه بر ناره زامه ندیی خوداو توله ستانندهوه! نه مجار پرموردگار حکیمتی دانانی نه جور شایه تیدانو سویند خوارنه دیاری ده کاو ده فرموی: ﴿ذَلِكَ أَذْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أِيمَانُ بَعْدَ إِيمَانِهِمْ﴾ نهو یاسایه که بو نیوه مان دانه که ده بی نه مانمت لادانراوه که؛ وه صیعت له لا کراوه که، لهبرامبر خه لکداو له پاش نوژو له مشه دیکي سامناکدا سویند بخوا، نه مه نزدیکترین ریگیه که شایه ته کان شاهیدی به که ی خویان به ریکو پیکی نه دابکن، به بی گورانکاریو کهو زیاد تیدا کردن، چونکه له پاش نوژو له مشه دیکي ناوادا کابرا کهم وا همیه ریگه به خوی بدا خیانه تکاری بکا، جگه لهوه ترسی نهوه شی ده بی که سوینده که بدری به میراتگره کان، نه مه ش ده بیته هو ی ریسواییو ناو زانندی له ناو خه لکدا، کهوایی ترسی خوداو ترسی ریسواییونی له ناو خه لکدا داخوازی نهوه که له خیانه ت کردن دور پهریز بی!

نه مجار پرموردگار جه ختی له سسر راستگویی له شایه تیدانه کیاندا کرده وه، بهوه که کوتایی هو که که هی هینا به هه لکترینکی هه میشمیو زاتی که نهویش تقوای خودایه فرموی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ خوداتان له یاد بی، له سزاو تولی به ترسن! له سویند خوارندا خیانه ت مکه کن، به هو ی سویندی به درو مالو سامان کو مه که نهوه، ﴿وَأَشْعُوا﴾ نهو هوکمانه بیستن بیستنی تیفریزو وهرگرتزو کاری پی بکن، نه گمر وا نه کن ده بن به فاسقو یاخی یو له چوارچیه ی هو کمی خوداو شریعتی خودا ده چنه ده ریو له زیر خیمه ی هیدایمتی خودا نامیننمه، شیاری سزاو توله ده بن، ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ پرموردگار یارمندی گنلو نهوه ی فاسقو له ریگا ده رجوو نادا،

ترجمه و تفسیر این آیه: و بترسند خدا را و بگویند: ای خداوند ما را از راه حق و عدل هدایت کن و از راه باطل و جور منحرف کن. و بگویند: ای خداوند ما را از راه حق و عدل هدایت کن و از راه باطل و جور منحرف کن.

که سیکت سهر پیچی فرمانی خودا بکاو گوئی ایه لی شهیتان بی خودا سهر فرازی ناکا.

نیما می طه بهری ده فهرموی: زوریه ی راقه کهرانی قورئان پییان وایه نه م نایه ته مو حکه مه ، واته: حوکه که ی نه پراوه ته وه ، همر که سیکی ش نی دیعای نه سخ بو ونه وه ی نه م نایه ته ده کا با به لگه ی خو ی بخته روو؛ (مه به ست نه وه یه به لگه ی به هیزی ده ست ناکه وی)!

جا وه کوو له پی شه وه یاس کرا نه م نایه تانه ده رباره ی عه دی کوری بهراو ته می می داری هاتنه خواره وه پیغه مبه ر ﷺ به گویره ی ده قی نه و نایه تانه ره فتاری له گهل ته می مو عه دی و که سوکاری نه و مردو وه ی که وه سیه تی لایان کرد بوو کرد.

له دوا ی کوزی پیغه مبه ریش ﷺ روداویکی تری وا رووی داو همر به پی ی حوکی نه م نایه تانه ره فتار کرا!.

نیینو جه ریر له شه عبیه وه ریوایه ده کا ده لی: له - داقوقا - پیاو یکی موسولمان ده که ویتنه وه حاله تی مردنه وه که سی موسولمانی ده ست ناکه وی بیکاته نه میندارو وه سیه تی ان لایکا و بیانکسا به شایه ت به سه ر وه سیتنامه که یه وه ، نه مجار دوو پیاو ی مه سیحی ده کات به شایه ت. ریوایه ته که ده لی: نیتر نه م دوو کابرا مه سیحی به دین بو کووفه بو لای نه بو موسای شه شعری که له وی والی ده بی وه سیتنامه که و که له پوره که ی ده به نه خزمه تی!

نه بو موسا ده فهرموی: نه م رو دوا وه روداویکه له سه رده می پیغه مبه ردا ﷺ رووی داوه وه له و کاته وه تا نیستا رووی نه داوه ته وه ، نیتر نه بو موسا به گویره ی ده قی نایه ته کان ره فتاری له گهل کردنو هیچ که سیکت له موسولمانان ره خنه ی له م کاره ی نه بوو موسا نه گرت!

نیینو عه بیاس (خوایان لی رازی بی) ده فهرموی: وه ک نیستا له بهر چاومه که نه و دوو گا وره هاتن بو مالی نه بو موسا و راسپارده که یان دایه ده ستی و نه ویش نامه که ی کرده وه که نه وان هینا بوویان له لایه ن نه و موسولمانه ی که نه وانی کرد بوو به شایه تو نه میندار.

تاشکراشه که نهم سووره‌ته له دوا دواپی هاتنه خواره‌وه‌ی قورئان هاتوته خوارئ، بویه زانایان ده‌فهرموون: نهم سووره‌ته هیچ نایه‌تیکی لی‌نه‌سپاوه‌تموه، که وابی پیوسته همر رووداوکی تری له‌م جوړه روویدا بهو شیوه ره‌فتاری له‌گمل بکری.

دیاره ئیستا نامیری جوړاوجوړ پیدایا بوون ده‌توانری له‌روداوی ناوه‌ها که‌لکیان لی‌وه‌رگیری،، بۆنموونه کابرای که ده‌کوئته‌هالته‌ی مردن ده‌توانی به‌خمتی خوی وه‌سیه‌تنامو راسپیږده‌کانی بنووسی، یان به‌ته‌سجیلو فی‌دیو ته‌سجیلی بکا، یان به‌ته‌له‌فونو فاکس وه‌سیه‌ته‌که‌ی بگه‌یه‌نی، یان به‌هوی داتیره‌ی دادگاو پۆلیسو بانقموههتد، کاره‌که‌ی نه‌نجام بدرئ، به‌لام نه‌گمر وا ریکموت رووداوکی له‌و جوړه هاته‌پیشه‌وه له‌کوئمه‌لگایه‌کی وادا بوو که نمو جوړه هوکارو نامیرانه‌ی تیدا نه‌بوون نموه ده‌بی به‌گویره‌ی ده‌قی نایه‌ته‌کان ره‌فتار بکری.

زانایانی نیسلام له‌م سی نایه‌ته‌چند حوکمیکیان ده‌ره‌یناوه همره گرنه‌کانیان نه‌مانن:

۱- هه‌لنانی موسولمانان بۆ وه‌سیه‌ت‌کردنو گرنه‌کی دان پی‌ی هه‌مووکاتی: چ له‌مالموه بن چ له‌سەفەردابن.

۲- شایه‌ت‌گرتن له‌سەر وه‌سیه‌ته‌که بۆنه‌نجامدانی.

۳- ده‌بی شایه‌ته‌کان دووپیاوی موسولمانی عادل بن.

۴- نه‌گمر وا ریکموت موسولمان ده‌ست نه‌کموت له‌بەر ناعیلاجی ده‌کری دوو ناموسولمان بگیری به‌شایه‌ت. ئا لیره‌دا زانایانی نیسلام رای جی‌اوازیان تیدا پیدایا بوو؛ جه‌ماوه‌ری فوقه‌ها ده‌لین: رسته‌ی ﴿وَأَخْرَأِ مِنْ غَيْرِ كَيْمٍ﴾ له‌نایه‌ته‌که‌دا حوکمه‌که‌ی هه‌له‌وه‌شاوه‌تموه به‌رسته‌ی ﴿مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ﴾ البقرة/ ۲۸۲، هه‌روه‌ها به‌رسته‌ی ﴿وَأَشْهَدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِنْكُمْ﴾ الطلاق/ ۲، نایه‌تی ده‌ین که رسته‌ی ﴿مِمَّنْ تَرْضَوْنَ﴾ ده‌ی تیدا به‌له‌ دواوایی نایه‌ته‌کانی قورئان له‌بازه‌ی هاتنه خواره‌وه که‌وابی حوکمی نهم حوکمی نه‌وی سپړوه‌تموه، نمو روژگاره نیسلام ته‌نها له‌مه‌دینه‌و چند

شوئینیکی تری ولاتی حجازدا هه بووه، بۆیه لهسهر ناعیلاجی شایهتیدانی نههلی کیتاب وهرگیراوه، بهلام نهمرۆ موسولمانان لهههموو شوئینیک هه، کهوابی شایهتیدانی کافر دروست نیهو کاری پی ناکری: زانیانی نیسلام لهسهر نهوه. بۆرکن کهشایهتی فاسق وهرناگیری دهی خو کافر پلهی بی دینیو گومراییی زۆر لههی فاسق خراپهه! کهوابی شایهتی کافر قبول نیه بهسهر موسولمانانهوهو نه بهسهر کافرهکان خۆیاننهوه.

نیمام نهبووحنیفه دهفرموئ: شایهتی دانی کافر لهسهر کافر دروسته بهلام لهسهر موسولمان دروست نیه، چونکه نایهتهکانی قورئان که لهبارهی شایهتی هاتوون نوسلوبو سیاقیان دهبارهی موسولمانانه، وهلی شایهتیدانی ناموسولمان لهناو خۆیاندا زهردهگیری چونکه خودا دهفرموئ: ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ يُؤْدِهِ إِلَيْكَ﴾ ۷۵/ عمران، نههلی کیتاب هی وایان تیدایه نهگهر مالو سامانیکی زۆریشی لا دابنسی خیانهتی تیدا ناکاو بهریکتو پیتی دهتداتهوه.

نایهتهکه نهوه دهگهیتهی که لهناو نههلی کیتابدا هی وایان تیدایه نهوهنده دهست پاکه نهو نهندازه مالهشی بخیه ژێردهست خیانهتی تیدا ناکا! کهوابی باشتر نههینی دهبارهی کهسو کارو هاوناپینانی خۆی نهتجامدهدا. ههروهه قورئان دهفرموئ: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعُضْهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ﴾ ۷۳/ انفال. نایهتهکه ویلایهتو سههرهشتیاری بۆیه کهتری بۆ چه سپاندوون، دهی خو سههرهشتیاری ویلایهت لهشایهتیدان گرتگ تره....

ههروهه ریاوتهکهی جابیری کوری عهبدوللا ﷺ که دهگیرتهوهو دهلی: جولوکهکان پیاویکتو نافرهتیکیان هینا بۆلای پیغه مبه ﷺ تاوانی زیناکردنیان خستهبوونه پال، پیغه مبه ﷺ فرمووی: (اثنونى باربعة منكم يشهدون).

زیاد لهوه نههلی ذیممه لهناو خۆیاندا مامهلهی کپزو فروشتن دهکهن، شهرو ههرايان لهناودا روو دهدا، جگه لهخۆیان شایهتی تریان دهست ناکهوی،

کیشه کانیان د به نه داد گای موسولمانان، نه گهر قازی موسولمانان شایه تی
خویان لی و هرنه گری زور له مافه کانیان ده فوتی، سته مو ناژاوه و پشیوی
ده کهوتته وه، که و ابو پیوسته شایه تیپان له سر خویانو بو خویان
لی و هریگری، ته مه رای په سهندو عه مد لی ره.

همروه ها د هریاره ی شایه تیدانیان له سر موسولمانان پیوسته کار به رای
نیام ته حمد بکری: که ده لی: له بر ناچاری و نه بوونی وه کو: له سه فردا
دروسته شایه تی ناموسولمان بو موسولمان! به لگه ش نایه ته که یه که
ده فرموی: ﴿أَوْ آخِرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾.

نیبنو ته مییه ده لی: رای نیام ته حمد د هریاره ی و هر گرتنی شایه تی
لیپان له م باسدا بو کاتی ناچاری و پیوستی به، ته مه ش داخوای ته وه ده کا
له هر کاتو شوینیکندا ناچاری هه بوو، شایه تیبه که یان لی و هرنه گری! خو
نه گهر بگو تر: نا موسولمان له هر شوینیکندا موسولمان ده ست نه کهوت
شایه تی لی و هرنه گری! به لام ده بی له گهل شایه تیدانه کهیدا سویندیش بخوا،
ته وه وی ده چی. چونکه ری ده کهوی کابرای موسولمان له غریبیدا ده کهوتته
حاله تی سره مهرگو موسولمانی ده ست ناکهوی بی کاته شایه دو وی ده چی
سپارده ی لابی قمرزی لابی یا قمرزی لای خه لک بی، زه کاتی له سر مابی!
که فاره تی له سر بی! جا نه گهر دروست نه بی ناموسولمان بکا به شایه د! زور
له مافی خوی و خه لکی تریش ده فوتی.

۵- نایه تی ﴿تَحْسِبُونَهُمَا﴾ به لگه یه له سر به ند کردن، چونکه دلنایایی و
گه یشتن به قه ناعت له کاروباری مالو ساماندا یان به رهن ده بی یان به
که فالت! ده ی که ته مانه نه بوون ته نها به ند کردن ده بی بو ته وه ی به هوی
به ند کردن وه کابرا و لی بکری ته مافه ی لایه تی پیدا ته وه، یان دهریکه وی
که هه ژارو نه بووه وازی لی به ییتری!! به لام گه یشتن و ده سکه و تنی مافی
جه سته یی! ته مافانه ی که بریکاریان تیدا نیه، وه کو حه ددو توله، ته وه به
به ند کردن نه بی نابی!.

ته بو داوودو تیر میذی و هی تریش گیراویانه ته وه له به هزی کوری حه کیم،
ته ویش له باوکی یه وه، ته ویش له باپی ری وه؛ ده لی: پیغه مبهر ﷺ به یونه ی

تۆمه تیکه وه، پیاویکی بهند کرد. ههروه ها نه بو داوود له عه مری کوپی (الشريد) وه له باو کیه وه ده لئ: پیغه مبهر ﴿فَرَمَوِي: (لِيُ الْوَاجِدُ يَحْلُ عَرْضُهُ وَعَقِبُهُ) که فرموی (يحل عَرْضُهُ) به سه رزه نشست کردن ته صبی ده کری.. که ده فرموی: (وعقوبته) مهبهست بهند کرد نیه تی.

۶- که ده فرموی: ﴿مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ﴾ ناماژه به بو دیاری کردنی کاتو شوینی سویند خواردنه که، واته: هه لباژاردنی کاتی که له دلو ده روونی سویند خۆره کاندا کاریگری، به ئومیدی نه وهی که راست بلیسن: له شایه تیدانو سویند خواردنه که بیان دا.

زوری زوری زانایان ده فرموون: مهبهست له ﴿بَعْدِ الصَّلَاةِ﴾ دوا نوژی عه صهره، چونکه شوینکه وتوانی هه موو تاینه کان ریزی کاتی دوا نوژی عه صر ده گرن، خۆیان ده پارێزن له وهی که درۆی تیدا بکه نو سویندی به درۆی تیدا بخۆن. له هه دیشتی سه حیح دا هاتوو: ده فرموی: (مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ كَاذِبَةً بَعْدَ الْعَصْرِ، لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَان) هه که سئ سویندی به درۆ بخوا له دوا نوژی عه صر، رۆژی قیامت ده گا به خودا، خودا ره حسی پی نا کاو رقی لییه تی. ههروه ها دیاری کردنی شوینی سویند خواردنه که، وه کوو له فرمووده یه کدا هاتوو که مالیکنو نه حمه دو نه بو داوودو نه سائی ریوایه تیان کردوو: نیبنو ماجة به سه حیحی داناوه، نیبنو خوزه یه سو نیبنو حه بیانو حاکم به سه حیحیان داناوه، له جابیره وه به مرفوعی ریوایه تیان کردوو: که پیغه مبهر ﴿فَرَمَوِيه تی: (لَا يَحْلِفُ أَحَدٌ عِنْدَ مَنبَرِي كَاذِبًا إِلَّا تَبَا مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ) له نه بو هوره یه وه فرمووده یه کی تر به م مانایه ریوایه ت کراوه، نه سائی له نه بو ئومامه ی کوپی نه عله به به مرفوعی ریوایه تی کردوو: که پیغه مبهر ﴿فَرَمَوِيه تی: (مَنْ حَلَفَ عِنْدَ مَنبَرِي هَذَا يَمِينٍ كَاذِبَةٍ يَسْجَلُ بِهَا مَالٌ أَمْرِي مُسْلِمٌ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا

ولا عدلا) نیتەر جەماوەری فوقەھا ئەم ئایەتەو ئەم فەرموودانەیان کردوو بە بەلگەکی ئەوەی کەدروستە قورسایى بخەیتە سەر سوێندخۆرو توندو تیژی لەگەڵدا بەکار بهێنرێ، بەم جۆرە لە شوێنیکى پیرۆزى وەکوو ناو کەعبە، بەتایبەتى لەنیوان روکنو مەقامى ئیبراھیمدا، یان مزگەوتى مەدینە، لە نزیک مینبەرى پیغەمبەر ﷺ یان لە بەیتول مەقدیس لای (صخرە) لە رۆژى جومعه دواى نوێژى عەصر سوێند بلرێ!!

نیمامى رازى دەلى: شافىعى گوتویەتى: لە سوێنداندا توندوتیژی لەگەڵ سوێندخۆر بەکار دەهێنرێ لە مەوزوعى خۆینو تەلاقو ئازادکردنى بەندەو مالو دارایی ئەگەر گەیشتە دووسەد دیرھەمی زیو، واتە: کاتو شوێنەکەى لى تەنگ دەکرێتەو زێدە گرنگى پى دەدرێ، لە مەککە دەبرێتە ناو کەعبە؛ لەنیوان روکنو مەقامدا سوێند دەدرێ، لە مەدینە لای مینبەرى پیغەمبەر ﷺ، لە بەیتول مەقدیس لای (صخرە) لەولاتانى دیکە دەبرێتە پیرۆزترین مزگەوتەو لەلای مینبەرو بەرو روى رۆگە سوێند دەدرێ!

۷- ئایەتەکە بەروونی ئەوەى تێدایە کە دەبێ توندو تیژی لەگەڵ سوێند خۆر بکری، بەجۆرێک کە ساو هەبێتیک بە سوێند خواردنەکە بێهەشیو بەشیوەیک بێ کابرا لە درۆکردن و خیانت بگێڕێتەو؛ توندو تیژی لەگەڵا کردنەکە بەچار شت دەبێ:

ا- کات: رۆژى جومعه دوا نوێژى عەصر.

ب- شوین: وەکوو نیوان روکنو مەقامى ئیبراھیم لەکەعبەدا، یان نزیک مینبەرى پیغەمبەر ﷺ لەمەدینە، یان لای (صخرە) لە بەیتول مەقدیس، بەلام ئەبو حەنیفەو بوخارى دەفەرموون: سوێند لەسەر خوراوەکە کەم بێ یان زۆر، گرنگ بێ یان نا، پێویست ناکا کەس لەنیوان روکنو مەقام، یان لای مینبەرى پیغەمبەر ﷺ سوێند بلرێ! وەلى: نیمامى مالیک رهئى لەگەڵ نیمامى شافىعى دایە، لەویدا کە دەلى: سوێندى گرنگ وەکوو سوێند خواردن لەسەر مەوزوعى خۆین دەبرێتە نیوان روکنو مەقام بۆ کەسێ لە مەککەو

دەوروپەری بی، بۆ دانیشتوانی مەدینەو دەوروپەری دەبێتە لای مینبەری پیغەمبەر ﷺ .

ج- چۆنیەتی سوێند خۆر: مۆظەررەف ئیبنول ماجشونو بری فووقەهای شافیعی دەلێن: دەبی سوێند خۆرە که بە راوەستانەو و رووی لەقیبلەبی که سوێندە که دەخوا، ئیبنو کەنانە دەلی: بە دانیشتنەو سوێند دەدری.

د- توندوتیژی کردن لەوشە سوێندە کەدا: بری دەلێن: دەبی بلی: سوێند بە خوا، بلی قەسەم بە خوا. ئیمامی مالیک دەلی: دەبی بلی: سوێند بەو خودایە - هیچ خودای تر نین جگە لە ئەو - هیچ مافیککی ئەوانم لا نیە، ئەو هی لیم داوا دەکەن بی بناغەیه.

حەنەفییەکان دەلێن: بەس دەلی (بە خوا) هیچی تری لی زیاد ناکا، ئەگەر قازی گومانی لی پەیدا کرد، سوێندە کە لەسەر توند دەکری: بەم نەوعە بلی: سوێند بەو خودایە هیچ خودای تر نین - جگە لە ئەو - هەموو نەینی و ناشکرایە ک دەزانی، رەحمانو رەحیمیککی وەهایە: ناگاداری نەینی و ناشکرایە وەکوو یەک، خیانیەتی چاو دەزانی، شیردراوەی ناو دل دەزانی! شافیعی دەفرموی: دەتوانی سوێندە که قورس بکری بەهۆی قورئان دانان لەبەر دەمیا.

۸- ئەندازە ی ئەو ماله ی که سوێندی تییدا دەخوری، ئیمام مالیک دەفرموی: نابێ لەسی دیرەم کەم تر بی، واتە: بە ئەندازە ی ئەو ماله که دەستی پی دەبردی! شافیعی دەفرموی: نابێ لەیست دینار کەمتری، واتە: دەبی بگاتە ئەندازە ی نیصابی زەکات.

۹- لەراستی دا حق وایە هەوالی شایەد وەرگیری و پروای پی بکری بەبی سوێندان چونکە خودا دەفرموی ﴿وَلَا يُضَارُّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ﴾ کەوابوو کاتی شایەد سوێند دەدری که گومان لە هەوالە کەیاندا پەیدا بی، ئەگەر شایەدەکان عادل نەبوونو دادوەر لییان کەوتە گومانەو سوێندیان دەدا، چونکە خودا دەفرموی ﴿إِنْ أَرَبْتُمْ﴾ ئەگەر گومانتان بۆ پەیدا بوو، کەوابی هەرکاتی گومان دروست نەبوو سوێندان نابێ! بەلام ئیمرو شایەدو سوێندان لەدادگا کاندایۆتە دیاردەیه کی گشتی.

۱۰- نایہتہ کہ بہرہوای داناوہ کہ داواکر (مدعی) شایہتی بۆ خۆی بداو ہر لہ گمل سوئندی لہسر داواکھی خوارد مافہ کھی بۆ دہچہ سپی نہمش پیچہوانہی نمو قاعیدہ فیقہیہ کہ دہفہرموی: (البینۃ علی المدعی والیمین علی من انکر) نموہش نموپری دادپروہری تیدایہ جا لہبہر نم پیچہوانہیہ جہماوہری زانایان دہلین: حوکمی نم نایہتہ سپدراوہ نموہ.

وہ لامی نموہی کہ دہلین نایہتہ کہ موحکمہمو حوکمہ کھی باقیہ دہلین: قبول کردنی سوئندی داواکر (مدعی) لہبہر نموہیہ: کہ داوالیکراو خییانہتی تیدا دہرکہموتوہو تاوانبار بسوہ. نموہش لہ گمل قاعیدہی نوصولدا یہ کتہہ گرنموہ چونکہ لایہنی داواکر بہہیز دہبی، نہ گہر داوالیکراو سوئند رت بکاتمہو، یان قمرینہ ہیہی لہسر راستی داواکھی نیتر بہدیکردنی خیانت لہ داوالیکراو، دہیتہ ہوہک بۆ بہہیز کردنی داوا داواکر (مدعی). چونکہ ہموو کاتی سوئند لایہنی نمو کہسہ دہگری کہ داواکھی بہہیزترہ.

۱۱- نایہتہ کہ بہلگیہ لہسر رہوایی سوئندی رت کراوہ، واتہ: رت کردنموہی سوئند لہ داوالیکراوہو بۆ داواکر.

۱۲- شایہترین کہس نمو میراتگرانی داویان ہیہ بۆ قبول کردنی سوئند لیان نمو کہسہ کہنزیکترہ لہ مردوہ کہ.

لہروزی قیامتدا پرسیار لہ پیغہمبہران دہکری

دہریارہی ناکامی بانگہوازی یہ کہیان

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ قَالَوْا لَا عِلْمَ لَنَا بِئِنَّكَ

أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾

دوای نموہی پمروہر دگار فرمانی کرد بہ نادہمیزاد بہ تمقوا کردنو ترساندنی لہشاردنموہی وہسیہتو شتی تریش، بہشوین نموہدا ہرہشہی توندی لہہموو نادہمیزاد کردو ترساندنی لہ مہشہدو رووداویک کہ لہ پیشیانمو روزی قیامت تووشی دین، داوا لیکردن کہخویان لہسزاو تولہی

ئەو رۆژە پیاڕیزن، ھەمیشە ئەو رۆژەیان لەیاد بێ، ئەو مەشھەدو
لێکۆڵینەو و پرسیار و ھەلامەیان لەپیش چاوی بێ. خۆیان بۆ ئامادە بکەن.
﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ﴾ ئەو پێغەمبەر ﷺ یادی ئەو رۆژە بکەرەو ھە
رۆژی قیامەتە، ئەو رۆژە کە پەرورەدگار ھەموو پێغەمبەرەکان کۆ دەکاتەو،
لە رووی سەرزەنشتر لۆمەکردنی گەلەکانیانەو ھەروە دەکاتە پێغەمبەرەکانو
﴿فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمْ﴾ دەفەرموێ: کە ئێوە بانگەوازی نەتەوکانی خۆتان
کرد بە چ شێوەیەک بەپیر بانگەوازییە کەتانەو ھاتن؟ ئایا برۆیان پێ کردن
گوێیستی نامۆزگارییە کاتتان بوون؟ یان سەریپێچیان کردو رویان
لێوەرگیران؟؟ ئەلبەتە خودا بۆخۆی دەزانێ بانگەوازییە کەیان چۆن بوو،
و ھەلامە کەشیان چی بوو؛ وەلی ئاراستەکردنی ئەم پرسیارانە بۆ
سەرزەنشترکردنی ئەوانە کە برۆیان نەکردو، بۆ ئەوێ پەنجە پەشیمانی
بگەزنو لێیان روون بێ کە خودا لە ھەموو شتێک دەکۆڵیتەو، لە ھەموو
کەس دەپرسیتەو، وەکوو لە شوێنێکی تردا دەفەرموێ: ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ
أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ﴾ (الاعراف/ ۶).

یان کە دەفەرموێ: ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ عَمَّا كَانُوا
يَعْمَلُونَ﴾ (الحجر/ ۹۲-۹۳). دەو جاتە گەر بگوترێ: بۆچی پەرورەدگار پرسیاری
لەشتێک لێکردن کەخۆی زۆر باشتر لەوانی دەزانێ؟! دوو ھەلامە ھەیە:
یەکەم بۆ ئەوێ بە پێغەمبەرەکان بزانیت ئەو کارو کردەوانە دوا ئەوان
کردوویانەو ئەوان پێیان نەزانێ.

دووەم بۆ ئەوێ گەلو نەتەو سەریپێچیکارەکان ریسوا بکا لەبەر چاوی
ئەو خەلکێ خودایەدا ببیتە جۆرە سزایەکی بۆیان.

ئەم پرسیار کردنە بۆ ھەردوولایە؛ بۆ پێغەمبەرەکانو بۆ گەلەکانیشیانە!
یان کە دەفەرموێ: ﴿إِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ (التکویر/ ۸-۹).
ئەم پرسیارە بۆ شاھیدەکان! نەک بۆ تاوانبار، مەبەست سەرزەنشتر
نارەزایی دەریپێنە بەرامبەر کارە کە.

ئەم پرسیار و ەلامە بەگۆرە ی مەوقیفەکانی رۆژی قیامت دەگۆرین لەبەری مەوقیفدا پەرەردگار پرسیارەکان ئاراستە ی پیغەمبەرەکان دەکا، بۆ ئەوەی شایەدی بدەن لەسەر گەلەکانیان، جاری وادەبێ پرسیار لە نەتەوکان دەکا، جاری وادەبێ پرسیار لە دوژمنەکان دەکا، وادەبێ پرسیار لەشایەد دەکا، مەوقیفی واش ەبێ پرسیار لە ەردوولایان دەکا.

ەروەها پرسیار لە پیغەمبەرەکان دەکا ئاخۆ گەلو نەتەوکانیان دوایی چیان کردووە؛ چ دابو نەرتیکیان داھێناو، ئەوانیش لە ەلامی ئەم پرسیارانەدا ﴿قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا﴾ وتیان: خودایە: ئیمە هیچ زانیارییەمان نیە جگە لەو پرە زانیارییە کە تۆ لە ئیمە باشتر لی دەزانی، زانیاری ئیمە لەناست زانیاری رەهاو موطەقی تۆدا دەبێ چی بێ؟ ئەتۆ ئاگاداری ەموو شتیکی، زانیاری ئیمە لە ئاقار زانستی تۆدا ەکوو نەبوو وایە. ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ ییگومان زاتی تۆی پەرەردگار زاناو ئاگادار بە ەموو نەینیو شتە پەنامەکی بەکان، ئەوەی لە ئادەمیزادان نادیاربێ، یان لەبەر ترسو بیمی تەنگو چەلەمە ی رۆژی قیامت لەیادیان بچی لای تۆی یەزدانی زاناو ئاگادار ئاشکراو نمایانە. چونکە زانیاری تۆ گشتی و فراوانە ەموو شتیکی ئاشکراو نەینی دەگریتەو، هیچ شتیکی لی گوم نابێ. بەراستی دیمەنیکی سامناکو مەوقیفیکی ترسناکە!!

کۆکردنەوی ئەو ەموو پیغەمبەرە کە لەرۆژی جیاجیادا یەک لەدوای یەک نێردراون، ەمریەکیان لەشوئیتیک، ەمریەکیان بۆ گەلو نەتەو یەکتو ەوزیک رەوانە کراون، ەموویان -وێرای جیابوونی کاتوشوئینو گەلو نەتەوکانیان- یەک بانگەوازیان کردووە، بۆ یەک مەبەست ەوێیان داو، بۆ یەکتاپەرستی و خوداناسی و گەردنکەچی و فەرمانبەرداری بۆ زاتی پاکی یەزدان.

ئەو پیغەمبەرە کە نێردراون بۆ سەر ئەو ەموو گەلو نەتەو جۆراوجۆرانە لەو رۆژگارو سەردەمو شوئینە جیاجیایانەدا ئەو رۆژە کۆدەکرێنەو، جۆرەها شایەتیدان و ەلۆتستیان بەرامبەر گەلەکانیان ەبێ، جۆرەها ەلامیان دراو ئەوەو دەیخەنە روو، ئەمانە ەموو لەبەردەم

پهروه ردگارد ا کۆده بنهوه، چاوه پړی پرسیارو چاوه پروانی ناکامن، ناشکرایه
 نهوه دیمه نیکه بیر لیکردنه وهی موچور که به جهسته دا دینئو پیست گرژ
 ده کار، دلّه خورپی پید ا ده کا؛! خو ته گدر ره حمی خود ا نه بی، لهو
 مه شه ده دا کهس هیچی له بیر نامینئو کهس سهر کهسی ناپه رژی! رژی
 بهر و پروو کردنه وهیه، بهر و پروو کردنه وهی ناده میزادان به پیغه مبه ره کانیا،
 بهر و پروو کردنه وهی به درو خمر وه کان بهو پیغه مبه رانه یان که به درو یان
 خستونه وه، بو لومو سهرزه نشت کردنی سهر پیچیکاران، بو دوویات
 کردنه وهی نهو راستی بهی که نهو پیغه مبه رانه له خوداوه نیردارون، نایینی
 خودایان هیناوه، نهوان بهر پرسیارن له پیامه که یان؛ له گمل نه ته وه کانیا؛! بویه
 که پرسیار ناراسته یان ده کری، به یه ک ده نگ نیعلانی نه وه ده کمن که
 زانیاری حقو راست لای زاتی پهروه ردگاره، نهو زانیاری بهی لای نهوانه
 ده رباره ی گه له کانیا له ناستی زانیاری خودا ده کو نه بو وایه؛! به نه ده بو
 حیشه ته وه له خرمه ت پهروه ردگارد ا به ندایه تی و زه لیلی خویان راده گه یه نن
 به یه ک ده نگ ده لئین: خودایه نیمه هیچ زانیاریه کمان نیه، نیمه ناگمان
 له هیچیان نه بو وه نهو زانیاریه ی ده رباره یان هه مانه له ناست زانیاری تو دا
 وه کو نه بو وایه.

یادخستنه وهی موعجیزه کانی جهز ره تی عیسا

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَذْ كُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَٰلِدَتِكَ إِذْ
 أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ
 وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ
 بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتَبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي
 وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جَعَلْتَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٠﴾

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾

و هە کوو لەمانای نایەتی پێشوو دا گو ترا: مەبەست بە فەرموودە ی خودا:
﴿مَاذَا أُجِبْتُمْ﴾ سەر زە نشت و لۆ مە کردنی گەلو نە تەو ه سەر پێ چیکار و
یاخی بوو ه کانی پێغە مە برانە، ناشکراشە شیا و ترین گەلو نە تەو ه بە لۆ مە کردن،
ئەو مە سیحی یانە ن کە عیسا یان کردوو بە خودا، چونکە یاخی بوون و تانە و
تە شەری گەلو نە تەو ه کانی دیکە تە نیا ناراستە ی پێغە مە برە کان کراو ه؛ بە لام
دە ستەر ژێ و تانە ی مە سیحی بە کان ناراستە ی زاتی پاک ی خودا کراو ه، شتی
وایان بۆ هە لێ بە ستوو ه کە زۆر لە زاتی پاک و بە رزی ئەو ه و دوو رە، ئەو ه تا
ئەوانە، دە لێ ن: خودا ژنو مندالی هە یە، ئیدیعای ئەو ه دە کە ن کە عیسا کو پ ی
خودایە و، مە رە م ی دایکی خێ زانی خودایە!! بۆ یە پەر وە ر د گار د ی ئەو رۆ ژە دا و
ئەو مە شە ه دە دا نێ مە تە کانی خۆ ی، یاد ی عیسا دە خاتەو ه: کە لە راستی دا ئەو
نێ مە تانە مو عجیزە و چە سێ نە ر ی پێغە مە برایە تێ ه کە ن ی، پال پ شت و پ شت گێ ر ی
دە کە ن لە سەر پە یامە کە ی، هەر و ه کوو چۆ ن پ شت گێ ر ی پێغە مە برانی تری ش ی
کردوو بە مو عجیزە، مە بە ستیش بەو ه بێ ر ه ی نانە وە ی ئەو نێ مە تە و
مو عجیزانە بۆ عیسا ر ی سو ا کردنی مە سیحی بە کانە!! سەر زە نشت و
لۆ مە کردنیانە لە سەر ئەو پەر و پا گە ن دە یە ی کە بۆ عیسا یان هە لێ بە ست، چونکە
هە ر یە ک ی ئەو نێ مە تانە ئەو ه دە گە یە ن ی کە عیسا نادە می زاد و بە ندە ی خودایە،
نە ک خودای ی، یان کو پ ی خودای ی، یان بە ش ی کە ب ی لە خودا!!..... دە با بزانی ن
نا خا و تنی ئەو مە شە ه دە چی یە و حە ز رە تی عیسا چۆ ن وە لام ی پەر وە ر د گاری
تا ک و تە نیا دە دا تەو ه؟؟..

﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ ئە ی پێغە مە بر! ئەو دیمە نە بۆ گەلو
نە تەو ه کە ت باس بکە؛ کە خودا عیسا لەو مە شە ه دە سامنا کە دا رادە گری،
خیطابی خۆ ی ناراستە دە کا و، دە فەر مو ی: ئە ی عیسا ی کو پ ی مە رە م!
﴿اذْكَرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ﴾ یاد ی نێ مە تە ی م ن بکەر وە کە

به سر خوتو دایکتدا رشتمن!! بهی باوکه له دایک دروستم کردی، کردمی به موعجیزه و نیشانه‌ی بالادهستی به توانایی خرم، نیعمه‌تم به سر دایکتدا رشت بهوه که توّم کرد به بهلگو شایهت له سر داوینپاکی لهو تاوانه‌ی که ستمکاران وه پالیان دابوو نه‌فامو گهوج بوختانیان بو ده‌کرد، که له سر بیشکه توّمان هینایه زویانو شایهتیتدا به داوینپاکیو بی تاوانی دایکت ﴿إِذْ أَيْدُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ توّم به‌هیزکرد به‌هوی ناردنی فرشته‌ی سروش که جویره‌نیل، کردمی به پیغه‌مبیر، نیگامان بو ناردی و پلهو پایه‌ی پیغه‌مبیریت پی درا، له‌تمه‌منی مندالی و گهره‌ییتدا بانگه‌وازی خه‌لکت کرد بو خوداپرستی، موعجیزه‌ی سر سور هینرمان پی به‌خشی بو پشتگیری کردن له راستی پیغه‌مبیره‌تیه‌کت بهم جوړه که ﴿تَكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْهَدْيِ وَكُهْلًا﴾ ناده‌میزادانت بانگ ده‌کرد بو خوداپرستی ناخاوتنت له‌گه‌لدا ده‌کردن له‌تمه‌منی ساواییتدا که له سر بیشکه بووی له‌تمه‌منی گهره‌ییشدا داوینپاکی دایکت راده‌گیانندو به‌ریرچی ستمکارو بوختانکمرانت ده‌دایه‌وه، ده‌تگوت: ﴿إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا﴾ مریم/ ۳۰-۳۱، همره‌ها ﴿وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ یادی نمو نیعمه‌ته بکمره‌وه که قیری نووسینو خویندنه‌وه‌م کردی، ده‌توانی کتیب بخوینیته‌وه و زانستی به‌سوود بو دیزو دنیات قیر بییت، وشه‌ی ﴿حِکْمَةً﴾ زانستی نه‌ظه‌ری و عه‌مه‌لی ده‌گریته‌وه ﴿وَالْتَوْرَاتِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ قیری تموراتم کردی، نمو تموراته‌ی که له پیش توّدا به نیگا بو موسامان ناردبوو، همره‌ها (اینجیل) مان بو ناردی که په‌ندو ناموژگاری تیدایه، باسکردنی تم دوو کتیبه دوا به‌دوای وشه‌ی -الکتاب- بو زنده ریزو قه‌در زانیانه! نه‌گینا وشه‌که تموانیش ده‌گریته‌وه!

همره‌ها ﴿وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَفْخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي﴾ یادی نمو موعجیزه بکمره‌وه: که پیمان به‌خشیوی؛ به‌ویستو نیراده‌ی نیمه ده‌تهینا له‌قور لاشه‌یه‌کت دروست ده‌کرد له‌شیوه‌ی بالنده‌دا نه‌مجار فوت بهو لاشه‌یه‌دا ده‌کرد، به ویستو نیراده‌ی نیمه ده‌بوو به

بالندہ یہ کی خاوهن گیان. نہ تو لاشیہ کت ریک دہ خستو فووت پیدا دہ کرد
 پمروہ ردگار دہ یکردہ بالندہ و گیانی بہمردا دہ کرد ﴿وَتُبْرَىٰ الْأَكْمَةُ
 وَالْأَبْرَصَ بِأَذْنِي﴾ ہمروہا بہ شیوہی موعجیزہ کویری مادہ رزادو بہ لہکت
 چاک دہ کردنموہ بہ ویستو نیرادہی نیمہ! ہمروہا ثمو نیعمہ تہ بینموہ یادنی
 خوت؛ کہ موعجیزہی مردو زیندو کردنموہ مان پی بہ خشیبووی، مردووی
 چہند سال لموہ پیش مردو لہ گؤرا، بانگت لی دہ کرد بہ نیزنو نیرادہی نیمہ
 گؤری ہلہ تہ کانو زیندو دہ بووہوہو ہلہ دستایموہ.

ہمروہا ﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ﴾ یادنی ثموہ بکمرہوہ کہ لہ
 شمر مہبہستی بہ نو نیسرائیلی پاراستمی و نہ مہیشٹ فرستت
 لی بینن ﴿وَإِذْ جِثَّتْهُمْ پَالِيْنَاتٌ﴾ ثمو کاتہی کرای بہ پیغہ مبمرو بہ
 بدلگمو موعجیزہوہ ہاتیسہ لایانو پیامی خوت پی اگہ بیانندو
 بہ لگت لہ سمر راستی پیامہ کت نیشان دان، بہ لام گہلہ کت بروایان
 پی نہ کردی سمر پیچیان کرد ﴿لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ اِنْ هَذَا اِلَّا
 سِحْرٌ مُّبِيْنٌ﴾ ثموانہی کافر بوونو بروایان پی نہ کردی لموان، وتیان؛
 ثم دیاردانہی عیسا دہ یانوینن سیحرو جادوویسہ کی ناشکرایہ، فری
 بہ سمر موعجیزہوہ نیہ. پمروہ ردگار ہموو نیعمہ تہ گانی بہ شیوہی
 کرداری رابردو ہینان، بؤ ثموہی ناماژہ بی لہ سمر روودانیان.

ہمروہا ﴿وَإِذْ أَوْحَيْتُ اِلَى الْهَوَارِيِّنَ﴾ یادنی ثمو نیعمہ تہ بکمرہوہ
 کہ نیلہامم خستہ دلسی حمواریہ کانموہ ﴿اَنْ آمِنُوْا بِیْ وَبِرَّسُوْلِیْ﴾
 کہ نیمان بینن بہ خودایہتی خوم پیغہ مبمراہتی عیسا؛ بؤ ثموہی بینہ
 ہاوپڑو یارمہ تیدہ رت ثموانیش ﴿قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ﴾
 وتیان؛ خودایہ نیمانمان ہیناو پروامان بہ خودایہتی تو ہدیو
 عیسا ش بہ پیغہ مبمروہ روانہ کراوی تودہ زانین، خودایہ! تو
 بہ شایہ دہ نیمہ موسولمانین!!

ناشکرایہ وشہی ﴿اَوْحِنَا﴾ لیرہدا بہ مانا نیلہامو خستہ دلہ، نہ کث ثمو
 سروشو نیگاہی بؤ پیغہ مبمران کراوہ، لہ چہند شوینی تریشدا وشہی

﴿وحي﴾ به مانا نیلهام هاتوه؛ وه کوو ده فمر موی: ﴿واوحینا الی ام موسی ان ارضعیه﴾ القصص/ ۷، یان ﴿واوحی ربک الی النحل ان اتخذی من الجبال بیوتا﴾ النحل/ ۶۸.

مه به ست له هیئانی موعجیزاتی عیسا لی ره دا ناگادار کردنه وهی مه سیحی به کانه، که بیرو باوهره که یان به تالو پیوسته واز له نهو بیرو باوهره بینن، چی دیکه ناده میزادیکی ناسایی و له دایک نبوی وه کوو عیسا نه کهن به خودا، ناده میزادیکی که وه کوو ناده میزادیکی تر ده خواو ده خواته وه و سهرناو ده کاو خهوی لیده که موی..... هتد.

ناردنه خواره وهی سفره و خوان بو سهر به نوئیسرائیل

له سهر داوای جهوارییه کان

إِذْ قَالَ الْخَوَارِیُّونَ یٰعیسیٰ ابْنُ مَرْیَمَ هَلْ یَسْتَطِیعُ رَبُّكَ أَنْ
یُنْزِلَ عَلَیْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِینَ ﴿۱۱۲﴾
قَالُوا نُرِیدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَیِّنَ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتُنَا
وَنَكُونَ عَلَیْهَا مِنَ الشَّاهِدِینَ ﴿۱۱۳﴾ قَالَ عِیْسَى ابْنُ مَرْیَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا
أَنْزِلْ عَلَیْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عَیْدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآیَةً
مِّنْكَ وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَیْرُ الرَّازِقِینَ ﴿۱۱۴﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّی مُنْزِلُهَا عَلَیْكُمْ
فَمَنْ یَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّیْ أَعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِینَ

﴿۱۱۵﴾

له نایه ته کانی پیشوودا هشت نیعمت، یان بلتین : هشت موعجیزه ی به کی به کی که پهروه دگار به خشیبوونی به عیسا باسکران، نیستا دیته سهر

باسکردنی نیعمہ‌تی نۆیم کہ موعجزیہ کی ترہ لہسہر راستی پھیامی عیساو پیغہ مہراییہ تی بہ کھی، نہویش چیرۆکی سفرہ و خوانہ، کہ لہسہر داوای عیسا، پەرہردگار ناردیہ خواری تا بییتہ بہ لگہ لہسہر بالادہستی بہ توانایی خوداو راستی پیغہ مہراییہ تی عیسا بۆئہوی خەلکی پروای پی بکەنو ئیمانی پی بہینن دہ فرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ الْخَوَارِیُّونَ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ نہی محمد! یادی نہو کاتہ بکمرہوہ نہو چیرۆکہ بۆ نادہ میزادان بگپہوہ: کہ ہاوہ لہ راستالہکانی عیسا؛ حەوارییہکان، بہ عیسیان گوت: نہی عیسا کی کوری مہرہم! ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يَنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ﴾ نایا پەرہردگاری تۆ رازی دہ بی بہوہ کہ لہ ناسمانہوہ سفرہ و خوانمان بۆ بنیریتہ خواری نایا شتی وامن بۆ دہ کا؟؟

رافہ کمرانی قورتان لہسہر رستہی ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾ چہند رایہکیان

ہمہ:

۱- دہ لئین: چونکہ پرسیارو روداوہ کہ لہ حەوارییہکان بوہ، ئەوانیش برودادریونو پئیان وابووہ: کہ خودا بہسہر ہەموو شتی کەدا بالادہستہ، کہواتہ: مانای ﴿يَسْتَطِيعُ﴾ لہسہر شتیوہی خۆی نیہ، بہ لکوو بہمانای (یَفْعَلْ) وہ، واتہ: پرسیارہ کہ لەتواناو دہ سەلات نیہ بہ لکوو پرسیارہ کہ لەوہیہ نایا دہیکا یان نا؟! نایا نەگەر داوای شتی وا بکھی وەلامت دہداتہوہ یان نا؟! واتہ: ئەوان ہەرچەندہ پروای تہواویان ہەبوو بەدەسەلاتو توانای خودا بہسہر ہەموو شتی کەدا بەلام وستیان بہچاوی خۆیان بیبینن بۆ زئدہ دنیایی و بہہیزبوونی باوہرہ کہیان! وەکوو چۆن حەزرەتی ئیبراہیم داوای لہخودا کرد فرموی: ﴿رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُخْبِي الْمَوْتَى؟﴾ خودایہ پیشانم بدہ چۆن مردوو زیندوو دہ کہیدہو؟ چونکہ شتیکی ناشکراو نومایانہ کہ زانستی نەظہری و ہەوال جاری وادہبی شوپہو رہخەنی ناراستہ دہ کری، بہلام زانستی کہ لہبینینی بہ ناشکراو ہەرچاوە پەیدا بیی شکو گومان رووی تی ناکا! فارس دہ لئین: (شنیدن کی بود مانند دیدن) ہەرچاوەش حەوارییہکان وتیان: ﴿وَتَطْمَنِّنَ قُلُوبُنَا﴾ وەکوو لہدواوہ دی. حەزرەتی ئیبراہیمیش -

دروودی خوی له سهر بی - له وه لامی پهروه دگادا که پی فمروو: ﴿أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ؟﴾ فمرووی: ﴿وَلَكِنْ لِيُظْمِنَنَّ قَلْبِي﴾ البقرة/۲۶۰.

۲- تیمامی (السدی) ده فمرووی (یستطیع) لیره دا به مانای (یطیع) وهو (سین) که زیاده ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾ واته: نایا نه گهر تو نهی عیسا! داوا له خدا بکمی بژارنده خواره وهی سفره وخوان له ناسمانه وه خودا به قسه ده کا؟

۳- تیمامی طه بیری ده فمرووی: باشتین مانا بؤ رستهی ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾ نهویه بگوتری:

نایا نه گهر داوا له خدا بکمی که سفره وخوانمان له ناسمانه وه بؤ بنیرته خواری خودا وه لامت ده داته وه نهوت به قسه ده کا؟

۴- بریکیش ده لاین: به گویره ی قیرانه تیک که ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾ به، رسته که وشه کی لی بردراوه، له بنه رته دا رسته که بهم جوړه به ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ سُؤَالَ رَبِّكَ﴾ نهی عیسا ده توانی پرسیار له خدا بکمی؟؟ نهو کاته وشه (استطاع) له سهر مانای خوی ده بی!

به ههر حال حه زره تی عیسا پرسیاره که یانی پی خوش نه بوو بویه وه لامی دانه وه که واز لهو داوایه بینن ﴿قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ وتی: ته قوای خوا بکمز له سزای بترسنو واز لهم داواکاریه بینن که له داوا نا قولاکه ی بهی نیسرا نیلی ده چی که داوایان له مووسا کردو داواکیان رته کرایه وه، چونکه داواکیان په لپو بیانوو بوو نیوه ش په لپو بیانوی وا مه گرن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نیوه راست ده کمن له داوای نیمان پته ویتان دا، چونکه نهو جوړه په لپو بیانوه له گهل نیمانی راستو پته ودا کونابنه وه.

ته مجار حه وایه کان عوزر ده هیښنه وه هوی سهره کی داواکیان رون ده که نه وه ﴿قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا﴾ داواکردنه که مان په لپو بیانوو نیه به لکوو ده مانه وی لی بخوین، برسیمانوه پیوستیمان به خوراک هیده، سهریاری نه وه ش ﴿وَتُظْمِنَنَّ قُلُوبُنَا﴾ ده مانه وی دلنیا بینو پرومان به هیز بیی ﴿وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَ﴾ یه قینو زانیاریمان بؤ زیاد بیی له سهر تواناو

دهسه لاتی خوداو راستی پیغه مبرایه تی تۆو هیچ گومانو دله راو کیمان نه مینتی!! چونکه زانیاریه ک که له ریگی بینینه وه دهست بکوهی به هیتره بۆ دابین کردنی مهبهست له زانیاریه ک که له ریگی به لگه وه به شیوه ی نهظه ری پهیدا ببی ﴿وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ نه گهر نهو سفره و خوانه مان بۆ بیته خواری تیمه ده بین به شاید له سهر نهو موعجیزه و لای نهو بهنو تیسرا نیلی یانه ی که حازر نین بۆ یان باس ده که یین، یان نهو کاته تیمه شاید دی ده ده بین به تاکو ته نهایی خوداو، به تواناو دهسه لاتی بی سنووری، بالا دهستی به سهر هه موو شتی کدا، شایدیش ده ده بین که تۆش به راستی پیغه مبروی له خوداوه رهوانه کراوی، به مدش تیمانمان زیاد ده کاو ده شبیته هوی موسولمان بوونی خه لکی تر.

جا که حمزه رهی عیسا له نیازه که یان گه یشتو زانی مهبهسته که یان په لپو بیانوو نه، نه م نزایه ی له خودا کرد: که فهرمووی: ﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ﴾ عیسای کوری مهربم دهستی نزاو پارانه وه ی بهرز کرده وه فهرمووی: پهروه دگارا! نهی نهو که سه ی هه موو نیشو کاریکی تیمهت به دهسته؛ سفره و خوانی کمان له ناسمانه وه بۆ بنیره خواری، به شیوه یه ک ته مانه به چای خو یان بی بینن ﴿تَكُونُ لَنَا عِيداً﴾ نهو رۆژه ی سفره و خوانه که ی تیدا دیته خواری بییته جهژنو رۆژی شادی و خوشی بۆ تیمه ی خاوه ن باوه رو خودا په رست، یان نهو سفره و خوانه بییته بۆ نهو نیشانه ی ریزلینان له تیمه له رۆژی جهژندا! ﴿لَاَوْلَانَا﴾ بییته جهژن بۆ یه که م گروهی تیمه که موسولمان بوون، حالی حازر که نه م نزاو پارانه وه یه ده که یین خاوه ن باوه رن ﴿وَأَخْرَجْنَا﴾ ههروه ها بییته جهژن بۆ نهوانه ی که دوا ی هاتنه خواره وه ی سفره و خوانه که تیمان دینن.

هه ندیک ده لئین: واته: نهو سفره و خوانه به شی هه موومان بکا، واته: تاخر که س وه کوو یه که م که س لی تی ربخوا! ﴿وَأَيَّةٌ مِنْكَ﴾ نهو سفره و خوانه بکه به نیشانه له سهر راستی بانگوازی یه که مو راستی پیغه مبرایه تییه که مو بییته هوی شاره زایی بوونی قهومه که م بۆ ریگی راستو خودا په رستی

﴿وَأَرْزُقْنَا﴾ لہو سفرہو خوانہ رزقو رۆژیمان بدہری، رزقو رۆژیمان لەشتی
 تریش بۆ دابین بکە، کە بیکەینە غیڈاو خۆراکی جەستەمان ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ
 الرَّازِقِينَ﴾ تۆی پەرورەدگار چاکترین رزقو رۆژی دەری، رزقو رۆژی دەدەوی بە
 کەسانیک مەیلەت لی بی، بەبی ئەندازە، گەنجینە ی رحمتت بی سنورو
 فراوانە.

تییینی ئەو دەکری: کە حەزەرەتی عیسا لە دوعاو پارانەو کەیدا سودو
 فانی دە ماددی پەکانی سفرەو خوانە کە ی خستە دوا ی سوودەکانی نایینی و
 سوودە کۆمەلایەتیەکانی، بە پێچەوانە ی داوا ی حەواری پەکان کە سوودە
 ماددی پەکانیان پێش خست!

دوعاکە ی حەزەرەتی عیسا گیرابوو ﴿قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَرْسُلًا عَلَيْكُمْ﴾
 پەرورەدگار وادە ی بە عیسا داو فرمووی: ئەو سفرەو خوانە ی داوات کرد،
 بۆتان دە تێرمە خواری، جاریک یان چەند جاریک!! وادە ی خودا حەقمو و تە ی
 راستمو بە لێنی خۆی بە جی هینا. سفرەو خوانی لە ئاسمانەو بۆ ناردنە خواری
 بەلام ئەم وادە یە مەرجیک ی لە گەڵدا بوو فرمووی: ﴿لَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ﴾
 هەر کە سیک لە تێو دوا ی هاتنە خواری ئەم سفرەو خوانە کافر بی و پروا
 بە تا کۆ تە نیایی خودا نەکا ﴿فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾
 بێگومان من سزای دە دەم سزایەکی وەها کە سی ترم لە کافرەکانی جیہانی
 ئەو سەردەمە بەو شێو سزانە دابی! چونکە دوا ی بیینی ئەو بە لگە یە بە چاوی
 خۆیان، هیچ پرویا نوو یەکیان نامینی بۆ ئەو ی بە کافر ی بێننەو، یان گالتە
 بە نیشانەکانی خودایەتی خودا و دە سەلاتو توانای بیسنوری بکە!!

هەندیک دە لێن: رۆژی هاتنە خواری ئەو سفرەو خوانە کە رۆژی یەک
 شەممە بوو، بۆیە تێستا مەسیحی یەکان رۆژی یەک شەممە دە کەنە رۆژی
 بشوودان!

هەندیک دە لێن: خواری مەنیە کە نازو گوشت بوو، هەندیک دە لێن:
 نازو گوشتی ماسی بوو. تیمامی سیوطی فرمودە یەکی رێوایت کردووە
 دە فرمو ی: سفرەو خوانە کە لە ئاسمانەو تێردرایە خواری نازو گوشتی لە سەر

بوو، فەرمانیان پێکرا روژ بەروژ بیهۆن و هیهچی لێ پەزمەندە نەکەن بۆ روژی دوا. بەلام ئەوان بەرچاو تەنگی یان کردوو، لێیان هەلگرت بۆ روژی دواتر. خودا غەزەبی لێگرتن و کردنی بە مەیمون و بەراز! ئیبنو عومەر دەڵێ: کوشندەترین سزا روژی قیامت بۆ مۆنافیقەکان و ئەوانەی کافر بوون لە تاقمی داواکەری سفرە و خاوەن و دارودەستە فیرەدون.

طەبەری دەفەرموێ: قسەێ راست نەویە: کە بگوترێ: سفرە کە خواردەمەنی لەسەر بوو، دەگونجێ: گوشت ماسی و نان بوویی، یان جۆرە میوەیەکی بەهەشت بوویی بزاندری چ جۆریک بوو بەهەشت، نەشزاندری زیانی تێدا نیە! (تفسیر الطبری - ج/ ۷/ ۸۸).

جەزەرتی عیسا بەرائەتی خۆی و دایکی رادەگەیهێنی دەربارەێ
بیر و بووچونی مەسیحی یەکان کە دەڵێن: خۆی و دایکی خودان
وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتُ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي
إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي
بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي
نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿۱۱۶﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ
أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۸ **﴿** إِنْ تَعَذَّبْتَهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ **﴾**
 قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ
 الْفَوْزُ الْعَظِيمُ **﴿** ۱۱۹ **﴾** لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ **﴿** ۱۲۰ **﴾**

دواى نهوئى پمروه ردگار نيعمه ته كانى خوى بؤ حسز رهئى عيسا ژماردن
 هديره كئى لئو نيعمه تانه موعجيزه يه كيشن بؤ عيسا و نيشانهئى بهندايهئى و
 پيغه مبيرئى بوون! نه مجار باسى شهوه ده كا كه لئو رۆژى قيامهت دا
 له مه شهه ديكي سامناكو ترسناك دا پمروه ردگار پرسيا ريكي خه ترناك
 ناراستهئى عيسا ده كا بؤ سمرزه نشت كردنو نار ه زايى ده رپرئى له قهرمه كهئى كه
 ئهو هه موو سمر پيچى و بوختانو خيانه تكارى يه يان نه نجام داوه، همره ها بؤ
 نهوئى پييان رابگه يه نئى كه عيسا لهو تو مهتو بوختانانه رزگارى ده بئى.
 نهوئا لئره دا پمروه ردگار روى خيطابى خوى ده كاته پيغه مبيرو ده فمرموى:
﴿ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ **﴾** نهئى (محمد) نهو رۆژه بؤ گله كهت
 باس بكه، كه پمروه ردگار پرسيا ريكي گرنگ له مه شهه ديكي ترسناك دا
 ناراستهئى عيسا ده كاو ده فمرموى: نهئى عيساى كورئى مديرم: **﴿** أَنْتَ قُلْتَ
 لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِهْنِي مِّنْ دُونِ اللَّهِ **﴾**؟؟ نهوئى نهتو به ناده ميزادانت
 گوتوه منو دايكم به خودا بزانونو له جياتى خودا نيمه بپرستن؟؟ واته: له
 يه كتاپ پرستى يهوه ببنه موشريكو هاوئل پيدا كمر بؤ خوداو له ته كه خودا دا
 خودا يه كئى تر، يان چهند خودا يه كه قهرار بدهن، جا پييان وا بئى كه نهو هاوئل
 سودو زيان ده گه يه نئى يا نا، بؤ خوى سمر به خو كارى پئى ته نجام ده درئى يان
 پئويستى به ئيزنى خودا هديه، چوون يه كه مو به موشريك حليب ده كرى، وه كوو
 پمروه ردگار له نايه تىكى تردا ده فمرموى: **﴿** وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا
 يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ، وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ **﴾** يونس/ ۱۸.

یان ده فرموی: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ الزمر/۳.

جا هرچنده نایه ته که له شیوه ی پرسیاردا ناراسته کراوه، به لام له راستی دا پرسیار نیه، به لکوو سهرزه نشتو لومیهو ریسواکردنی نهوانیه که پییان وایه عیسا خودایه، یان به شیکه له خودا، بۆ نهوه ی ٲینکاری کردنی عیسا لهو باره وه کاریگه تر بی له به دروختنه وه یان له ریسواکردنو سهرزه نشت کردنیان، یان بۆ پیژاناندنی عیسایه که گهله که ی دوا ی نهو چون گۆپاونو بوختانیان به دهم خوی دایکی به وه ههلبه ستوه، نایه ته که به ناشکرا ناماژه بۆ نهوه ده کا، که مه سیحی به کان مریه مو عیسای کوری یان به خودا داناون، چونکه ده یان به رستزو به ندایه پییان ده کمن، ههروه ها ده لٲین: مریه م هه رگیز ناده میزادی لی نه به وه به لکوو نهوه ی لی بی بووه خودا بسوه، هه ندیکیشیان پییان وایه: مریه م به کٲیکه له سی توقنوومه کانی: باوک، کوپو روحو لقسو دوس بیگومان پهروه ردار له هه موو که س باشتر ده زانی که حمزه ته ی عیسا نهوه ی به گهله که ی نه گوتوه، به لکوو ریگه ی خوا به رستی به کتا به رستی نیشان داون بهو به ری دل سوژی و لی به رانه وه نه رکی سه رشان ی خوی نه نجام داوه!

کهواته: له راستی دا پرسیاره که ناراسته ی نهو خوا گرتوانه کراوه! به لام بهروآله ت پرسیاره که ناراسته ی حمزه ته ی عیسا کراوه، وه لام دانمه کهش هه ر ده بی له نهوه بۆ نهونده ی تر مه شه ده که ی پ ساو ترس کردوه و تاوانی شه ریک پهیدا کردنو به خودا زانینی عیسایان لی نهستم به وه ریسوایان ده کا!!

به راستی شه ریک دانان بۆ خوداو به خودا زانینی عیساو دایکی تاوانٲیکی نهونده گهروه له عه قل دووره ناده میزادیکی ناسایی ناتوانی بیدرکٲینی و لاف ی پیوه لی بیدا! کٲی ده توانی تی دیهای خودایه ته بکا؟ له کاتٲیکا ده زانی که بهنده یه دروست کراوه؟!، ده ی باشه چون پیغه مبه رٲیکی به رٲزی وه کوو عیسای کوری مریه م لاف ی خودایه ته لی ده دا؟! له وه پی شیش که خودا نهو هه موو نیعه ته مو عجیزه یه ی پی به خشینو کردنی به

يېغەمبەرۈ فروستادەى خۇى؟؟ دەبى چۆن لەم پرسیارە گرنگە رزگارى بېسى؟
چۆن بەرەۈ روۋى ئەۋ ئىدىيەى خۋايەتتېيە بېيتەۋە؟ لەكاتىكا عيسا بۆ خۇى
ھەرگىز لافى خودايەتى لى ئەداۋەۈ بەندەيەكى راستالو ملکہ چو
فەرمانبەردارە! بۆيە ۋە لامەكەى عيسا پرە لەترسو لەرزو بەۋپەرى داماوى
سەرکزیو سیمای بەندایەتییەۋە روۋپەرۋى پرسیارە کہ دەبیتەۋە، سەرەتا بە
پاكتو بېگەردىۋ بەرزى پەرۋەردگار دەست پى دەکا ﴿قَالَ سُبْحَانُكَ﴾ دەلى:
خۋايە: تۆپاكتو بى عەببى، بەرزو بى ھاۋەلى، تاكتو تەنیاۋ بالادەستو
پەرۋەردگارى، كەى بەندەيەكى ۋەكوۋ مەن رايدى دەكەۋى ناماقوۋلى ۋا بکا؟!
﴿مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ﴾ مەن رايدەم ناكەۋى ناگونجى بۆ مەن
شتىك بلىم كە بۆ زاتى پاكت نەشتى، ناگونجى بۆ مەن كەقسەيدەك بكم
كەمافى كەردنى ئەۋ قەسەيدەم نەبى، چۆن بەندەيەكى ۋەكوۋ مەن رى بە خۇى
دەدا لافى خودايەتى لى بىدا؟! ئەمجار دەكەۋىتە بەلگە ھېنانەۋە لەسەر ئەۋەى
كەتەۋ كارە نەبوۋەۋ ھەرگىز بانگەۋازى بۆتەۋە نەكەردوۋەۋ زاتى پەرۋەردگار
دەكاتە شايدە لەسەر بى تاۋانىۋ بەراتەتى لەۋ تاۋانە گەۋرەۋ دەلى:
پەرۋەردگار! ئەمەن ھەرگىز شتى ۋام نەگوتوۋە ﴿إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ﴾
خۆ ئەگەر شتى ۋام گوتبى بېگومان تۆ زانىتەۋ ناگادارى تۆ تاكتو تەنیاۋ
زانوۋ دانوۋ پەرۋەردگارى ﴿تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي﴾ تۆ ھەموۋ ناشكراۋ نەينىۋ
پەنامەكى ناۋ دلى مەن دەزانى ﴿وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ﴾. بەلام مەن ئەۋ
شتانەى لە زانستى تايبەتى خۆت دەيشارىيەۋە بەھىچ جۆرىك پەى پى نابەم
ۋە لى بى ناگام، ئەۋى فېرم نەكەى نايزانم ۋا دەبى فېرى دەبم لەبېرم
دەچىتەۋە ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ بېگومان تۆى پەرۋەردگار ھەموۋ
نەينىۋ پەنامەكى يەكت ناگا لى يەۋ دەزانى چ دەبى چۆن بوۋە چى لى دى!
ئەمە ۋە لامى عيسابوۋ نەيگوت مەن ئەۋەم گوتوۋە يان نەم گوتوۋە،
بەلكوۋ زانىنى ئەۋەى ھەۋالەى زانىارى بەرفراۋانۋ بى سنوۋرى خودا كەرد
ھەموۋ شتىكى لى ناشكراۋ نومايانەۋ ھىچى لى ۋن نابى، ئەۋەبوۋ وتى:
ئەگەر مەن ئەۋەم گوتبى ئەۋە تۆ دەيزانىۋ ناگادارى پى، ئەمەش ئەۋپەرى

ریزگرتزو نه ده ب ده گهیه نی، نه و پهری زه لیلی و گهر دنکه چی خوی بو خودا
ده ده پری!!

نه مجار پهره ردگار قسه ی عیسا مان بو ده گیریتنه وه که چی به گه له که ی
گوتو وه و فرمانی به چی پی کردوون، حقیقه تو راستی نه وه ی به گه له که ی
راگیانندوه ناشکرای ده کاو ده فرمو ی: ﴿مَا قُلْتُ هُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ﴾
نه من هیچ شتی کم ده ریاری بیرویا وهری خوا پرستی پی نه گوتوون جگه
له وه ی فرمانت پی کردووم به گه یانندی که بریتی بوو له وه ی تنه ا خودا
بپرستن که پهره ردگاری منو پهره ردگاری تیوه شه و منیش وه کوو تیوه
به نده ی بی ده سه لاتو دروست کراوی نه و پهره ردگار هم! تنه ا جیاوازی من
له گمل تیوه نه وه یه: خودا کردوومی به فروستاده ی خوی بو لای تیوه ی
ناردووم بانگه موازیتان بکم بو خودا پرستی و به ندایه تی کردنی! ﴿وَكُنْتُ
عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ﴾ تا له ناویاندا بووم چاوه دیریم ده کردنو ناگام
له کردارو گوفتاریان بوو، نه ده هیشت قسه ی نابه جی بکن! هه میشه داوام
لی ده کردن که قسه ی حق بلینو خویان له کردارو گوفتاری نابه جی بیارین،
﴿فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ﴾ کاتیکیش منت مراندو
بردتمه وه بو لای خوت نیتر من ناگام لیان نه ماوه و نازانم چییان کردووه و
چییان گوتووه، تو بو خوت چاودیری کردارو گوفتاریان بویتو ناگات له هه لسو
کهوتیان بووه ﴿وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ تو به سر هه موو شتی کدا
ناگاداریو هیجت لی گوم نابی، ناگات لی رسو شاهیدی، که من له ناویاندا
بووم.

ماموستا سهید لیله ده ده فرمو ی: ظاهیری ده قه کانی قورشان نه وه
ده گه یه من که پهره ردگار عیسا ی مراندی بو نه مجار بهرزی کردییتنه وه بو لای
خوی بری ناٹارو فرموده ی پیغه مبریش ﴿وَكَانَ نَعْمَ دَهْ گه یه من که حه زه تی
عیسا زیندو بوو له پله و پایه یه کی تایبه تیدا خودا لای خوی داینابی!!
لیله ده - بهرای من - هیچ دژایه تیبه ک نابیندروو چ گیرو گرفتیک پهیدا نابی

له ټیوان نموی خودا حذرتهی عیسیای له ژبانی سهر زوی بی بهش کردبیو
مراندیبهتی و ه لای خوی له پلمو پایمه گی تاییه تیدا ټیستا زیندووی!!

نمونه تا: به گوږه ی ده قی تایستی قورټان شه هیده کان ژبانی دونیا یان
له کیس ده چیو به رواله ت ده مرن! وه لی له هه مان کاتدا لای خودا زیندوونو
خواردنو خواردنوه یان هیه، به لام شیوه ی ژبانه کیان چونه و چو نیه؟ ټیسه
نایزاینن نمو شیوه ژبانه چونه! ههروه ها شیوه ی ژبانی حذرتهی عیسا
سهلامی خوی لی بی نازاندی چونه و چو نیه.

زوربه ی راقه کمرانی قورټان له سهر نمون که رسته ی ﴿فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي﴾
مه به ست مردنی گیان ده رچوون نیه، به لکوو مه به ست بهر زکردنوه یه بزو
ناسمان، چونکه له شونځی کی ترده ده فرموی ﴿إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ
إِلَىَّ﴾ آل عمران/ ۵۵. شیخ حه سه نی به صری ده فرموی وشه ی (وفاة) له قورټاندا
به سی جوړ مانای هاتوه:

۱- وفات: به مانا مردنو گیان ده رچوون بی وه کوو ده فرموی: ﴿اللَّهُ
يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا﴾ المائدة/ ۱۱۷ واته: نمو کاته ی ته مه نی
ته واوده بی.

۲- وفات به مانای نوستن بی ده فرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم
بِالَّيْلِ﴾ الانعام/ ۶۰، واته: ده تاننوی.

۳- وفات به مانای بهر زکردنوه وه کوو ده فرموی: ﴿يَا عِيسَى ابْنِي
مَرْيَمَ مَتَوَفَّيْكَ﴾ آل عمران/ ۵۵، واته: وهرت ده گرو بهر زت ده که مه وه.

نه مجار حذرتهی (عیسا) کاره کان هه موو حواله ی بهر وهر دگار ده کاو
به ندایه تی هه موو ناده میزاده کان بزو خودا دویات ده کاته وه، جه خت له سهر
به توانایی زاتی بهر وهر دگار ده کاته وه ده فرموی: ﴿إِنْ تَعْلِبْهُمْ فَاِنتِهِمْ
عِبَادُكَ﴾ هه موو شتی که به ده ست خوته: نه گهر له سهر تاوانه کیان سزایان
به ده ی نموه داد بهر وهری خوته و نه وان به نده ی خوتن. ﴿وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خو نه گهر له گهل نموه شدا که موشریکو تاوانیارن
لییان خو ش بی، نموه ده سه لاتو سه لایه تی خوته که س رایه ی ناکه مو ی

ره خنعت لی بگری، تۆ به هیزو خاوهن تواناو دهسهلاتی، ده توانی پاداش یان سزایان بۆ دهستنیشان بکهی، هه کیمو دانای ههرچی بکهی هیکمهتو له جی ی خۆیدا یهو کاری بی ریو جی ناکهی! نهوان بهندهی تۆزو نهتۆش پهروه دگاریانی، نهتۆ له هه موو کهس شیاوتری به کاروباری نهوان، نه منو نهغیری من له مه خلوقات بهرهمتر نین لهتۆ، کهس بهقهدهر تۆ له حالێ نهوان شارهزا نیه، تۆ سزاو پاداشیان دهده یهوه به گوێرهی زانستی رههاو موطلهقی خۆت که ناگاداری نهینی و ناشکرایانی، تۆ ده زانی کێ موسولمانی یه کتا پهرستهو کێ سی خودایی و موشریکه.

واته: ته گهر سزابهدهی سزای نهوانه دهدهی کهشیایوی سزادان بن! ههر سزایه کیان بدهی چهندی سزاکه یان زۆرو بهئیش بی جگه له خۆت کهسی تر نیه نمو سزایه یان لی دوور بختهوه! ته گهر لیخۆشبوونو عهفونامه یان بدهیه، نهوه کهس نیه بتوانی لیخۆشبوونی تۆیان لی قهدهغه بکا، چونکه تۆ بالادهستو به توانای، به سه رهه موو کهس دا دهسهلاتت هیهو، کهس به سه ر تۆدا دهسهلاتی نیه، ههرچی بهتوئی له ههر کهسیک قهدهغه ی بکهی، ده توانی بیکهی! نهتۆ هه کیمو دانایهکی وه های هه موو کاریکت له شوینی خۆدا یه، کهس ناتوانی تۆ له و یستو ئیرادهی خۆت بگێریتهوه!.

لێره دا پرسیاریک سه رهه لده دا نهویش نهویه: ده گوترێ: هه زه تهی عیسا چون ریگهی به خۆی دا که بلی: ﴿وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ﴾ ته گهر لیان خوش بیی له کاتیکدا خودا له تاوانی شماریک بۆ خودا دانان خوش نابێ؟!.

له وه لام دا ده لێین: مه بهست له قسه کهی هه زه تهی عیسا نهویه: که هه موو کاریک به دهست خودا یهو چی بوی ده یکا و چی و یست بریاری له سه ر ده داو کهس نیه به ره نگاری بکا و هوکوو بریاری هه لوه شیینیتهوه. رستهی ﴿إِنْ﴾ اللَّهُ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾ نهوه ته قیری نه مری واقیعهو به به لگهی بیستراو (الدلیل السمعی) چه سپاوه! ههر چه نده به گوێرهی عهقل و به پرای نه هلی سونمه وه ره وایه خودا له تاوانبار خوش بیی و سزای فره مان به ردار بدا!! ته م رایه له وه وه سه رچاوهی گرتوه که خودا ئیرادهو قودره تی وه های هیه ههرچی بوی بیکا ده یکا، به لام مو عتمز یله کان ده لێن: پیویسته خودا سزای تاوانبار بدا

نه گمر نه شی دا خودا له خودایه تی ناکه وی! قسه که ی حه زره تی عیسا تموه ناگه یه نی: که داوای شه فاعه ت بکا بۆ قه موه که ی چونکه که سیکن شمریک بۆ خودا دانی شه فاعه تی بۆ ناکری! جا وه کوو له سیاقی نایه ته که دا تی بی نی ده کری و ورده گیری تموانه ی نیذیعای خودایه تیان بۆ عیسا و دایکی کردوه هیچ رۆلکیان له مه شه ده که دا نه، وادیاره تموان له شمره زاری په شیمانی دا نازانن چی بلین! که ی تموان به و هه موو تاوانو ریسوایی به و زاتی تموه ده که ن سهره لپرنو وه لام بده نه وه؟!

کهواته: با نایمه خۆیان پتوه خمریک نه که یزو بزانی مه شه ده که چۆن کۆتایی پی دی؟ مه شه ده که به شیوه یه کی سهرنج راکیش کۆتایی پی دی، به رسته یه که په روه ردگار رسته یه کی یه کلا که ره وه دیاری کردنی پاداش کۆتایی مه شه ده که دی وه کوو ده فرمو ی: ﴿قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ﴾ جه ماوه ری قورنان خۆنان وشه ی (یوم) یان به (مضمومی) خۆیندۆتموه له سهر نهم شیوه خۆیندنه وه یه مانای نایه ته که به م جۆره ده بی: په روه ردگار له کۆتایی په رسیارو وه لامه که دا فرمو ی: نه مرۆ نمو رۆژه یه که راستگۆیان سوود له راستگۆیی خۆیان ده بینن، راستگۆیی له بیرویا وهردا، راستگۆیی له شایه ددانیان دا، راستگۆیی له قسه و هه لسو که وتیان دا. نیمای نافع وشه ی (یوم) ی به (منصوبی) خۆیندۆتموه، نمو کاته مانای نایه ته که به م جۆره ده بی: په روه ردگار فرمو ی: تموه ی که عیسا گوتی: نه مجار په روه ردگار شیوه جۆری نمو سووده دیاری ده کاو ده فرمو ی: ﴿هُمْ جَنَاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بۆ نمو راستگۆیانه هیه باخو سهرانگای به هه شت که به ژیر داره کانیان دا جۆگه و جۆیار ده کشین نهم جۆگه و چۆمانه تموه نده ی تر جوانی و رازاوه یی به باخه کان ده به خشنو، ژانیان تیدا خوشتر ده بی! ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ هتا هتا یه نمو به هه شته دا ده میننه وه و برای نمو له زه ته خوشی به جه سته بیانه ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ په روه ردگاریش لیان رازی به و، تموانیش رازین نمو پاداشته ی په روه ردگاریان، نه مه ش له زه ته تیکی گیانی به و خوشبه ختی و کامرانی به کی وه هیه که به

نووسىنو گوتىن پېناسە ناكړينو ھر خدا بۆخوى دەزانى چەند دلخۆشكېرەنو
فەرەح بەخشن بە دلو دەرۈون، چ بەمراز گەيشتنو ناوات بەدېھيئانتيكە! بۆيە
پەرۈەردگار دەفرموي: ﴿وَذَلِكَ الْقَوُّزُ الْعَظِيمُ﴾ ئا نو خوشى و لەزەتو
بەمراز گەيشتنە بە مراز گەيشتنى مەزنو گەرەيەو نوپەري خوشبەختى و
كامەرانىيە! چونكە رزگار بوون لەدۆزەخو دور كەوتنەو لى ئى نوپەري
بەمراز گەيشتنو خوشبەختيە، خوشى و لەزەتە جەستەي و گيانپەكانى ناو
بەھەشتيش سەربار!!

ئەمجار پەرۈەردگار شتيك دىنيئەو پېشمەو كە زۆر گونجاو لە گەل
ئىديعاي مەسيحىيەكان كە بە خدا زانينى عيسايە تا بەشيئەيەكى نا
راستەوخۆ بەرپەرچى ئىديعايەكيان بداتەو، ئەو تا لە كۆتايى باسەكەداو لە
دواداوى مەشھەدە سامناكو ترسناكەدا جارى دەسەلاتدارى خواھەنيەتى
خودا ھەلەداو دەفرموي: ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ھر
بۆخودايە خواھەنيەتى ئاسمانەكانو زەوى ﴿وَمَا فِيهِنَّ﴾ ئەو شتو حەشاماتەى
تياياندايە ھەمووى دروستكراو مولكى خودان نەك ھى عيسا يان يەككي
تر ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ خوداي بالادەست تواناو دەسلەتى بەسەر
ھەموو شتيكدا ھەيە ھر شتيكيش خودا دەسلەتى بەسەردا ھەي
دروستكراوى ئەو بە ويستو نيرادەى ئەو ھاتۆتە كايەو، يەككيكيش لەو
بەندەو دروستكراوانە عيساو مەريەمى دايكىيەتى؛ ئەدى ئيەو مەسيحى
چۆن ئىديعاي خودايەتيان بۆ دەكەنو دىيانەنە پلەو پايەى خودايەتيەو؟ چۆن
ئەو مافە بە خۆتان دەدەن ئەم دەستەريۆيە لە خدا بکەن؟

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره تی نه انعام

نهم سوره ته پیرۆزه شه شهم سوره ته له قورتانی پیرۆز، ناو نراوه به سوره تی (الانعام) چونکه دوو جار وشه ی (انعام) ی تیدا هاتوه. ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا﴾ الانعام/۱۳۸. ﴿وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِرَعْمِهِمْ﴾ الانعام/۱۳۹.

نهم سوره ته به یه کجار هاتۆته خواری؛ ئیبنو عهباس فرموویه تی: سوره تی نه انعام، له مه که به شهو به یه کجار هاتۆته خواری، هفتا هزار فریشته ی به ده وه بوو، به دهنگی بهرز ته سبیحاتی خودایان ده کرد. ئیبنو عومر -خوایان لی رازی بی-، ده فرمو ی: پیغه مبرر ﴿فَرَمَوِي﴾ سوره تی (الانعام) م بۆ هاته خواری به یه کجار، هفتا هزار فریشته ی له گه لدا بوو، ته سبیح و ته حمیدیان ده کرد، هۆی نهم زیده گرنگی پیدانه؛ نهو یه: که هه مو به لگه و ده لیلی یه که ته پرستی و داده وری و باسی پیغه مبرایه تی و زیندو بوونه و ی قیامه ته پوچهل کردنه و ی ریبازی خوانه ناسانو پڕو سووچ خواهانو ره تدا نه و ی بهرنامه چه ته کانی له خۆ گرتوه. نهو شمان له یاد نه چی بری له تابه ته کانی و ی ده چی له مه دینه هاتینه خواری و پیغه مبرر ﴿فَرَمَوِي﴾ فرمانی کرد بی که به خرته سهر نهم سوره ته وه و له شوینی خۆیان دا بنو سرتن. په یه ندی نهم سوره ته به سوره تی ماتیده وه له م رووه و یه: که هه ردو و کیان؛ بهر بهر چدانه و ی نه هلی کیتابیان له خۆ گرتوه، دژی هه لۆیستو بیرو باوهریان ده دوین، هه ره کوو چۆن حوکی خواره مه نی حرام و گۆشتی ناژه له کان دیاری ده کهن، هه ره ها بیرو باوهری ناده میزادانی سه رده می نه قامی ره ت ده که نه وه که دابو نه رتییان وابوو؛ بری ناژه لیان دیاری ده کرد بۆ به کانیان و خواردنی گۆشتی نهو جو ره ناژه لانه یان له خۆ حرام ده کرد، به خه یالی خۆیان له به کانیان نزیک ده بوونه و به تاعه ت بۆیان حلیب ده کری!

زانایانی نیسلام فەرمویانە: ئەم سورەتە بنەماو سەرچاوەیە بۆیەرپرچ دانەوێ موشریکێو خوانەناسانێو ئەوانەیی پڕوایان بە زیندووبوونەوێو هەشرو حیسابو لیکۆلینەوێو نیە، ئەمەش ئەوێ دەخواری کە بە یەکیجار هاتییتە خواری، چونکە مەبەستی سوورەتەکە هەمووی بەلگەهێنانەوێو چەساندنی عەقیدەو بیروباوەرە! هەرچەندە شێوازی بەلگەکان جۆراوجۆرن. زانایانی زانستی کەلام بنەمای زانیاریەکانی خۆیانیان لەسەر ئەم سورەتە دامەزراندووە، چونکە زۆر ئایەتی تێدان بەناشکرا بیروباوەرێ قەدەرێیەکان رەت دەکاتەو! ئەم سورەتە وەک سوورەتە مەکییەکان زۆر گەرنگی بەلایەنی بنەمای بیروباوەر داوە، جەخت لەسەر چەسپاندنی خودایەتی خودا و نیگاوی پێغەمبەرایەتیو زیندووبوونەوێو پاداشدانەوێو دەکا!

بۆ چەسپاندنی باوەر بە ئەم بنەمایانە دوو جۆر ئوسلوب بەکار دەهێنێ ئوسلوبی تەقریرو ئوسلوبی تەلقین. لەبارەیی شێوازی تەقریرەو ئەوەتا بەلگەیی زۆرو زەبەندە لەسەر هەبوونی خودا و تاکێو تەنیاویی ئەو زاتە پیرۆزە دەهێنیتەو، بەشتی سەلمیندراوو حاشاهەلنەگر خودامان پێ دەناسینێ، بەو شێوە کە دروستکردنی بوونەوێو پال خودا دەداو خودایەتی حەقو مۆتەلق بۆ ئەو دەچەسپینێو دەرەمۆی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ یان دەرەمۆی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ﴾ یان ﴿وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ﴾ لەبارەیی شێوازی تەلقینو دەرس دادانەوێو ئەوەتا بەلگەو دەلیلی زۆر رادەنوتینێو فێری پێغەمبەریان دەکا بۆ ئەوێ لەگەڵ دۆژمنەکانیدا بەکاریان بینێو بتوانێ بەرەنگارییان بکاو بۆریان بدا، ئەویش لە رێگەیی پرسیارو وەڵامەوێو وەکۆ دەرەمۆی: ﴿قُلْ لِمَنْ مَافِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ قُلْ: ﴿لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾ یان ﴿قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً؟ قُلْ: اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ، مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ﴾ یان ﴿قَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ، قُلْ: اللَّهُ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ

آیه..... ﴿ پوختهی نهو بنه ما سدره کی یانهی نه م سووره تهی له خوی گرتوون نه مانه:

۱- چه سپاندنی بیرویا و هر لهریگی نیقناح و کارتیکردنو لیکولینه و هو توژیینه و هو پرسیارو و هلام دهریاره ی خوداو تاکنو ته نیایی و صیفاتو نیشانه کانی خودا له خودی تاده میزاده کان داو له بونه و رد او کاریگری له کردارو گرفتاردا.

۲- چه سپاندنی په یامی پیغه مبرایه تی و نیگا و رهندانه و هی شوبهو گومانی کافره کان به به لگهی عقلی و زانستی و هسته کان.

۳- چه سپاندنی روژی قیامتو زیندو بونه و هو حیسابو لیکولینه و هو پاداشتو سزا له سر کرداری دنیا چاکه به چاکو خراپه به خراپه.

۴- شیکردنه و هی بنه مای نایینو ته خلاقو دابو نهریتی کومه لایه تی و جهخت له سر نهو و هسیده تو ناموژگاریانهی که له هه موو نایینیکی ناسمانی دا جهختی له سر کراوه.

۵- نایین له سدره می تاده موه تا نایینی (محمد) ﷺ یه کن بنه میان هیهو یه کن مه به ستو سدره نجامیان هیه. کهوابی بهش بهش کردنی نایینو پرواهینان به هندیکی و پروانه کردن به بریکی دژی بنه ماکانی نایینی خودایه!

۶- خوشبهختی و نه گبه تی، سزاو پاداشتی قیامت له سر خراپه و چاکه په یوه ندی به کرده و هی تاده میزاد خویه و هیه.

۷- تاده میزاده کان له چوارچیوهی یاساو نیظامی کموندا که خودا بو ی دیاری کردوه به ویستو ئیراده ی خویان دینو ده چنو کار ده کن، زوره ملی و زهخت کردن نیه، چ دژایه تیه کن له نیوان ویستو ئیراده ی خوداو کرداری تاده میزادا نیه، چونکه (قه دهر) ی خودا بریتی به له په یوه ندی کردنی کارلیکراو کارلیکمر به گویره ی زانستو دانایی زاتی بیچوونی.

۸- دادپهروهی خودا داخوازی نه ویه: که جیاوازی بخاته نیوان گلو نه تموه کانه و ه، سته مکاران له ناو بهری و نازو نیعمه تی خوی به سر خودا په رستاندا برژی و لهزه ویدا جیگیریان بکا.

٩- خودا سەرچاوەی یاسادانانە؛ حەلال کردن و حەرام کردن بە دەست خۆیەتی، بۆ هیچ کەس رەوا نیە لافێ خودایەتی لێ بێداو یاسا و شەرع بۆ نادەمیزادان دابنێ.

١٠- پێویستە نادەمیزاد لەخاڵ و چۆنیەتی و بەسەرھاتی گەلە پێشینەکان کەلێک وەر یگرێ، تێبفکری ئەوانە ی پابەندی فەرمانی خودا نەبوون چییان بەسەرھات. ھەر وەھا لەبوونە وەر ورد بپێتەو بەلگە لەسەر بەتوانایی دەسلەلاتی خودا بپێتەو.

١١- نادەمیزادەکان لەژیاندا لەپیشبەری و مەملەتی دان، لە بۆتە ی تاقیکردنەوە دان بۆ ئەو ی چاک و خراپ دەرکەون و بزاندن، سزا و پاداشیش چاوەڕوانی ھەمووانە، پەر وەردگار مۆلەتی بەندەکانی دەدا و لەسەر خراپە، زۆر جار خێرا تۆلەیان لێ ناسین، بۆ ئەو ی بەخۆیاندا بچنەو و خۆیان چاک بکەن، بەلام ھەرگیز پەر وەردگار خراپ و چاکە ی کەس پاشگوێ ناخا و هیچ شتێک نیھمال ناکا! رەحمەت و سۆزو بەزەییشتی بۆ سنوور و فراوانە و بەشی ھەموو کەس دەکا!

بەلگەکانی ھەبوونی خودا و تاکو تەنھایی زاتی پاک و

بەلگە ی زیندووبوونەو

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ
قَضَىٰ أَجَلَ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ اللَّهُ فِي
السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾

تەمجار پەر وەردگار لەر وانگە ی ئەم نایەتانەو بەلگە لەسەر ھەبوونی خودا و تاکو تەنھایی و زیندووبوونەو دپێتەو و دەفەرموێ: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ھەموو جۆرە سوپاس و ستایشێک

بەهەموو زویانیکتو لەهەموو کاتو شوێنیکدا بۆ پەرورەدگاری تاکو
تەنیا، بۆ بەدیھێنەری ناسمانەکانو زەویەیی هەر ئەو شیاوی سوپاسو
ستایشە، چونکە بەخشش و نێعمەتەکانی بەسەر ئادەمیزادا زۆرو هەمە جۆرن،
یەکیکت لەو نێعمەتانە دروست کردنی ناسمانەکانە، کە ئەو هەموو ئەستێرەو
کاکەشانەو مانگۆ رۆژە ی تێدان کە بۆمان بوون بەچراو رووناکی، هۆی گەشەو
نەشونمای ئادەمیزادو ئاژەڵو رووەکن، هەروەها بۆشایی فراوان کە برێکی
هەوای تێداوە درێژەپێدەری ژیانە، هەروەها ماددە ی ئەثیر کە هۆی
گواستنەوەی دەنگە لە شوێنیکەو بۆ شوێنیکێ تر، هەروەها برێی لە
نێعمەتەکانی یەزدان، هەبوونی زەویە؛ کە قەرارگای مەخلوقاتەو سەرچاوەی
رزقو رۆژییە، هەموو ئەم بوونەوەرە بۆ بەرژەوێندی ئادەمیزادەو لەخزمەتی
ئینساندا، ﴿وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ هەروەها تاریکیو رووناکی دروست
کردووە، شەو و رۆژی داھێناوە بۆ ئەو ی بەندەکانی سوودیان لیوەر یگرن، شەو
بۆ حەسانەو نوستەو رۆژ بۆھەولدانو کۆششکردن و دەستبەرکردنی بۆتێو
پیداویستی ژیان. جا وەکوو ئیمامی سوددی جەماوەری رافە کەرانی قورئان
دەلێن: مەبەست بە (الظلمات) تاریکایی شەو و مەبەست بە (النور) رووناکی
رۆژە، ئەمەش رەتکردنەوەی بیروباوەری ئاگرپەرستەکان (الثنویە) ی تێدا،
ئەوانە کە پێیان وایە دوو خودا هەن؛ دەلێن: رووناکی خودا و بەدیھێنەری
خێرە، تاریکی خودا و بەدیھێنەری شەرە!!

حەسەنی بەصری دەلێ: مەبەست بە (النور) ئیمان و باوەرە، مەبەست بە
(الظلمات) کوڤرو بێدینیە!

قەتادە دەلێ: هۆی پێشخستنی (السموات) لە (الأرض) (الظلمات) لە
(النور) ئەو یە: کە پەرورەدگار ناسمانەکانی پێش زەوی بەدیھێناوە تاریکی
پێش رووناکی دروست کردووە، بەھەشتی پێش دۆزەخ دروست کردووە،
جینسی تاریکی یە جینسی یەکانی پێش رووناکی هێناوەتە کایەو، سەرەتا
ماددە ی بوونەویری دروست کردووە کە بریتی بوو لە دوو کەلێکی رەش یان
(سەدیم) وەکوو زانایانی فەلەکناسی دەلێن! ئەمجار رۆژو مانگۆ
ئەستێرەکان دروست کراون، تاریکی یە مەعنەوی یەکانیش وەکوو نەزانیو

کوفرو شیرک پیش نووری زانستو نوری باوہرو نووری یہ کتابہرستی
دروست کراون بہ گوئریہی قورٹان نووری زانستی و تیمانو یہ کتابہرستی دوا
تاریکی نہ زانی و کوفرو شیرک بہدی ہیٹراون وہ کوو دہ فرموی: ﴿وَاللّٰهُ
اٰخَرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْئًا، وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ﴾ النحل/۷۸.

نیبنو تہبی حاتمہ و تہوش شہیخ لہ موجاہیدہ وہ دہ گپرنہ وہ دہ لئی: ہم
ناہمتہ؛ واتہ: رستہی ﴿خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ﴾ رہ تکر دہ وہ بوجونی
زیندیقہ کانہ، کہ دہ لئین: خودا تاریکی و خونفوسو دوویشکو ہیچ شتیکی
خراپو ناشیرینی دروست نہ کردوہ، دہ لئین: بہس رووناکی و شتہ جوانہ کانی
بہدی ہیٹراون. رستہی ﴿وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ﴾ رہ تکر دہ وہی ٹاگر
پہرستہ کانہ کہ دہ لئین: تاریکی و رووناکی ہلسور پٹنری بونہ ورن وہ کوو
لہوہ پیش نامازہ مان بؤ کرد! تہ مجار بہم رستہی دواہی رہتی کافرہ ہاویہش
پیدا کمرہ کانی عمرہ ب دہ داتہ وہ دہ فرموی: ﴿ثُمَّ الدِّیْنَ کَفَرُوْا بِرَبِّہِمۡ
یَعْدِلُوْنَ﴾ واتہ: تہ مجا نہوانہی کافرو ہاویہش پیدا کمرنو نینکاری
نیعمتہ کانی خودای کردگار دہ کمرنو ہاویہش بؤ خودا دادہ نین! شتی تر دہ کمن
بہ ہاوشانی پمرورہ دگارو دہ پیرستن، ہاوارلی لی دہ کمن بؤ دابین کردنی
پیویستی بہ کانیان، داوای دوور خستہ وہی زہرہرو زیانو ہیٹانی خیرویٹر لہو
خودا دروژنانہ دہ کمن! لہ کاتی کدا ہم خودا دروژنانہ ناتوانن بؤ خودی
خویان سوودیان ہمی، پییان ناکری زیان لہ خویان دوور بخنہ وہ چجای بؤ
خہ لکی تر! تہ مجار پمرورہ دگار روی خیطاب دہ کاتہ ہاویہش پیدا کمران؛
نہوانہی ہاوشانیان بؤ پمرورہ دگار داناوہ، بہ لگہیان بؤ دینیتہ وہ لہسر تاکتو
تہ نیایی خوی زیندیوونہ وہی روژی قیامتہ دہ فرموی: ﴿هُوَ الَّذِیْ
خَلَقَکُمْ مِنْ طِیْنٍ﴾ پمرورہ دگار خودایہ کی وہ ہایہ ٹیوہی لہ گل دروست
کردوہ، واتہ: باوکی ٹیوہ کہ نادہ مسو ہمسو رہ گہزی نادہ میزاد لہ نہو
کموٹو تہ وہ لہ گل دروستمان کردوہ، دواہی نہ وہی زوری لی کموٹو تہ وہ
ہمسو کورنو قورٹینیکی زہویان گرتو تہ وہ، ہمرہ ہا باقی زیندہ وہرانی سر

زهوی که دروستی کردون. دواي نهوی که گیانیان بهبدردا دهکری
پنویستییان به گزوگیا هیده: چونکه خوینو گزشتو نیسقان له خوراک پیدای
دهبی و خوراکیش له گزوگیای زهوی پیدای دهبی، گزوگیاش لهتاو و گل پیدای
دهبی، کهوابی ههموو زیندهوتیک له گل پیدای دهبی!

نهمجار پهرهردگار نهوه رادهگهینئی که تهمهنی ههموو دروستکراوینکی
دیاری کردوه؛ دهفرموی: ﴿ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا﴾ پاشان تهمهنی ژبانی
نادهمیزادی دهستنیشان کردوه، له روژی لهدایکبوونهوه تا روژی مردنی،
﴿وَأَجَلَ مَسْمًى عِنْدَهُ﴾ تهمهنی ماوهی بهرقراربوونی ههموو نادهمیزادیک
لای خدا خویهتی، نهم تهمهنی ناو براوه له زیندوبوونهوی ناو گورهوه دهست
پیدهکا، تا روژی زیندوبوونهوی قیامت، ژبانی نهم ماوهیه پیی دهلین:
ژبانی بهرزهخیی.

نیبنو عهیباسو موجهید دهلین مانای ﴿قَضَىٰ أَجَلًا﴾ واته: تهمهنی
ژبانی دونیا که بهمردن کوتایی دی ﴿وَأَجَلَ مُّسَمًى﴾ تهمهنی ژبانی
قیامته. واته: نایهتهکه ناماژه بوتهوه دهکا که پهرهردگار دوو جور نهجلی
بویهندهکانی داناره، نهجلیک بو ژبانی ههموو کهسیک که بهمردن کوتایی
دی، نهجلیکیش دواي مردنی دونیا دهست پییدهکا که بهزیندوبوونهوه
دهست پییدهکا!

ههموو تهمهنییک لای خدا دیاری کراوه، واته: سهرهتاو کوتایی هیده!
لهو نهاندازهیه زیادهو کم ناکا، پیشو پاش نابی، جگه لهخودا خوی کهسیتر
ناگاداری بهسهر چونهتی و کاتو ماوهی تهمهنی نیه، تهمهنی پیغهمبهرانو
فرشته نزیکهکانی بارهگای نهقهدهسیش نهم جور زانیارییهیان نیه! کهوابو
مدهست لهدوو جور نهجلهکه، یهکیکیان نهجلی نادهمیزادو دونیایه،
نهوی تریان: نهجلی قیامته!! دهبارهی جوری نهجلی یهکم قورشان
لهشونیکي تر دای دهفرموی: ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً
وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ النحل/۶۱. دهی سهریاری نهم ههموو بهلگانه لهسهر تاکو
تهنیایی خوداو ههبوونی روژی قیامتو زیندوبوونهوه ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ تُمَرُّونَ﴾

کەچی نێو ئەم کۆمەڵەی کافرو هاوبەشپەیدا کەران! دەکەونە شکو
گومانەو و پرواتان بە زیندووبوونەو نیه، پێتان وایە ژيان تەنها بریتییە لە
ژیانی دونیا و بەس، پاش لەدوینیا دەرچوون نێتر ژيان تر نیه؟! لە کاتی کەدا
خودا بابە ئادەم کە باوکی هەموو ئادەمیزادە لە گەل دروستی کردووە و دوا
نەو وەرچەڵەکی لێ کەوتۆتەو، جگە لە ئادەم و حەوا، بناغە هەموو
ئادەمیزادێک دۆزێ ئاوێکە هێش و پوچ لە منداڵدانی ئافەتدا جێگیری
دەکەین و دوا یی گیانی بەبەردا دەکەین لەناو تاریکیی پەردە و منداڵداندا،
پیداویستی ژيانو گەشەکردنی بۆ دابین دەکەین و دوا یی لەدایک دەبێ و
پێ دەگا! دەی کەسیک ئاوا دەسلاتی هەبێ لەسەر ئاوە شت دروست بکا؛
پێگومان دروست کردنەوی لا ئاسانتر دەبێ.

ئەمجار بەلگەیەکی تری لەسەر تاکنو تەنیا یی خۆی هێناوە و فەرمووی:
﴿وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ﴾ ئەم پەرورەدگارە کە ناوی (الله) یە
هەر ئەم خودایە و شایانی پەرستەنە لە ئاسمانەکان و زەویدا و ناسراوە
بەخودایەتی و هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا هەبێ گەردنکەچی فەرمان و
دەسلاتی ئەم خودایە: کە ناوی (الله) یە... لەرووی خوشەویستی و
لێ ترسانەو-جگە لە کافران و بێ باوەرانی ئادەمیزاد و جنۆکە- هەموو
شتێک هەموو کەسیک دەپەرستن و بەندایەتی دەکەن! پێگومان ناسینی
خودا بەناوی (الله) لە کۆمەڵگای عەرەبە موشریکەکاندا دیاردە یەکی ئاشکرا و
نومایان بوو، ئەوەتا پەرورەدگار لە شوێنێکی تردا دەفرموێ ﴿وَلَقَدْ
سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْرَجَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لِيَقُولُنَّ
اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ العنکبوت/ ٦١.

هەر وەکوو لە سورەتی (الزمر/ ٢٨) جاریکی تر وێنە ئەم نایەتە
دووبارە بۆتەو.. هەر لە شتێوە ئەم جووڕە پرسیار وەلامەدا قورئان چەند
جاریکی تر ئەم راستی یە دووبارە و سێ بارە کردۆتەو.^٨

^٨ بڕوانە سورەتی المؤمنین نایەتی ٨٠-٩٠، سورەتی النحل ٦١-٧٠، هەر وەها
سورەتی الزخرف/ ٨٤ کە دەفرموێ ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ﴾.

کهواته: عمره به موشريکه کان پروايان به خودا هه بيوه و پيسان وايو: که
 به ديهينيري ناسمانه کانو زهوي خودايه؛ که ناوي (الله) به. که سي تر نيه نهو
 کارانه لي وه چاو بکري.
 ﴿يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ﴾ شتي نهيني و ناشکراتان وه کوو. يهک ده زاني،
 له زانستي خودا دا پدنامه کي و نو ميان چون به که، به سهر هه موو شتي کنده
 به سهر اوي تاگدا وه، هيچي لي گوم نيه، ههرچي به نامه کي و شاردرلو هي
 ناسمانه کانو زهوي هديه له ژير تيشکي زانستي نهو. ناشکراو نو ميانه!
 ﴿وَيَعْلَمُ مَا يَكْسِبُونَ﴾ ههر کرده او گوشتاريک نه نجامي ده دن، چاکو
 خرابو خيرو شعر، که مو زور خودا پي ده زاني و ناشکراو عه يانه لاي،
 پاداشو سزاتان له سريان ده داته وه!

نهوي له دناناي تم نايه ته تيبيني ده کوري به لگه هينانه وه چه سپاندي
 بيرويا وه پي به کتاپه رستي و هه بوني خودايه کي په روهر دگارو کار سازو
 به ده سه لاتي بي هاوه و هاوشانه! خودايه کي که شياوي هه موو سويا سو
 ستايشيکه، چونکه خاوه ن. نيعمه تو به خشيشي زور زه به نديه!

نايه ته کان به لگه هينانه وه له سهر ده سه لاتي خودا، له سهر زانياري
 ويستو نيراده ي! له م رووه وه که هه ولمان پي ده دا که خوي ناسمانه کانو
 زهوي به دي هيناوه و رهنگريزو نه خشه کيشي کردوون، په روهر دگار به ده ستي
 قوره تو توانا ناسماني به بي کولکه راگرتوه، به سافو بي کهندو چالو دول
 ديتي بهرچاومان، مانگو روژو نه ستيره ي جوړاو جوړي تيدا خولقاندوون
 يو جواني، هه لمو هه وري تيدا داناون يو نيشانه، زهوي راخستوه و کردوويه تي
 به سهرچاوه ي رزو روژي گيانله بمران، جوړه ها گيانله بمراني تيدا پلاو
 کردوته وه، کيوه کاني وه کوو سينگ تيدا داکوتاون، شيو دولو ريکارباني
 تيدا دروست کردوون، جوگهو چه و زي گه و ره و بچو کي تيدا رهوان کردوون!
 بيرو کانياوو سهرچاوه ي ناوي زولالي تيدا هه لقولاندوه، له شويني وادا هه به
 له بمردي رهق سهرچاوه ي ناو هه لده قوليني نه مانمو زور نيشانه ي ترش
 له ناسمانه کانو زهويدا به لگه ي به هينن له سهر تاکو ته نيابي خوداو گه و ره ي و
 بي هاوه لي، ناوي (الله) به، په ستراره له ناسمانو زهويدا، خوي کارگيرو

هه‌لسورپنهری بوونه‌وه‌ره، ته‌مه‌نی هه‌موو شتی‌ک لای خوی ناشکرایه‌و
نمایانه‌و دیاری کردوه‌ه هیچی لی ون نابو ناگاداری هه‌موو شتی‌که!

هووی کافر بوونی ناده‌میزادان به‌نایاتی خوداو،

هه‌ره‌شه لی‌کردنیان به‌سزاو توله

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا
مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ
أَنْبَؤُا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِن
قَبْلِهِمْ مِّن قَرْنٍ مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَّكُمْ وَأَرْسَلْنَا
السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمْ
فَآهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٦﴾

نه‌مجار هووی پروانه‌هینانی کافره‌کان به‌خودا باس ده‌کاو هه‌والمان
ده‌داتی که هاربه‌شپه‌یدا کمرانو سه‌ره‌ه‌قو مله‌وره‌کان، که موعجیزه‌و
به‌لگه‌یه‌کیان له‌سه‌ر تاکو ته‌نیایی خودا بو بنی‌دری راستی په‌یامی
پیغه‌مبهر بچه‌سپینی پشستی تی‌ده‌که‌نو گرنگی پی‌نا‌ده‌نو به‌وردی
تی‌ی نافکرنو ده‌فهرمووی: ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا
كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ نه‌ی پیغه‌مبهر! بزانه‌ئو موشریکانه‌هر
نیشانه‌یه‌کی خودایان بووی‌و به‌لگه‌بی له‌سه‌ر راستی په‌یام‌تو
پیغه‌مبهرایه‌تی تو سه‌له‌مین، نه‌وان پشستی لی هه‌لده‌که‌نو تی‌ی
نافکرن، نه‌وانه‌هرگیز بیر له‌قورئان ناکه‌نه‌وه‌و لی ورد نابنه‌وه، نه‌و
قورئانه‌ی له‌په‌روه‌دگار یانه‌وه‌بو‌یان نی‌دراره‌و، هیچ‌بیر له‌
دروست‌کراو ده‌ست‌کردی نه‌و خودایه‌ناکه‌نه‌وه، که په‌روه‌ده‌ی
کردوون، له‌کاتی زه‌بوونی به‌هیزی دا بژی‌وی پی‌داون، نازو نی‌عه‌ته‌ی

به سیرا رشتون، ناسمانو زهوی بۆ رام کردوونو سوودی لی وهرده گرن،
له خودی خویانداو له ناسمانو زهوی دا به لگهی چه سپینر همن، له سیر
دهست رهنگینی و کارسازی خودا، کهچی نهوانه له ناست هه بوونی
نهم هه موو به لگمو ده لیلانده دا چاوی خویان ده قوچینو گوئی خویان
ده ناخنو پشتی لی هه لده کهن، ته نانهت گالته شیان پیی دیو
به لاقرتی و گالته بازی بهوه روویان لی وهرده گپین، وه کوو له نایه تیکی
تردا ده فرموی: ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا
اسْتَمَعُوا وَهُمْ يَلْعَبُونَ﴾ الانبیاء/۲.

قورطوبی ده لی: مه بهست به (آیات) مو عجیزه به: وه کوو لهت بوونی
مانگنو نهو جوهره شتانه، نیبنو که شیریش هر نایاتی به مو عجیزه راقه
کردووه، ده لی: مه بهست به نایات نهو به لگمو ده لیلاننه که تاکو ته نهایی
خودا ده چه سپین!!

﴿فَقَدْ كَذَبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ هوی نهو روو وهر گپرانو پشت
هه لکردنه شیان له نایه ته کانی خودا به درو خستنه وهی نهو نایینه هه قو
راسته به که سهرداری پیغه مبه ران بۆی هینان نهویش نایینی پاکو خاوتنی
نیسلامه! نه مجار پهروهر دگار له سیر نهو پشت هه لکردنو روو وهر گپرانه بیان
هه ره شهی توندیان ناراسته ده کاو ده فرموی: ﴿فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ دلنایه به نهو بیان به سهر وه ناچی، له وه دوا هه والی نهو
به درو خستنه وه بیان ده زاننو ناکامی نهو هه لوئسته نادره ستیانو روو
وهر گپرانو گالته کردنه بیان توش ده بیته وه به کوشتنو فراندنو ده رکردن له
ولات تۆله بیان لی ده سه ندریته وه!

بیگومان نهم واده به هاته دیو موشریکه کان توشی گرانی و قاتو قری
بوون روژی جهنگی به درو رزگار کردنی مه کهکه توشی تیکشکانو چه ره سهری
بوون!

نیمامی رازی ده لی: پهروهر دگار حالو چۆنیتهی کافره کانی به سیله
ده ستیشان کرد، پلهی به کهم روو وهر گپرانو تی نه فکرین له به لگمو
نیشانه کانی خودا، پلهی دوهم به درو خستنه وهی نهو به لگمو مو عجیزانه،

پلهی سیّهم گالته کردن بمو موعجیزه و نشانانه، تاوانی هه موو پلهیه کیش له تاوانی پلهی پیشوو گهوره تره، چونکه وا ده بیّ کابرا روو له شتیک وهرده گیرئی له بمر نموه نیه بروای پیّی نیه به لکوو له بمر نموهیه پیّی نازانی و لیّی غافله، وا ده بیّ که سیّیک شتیک به درۆ ده خاتمه به لام نایگهیه نیتیه ناستی گالته پیّی کردن کدوابی تاوانی پلهی سیّهم که گالته پیّی کردنه له تاوانی پله کانی پیشوو گهوره تره!

نه مجار پمروه دگار نمو راستیه دوویاره ده کاتمه؛ که هه پره شه کردنی له سهر پیچی کاران به سزادانیان ده ستورو داییکی خویهتی و ده فرموی: ﴿أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ يُمْكِنْ لَكُمْ﴾ نایا نمو به درۆ خه وهاندهی نایینی نیسلام، نمو روو وهر گیرانه له قورنانو موعجیزه کانی پیغه مبره، نهیانی بیستوه و نهیانی زیویه نیمه چند گلو نه تمه مان له پیش نموان به هیلایک بردوه، چندان گلو نه تمه وی وهر کوو گهلی عادو شه مودو گهلی فیرعه ونو گهلی (لوط) مان به فته تاره داوه له بیخ دهرمان هیان، نمواندهی پیغه مبرانی خویان به درۆ خسته، هه چنده نموانه هیزو توانا مان پیّی دابوون، رزقو رۆژیمان پیّی دابوون، ده سلاتو فرمانره واییمان پیّی به خشیبوون به جوژیک که نمو ده سلاتو چه سپان لهزه ویداو رزقو رۆژییه مان نه داوه به پیوهی هاوچه رخی پیغه مبری نیسلام!

﴿وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِطْرًا﴾ ناسمانمان بو رام کردن بو نموهی به گویرهی پیوست بارانیان بو بیارینی ﴿وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ﴾ جوگمو جویرمان به ژیر نیشته مه نیه کانیان دا ده رۆیاند، واته: نموان له کافره کانی قوره ییش سامان دارتر بوون، بارانیان بو ده باری به شیوهیه کی ریکنو پیّیک، جوگمو جویر به ژیر خانوه کانیان دا ده کشان! ژیا تیکی به ختمه ورو کامه رانیان هه بوو! به لام که کوفرانیان بهرام مبر نیعمه ته کانی خودا کردو تاوانیان نه نجام دان، پیغه مبره کانیان به درۆ خسته نموه ﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ﴾ بِلْدُوْبِهِمْ به هوی نمو تاوانانیه نموه له ناومان بردن، ته فرو توانا مان کردن له

يَخْمَان دهرهينان! ﴿وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْيَا آخَرَيْنِ﴾ دواى شهوان
 نه ته وهيه كي ترمان هينايه كۆرى ژيانم وه، چينيكي ترمان خسته سمر زه وي
 نهركى ناوه دان كرده نم وه مان خسته نه ستو، بو ته وه ي زه وي ناوه دان بكه نه وه
 سوياسي پروه ردگار بكه ن! به كورتى نايه ته كه ناماژه بو ته وه ده كا: كه دوو
 جوړ تاوان بوون كه بوون به هوى له ناو بردنى گه له كاني پيشوو؛ يه كم به درو
 خسته نه وه ي پيغه مبره كانيان، دوو هم ناشكوريو سپله بيان بهرامبر
 نيعمه ته كاني پروه ردگار وه كوو له شويتنيكي تر دا له م باره وه ده فهرموي:
 ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ
 مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ، وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى
 حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا، وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي
 الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾ القصص/۵۸-۵۹.

مه به ست له م هره شه كرده ناموژگاري كردنى دانىشتوانى مه ككه يمو
 ترساندنيانه له وه ي كه هه مان سزاو به لاو ناړه حه تي و چهرمه سمرى كه تووشى
 نه ته وه پيشينه كان بووه، له سمر به درو خسته نه وه ي پيغه مبره كانيانو
 سپله بيان بهرامبر نيعمه ته كاني خودا توشى نه مانىش بيى، له كاتيكدا
 كه نه ته وه پيشينه كان له مان به هيزتريوون، سامان دارتر بوون، كوپو خزمو
 كه سو كاريان زياتر بووه، له بارى ژيارو زه وي ناوه دان كرده وه دا زوړ له
 قوره يشى يه كان پيشكه وتووتر بوون!

سهره قى كافره كان وړه تكر د نه وه ي داواكار ييه كه يان كه بريتي بوو

له ناردنه خواره وه ي كتيب يان فرشته ناردن -

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا
 لَفُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ﴿٨﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا
 وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ ﴿٩﴾

نایہ تہ کانی پیشوو بری ہلویستی موشریکہ کانی مککھی دہست نیشان کرد، لیرہش بہولاولہ نایہ تہ کان بسرہ وامن لہسر ناشکراکردنی ہلویستی جؤراو جؤریان کہ بریتی بہ لہسر رہقی و دژ بہحق و ہستانو گومان خستہ سر نیسلامو بہرامبہری کردنی، بہتایہمتی شوبہو گومانہ کانیان ناراستہی نیگا و پیغہ مبرایہمتی ہزرہتی (محمد) دہ کرد ﷺ نہوان نینکاری سی بنہمای سرہ کی نایینیان دہ کرد کہ بریتی بیون لہ: برپا بہتاکو تہنہایی خوداو زیندوبیونہوی دواي مردنو پیغہ مبرایہمتی ہزرہتی (محمد) ﷺ.

جا وہ کوو کہلہبی دہ گیریتہو: دہ لی: موشریکہ کانی مککہ وتیان: نہی (محمد)! سویند بہخوا نیمہ نیمانہ پی ناهینین ہتا لہ خوداوہ پراویکمان بؤ نہنہینی چوار فریشتهی لہ گلدابن لہ پیش چاوی خومان شایہدی بدہن کہنو پراوہ لہ لایمن خوداوہ ہاتوہ و تویش فروستادہ و روانہ کراوی خودای، نیر پورہردگار نہم نایہ تہی ناردہ خواری کہ دہ فرموی: ﴿وَلَوْ اَنْزَلْنَا عَلَیْكَ کِتَابًا فِیْ قُرْطَاسٍ فَلَمَسُوْهُ بِاَیْدِیْهِمْ لَقَالَ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُّبِیْنٌ﴾. نہ گہر ہمانناردایہ بؤسر تؤ پراویک لہ کاغزدا بؤ خویان دہستیان لی بدایہ، کافرہ بی پرواکان دہیان گوت: نہمہ جگہ لہ سیحرو جادو ہیچی تر نیہ.

لہم نایہ تہدا پورہردگار ہوی برپانہ کردنی کافرہ کانو نیمان نہہینانیان دیاری دہکا، نہوہ رون دہ کاتہو: کہنہوانہ بیانوی سیریو سہمہرہ دیننہ پیشموہ، داوا دہ کمن پراویکی لہ کاغز نوسراودا بنیرینہ خواری، چوار فریشتهی لہ گلدابنو شایہتی بدہن لہسر نہوی کہلہ لایمن خوداوہ یوہ پشتگیری راستی پیغہ مبرایہمتی پیغہ مبر بکمن! نہمجار ہر تیمان ناهینن، چونکہ بہراستی رویان وہر گیراوہ، بہلگو دہلیل کاریان تی ناکن، تہنانت نہ گہر داواکاریہ کانیشیان جی بہجی بکرتن بیانوی تردیننہ پیشموہ.

بیگومان: ہوی سرہ کی بہدرؤ خستہوہیان بؤ نایینی حلقو راست روو وہر گیرانیانہ لہ نایہ تہ کانی خوداوہ داخستنی ہموو بہنجرہو دیدہ وانیو وردبویونہوہ تیفکرینہ، لہ کارخستنی ہموو ہیرو توانایہ کی تیگہیشترن تیفکرینہ، تہنانت نہ گہر نیمہ نہی (محمد)! کتیبیکی نوسراو لہ کاغزدا

بۆ تۆ بنیرینه خوارئ یان له‌نیوان زه‌وی و ئاسمان‌دا رایبگیرێو به‌چارای خۆیان
بیبینێو چارویان له‌هاتنه‌ خواره‌وه‌ی بئێ، که‌ گه‌یشه‌ سهر زه‌وی ده‌ستی
لی‌ده‌ن! ده‌لێن: نه‌مه‌ سیحرو جادووه‌ و قیلو چاوبه‌سته‌ لی‌مان کراوه‌ و بنه‌ماو
حه‌قیقه‌تی نه‌!

نایه‌ته‌که‌ فەرمووی: ﴿فَلَمَّسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ﴾ چونکه‌ لی‌دان به‌هێزترین
به‌لگه‌ی حیسه‌سی‌یه‌و که‌متر قیلی لی‌ده‌کرێ هه‌روه‌ها وشه‌ی (نزله‌) به‌
موشه‌ده‌ده‌ی، رسته‌ی ﴿كِتَابًا فِي قُرْطَاسٍ﴾ که‌ کتیب هه‌ر ده‌بئێ له‌ناو
کاغه‌زدا بئێ (لمس) هه‌ر به‌ده‌ست ده‌بئێ نه‌مانه‌ هه‌موو مو‌باله‌غه‌و جه‌خت
کردن به‌و شیوه‌ هیندران، که‌چی له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا پشت هه‌لده‌که‌نو روو
وه‌رده‌گیرێو ده‌لێن: نه‌مه‌ سیحرو جادووه‌ لی‌مان کراوه‌، ناوا بئێ په‌روا تینکاری
شته‌ حیسه‌سی‌یه‌کان ده‌که‌ن!

هه‌ر له‌م روانگه‌وه‌ له‌شونییکی تردا ده‌فهرموئ ﴿وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ
بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ، لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا
بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ﴾ الحجر/۱۴-۱۵ یان ده‌فهرموئ: ﴿وَإِنْ يَرَوْا
كَسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا، يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾ الطور/۴۴.

ئیبینو موندیرو ئیبینو نه‌بی حاته‌م له‌موحه‌مه‌دی کوپی ئیسه‌حاقه‌وه‌
ده‌گیرنه‌وه‌ ده‌لێ: پیغه‌مبه‌ر ﷺ بانگی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی کرد بۆ موسو‌لمان
بووێو ناخواتنی له‌گه‌لدا کردن زه‌ومه‌عه‌ی کوپی نه‌سه‌وه‌دی کوپی مو‌طه‌لیب
ونه‌ظری کوپی حاریشی کوپی که‌لده‌و چه‌ند که‌سیکی تر وتیان: نه‌ی (محمد)!
نه‌گه‌ر فریشته‌ له‌گه‌لدا بوایه‌و له‌جیاتی تۆ قسه‌ی بکرا‌یتو له‌گه‌لته‌دا
بیبینرایه‌؟! تیمانمان پئێ ده‌هینای ئیتر په‌روه‌ردگار ئه‌م نایه‌ته‌ی ناره‌ده‌ خوارئ
﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مَلَكٌ﴾ واته‌: کافره‌کان پیشنیاری نه‌وه‌یان کرد،
وتیان: بۆ فریشته‌ نا‌ئیردریته‌ سه‌ری؟ نه‌گه‌ر (محمد) راست ده‌کا پیغه‌مبه‌ره‌
بۆ فریشته‌ی له‌گه‌لدا نه‌یه‌! پشتگیری بکاو یارمه‌تی بدا؟ وه‌کوو نه‌وه‌ بئێی وا
تیگه‌یشتبوون که‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تیو ئاده‌میزادی پیکه‌وه‌ ناگونجین!! ده‌شیان
زانی که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئاده‌میزاده‌، ئیتر نه‌ده‌چووه‌ عه‌قلیانه‌وه‌ پیغه‌مبه‌ر

ناده میزاد بی و ده کوو له شوینیکی تردا لهم باره وه له سهر زوبانی کافره
سهره قه کان ده فرموی: ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ
مِنْهُ، وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ﴾ المؤمنون/۳۳، یان ده فرموی: ﴿وَقَالُوا مَا
لِهَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ، لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَهُهُ مَلَكٌ
فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا﴾ الفرقان/۷.

نیتر پهروه دگار نهم پیشنیاره شی به دوو به لگه ره تکرده وه؛ به کم
فرموی: ﴿وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ﴾ نه گهر به گویره
پیشنیاری نهوان فریشته مان بنار دایه خواری و سهر پیچیان بگردایه به کسر
برپاری له ناو چونیا نمان ده دانو مؤله تمان نه ده دان بق ماوه به کتو به کاوه خو
موسولمان بو نایه، به لکوو به کسر له خوداوه سزایان بق ده هات، وه کوو
له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿مَا نُنْزِلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
إِذَا مُنْظَرِينَ﴾ الحجر/۸.

یان ده فرموی: ﴿يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ، لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُجْرِمِينَ﴾ الفرقان/۲۲...

دووم ده فرموی: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَا مَلَكَ جَعَلْنَاهُ رَجُلًا﴾ نه گهر له ته کن
ناده میزاد سروشتدا فریشته مان بنار دایته خواری، ده بویه نهو فریشته یه ش
له شیوه ی ناده میزاددا بویه تا بیان توانیایه ناخواتنی له گملا بکمنو شتی
لیوه فی ربین، نیتر نهو کاتش ده کهوتنه هه مان لی تیکچوونو
سهر لیشتیواوی یه وه، چونکه نهویش له شیوه روخساری ناده میزاددا ده بوو
پوی ده گوتن: من رهوانه کراوی خودام بق لای تیوه، وه کوو چون نیستا
پیغه مبهر (محمد) ﷺ پیتان ده لی: تیوه ش ده تانگوت نیمه داوی
پیغه مبهری فریشته مان کردووه نه مه ناده می ره!

نیبنو عبیاس ده فرموی: مانای نایه ته که نهو یه: نه گهر فریشته مان
بنار دایه سهریان ده بویه له شیوه ی پیادا بویه، چونکه نهوان توانای نهو یان
نیه ناخواتن له گملا فریشته بکمنو سهری بکمن لهم رووه وه که فریشته له نور
دروست کراون.

واتہ: ناما تہ کعبان نہ دہاتہ دی، چونکہ نہ گہر فریشتہ کہ لہ شیوہی
خوی دا بواہ، تہوان نہیان دہتوانی بیبینن، نہ گہر لہ شیوہی پیاریشدا بواہ
تہو کاتہ دہیان گوت تہ فریشتہ نیو تادہ میزادی کہو ابوو ہمان ہلوئیستی
نیستایان دہنواندہو!

﴿وَلَلْبَسَنَّا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ﴾ دہمان کردہ گری کویرہ کہو چاویہست
لہسریانو لیمان دہشیواندن تہوہی بؤخویان لہخویان شیواندوہو کردویانہ
بہگری کویرہ کہو پلپو بیبانو! واتہ ہمان بہزمہ کدی خویان دہاتہوہ
کایہوہو دہیانگوت: تیمہ داوای فریشتہ مان کردوہ، تہمہی بؤمان نیردراوہ
تادہ میزادہ!!! بہکورتی داواکردنی ہاتنی فریشتہ بہ نہرکی پیغہ مبرایستہ
پلپو بیبانوہ کی نابہ جی بہ، لہبہر دوو ہو:

بہکہم: نہ گہر فریشتہ بنیرین یہ کسہر نیمانی پی نہہینن ہیچ مؤلتیان
تادہین دہسبہ جی لہناویان دہہین. دووہم: نہ گہر لہفرزی مہالدا لہناویان
نہہین تہو فریشتہ ہی بہ نہرکی پیغہ مبرایستہ دہینیرین دہبی لہشیوہو
روخساری تادہ میزادا بیت نیتر پلپہ کعبان ہردہ مایہوہو دہمکوت
نہدہ کران..

سہرہ نجامی تہواندہی گالتہیان بہہہیامی پیغہ مبران

دہکردو بہدرویان خمتندہو

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَخَلَقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا
مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۱۰﴾ قُلْ يَسِرُوا فِي الْأَرْضِ
ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿۱۱﴾

وہ کوو زاندرا کافرہ کان پلپو بیبانوہی نابہ جییان دہگرت، گالتہیان
بہپیغہ مبر دہہات، دہمیک دہیان گوت: بؤچی فریشتہی لہگلدانہ
ہشتگیری بکا، چاخیک داوای تہوہیان دہکرد: کہ فریشتہیان بؤ سہر بنیردری
نہرکی پیغہ مبرایستہ تہنجام بدا، پیغہ مبر ﷺ بہیستہی تہم داوا

نابه جییانه زور دلتنگ ده بو، تیر پروه ردگار نهم دوو نایه تی دواپی ناره
خواری، بۆ دلدانه وهی پیغه مبرو سووک کردنی نمو تیشو تازاراتهی
له کافره کانموه پیی ده گیشت.. وپرای دلدانه وه کاش واده و به لئیشی تیدایه
بۆ موسولمانان به سرکه وتزو به ختموه ری دونیا و قیامتو ده فرموی:
﴿وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ سوند به زاتی خودا بیگومان زور گالتمو
لاقرتی کراوه بمو پیغه مبرانه ی پیش تو، گملو نتموه پیشینه کانیش وه کوو
نتموه کمی تو گالتیمان به پیغه مبره کانیان کردوه: وه کوو له شوینیکی تردا
لهم باره وه ده فرموی: ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ﴾ الحجر/۱۱. نهمه دابو نهریتی ههموو گملو نتموه یه ک بووه
که پیغه مبریان بۆ تیردراوه، به دروینان خستوتموه و گالتیمان پی کردوه، دژی
بانگوازی حقو یه کتابهرستی وه ستاون، نمو هه لوئستی دژ به حق وه ستانه
تایبیت نیه به کافره کانن قوره یشموه؛ به لام یا نهوانو ههموو که سیکی وه کوو
نهوان باش بزائن که نمو گالتسه کردنو پهلپ گرتنه یان بۆ سر ناچی وه ک
بهرزه کی بانان بۆی ده رناچن؛ چونکه گله پیشینه کان سرپیچی کردنیان بۆ
سر نه چوو، به لکوو ﴿فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾
دهوری نمو کافرانیدی که گالتمو لاقرتیان به پیغه مبره کانیان ده کرد، نمو
سزاو تولهیمی که گالتیمان پی ده هات، سزاو عزابی بی تامانی خودا دهوری
دانو تیکیه وه پیچانو به ره توونی نه مان گلوری کردنموه له ناوی بردن، نمو
سزاو تولهیمی پیغه مبره کان هره شیان پی له گملو نتموه کانیان کرد که
نه گهر برپا نه هینن له ناو ده چن، نهوانیش گالتیمان پی ده هات، هاته سریانو
دهوری دانو له ناوی بردن! یان سزاو تولهیمی برپا نه کردنیان به شته هه قو
راستانه ی که پیغه مبره کانیان پییان راگیانندنو گالتسه کردنیان به
پیغه مبره کان دهوری دانو تیکی شکانندنو له ناوی بردن!

نهمه دلدانه وایی کردنی پیغه مبره و شاره زایی کردنیمتی به سونته تو
دابو نهریتی خودا، بهرامبر سرپیچیکارانو نهوانه ی پیامی خودا به درو
ده ختموه، بۆنموه به هه لوئستی نادرستیان دلتنگ نه بی، له هه مان کاتدا
مزگینه بۆی به سرکه وتزو به ختموه ری سهرنجامو ناکامی باشی بۆ خووی

رَبِّهِ وَانْبِیَهِتِ، هَمَر لَه رَوانگه‌ی نهم مژده و به‌آینانم‌وه پمروه‌ردگار لمیه‌ک رَوژدا پی‌نج مله‌وپی له سمرانی قوره‌یش بَو له‌ناو برد، تَوَلَّی گالته‌کردنیانی لی‌ستانن، نم‌وه‌تا ی‌مزدانی م‌ه‌زن من‌ه‌ت به‌سمر فروستاده‌ی خَوِی‌دا ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ الحجر/۹۵. به‌کورتی گالته‌کردنه‌کی‌مانت له‌سمرشان گران نه‌بی، خَو رابگره له به‌رام‌بهر نمو سپل‌م‌ی‌و گالته‌کردنه‌یان به‌تَو ده‌رباره‌ی به‌ندایه‌تی‌کردنیان بَو من، به‌رده‌وام‌به بَو جی‌به‌جی‌کردنی فرم‌انه‌کانم، بانگ‌ه‌وازی‌ی بکه بَو یه‌کتاب‌پرستی‌و گ‌م‌ردن‌که‌چی بَو فرمان به‌رداریم، پی‌یان رابگه‌ی‌منه نم‌وان نه‌گیر درِی‌ژه به س‌ر‌پ‌ی‌چی‌کردنیان به‌ده‌و له ر‌ی‌بازی گ‌وم‌رای‌ی لانه‌ده‌نو نه‌ی‌منه س‌م‌ر ر‌ی‌گی‌ای هیدایه‌ت، ه‌م‌ان ده‌ردی س‌م‌ری س‌زادانی به‌سمر گ‌له پی‌شین‌ه‌کان‌مان ه‌ینا، به‌سمر نه‌وان‌یشی د‌ی‌نین، په‌له ده‌که‌ین له س‌زادانیانو له‌ناویان ده‌بین.

جا وی‌ده‌چی نمو س‌زایه‌ی که د‌ی‌ته س‌م‌ر نه‌وان‌ی گالته به پی‌غه‌م‌ب‌ه‌ر ﴿سَم‌ر﴾ ده‌که‌ن، به‌گ‌و‌ی‌ره‌ی س‌ون‌ه‌ت‌و د‌اب‌و نه‌ر‌ی‌تی خود‌ابه‌رام‌ب‌ه‌ر س‌م‌ر پی‌چی‌کاران، ج‌ی‌گی‌ای شک‌و گ‌ومان‌ی‌ی له‌لای ک‌اف‌ره‌کان، چونکه نم‌وان می‌ژوو نازانن، ره‌نگه بر‌وا به‌ه‌وال‌ی روود‌اوه‌کانی نه‌که‌ن، ب‌و‌ی‌ه پ‌م‌روه‌ردگار فرم‌انی به پی‌غه‌م‌ب‌ه‌ر ﴿سَم‌ر﴾ کرد که ر‌ی‌گی‌به‌کیان ن‌ی‌شان بدا بت‌وان‌ن له‌و ر‌ی‌گی‌ام‌وه بگ‌ه‌نه یه‌ق‌ی‌نو د‌ل‌نیاب‌ن له س‌م‌ره‌ن‌جام‌و ناکام‌و فرم‌وی: ﴿قُلْ س‌ی‌رُوا ف‌ی الْأَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا ک‌ی‌فَ کَانَ عَاقِبَةُ الْم‌ک‌ذِب‌ی‌ن﴾ نه‌ی (م‌حمد)! به‌م‌وش‌ری‌که‌کان ب‌ل‌ی: به‌وانه ب‌ل‌ی: که ن‌ی‌ن‌کاری راستی نمو په‌یام‌ی تَو ده‌که‌ن، ب‌ل‌ی ده‌بر‌و‌ن گ‌ه‌شت‌و گ‌وزار بکه‌نو بگ‌م‌ر‌ن به‌ناو شو‌ن‌ه‌واری نمو گ‌لو نه‌تم‌وان‌ی که له‌پ‌یش ن‌ی‌وه‌دا له زه‌وی‌دا ج‌ی‌گی‌ر‌مان کرد‌بو‌ونو ه‌ی‌زو توان‌او ده‌سه‌لاتی ماد‌دی ز‌ور‌مان پی‌د‌اب‌و‌ون؛ نه‌م‌جار له‌کاتی گ‌م‌رانو ه‌ات‌وو‌چ‌وت‌ان‌دا ورد بین‌م‌وه له شو‌ن‌ه‌وارو پاشماوه‌ی نمو نه‌تم‌وان‌ی که‌وا به‌ر س‌زای خود‌ا که‌وت‌و‌ونو به‌ه‌یلاک‌ چ‌و‌ون، ت‌ی‌ب‌ف‌ک‌رن: نم‌وان چ‌ی‌یان به‌سمر ه‌ات‌و‌وه س‌م‌ره‌ن‌جام‌یان به‌چی گ‌م‌یش‌ت‌و‌وه، س‌م‌یری شو‌ن‌ه‌واری نه‌تم‌وه‌ی ف‌یر‌ع‌م‌ونو نه‌تم‌وه‌ی لوط‌و هی‌تر‌یش بکه‌ن، بر‌وان‌زو په‌ند و‌ه‌ر‌ی‌گ‌رن، ب‌ت‌رس‌ن له‌وه‌ی ن‌ی‌وه‌ش به‌ده‌ردی نم‌وان ب‌چ‌ن، خ‌وت‌ان پی‌ار‌ی‌زن له‌و

به دبه ختی و چاره رپه شی بهی که توشی نهوان هاتوه، نهوه جگه له سزای قیامت و سووتاندنیان به ناگری دۆزه خ؛ ههروه ها پروانن چون یهزدان پیغه مبهراو بهنده موسولمانه کانی به سهر موشریکو بپهرسته کاندایا زال کردوو خودا په رستانی له مهینه تی رزگاری کردن.

له نایه ته که دا تییینی نهوه ده کری که کوتایی نایه ته که به ﴿عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ دواپی هات نه ک ﴿عَاقِبَةُ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ له کاتی که دا قسمه مبهستی کوتایی له نایه ته که دا ده رپاره ی گالته چییه کانه نه ک به درۆ خه ره وه کان! پهروه ردگار له چاخه کانی پیشوودا هه موو به درۆ خه ره وه کانی له ناو بردن، هه رچه نه ده هۆی سهره کی بۆ له ناو بردنه که بیان پیشنیاری گالته چییه کان بوو که په لپی سهیرو نابهییان به شیوه یه کی لاقرتی له پیغه مبهره کانیان ده گرت، جا که په لپه که بیان هاته جی، گالته چییه کانه نهوانی تریشیان پابه ند نه بوون پهروه ردگار له ناوی بردن، جا که نهوانی پیغه مبهره کانیان به درۆ خه سته وه شیاری له ناو چوونو ته فروتونا کردن بووین! ده بی حالی گالته چییه کان چون بووی؟؟ بیگومان نهوان شیاو تریوون بۆ له ناو بردن.. هه ر بۆیه شه پهروه ردگار له نه ته وه ی پیغه مبهره ﴿تَعْنِي﴾ ته دنیا گالته چییه کانی له ناو بردن و گوئی به پیشنیاره که بیان نه دا، بۆ نه وه ی نه گبه تیه که به درۆ خه ره وه کان نه گرت ته وه نهوانی که له وه دوا وازیان له هه لۆستی خویان هینا و موسولمان بوون.

نایه ته که نه وه ی لی وهرده گیری: که گالته کردن به پیغه مبهراو له لایهن گه له کانیان نه وه دابو نه ریتی کی کۆزو بلاوو چه سپاو بووه، ناردنی سزا و تۆله له لایهن خوداره بۆ نهو گالته چی و به درۆ خه ره وانه و ته فروتونا کردنیان دابو نه ریتی کی خودایی بووه له جی خۆیدا بووه! تۆله یه کی دادپهروه رانه بووه! میژوو باشترین شایه ده، هه موو گالته چی و به درۆ خه ره وه یه ک له رابردوو ورد بیته وه: بزانی خوانه ناسان چییان به سهر هاتوه و چون سزا دراوونو له به دبه ختی و چاره رپه شی دا سهرنگوون بوون! نایه ته که نه وه ش ده گیه نی که گه شتو گوزار کردن به مبهستی وردبوون نه وه په ندو نامۆزگاری وهرگرتن له شوینه واری نه ته وه پیشینه کان کاریکی په سه ندو باشه!

هه‌ندى به‌لگه‌ی تر بو چه‌سپاندنى تاكو ته‌نهایى

خوداو زیندوو بوونه‌وه

قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ كَتَبَ عَلٰی نَفْسِهٖ الرَّحْمَۃَ

لِيَجْمَعَٰكُمْ اِلٰی يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ الَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ

لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۲﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِی الْاٰیْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ

﴿۱۳﴾ قُلْ اَغٰیْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذْ وَلِیًّا فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ یُطْعِمُ وَلَا

یُطْعَمُ قُلْ اِنِّیْ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِکِیْنَ

﴿۱۴﴾ قُلْ اِنِّیْۤ اَخَافُ اِنْ عَصٰیْتُ رَبِّیْ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿۱۵﴾

مَّنْ یُضْرَفْ عَنْهُ یَوْمَۤیْذٍ فَقَدْ رَجِمَهُۥ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ

الْمُبِیْنُ ﴿۱۶﴾

لهم نایمتانه‌ی دوا بیش‌دا قورئان جه‌خت له‌سمر بنه‌ما سهره‌کییه‌کانی

نایبى نیسلام ده‌کاته‌وه، که له سى بنه‌مای سهره‌کیدا خۆده‌نوئى:

یه‌کهم: سه‌لماندى هه‌بوونی خودای کردگارو به‌یه‌ک ناسینی، دووهم:

سه‌لماندنو چه‌سپاندنى رۆژى زیندوو بوونه‌وه گه‌رانوه بو ده‌شتى مه‌حشر،

بو حیسابو لی‌کۆلینه‌وه، سییه‌م: سه‌لماندنو برواکردن به‌پیغه‌مبه‌رایه‌تى و

فروستاده‌یى حه‌زرتى موحه‌مه‌د ﷺ. به‌ئى نایه‌ته‌کان نهم بنه‌مایانه جه‌خت

ده‌که‌نوه به‌شیوه‌ی پرسیارو وه‌لام سى بنه‌ماکان دوویات ده‌کاته‌وه، نه‌مه‌ش

شیوازى‌کى تره له شیوازه‌کانى سه‌لماندنو چه‌سپاندنى بیرویاوه‌ر له دلان‌داو

سهرنج راکیشانى بیسه‌رانو خوینهران بوئوه‌ی له‌بیستى خویندنه‌وه‌ی به‌لگه

سه‌لمینه‌ره‌کان لۆس نه‌بى وه‌رزو جارسى به‌سه‌ریان‌دا نه‌یه.

جا که سەلمیندرا که خودا خولقیندرو بەدیھینسری زەوی و ئاسمانەکانو ئەوەی تییاندا یە لە گیاندارو بێ گیانو دارو بەردو ئاوو ھەوا... ھتد، ئەوەش دەسەلمیندری که ئەو خودایە دەتوانی سەر لەنوێ جاریکی تر ئەو ئادەمیزادو گیانلەبەرانی تر زیندوو بکاتەو، شتیکی ناشکراو حاشا ھەلنەگرە کە پەرورەدگار پاشایەکی فرمان پەرەوایە، پاشای فرمانپەرەوای فرمانو نەھەیکانی دەبی جۆرەجۆر بکرتن لەلایەن بەندەکانیەو، کەوابی پێویستە کە سیک ھەبی ئەو فرمانو نەھەیکانی بەگمەنی! ئەو کەسانەش کە ھەلنەستن بەگمەندانن فرمانو نەھەیکانی پێغەمبەرانی، کەوابو ناردنی پێغەمبەر و فروستادە لەلایەن خوداو بەسەر بەندەکانی شتیکی پێویستو زەروری! بۆیە دوا بەدوای نایەتەکانی پێشو و پەرورەدگار جاریکی تر بەشیوازکی تر، جەختی لەسەر ئەو بنەما سەرەکیانە کردەو و فرموی: ﴿قُلْ لِّمَنْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئەی موحەمەد! ئەی فروستادە! بەو موشریکانە نەتەو کەت بلی: ئەو ئاسمانانو ئەو زەویو ئەو تییاندا یە ھەیکە؟ کێ خولقاندونی؟ کێ ھەلسۆپیندرو راگرو خواوەنیانە؟ ئەم بوونەو ھەیکە کێ بەو کێ خواوەنیستی؟ مەبەست لەم پرسیارکردنە سەر زەنشستو لۆمە کردنیانە، چونکە ئەو موشریکە عەرەبانە سەردەمی پێغەمبەر ﷺ برۆیان ھەبوو کە خودا بەدیھینەرە.. وەکوو قورئان لێیان دەگێریتەو دەفرموی: ﴿وَلِّينَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ لقمان ۲۵. بەلام لەگەڵ ھەبوونی ئەو برۆیەشدا بەندایەتیان نەدەکرد، ھاوشان و شەریکیان بۆ بەرەو دەزانی !!

ئەمجار پەرورەدگار فرمان بەفروستادەیی خۆی دەکا: کە لە جیاتی ئەوان وەلام بداتەو دەفرموی: ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ ئەی (محمەد)! بلی ئاسمانەکانو زەوی ھەرچی تییاندا یە ھەموو بوونەو ھەیکە خودایەو ئەو راگرو ھەلسۆپیندرو بەدیھینەرەتی! ئەم وەلامیان لەجیاتی کافرەکان دەدریتەو، چونکە ئەوان بۆخۆیان دان بەوەدا دەتین! یان لەم روو وەپە: کە تییان بەگمەنی: کە ھەر ئەو جۆرە وەلامە راستەو، پێویستە ددان بەوەدا بنین کە ھەموو بوونەو مولکی خودایە! ھیچ خیاڵو را جیایی بەک نە لە نێوان

منو نیوه داو ناتوانن رایه کی تر بیننه کایه وهو کهسیکی تر بکنه خاوه نی بوونه وه! خاوه ن دهسه لاتو فرمان رهوا هر خویهتی، خوی خاوه نی هه موو شتیکی، هه موو شتیکی به دهست خویهتی، خودایه کی وه هایه! ﴿كَتَبَ عَلٰی نَفْسِهِ الرِّحْمَةَ﴾ له سر خوی پیوست کردوه بهرامیهر بنده کانی خاوه ن ره جو بهزه بی بی! به گویره ی ره جو شغفقتی خوی حیساب له گمل بنده کانی بکا، هه بوونی نهم ره جو بهزه بی به داخوازی نهویه: که زیندوو بوونه وی قیامت هه بی! بۆ نه وی هه موو کهس سزاو پاداشی خوی بدرتسه، چونکه ناده میزاد که لی ی روون سوو، دوا رۆژ حیسابو لیکنه وهی له گمل ده کری روو له کاری خیر ده کاو واز له خراپه کاری ده هینی! هه بوونی نهم ههسته تاییینیه ده روونیه، ریگا چاره یه کی باشه بۆ پاک کردنوه و مشو مال کردنی ده روونو بهزه بی هاتنه وه به ناده میزادان، خو نه گمر ترسی سزای رۆژی قیامت نه بویه جیهان پر ده بوو له پشتیوی ناژاوه و خراپه کاری تاوان، سرزه وی ده شیواو یاسای کومل تیکنه چو! کهوابوو: هر شه کردن به سزای رۆژی قیامت نیشانیه کی ره حممتی خودایه.

له بوخاری و موسلیما فرموده ده که هیه: نه بو هوره یسه ده یگیرتسه وه لی: پیغه مبهر ﷺ فرمویته: (إِنَّ اللَّهَ لَمَّا خَلَقَ الْخَلْقَ، كَتَبَ كِتَابًا عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ: إِنَّ رَحْمَتِي تَغْلِبُ غَضَبِي) ^۱ واته: کاتیکی بهروردگار ویستی خوی هینایه دی بوونه وهی هینایه وجود له له حوله محفوظا نه می چه سپاندو نهم به لینه ی دا: که ناوه رۆکه که ی بریتی سوو له وه: که ره حممتو بهزه بی زور له خه شو قاری زور تره. ﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ نهم رستمیه وه لاهه بۆ پرسیار کی مهنده کراو، واته: وی ده چی که فرموی: ﴿كَتَبَ عَلٰی نَفْسِهِ الرِّحْمَةَ﴾ پرسیار بکری بلین: نهم ره جو بهزه بی به چیه؟ نهویش فرموی: به شتیکی له ره جو بهزه بی بهروردگار بۆ بنده کانی نهویه: له رۆژی قیامت دا زیندووتان ده کاتوه و کوتان ده کاتوه،

^۱ وفي رواية (سبقت غضبي).

بۆ لیکۆلینهوه و پاداش و سزا، کۆکردنهوه تان لهو رۆژهدا بۆ حیسابو
لیکۆلینهوه و سزا و پاداش وەرگرتنهوه شتیکی حهتمی یهو هیچ شکتو گومانێ
تێدا نیه. خۆ نهگهر ترسی سزای نهو رۆژه نهبی سهر زهوی پهر دهبی له
ناشوبو خراپه کاری، یاسای کۆمه لایهتی تیکم دهچیو، بههیز زه بوون دهخواو
هیچ شتیک نابێ دهستی زۆردار بگریو، سهر زهوی دهبیته جهنگهستان! نهه
سهرزه نهشتو لۆمهو یاد خستنهوه یه لهناو نهوانه ی که رۆژی قیامت
کۆده کرینهوه به تایبهتی ناراسته ی ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ و نهوانه ده کرێ
که سروشتی خۆیان تیکم داوه په نجه رهو دیدهوانی هیدایه تیان له سهر خۆیان
پێوه داوه، په پهره ی هیچ جۆره هیدایه تیک ناکهن، چونکه نهوان له بهر نهوه ی
له دونیادا سهریان له خۆیان تیک داوه خۆیان به فیرۆ داوه، نیمانیان به رۆژی
قیامت نیهو به راستی نازانن، نهوان کهم بیر ده که نهوهو کهم ههولێ به لگه
هینانهوه ده ده ن له سهر بنه ما سهره کی یه کانی نیسلام، نهگهر ههولیش به ده ن
ناگهنه نامانج، چونکه به هۆی زه بوونی ویستو تیراده یان خۆ له بهر دهه لۆمه ی
لۆمه کاران ناگرنو ناتوانن رای خۆیان فسرز بکه نو خاوه ن که سایه تی و
بیرویا وه پری خۆیان نین! نهوان ههر گیز نیمان ناهینن! به کورتی سه کهوتنو به
مراز گهییشتن له دونیاو قیامت دا به بی زانستی راستو وره ی بهرزو هه لئه ر
بۆ کارکردن به گوێره ی زانیاری یه که دهسته بهر نابێ! که سییک یه کی له م دوو
ره وشته سهره کی یه له دهست بچن، خۆشی به خهسار داوهو مالی خۆی
وێران کردووهو که سایه تی خۆی له دهست داوه، هۆی خهساره تمه ندی یه که یان
نهوه یه: که نیمان ناهینن و بپروا به زیندو بو نهوهو لیکۆلینهوهو حیسابو
کیتاب ناکهن، ترسی سزای نهو رۆژه یان نیه!! ﴿وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ﴾ ههروه ها ههر بۆ خودایه ههر چی له شههو رۆژدا نارام دهگریو خۆ
حه شار ده دا، ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ پهروه ردا گار هه موو شتیک ده بیستی و
پێی ده زانی! ههر شتیک شیاوی بیستن بی نهو ده بیستی! گوێی له دهنگی
قاچی میرووله یه که به شهو به سهر بهردی لووس دا تیده په پری، ناگای له هه موو
جوولهو خشه بو هاتو چۆیه کیه تی، به پێچهوانه ی بیسهری تره وه که ناتوانی
گوێی له دهنگی نرم بیو دهنگی گهوره ش که پری ده کاو سیسته می بیستنی

تَبَّكَ دَهْدَا! زانوا ناگاداری هه‌موو شتیکه، هیچ شتیک نیه له‌ژیر زانستی نهو
 ده‌رجی! ناگای له‌هه‌موو هه‌ستو نه‌ستیکی به‌نده‌کانیستی هه‌موو جسم
 جووله‌یه‌کیان کونترۆل ده‌کا! نیماسی عه‌لی ده‌فرموو: مانای نایه‌ته‌که
 نه‌وه‌یه.. که زانستی خودا هه‌موو شتیک ده‌گریتموه ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا
 تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ شیوه‌ی روانینی چار ده‌زانئ، ناگای له‌نه‌ینیو شاروه‌ی ناو
 دل هه‌یه! که‌وابی ناگونجی گوئی له‌بانگی بانگه‌وازیکمران نه‌بی! ناشی
 ناگای له‌پیوستی موحتاجان نه‌بی، پیوستی به‌وه‌ نیه، وه‌لیو خوشه‌ویستی
 نهم جۆره‌ هه‌والانه‌ی پی رابگه‌ینن، یان تکا‌کار قه‌ناعه‌تی پی بکه‌زو رای پی
 بگۆرن! پهره‌ردگار بو‌خۆی رابوردو داهاتووی هه‌موو کس ده‌زانئو
 هیچی لی ون نابی!

که ده‌فرموو: ﴿وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ وه‌کوو نایه‌تیکی تر
 وایه: که ده‌فرموو: ﴿وَسَرَّائِيلَ تَقِيكُمُ الْخُرُكُ﴾ واته: که ناگاداری به‌سهر
 شته خامۆشه‌کانی شه‌ودا، دیاره به‌سهر شته گه‌رۆکه‌کاندا به‌ناسانی‌ترو باشتر
 ده‌توانئ ناگاداری، هه‌رچهنده به‌نیسه‌بت خوداوه جیاوازی نیه له‌نتیوان نهو
 زانیاریو نهم زانیاریبه‌دا هه‌موو زانیاری‌یه‌ک بو‌خودا چوون یه‌که!

دوای نهم فرمووده‌یه‌ی که ناراسته‌ی پیغه‌مبه‌ری کرد که بریتی‌بوو له
 وه‌بیره‌ینانه‌وه‌ی ناده‌میزادو تیگه‌یانندن به‌وه‌ که خودا خاوه‌نی هه‌موو
 شتیکو هه‌لسوپانی هه‌موو بو‌ونه‌وه‌ر به‌هیزی نه‌وه، هه‌موو شتیک
 ده‌بیستئو ناگای له‌هه‌موو شتیکه، نه‌مجار لی‌ره‌دا فرمانی پی‌ده‌کا که
 حه‌قیقه‌تیکی تر به‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی رابگه‌ینئ که بریتی‌به‌ له‌وه‌ی که هه‌موو
 ویلایه‌تیکی هه‌موو مه‌زنایه‌تیو خودایه‌تی‌ه‌ک، هه‌موو په‌رستشو به‌ندایه‌تی
 کردنیکی هه‌ر بو‌خودایه‌! ده‌بی ناده‌میزاد له‌هه‌موو شتیکدا پشت به‌هیزی
 له‌بن نه‌هاتووی زاتی بیچوون به‌هستیو فرمووی: ﴿قُلْ أَغْنِيَ اللَّهُ عَنِ الْإِنْسَانِ﴾
 نه‌ی (محمد)! پێیان بلی: نایا ده‌شی جگه له‌خودای مه‌زن که‌ستیکی تر بکه‌م
 به‌وه‌لیو سه‌ره‌رشتیاری خۆم؟؟ واته: بلی: من جگه له‌خودا که‌ستیکی تر

ناکم به پشتیوانو سدر برشتیارو سوو دم پی بگهینه نی یا زبانه لی
 دور خاتمه! جگه لغزاتی مدزن که سیک تر شیاوی نموده نیه؛ بیگومان زاتی
 بیچون ﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به دیهینری ناسمانه کازو زهویه،
 له تهنه ووه هینا ونیه وجودو ره خساندونی، ناسمانه کازو زهوی به کپارچه
 بوون، کوتله یه کی دوو کله ی بوون، پروه ردگار لیک جیا کردنمه، وه کوو له
 نایاتیک ترده ده فرموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا﴾ الانبیاء/۳. نینو عه بیاس ده فرموی:
 نهم ده زانی مانای ﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ چیه؟ تا روزیک دوو
 عمره بی ده شته کی هاتنه لام له سر بیریک کیشه یان هبوو له ناو هندی
 قسه کانیا زدا یه کیکیان وتی: (انا فطرتهما) واته: من هلم که ندووه و دروستم
 کردووه، نیت رنهو کاته به باشی له وشه ی (فاطر) تیگه ی شتم.

له رسته ی ﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ دا ناما زه ی نموده ی تیدایه: که
 خودایه ک به ویستو نیراده ی خوی ناسمانه کازو زهوی به دی هیناون، هر نو
 شیاوی نموده روی نزاو پارانهوی لی بکریو پستی پی بیه ستری، که سی تر
 رایه ی ناکهوی ده ستی له برده پان بکریتموه!! چونکه نو خودایه کی وه هابه
 ﴿وَهُوَ يُطْعِمُهُمْ وَلَا يُطْعَمُ﴾ رزقو روزی نه دا به گیانه لهرانو بژیویان ده داتیو
 بۆ خوی پیویستی به رزقو روزی کهس نیو موحتاجی هیچ شتیک نیه!
 هه مو بهنده کان پیویستیان به رزقو روزی خودا هیه، پیویسته هه موویان
 پهرسترو به ندایه تی بۆ لانه نجام به دن وه کوو له شوینیک ترده ده فرموی:
 ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ، مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ
 وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا، إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ
 الْمَتِينِ﴾ الذاریات/۵۶-۵۸. نهم نایه تانه به ناشکرا نموده ده گهینن: که
 پیویسته ناده میزاده کان داوای رزقو روزی هر له خودا بکن! به لام پیویسته
 هوکاره ماددی به کان ده سته بر بکنو هولو تیکوشانو لیکولینمه نه نجام
 به دنو پشت به خودا بیهستن، نایی رزقو روزی نه لبت، نه له ناده میزاد، وه

نه له کاربدهست، وه نه له ناده میزادی ناسایی داوا بکات! رزقو رۆژی
ناده میزادان هه مووی به دهست خودایه!

نهی فروستاده! که ئه به لگه یه بۆ چه سپار، سه لمیندرا کۆ شیاری
خودایه تیو پرستنهو، کۆ بۆ سه پر شتیاری و الیه تی ده شی ﴿قُلْ اِنِّیْ
اُمِرْتُ اَنْ اَکُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ﴾ پێیان بلێ: من له خودای زاناو داناو
به ره ههو بالاده ستموه فرمانم پێی کراوه: که له منو ئه نه نهوه دا یه کهم
کهس به، که گردن کهچ به بۆ فرمانی یهزدان، بۆ هه موو کارکی باشو
به سه نه پێشهنگو سه رده سه به، هه شتی که بانگهوازی بۆ به کهم بۆ خوێ
یه کهم کهس به بروای پێی پێنهو له پێناو یا تیکۆشم خهباتی بۆ به کهم ﴿وَلَا
تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِکِیْنَ﴾ دوا ی نهوه ی گردن که چهو پابه نه دی فرمانی خودا
بووم، پێم گو تراوه: که له گروپی مو شری که کان نه بهو هه رگیز هاوشان بۆ خودا
به رهوا نه پێنهو کهس نه کهم به مشریکی یهزدان، نه من پێ به ریم له خوێ تازو
نایهنتان! هه رگیز من نایهنی ئیهو پێ قبول ناکرێ!!

به کورتی من فرمانم پێی کراوه به پابه نه بوون به نایهنی ئیسلام
یه که تاپه رستی، نه هیم لی کراوه له فره خودایی و پێ دینسی، بۆ به ریم له شیرکو
ههوا خواهانی!

نه به جار په روه رده گار فرمانی به پێغه مبه ر ﴿وَلَا تَدْعُوْا شِرْکَیْکُمْ﴾ که سزای نه وانه دیاری
به که سه ر پێچی فره مانو نه هه یه کانی په روه رده گار ده که نهو پێی فره موو:
﴿قُلْ اِنِّیْ اَخَافُ اِنْ عَصِیْتُ رَبِّیْ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ﴾ نهی فروستاده! بهو
مو شری کهو خوانه ناسانه بلێ: من ده ترسم نه گه سه ر پێچی فرمانی
په روه رده گار به کهو لی ی یاخی بهیم، که سزاو تو له ی رۆژی که گه ره ترو تر سنا کو
بۆ نامانم تو وش بێ، که رۆژی قیامه ته، رۆژی که سامنا کو خه تر ناکه، نهو
رۆژه ی په روه رده گار مه خلوقات ی تیدا کو ده کاته وهو به ور دی هه سا بو
لی کو لینه و یان له گه لا ده کا، رۆژه که ی وه سف دار کراوه به گه ره، چونکه
کاری گه ره ی تیدا رو و ده دا، په روه رده گار تیدا ده رده که وێ، دیوانی
لی کو لینه وهو تو له و پاداش داده نه ی، رۆژی که کهس وه سه ر کهسی ناپه رژی و

روژی نفسی نهفسی، روژی که کپیزو فروشتنی تیدا نیه، خزمایهتی و دوستایهتی و تکا کاری بویه کتر له گزری نیه، جگه له خودا کهس خاوه ن دهسه لات نیه، هه موو شتی به دهس خودا خویهتی، تهرازوی خیر و شهر، وردبین و ورد خویندره و هیه و گهر دیله و بچو کتریش حلیب ده کا!! جا که نه م هه شهیه به م جوړه ناراسته ی پیغه مبر کرابی! نه ی ده بی خه لکی تر بلین چی و ده زعی نهوان چون بی؟؟

بهراستی ﴿مَنْ يَصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ﴾ که سیک نهو سزاو ترسو عزابه ی لی دوور بخریتموه و رزگاری بی، یان که سیک لهو سزاو عزابه لایدی نهیگریتموه و لی که نارگیر بکری و دوايش بجیته ناو به ده شتموه، نهو بیگومان خودا ره حی پی کردوه و به زهی پیدا هاتوتموه، ﴿وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ﴾ ناو رزگار یونه له سزاو عزابو به مرز گه شتزو به ده شتو نيعمه ته کانی سرکهوتزو به مرز گه شتنيکی گه لی مهزنو گهره یه هچ سرکهوتزو به مرز گه شتنيکی ناگاتی.

خودا ده توانی زیان له نلاده میزاد دوور بخاتهوه. شایه تیدانی پهروه ردگار

بهراستی پیغه مبر ﴿رَبِّ رَحْمَةً﴾ رت کردنه وهی بیروبوچوونی موشریکه کان

دهریاره ی فره خودایی

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا

هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧١﴾ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ

أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا

الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَبَيْنُكُمْ لَتَشْهَدُنَّ أَنَّ مَعَ اللَّهِ الْإِلَهَ

أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٢﴾

له نایمه کانی پیشوودا پسروردگار شهوی روون کردهوه که له
 داخوازییه کانی ره حممتی خودایه که مؤلتهی بنده کانی ددها بۆ شهوی
 بهناره زووی خویان کاریکمن نه مجار هه مووانیان له رۆژی قیامتدا
 کۆرده کاتمه بۆ حیسابو لیکۆلینهوه، که شیکیش لهو رۆژه دا سزای لی لایبری
 له دۆزهخ دور بخریتمهوه بخریته بهههشتی رازاوه خوشمهوه شهوه بهمرز
 گهیشتهوه!! نه مجار به شوین شه روون کردهوه دا شهوش روون ده کاتمهوه: که
 هه له داخوازی ره حممتی خودایه که خیرو سوود بۆ بنده کانی ده سته بهر
 ده کاو شهرو زیانیان لی دور ده خاتمهوه، له دونیاشدا جگه له خودا که سی تر
 ده سلاتی کاریگرو سهر به خوی نیه، هه شه ههلسورینهرو کارگیره هه موو
 شتییک به ده ست خویهتی و فرموی: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ
 إِلَّا هُوَ﴾ پسروردگار هه والمان ده داتی: که هه خوی خاوهنی هه موو شتییکه،
 زه رهرو زیانو سوودو قازانج هه مووی به ده ست خویهتی، گۆرانکاری ده کا
 له ناو دروست کراوانیدا بهو شیوهیهی که ده یهوی و مه به ستهی، کهس ناتوانی
 هوکوو برپاری هه لوه شینیتمهوه، یان نه هیللی نه نجام بیری، له ره روانگمهوه رووی
 خیطاب ده کاته هه موو ناده میزادیکنو ده فرموی: شهی ناده میزاد نه گهر
 زیانو تنگنو چه له مه به کت تووش ههات، نیشرو نازارو نه خوشی و ههزاری
 دلتهنگی به کت تووش بوو، کهس نیه بتوانی شه ناخوشی بهت له سه ره لایبری
 نازارت له سه سووک بکا مه گهر خوا نه بی، جگه له پسروردگارت کهس شه
 ده سه لاتهی نیه، هه شه به تواناو به ده سه لاته به سه ره هه موو شتییکدا ﴿وَإِنْ
 يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ نه گهر خیرو خوشی به کت بۆ ده سته بهر
 بوو، له شه ساغی و ده وله مه نندی و ده سه لاتو ریزو نرخیکت پی درا شهوه بزانه
 له خودا و یه شه بۆ ره خساندوی، چونکه خودا ده سه لاتی شهوای به سه ره
 هه موو شتییکدا ههیه، هه ره ذاتی شه بالاده ستو خاوهن هه یزو تواناو
 فرمان په وایه، هه شه هه موو شتییک گهر دنکه چیهتی، هه موو لهووت به رهرو
 ملهوپرو خاوهن ده سه لاتو هه یزو توانا له ناستی ده سه لاتی شهوای نمونهیان
 نیه! هه موویان قانگه لاشکی بهردهم ره شه بای سه ختن! ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ

عبادہ ﴿ زاتی بیچوونی پمروہ ردگار خاوهن قارو دسه لاتو هیزو توانای بی
وینمیه له ژوور بنده کانیموه، بالآدهستو زاله به سدریانموه، هموو که سو
گشت شتیک له ناست دسه لاتی یسزداندا هیچو زه بوونه. ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ
الْحَمِیدُ﴾ پمروہ ردگار زاناو دانایه له هموو کارو کرده ویه کی دا، له هموو
پریارو هوکیکی دا، خمبدرارو لیزانه به دانانی هموو شتیک له شوینی
خوی دا، که سیک شیایو شتیک نییت نایداتی، که سیک شیایو نییت بق لی
ستاننده ی خیرو بیرو لی ناسینتموه! وه کوو له نایمتیکی تردا ده فرموی:
﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا، وَمَا يُمْسِكُ فَلَا
مُزِيلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ﴾ (طبر/۲).

له فرموده ی صحیح دا هاتوه: که پیغمبر ﷺ ده فرموو:
(خودایه! کهس نیه بتوانی بیته له مپری به خشینت، کهس نیه بتوانی
به خشنده بی به که سیک تو به خشایشت لی قدهغه کردیت، ده وله مهنلی
کهس تو ده وله مهند ناکا! هموو شت هی خۆتو بق خۆتو به کهیقی خۆت
گور انکاری تیدا ده کهی).

نه مجار پمروہ ردگاری مزن پشتگیری پیغمبر مری خوی ده کا به
شایمتیدان و گمراهی یه که که گموره ترین شایمتیدانو گمراهیدانه، راستترین
دروستترین شایمتیه، نمویش شایمتیدانی پمروہ ردگاره له نیوان پیغمبرو
موشریکهکان دا، شایمتیدانیک کیشهی نیوان پیغمبرو کافره کان یه کاللا
ده کاتمه! شایمتیدانیک به لگیمه له سر راستی پیغمبرایستی حمزه رهی
موحه ممد ﷺ پشتگیری پیامه کهی ده کاو پمروده له سر حالو چونیستی
کافره کان هنده داتمه و پوخلواتی بیرویاوهریان ده خاته روو! ده فرموی ﴿قُلْ
أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً؟﴾ نهی موحه ممد! بییان بلی چ شتیک له رووی
شایمتیدانموه مزنتره؟ کی شایمتیدانی راستو دروستو جیکای متمانییه؟
که وه لامیان نمبوو، دلنیا به ناشیان بی ﴿قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ بلی:
شایمتیدانی یسزدان له شایهتی هموو کهس گموره ترو راست ترو دروست تره،
خودا شایهده له نیوان مزو نیوده! جا که خودا شایهده بی له نیوان

پیغمبر و موشریکه‌کان، نه‌وه گموره‌ترین کس شایه‌دی ده‌دا! نه‌مجار
 نمرکی سر شانی پیغمبر ده‌ست نیشان ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿قُلْ أُوجِبِ إِلَىٰ
 هَذَا الْقُرْآنِ لِأَنْذِرْكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌ده! بلی پیرو‌ردگار نه‌م
 قورثانه‌ی بۆ ناردووم بۆ نه‌وه‌ی تیوه‌ی پی‌ بت‌رسینم له‌ سزاو خه‌شو قاری خودا
 نه‌گمر به‌ کافری بمیننه‌وه‌و نیمان نه‌هین! مزگینی سرفیرازی دونیاو
 قیامه‌تتان ده‌ده‌می، مژده‌ی چوونه‌ به‌ه‌شتتان پی‌ راده‌گه‌یه‌نم، نه‌گمر نیمان
 بینزو به‌ قسم بکه‌ن! هه‌روه‌ها هه‌مان هه‌ره‌شو مژده‌ ناراسته‌ی هه‌موو گه‌لو
 نه‌توه‌یه‌ک بکه‌م که نه‌م قورثانه‌ی پی‌ ده‌گا، له‌ عه‌ره‌بو نا عه‌ره‌ب! قورثان
 ترسینه‌رو مژده‌ده‌ره‌ بۆ هه‌ر که‌سیک بیگاتی، وه‌کوو له‌ نایه‌تیکی تر‌دا
 ده‌فرموی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ﴾ مود/۱۷.

تیبنو مردود و دیه یو تہو نہ عیم لہ تیبنو عہ بیاسموہ دہ گپ نہوہ: کہ
فہرموویہ تی: ہر کہ سیئہ قورنانی پی بگا، وہ کوو نہوہ وایہ: راستہ و خو پیہ
راگیا ندبی! پاشان تہم نایہ تہ ﴿وَأَوْحِي إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنَ لِأَتْلُوْهُ بِهٖ﴾
خویندہوہ بؤ بشتگیری و تہ کہی!۔

نيپنو جهرير له موحه ممدى كورې كه عبوه ده گيرېتموه ده لى: هر
كه سيك قورناني پى بگا وه كوو نموه وايه: كه حه زه تي موحه ممدى پى
راگماندى!!

عبدالپور ہذاق لہ قتادہ وہ دہریارہی نایمتی ﴿لَا تَلْزِمُكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾
دہ گپرتنم وہ دہ لئی: پیغمبر ﷺ فرموی: تائینی خودا بہ خد لکی را
بگیدمن! لہ خودا وہ تبلیغ بکن، کہ سیکن نایمتیکی قورنانی پتی گہیشتبئی
بیگومان فرمانی خودای بی گہیشتوہ.

ٲيٲنولونڌيرو ٲيٲنو جهر ٲرو ته بوشه شيخ؛ ٲيٲنو جهياني نه نصاري له
مه حممدي كوري كه عبي قوره ٲيهوه ده گير ٲتهوه ده لي: (كه سيك قورثاني
ٲي گهيشتبي وه كوو نهوه وايه: ٲيغه مبري بينيبي) ته م مانايه سه عيدي
كوري جو به يرش گيراويه تيهوه.

نہوششہیخ لہ ثوبہی کوری کہعبودہ دہگیرپتمودہ: دہلئ: برپک دیلیان
ہینایہ خرمہت پیغہمبیر ﷺ پیی فرموون: نایا تیوہ بانگہوازی نیسلامتان

بی گیشتووه؟ وتیان: نه خیر! نیت پیغه مبر ۱۱۱ مده خه سی کردنو پاشان نایستی ﴿وَأَوْحِيْ اِلٰی هٰذَا الْقُرْآنَ لِاَنْزِلْكُمْ بِهٖ وَمَنْ بَلَغْ﴾ بی خوینده وه نه مجار فمرموی: رنگیان بۆ بمره لا بکن، تا ده گهنوه شوینی خویان، چونکه بانگموازیان بی نه گیشتووه!

نه مجار پمرور دگار نیعلانی بمرانستی خوی له هاویش پیداکران کردو، فرمانی به پیغه مبر ۱۱۱ کرد که شاید بی به تاکو تمنهایی خودا بدار بمرانستی خوی له هاویش پیداکران را بگینه، یه خدی خوی لیان دادریو فمرموی: ﴿اِنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ اَنْ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةٌ اُخْرٰی؟؟﴾ پیان بلی: نایا تیوه شاید دی ده دن که له تهک خودای مدزدا خودای تر هن شیای پمرستن بن؟! زانایان ده لئن نه شیهو تهقریر ده گینه، مبهست نینکارو دوری له واقعیه! نه مجار فرمان به فروستادهی خوی ده کا که وه لام بداتمه، ده فمرموی ﴿قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ﴾ بلی من شاید دی وا نادم، نهوی شیای پمرستو خودایته به تمنها یهک خودایو بهس، کسی تر شیای بهندایته بۆ کردن نیه! ﴿وَاِنِّیْ بَرِیْءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ﴾ من بی بمرم له نمو بتو صهنه مانده تیوه به خودایان ده زانن، جگه له خودای بی هاوتا، کسی تر به خودا نازانم وه کوو له نایستیکی تردا ده فمرموی: ﴿فَاِنْ شَهِدُوْا فَلَا تَشْهَدُوْا مَعَهُمْ﴾ الانفال/۱۵۰. چونکه شاید دانی نهوان هیچ بنه مایه کی راستی نیه، نهوان شوین هواو هموهس کهوتوون، له ناستی بهلگمو ده لیلی زۆرو زه بهندها گوتچکهی خویان تاخنیوه، چاری خویان قووچاندوه، نه گینا بهلگمو ده لیلی زۆر هن له سر تاکو تمنیایی خودا، سیری خودی خویان بکن، نه گسر سیری بوونهور بکن: تاکو تمنهایی خودایان بۆ درده کهوی، تمنانهت له فیگرتهی ناده میزادا ههستی نهوی دروست کردوه که خودایهک هیه خاوهنی بوونهوره هموو رهوشتی بمرزی که مالی تیدان له رهوشته نزمه کان دورره! هیچ کهو کووری به کی تیدا نیه! خودا بۆ خوی، فریشته کانی، زانایان تیکرا شاید دی ده دن له سر تاکو تمنهایی پمرور دگار! وه کوو ده فمرموی: ﴿شَهِدَ اللّٰهُ اَنْهٗ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿۱۸﴾ آل عمران/۱۸.

خاوه‌ن نامه‌کان پیغمبر ده‌ناسنو به ده‌م خوداوه درو
هه‌لده‌به‌ستن، روژی قیامت موشریکه‌کان خوین له شهریک دانان
بو خودا ته‌بریه ده‌که‌ن

الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۲۰﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِقَائِدِيهِ إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۱﴾ وَيَوْمَ نَخْشِرُهُمْ
جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شَرِّ كَاؤُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ
﴿۲۲﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنْتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿۲۳﴾
﴿۲۴﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۲۵﴾

نایه‌ته‌کانی پیشو به هوی پرسیارو بیرو بوجوونی موشریکه‌کان که
ده‌بار‌ه‌ی ره‌وشتی پیغمبر ﷺ ناراستی جوله‌که‌و فله‌کانیان کرد، نینکاری
نه‌ویان کرد: که تهوراتو نینجیل به‌لگه‌ی نه‌ویان تیدا بن، که
پیغمبرایه‌تی حمزه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ بچه‌سپینن..

په‌رو‌رد‌گار له‌وه‌پیش نه‌وی روون کرده‌وه: که شایه‌تیدانی خودا بو
چه‌سپاندنی پیغمبرایه‌تییه‌که‌ی به‌سه‌و پیویست به به‌لگه‌ی تر ناکا! نه‌مجار
لی‌ره به‌و لاوه نه‌وه روون ده‌کاته‌وه: که نه‌و خاوه‌ن نامانه (جوله‌که‌و
مه‌سیحی) درو ده‌که‌ن له‌وه‌دا که ده‌لین: نیمه موحه‌مه‌د ناناسین! چونکه
نه‌وان پیغمبر ده‌ناسنو ره‌وشتو نیشانه‌کانی له تهوراتو نینجیل‌دا روون
کردو‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت چون کوره‌کانی خوین ده‌ناسن ناوایش پیغمبر ده‌ناسن!
ریوایدت کراوه کاتی‌ک پیغمبر ﷺ چووه مه‌دینه تیمامی عومر به

عبداللای کوری سه‌لام ای گوت: نم نایه‌ته بۆ پیغه مبر نیردراوه‌ته خواری، نم ناسینه چون چۆنیه؟ عبداللای کوری سه‌لام گوتی: نهی عومبر! نم من پیغه مبرم بینسی یه کسر ناسیم؛ چون کوری خۆم ده‌ناسم؛ بملکو باشریش له کوری خۆم ده‌یناسم، چونکه من نازانم ژنه‌کم چی کردووه، واته: کئی نالی خیزانه‌کم خیانه‌تی لی نه‌کردوم! نه‌من شاید یی ده‌دهم که موحه‌ممد ره‌وانه کراوی خودایمو هیچ شکو گومانم له وه‌دا نیه.

بۆیه قورنان ناماژه بموه ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ﴾ نمو گلو نتمواندی لموه پیش نامه‌مان بۆ ره‌وانه کردوون که جوله‌کو فله‌ن، پیغه مبر ده‌ناسن و ناسینه‌کیان هپره‌مه‌کی نیه، بملکو چون کوره‌کانی خویان ده‌ناسن تاواش پیغه مبر ده‌ناسن. به هۆی نمو هوالو سرگوزشتهو پیناسانه‌ی له پیغه مبره پیشینه‌کانوه‌پینان گه‌یشتوه! نیشانه‌کانی پیغه مبر له کتیه‌کانیاندا ناشکراو نومایانو هه‌موو پیغه مبریک مزگینی به هاتنی حمزره‌تی موحه‌ممد داوه، پیناسو ره‌وشتو زینو نیشتمانو شیوه‌ی کوچ کردنو نیشانه‌ی گلو هۆزه‌کیان باس کردووه! بۆیه نینکاری کردنیان بۆ پیغه مبرایه‌تی موحه‌ممد جینگای سرسورمانمو ده‌فرموی: ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نینکاری کردنیان بۆ پیغه مبرایه‌تی موحه‌ممد له وه‌وه سرچاوه‌ی گرتوه که تموانه خویان له ده‌ست داوه، به ده‌ستی خویان خویان تووشی نه‌گه‌ستیو چاره‌ره‌شی کردووه، نینکاری کردنه‌کیان له هی موشریکه‌کان ده‌چی که تموانیش له‌گه‌ل هه‌بوونی نمو هه‌موو به‌لگه حاشا هه‌لنه‌گرانه نینکاری پیغه مبرایه‌تی به‌کیان ده‌کرد، کهوابی هه‌ردوولا موشریکه‌کانو خاوه‌ن نامه‌کان داخوازی به‌کانی عه‌قلو تاوه‌زو زانستهو میژوویان پاشگوو خستوه‌و په‌ندیان لی وهرنه‌گرتوه! موشریکه‌کانی عه‌ره‌بو مالوو قه‌شه‌کانی جوله‌کو نه‌صارا به‌رژوه‌ندی ماددیو پله‌و پایه‌ی دونیایان به‌لاوه گرنگتره له نیمان هینان به پیغه مبریک که نیشانه‌و پیناسه‌ی له تموراتو تینجیلدا نووسراوه ده‌یخویننوه، تموان پینان وایه: نه‌گه‌ر نیمان به پیغه مبر بینن، پله‌و

پایه لی پسر راوی و سر کرده بیان له کیس ده چی و ده بنه موسولمانی کی ناسایی و ده کوو باقی موسولمانانی تر.

نا نهو موشریکو خاوه ن نامانهی نینکاری پیغه مبرایه تی موحه ممد ده کمن نهوانه خویان له ده ست دواوه خویان به فتهارت داوه، له بر پدیو نندیان به پلهو پایه ی نا پایه داری دونیاوه له بر زه بوونی تیراده و ناکه س به چیه بیان و پاشگویی خستنی ناموژگاری پیغه مبره پیشینه کان! نهوانه نهو کومله و تاقمن که نیمان به پیغه مبرایه تی موحه ممد ده ناهینن! نهوانه که گیردهی دوو بیروکهی دژ به یه که بوونهوه، له سر خودا درو هله ده به ستن به بی نهوهی به لگه یه کیان هبی!

بیرو باوه ریک که به به لگه یه صحیح چه سپایی به لایانهوه درویمو پروای پی ناکمن، سریان لی شیواوه و گومرا بوون، نازانن چ ده کمن چ ده لئین، ده میک ده لئین: نه گمر بیویستایه نیمه هاویه شهیدا کر نه ده بووین، باوکانیشمان بتپرست نه ده بوون! جاریک ده لئین: خودا فرمانی پی کردوین که بت پرست بین، جاریکی تر ده لئین: نه بتانهی که دهیان پرستین لای خودا تکامان بو ده کمن، چه لیک ده لئین: (به حیره و سانیبه) خودا لیمانی حرام کردوون، وهختیکیش بو نهوه ده چن که قورئان درو هله بستراره، یان ده لئین: سیحرو جادوه، نیت برپا به پیغه مبر ناکمن، نیمان به پیامه کی ناهینن! واته: نینکاری کردنی پیغه مبرایه تی حزره تی موحه ممد ده خو فوتاننده، به فتهارچوونی نه فسه!

نه مجار پروه ردگار نهوه روون ده کاتمهوه: که درو هله به ستن له سر خودا ستم کردنه له نه فسو ده فمرموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی لهو که سه تاوانبارتره که به ده خوداوه قسه هله ده به ستی؟؟ واته: هیچ کهس لهو که سه ستمکار تر نیه که له سر خودا شت هله ده به ستی و لای نهوه لی ده دا که رهوانه کراوی خودایمو له کاتیکدا خودا نه یکردوه به پیغه مبر رهوانه نه کردوه، یان پییان وایه: که خودا هاوه لی هدیه، مندالی هدیه، یان بت پرستی ده کمن بهو هیوایه که به کان له خودایان نزیک بکه نهوه و شفاعه تیان بو بکن ﴿أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ﴾ هروه ها کهس لهو

كه سه سته مكارتر نيه كه نايه ته كاني خودا به درو ده خاتمه وه، به لگمو
نيشانه ي هه بووني خودا رت ده كاتمه وه!

وه كوو تيبيني ده كرى: موشريكه كاني مه كه هه ردو تاوانه كميان
نه نجام ده دان، نموه بوو به ده خوداوه درويان هه لده به ستن له هه مان
كاتيش دا نيشانه ي تاكو ته نهاي خودايان رت ده كرده وه، بروايان به
پيغه مبراهيمي حمزه رتي موحه ممد ﷺ نه بوو، تاشكرشه ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ
الظَّالِمُونَ﴾ كه سته م كاران رزگاريان ناي، درو هه ليه سته به درو خمره وه
هه رگيز به مراد ناگن، هيجيان به تاوات ناگنو به سهرمانمه ناچي: به لكو
سزاو تو له ي سته مكاريان لي ده ستيندرى ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ ته ي
موحه ممد! نمو روزه يان بو باس بكه كه هه صووانيان كوده كمينمه بو
حيسابو ليكو لينمه وه، نموانه ي سته ميان له خويان كردوه وه نموانه ي سته ميان
له خه لكي كردوه ويكرا رايچي ده شتي مه حشريان ده كمين! ﴿ثُمَّ نَقُولُ
لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ نه مجار روو ده كمينه نموانه ي كه هاوه ليان بو خودا داناره
به تموسه وه به شيوه ي لاقرتي و گالته ي كردنو سهر نه نشتموه، پتيان ده ليتين:
﴿أَيُّنَ شَرَّكَاءُ كُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ؟﴾ كوانو له كوئن نمو خودا
دروژنانه ي پتيان وابوو شريكي خودانو له دونيادا ده تانپرستن، هانانان بو
ده بردنو پشتان پي ده به ستن! نموه چييان لي هاتوه؟ بو ليتان گوم بوون؟
وه كوو له نايه تيكي ترده ده فرموي: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ: أَيُّنَ
شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ القصص/٦٢. له نايه تيكي ترده
ده فرموي: ﴿وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِيهِ
شُرَكَاءُ، لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ الانعام/٩٤.
به لام نموان له وه لام دانمه وه ده په شو كينو سهريان لي تيك ده چي: به لگمي
دروستو راستيان به ده ستموه نيه، ده ست به جي تينكاري شريك دانان بو
خودا ده كه نو له هه لوستي دونيايان پاشگمز ده بنمه وه، وه كوو ده فرموي:
﴿ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِيتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾ پاشان ناكاهو
سهره نجامي شريك بو خودا دانانيان، يان ناكاهي كوفرو خودا نه ناسييان،

یان به لگمو ده لیلیان له کاتی لیکو لینه وه توژی نه وه مان له گه لیان دا عوزر هینانه وه نیه له وه هلو توستو کرداران هیان، به لکو ده ست ده کمن به سویند خواردنو ده لئین: سویند مان به خودا نیمه شمریکمان بو خودا دا نه ناوه!!

قاهیری نایه ته که نه وه ده گمیه نئی که له بری ویتستگمو هه لو توستی روژی قیامه تدا موشریکه کان تینکاری نه وه ده کمن که شمریکیان بو خودا دانابی، به خدیالی خویان نهو نیعتیراف نه کردنه سوودی بویان هه بیو رزگاریان بیی، له بری ویتستگمو مه وقعیش دا نیعتیراف به شمریک دانانی خویان ده کمن، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموئ: ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ﴾ النحل/ ٨٦. یان ده فرموئ: ﴿وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾ النساء/ ٤٢. پرسیار له تیبینو عه بیاس کرا ده رباره ی نایه تی ﴿وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾ له وه لام دا فرمووی: کافره کان، که بویان روون ده بیتنه وه: جگه له موسولمانانو خودا پرستان که سی تر ناچیتنه به هه شته وه ده لئین: وهرن با تینکاری شمریک بو خودا دانان بکمن، له سدر نهم بنه مایه ﴿قَالُوا: وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾ نه مجار پهروه ردگار ده میان موژ ده کاو زمانیان ده به ستی، تیر ده ستو قاچیان ده کمنه قسه کردنو شایه تیدان ﴿وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾ واته: نهوان له راستی دا نیعتیراف به واقعی حالی خویان ده کمن دان به تاوانه کانیان دا ده تین لهو حاله سدر لی تیکچوونو شپړپوه دا تینکاری شمریک دانان بو خودا ده کمن، جاریک پی له راستی ده تینو جاریکیش تینکاری ده کمن: نه مهش به هوی ترسو تاسانو سدر لی شیوانه وهیه!! نای که روو پهروو بوونه یه کی سامناکتو به سدر کردنه وه په کی ترسناکتو مهوقیفیکی ریسواکهریه؟! بۆیه پهروه ردگار ده فرموئ: ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ سدر بکو تیبفکره، چه ند بی تاپروون، چون خویان به درو ده خه نه وه؟؟ ناوا دروی شاخدار هه لده به ستن، تینکاری شمریک دانانی خویان ده کمنو بهو جوړه سویند ده خوژو ده لئین: نیمه هه رگیز شمریکو هاوه لمان بو خودا دانه ناوه وه هلو توستی وامان نهواندوه!!

﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ نه مجارهش وردبهره وه تیبفکره،

چون نمو شمریکانہی بو خودایان هلدہ بهستن لیان گوم دہین کرداری
شمریک دانانین بو خودا له بیر نامینی، تنانہت حاشای لی ده کمزو دانی
پیا نانینو ناچنه ژیری! وینہی نهم نایہتہ نایہتیکی ترہ که دہ فرموی:
﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ: أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا﴾ غافر/۷۲-۷۴.

بری هه لوئستی سهریچیکارانہی موشریکه کان دهر بارہی قورئان
وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كُلاًّ آيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ
يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۷۵﴾ وَهُمْ
يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۷۶﴾

پاش نموہی پدروہ دگار له نایہتہ کانی پتیشودا حالو چونیہتی
کافرہ کانی له رژی قیامتدا روون کردوہ، سهرلیشیواویو شپرئیویانی
دہرخت، بدم جوړه که جاریک ده لئین: شمریکمان بو خودا دانہ ناوہ
دہمیکیش ددانی پیدا دہنیزو تیعتیراف به هه لوئستی خویان دہ کمن،
نہ مجار لیرہ بدم لاورہ پهیامی نموہ را دہ گیهنی که هندیکی لهو موشریکانه
نیمان ناہینزو چییان له گلددا بکری، چہند هولو تہقلایان له گلددا بدری
بی سوودہ!

نیبنو عہیاس دہ فرموی: نموہ سوفیانی کوری حہربو وه لیدی کوری
موغیرہو نہجری کوری حاریپو عوتبہو شہیبه کورانی رہیبعو نومہیبعو
نوبہی کورانی خلدہف گوئیان له پیغہ مبسر ﴿﴾ گرتو دواپی روریان کردہ
نہجرو وتیان: نہی نموہ قوتیلہ! نموہ موحدہمد چ دیژی؟ نمویش وتی: سوتند
بمو کہسہی نهم شوینہی کردوہ به مالی خوی نازانم چی ده لی: تنہا دہیینم
دوو لیوی دہ جولینو چیروکتو سہرردہی کون دہ گیریتموہ، وه کوو چون من
دیروکی کوتتان بو دہ گیریتموہ، نہجر زور به دہو پل بوو، بو گیرانموہی

سەرگورشتهی رابوردووان زۆر کات چیرۆکی خوشو به تاسی بو
قوردهشی به کان ده گپراپهوه.

ئەبۆ سوفیانیش وتی: من بڕیک له قسه کانی به حەقو راست ده زانم،
ئەبۆ جەهل وتی: نه خهیر وانیو تو ههلهی، ئیتر پهروهردگار ئەم نایهتهی
ناردە خواری که ده فەرموی: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ﴾ لهو موشریکو
کافرانە کۆمهلیک هەن دینه لات بو ئەوهی گوێ له خوێندنهوهی قورنات
بگرن، بانگهوازو نامۆزگاری تو بییستن؛ وه له حال ئەوه سوودیان پێ ناگهیهنیو
قازانجی لی ناکەن، چونکه ﴿وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾^۱. تیهه دلیانمان پهرده پۆش کردوونو له نایهته کانی قورنانو
نامۆزگاریه کانت حالی نابن، گوێچکه یانمان ناخنیونو قسهو نامۆزگاری
به سوود نابیسن! واته: دروست کردنی له مپهرو پهرده که ناھیلن نهوانه له
قورنان حالی ببزو پابهندی ببزو ماناکانی قبول بکەن به هۆی ههلوێستی
لاسا که وهاندهی خۆیانە، به هۆی پشت هه لکردنو روو وه رگپراپی ده ست
نهقهستی خۆیانو سوور بوونیان له سەر مل نه دان به حەق! نهوان به ویستی
خۆیان ورد نابنوه لهو نایهتو نامۆزگاریانهی ده بییستن به وردی بیر لی
ناکهنوه بو ئەوهی جیاوازی بخه نه نێوان حەقو به تالهوه!

نایهته که ته شیبهو لیکچواندنی پهرده و له مپهره مهعنهوی به کان به
پهرده و له مپهره حیسی به کانی تێدایه، واته: دل که له قسهی باش حالی
نه بێو تێی نه گا وه کوو کیسهیه ک وایه: که پهرده پۆش کرابو هیچ شتیکی
پال نه کهوێ، گوێچکه یه ک که نامۆزگاری به سوود وه نه گریو په ندو
نامۆزگاری کاری لی نه کهن بیستنو نه بیستنی چون یه که، گوێ لی بوون به
بێ کار پیکردن هیچ سوودی نه، ئەو که سهی نایهتی قورنان ده بیستیو کاری
پێ ناکا وه کوو ئەوه وایه: گوێچکه ی به قورقوشم هاخندرابی.

بۆیه بو چه سپاندنی ئەم راستیه ده فەرموی: ﴿وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ لَا
يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ چه ندیک به لگه وه لیلو نیشانهی ناشکراو روون بیستن له سەر

^۱ اکنة: کۆی (کنان) وه کوو چون (اسنه) کۆی (ستان) به مانا پهرده و داپۆشهره! (وقر) واته: گوێ گزانی.

هه‌بوونی خودای تاکنو ته‌نیاو بی هاول، له‌سەر راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و
 په‌یامت نه‌وانه بر‌وایان پی نا‌که‌نو کاریان تی نا‌که‌ن! نه‌تیده‌که‌نو نه‌ویژدانیان
 هه‌یه‌دان به‌راستی‌دا بنین، وه‌کوو له‌نایدیتکی تر‌دا ده‌فرموی: ﴿وَلَوْ عَلِمَ
 اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّاسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ
 مُعْرِضُونَ﴾ الانفال/٢٣. نه‌وانه گو‌م‌رای به‌که‌یان به‌جو‌رت‌که‌هیچ
 نام‌وژ‌گاری و بان‌گو‌مازی‌یه‌ک کاریان تی نا‌کا ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُكَ يَجَادِلُونَكَ﴾
 ته‌نانه‌ت کار ده‌گاته‌نمه‌نه‌وانه دینه‌لاتو ده‌مه‌ده‌میت له‌گه‌ل‌دا ده‌که‌ن،
 ده‌یان‌ه‌وی بی‌رو‌یا‌وه‌ری پو‌چو به‌تالی خو‌یان به‌نایینی راستو حق بخه‌نه‌بەر
 چاوو نایینی راستی تو به‌درو بخه‌نمه‌و! ﴿يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن هَٰذَا إِلَّا
 أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ نمو خودا نه‌ناسانه‌که گو‌تیان له‌قور‌نان ده‌بی ده‌لین: نه‌مه
 جگه‌له‌چیرۆکه‌هه‌لبه‌ستراوه‌کۆنه‌کانی گه‌له‌پیشینه‌کان به‌و لاوه‌هیچی تر
 نیه! نه‌مه‌له‌و چیرۆکه‌درو تو‌ره‌هاتانه‌یه: که‌میشکی ره‌شه‌خه‌لکه‌که‌ی پی
 به‌نج ده‌که‌ن! ﴿وَهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی وێ‌پ‌ای به‌درو‌خسته‌نمه‌وی پیغه‌مبه‌ر ﴿يَنْهَوْنَ
 عَنْهُ﴾ دا‌کو‌کی له‌وه‌ده‌که‌ن خه‌لک بر‌وا به‌پیغه‌مبه‌ر بکه‌نو گه‌ردنکه‌چی
 فر‌مانه‌کانی قور‌نان بن ﴿وَيَنْتَوْن عَنْهُ﴾ بو خو‌شیان لی‌ی دو‌ور ده‌که‌نمه‌و..
 واته: نه‌وانه دوو تا‌وان به‌یه‌که‌مه‌نه‌نجام ده‌دن، نه‌بو خو‌یان سو‌ود له
 قور‌نان وه‌رده‌گرن نه‌ده‌هیلن که‌سانی دیکه‌سو‌ودی لی‌ی وه‌ریگرن!

حاکمو هی‌تریش له‌نیبنو عه‌بباسمه‌وه‌ده‌گیرنه‌مه‌وه‌ده‌لین: نه‌مه‌نایه‌ته
 ده‌ریاره‌ی نه‌بو گالیب هاتۆ‌ته‌خواری: دا‌کو‌کی له‌پیغه‌مبه‌ر ﴿﴾ ده‌کرد
 نه‌یده‌هیش‌ت کافره‌کانی قوره‌یش نازاری به‌دن! بو خو‌شی نی‌مانی پی
 نه‌ده‌هیناو له‌په‌یامه‌که‌ی دو‌ور ده‌که‌وتمه‌وه!

نیبنو نه‌بی حاتم له‌سه‌عیدی کو‌ری هه‌لالمه‌وه‌ده‌گیرنه‌مه‌وه‌ده‌لی: نه‌مه
 نایه‌ته‌ده‌ریاره‌ی مامه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﴿﴾ هاتۆ‌ته‌خواری: که‌به‌ناشکرا
 پار‌یز‌گاریان لی‌ی ده‌کردو نه‌یان‌ده‌هیش‌ت کافره‌کان زیانی پی‌ی بگه‌یه‌نن! وه‌کی
 تریش له‌ناخمه‌وه‌نی‌مانیان پی‌ی نه‌ده‌هیناو لی‌ی دو‌ور ده‌که‌وتنه‌مه‌وه‌﴿وَأَن
 يَهْلِكُوا إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ سه‌ره‌نجام‌یش نه‌وانه هه‌ر خو‌یان به‌

فتماره و فموتاندن ددهن، خویان تووشی چاره رشیو به دبه ختی ده کمن، کچی ههست بهر به دبه ختی بهی خویان ناکمن، به لکو پتیان وایه: پیغه ممبر ۱۱۱ به فتماره ددهنو له ناری دهبمن، بیگومان نه مه به کتیکه له موعجیزه کانی پیغه ممبر ۱۱۲ چونکه هه موو نهوانی دژایمتی پیغه ممبریان کردو بهردوام بوون له سمر دژایمتی کردنی له ناو چوونو فموتانو به سمر دنه گهیشتن، برتکیان به کاره ساتی تایبمتی و برتکیشیان له شهری به دردا کسوزان هندیکیشیان له شهره کانی تردا له ناو چوون، دیاره به شوین به هیلاک چوونی دونیایاندا به فتماره چوونی قیامتیش هه موو تووشی دهبمن! نایمه کهش همدوو به هیلاک چوونه کان ده گرتموه هه چهنده له هی دونیادا ناشکرا تره.

هه لویتستی کافران له کاتی بینینی دۆزه خدا، یان چۆنیهتی

به هیلاک چوونیان

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتُنَا ثَرْدٌ وَلَا تُكَذِّبُ بَعَائِثَ

رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ

قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِن

هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾

له وه پیتش نیشانمو رهوشتی نهوانی دیاری کرد که ناهیلن خه لک شوین پیغه ممبر ۱۱۳ بکهوزو بو خوشیان لیی دور ده کهوموه، له سمر نجامدا نهوی راگیاندا: که نهوانه تمنها خویان به هیلاک دهبمنو چاره رشی تووشی خویان ده کمن! نه مجار لهم نایمه تانهی دوا پیدا چۆنیهتی نهو به هیلاک چوونیان شی ده کاتموه هیواو خۆزگه خوازییان له کاتی بینینی ناگری دۆزه خدا دیاری ده کاو، ده فمرموی: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ﴾ لهم نایمه پیروزه دا پمروه دگار سمره نجامو حالو چۆنیهتی کافره کان دیاری ده کاو

ده فمرموی: نهی بیسرو گوئگر! نه گهر تو نهو کافرو خوانه ناسانه بیینی لهو کاتو ساته سامناکه دا که فریشته ی سزاو تۆله، دۆزه خیان پیشان ده ده نو دواپی رایچی نهو ده ریا سوتمانه یان ده که نو تینو گهرمای بی ناگریان پی ده گاو هالای گهرمو شالای بلیسه ی بی تامانیان بۆ دۆ ده زانن کار له کار تراز او و سهره نجامی به ده به ختیو چاره رهشی خویان ده بینن، سهرت سوپ ده میتیو ساپو ده هشت ده تگری، حالو وه زعیکت چاو پی ده کهوی به وشو رسته ده رنابردیو ناتوانی به قهله مو به زویان باسی بکهی!!!

تو ده بیینی نهو کاته نهوان په شیمان ده بنهوه به لام په شیمانی بی سووده، ناواته خوازن جاریکی دی بگریدرینهوه بۆ دنیا!! هاواریان لی هه لده ستیو ﴿فَقَالُوا﴾ ده لئین: ﴿يَا لَيْتَا نَرُدَّ﴾ خۆزگا بگریدراینایهوه بۆ جیهان و بچوینایهوه بۆ سهر حالی سروشتی رابردوومانو ﴿وَلَا نَكْذِبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا﴾ نایاتو نیشانه کانی تاکو تنیایی خودامان به درۆ نه خستایه توه، به ریکو پیکی پروامان پی بکردنایهوه پابهندی فرمانو نه هی یه کانی په روه ردگارمان بوینایهوه ﴿وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له تاقمو گرۆهی موسولمانان بوینایهوه پروامان به خوداو تاکو تنیاییو بالا دهستی زاتی پاکی هه بویه، پروامان به رۆزی قیامتو هه بوونی فریشتهو راستیو پیروزی کتیبه ناسمانیه کانو پیغه ممبران ببویه، له تاوانه کانی له وه پیشمان په شیمان بوینایهوه، کردارو ره قارمان باش بوایهوه خودامان له خۆمان رازی بکردایه!!

په روه ردگار رهتی دانوهوه فمرموی: ﴿بَلْ بَدَأَهُمْ مَا كَانُوا يَخْفَوْنَ مِنْ قَبْلُ﴾ واته: نه خهیر! نهوان لهم ناوات خواستنیاندا راست ناکمن نه گهر راستیش بکمن نهو حمزو ناواتانیهان نایه نه دی چونکه نه گهر بشبرینهوه بۆ جیهان نهوان له سهر کوفری خویان به روه وام ده بن، حالو وه زعیان گۆرانی به سهردا نایه توه، له بیریاوه ری پروچی خویان پاشگهز نابنهوه!

^۲ زۆر جار قورشان ههوالی داهاتو به تهعبیری رابردو ته نجام ده دا به مه بهستی موبالغه کردن له پهیدا بوونی دا بۆ نهوی شکو گومان له پهیدا بوونی دا نهی!

واته: تم ناواتو تهمهنا کردنه یان لهبر نهو نهیه که حالو سروشتیان گتوړا بی، بدلکو لهبر نهو نهیه: نهو شته ی له دلی خویاندا ده یانشارده وه لټیان ناشکرا ده بی، ناکامی نهو بیرویاوږه خرابو پوچمیان چارو پی ده کموی! سزای خرابه کاریان توش دیتموه، نیسر ده کمونه نه مری واقعه موو خدمو پمزاره رویان تی ده کارو ناکامیان نامینو کهس نه له هاواریان یو ناواته خوازی رزگار بوونن بهو ی بگپر ټنډر ټنډه یو دونه او واز لهو هلو ټستو کردارانه یان بیتن که بوونه هوی به دبه ختیو چاره ره شی هدا هتایان، وه کوو چون که سیک نازاریکی هبیو نه خوشی به کی پر نازاری هبی داخواری مردنیه تی یو نهو ی لهو نازاره رزگاری بی! نه که لهبر نهو نهیه که مردنی پی خوش بی!

پوخته ی قسه نهو نهیه: پمرو ردگار مان نهو مان یو روون ده کاتموه که تهمهنا کردنی نهو کافرانه ی که تهمهنا ده کمن، نهو ناگپه نی گتوړانکاری به سر سروشتیاندا هاتوه، بدلکو به هوی نهو نهیه: که نهو شتانه ی له خه لکیان ده شارده وه ناشکرا ده بی، سره نجامی کرداره خرابه کانهان دیتموه ری، له تو لمی نهو دا ناگری دوزه خ دوریان ده دا، نهو انیش یو نهو ی لهو چاره ره شیه رزگاریان بی، نهو هولو تفعلایه ده دن، نهو پیشنیارو تهمهنا به درده برن، وه کوو له نایه تیکی تر دا دفرموی: ﴿وَبَدَأَ لَهُمْ مِنْ آلِهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَخْتَسِبُونَ، وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا، وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ الزمر/ ۴۷-۴۸.

نه مجار پمرو ردگار بی پمرو لهم په شیمان بوونه یه یان به درو یان ده خاتموه، نهو راده گپه نی که په شیمان بوونه موو تهمهنا کردنه که یان به راست نه، دفرموی: ﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا﴾ نه گپر بشگپر ټنډر ټنډه یو یو دنیا، نهو ده گپر ټنډه یو یو سر خرابه کاری به کانهانو ده ست ده که نهو به سر پیچی کردنو دووړوویو تاوانکاریو کوفرو پیدینی، چونکه سروشتی تاوانکاری له گل خوینیان تیکه لاو بووه، سر پیچی کردنو درو دووړوویو تاوانکاری شتیکی سروشتی به له جهسته یاندا ره گی داکوتاوه، نه گپر له فرزیکدا- بگپر ټنډه یو یو دنیا سر له نوی ټینکاری زیندو بوونه مو

ده کمنو بپروا به حیسابو تۆلمو سزاو پاداشتی قیامت ناکمن! نه گمر بگمړیندرینموه بۆ جیهان بپروا به ژبانی جیهان ده کمنو بپروا به ژبانی قیامت ناکمن! ده لّین: ژبان هر ژبانی دونیایه و ده ژبن ژبان به سهر ده بهینو زه مانه له ناومان ده با، پاداشو سزای قیامت نیمو بئی بناغیه.. زیندوو یونموه نیه، ژبان هر بریتیه له ژبانی جیهان، نه مه هه لۆیستی ماده ده پهرسته کانه؛ تموانه ی که بروایان به به غیب نیه! ﴿وَاللّٰهُمَّ لَكَآذِیْبُوْنَ﴾ تموان له تمهنا کردنو واده دان بهوه ی نه گمر بگمړیندرینموه بۆ جیهان کاری چاک ده کمنو تیمان ده هینن، درۆ ده کمنو درۆزنو راست ناکمن نه گمر بگمړینموه بۆ دنیا هه مان هه لۆیستی لموه پیشیان ده نویننموه ﴿وَقَالُوا اِنْ هِیَ اِلَّا حَیَاتُنَا الدُّنْیَا﴾ ده لّین: تم ژبان که هیه تمنها بریتیه له ژبانی جیهانو بهس، ژبانی تر نیمو ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِیْنَ﴾ تیمه که مردین جاریکی تر زیندوو ناکرینموه دوی ژبانی دنیا ژبانیکی تر نیه!! هر بهو جوړه هه موو گرو هه ماددی به کان بروایان به غیب نیمو هرگیز چاوه پروانی خیرو چاکمیان لی ناکری!

هه لۆیستی موشریکه کان له حزوری پهروه ردگاردا له روژی قیامتدا، یان

چۆنیتهی حالیان له قیامتداو حهقیقهتی دنیا

وَلَوْ تَرَى اِذْ وَقَفُوا عَلٰی رَبِّهِمْ قَالَ الْاٰیٰتِیْ هٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلٰی

وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿۳۰﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِیْنَ

كَذَّبُوا بِیْلَاقِیِّ اللّٰهِ حَتّٰی اِذَا جَآءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا یَحْشُرَتُنَا عَلٰی

مَا فَرَّطْنَا فِیْهَا وَهُمْ یَحْمِلُوْنَ اَوْزَارَهُمْ عَلٰی ظُهُورِهِمْ اِلَّا سَآءَ مَا

یَزِرُوْنَ ﴿۳۱﴾ وَمَا الْحَیٰوةُ الدُّنْیَا اِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلْآخِرَةُ خَیْرٌ

لِلَّذِیْنَ یَتَّقُوْنَ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۳۲﴾

له نایمه کانی پیشوودا پروهردگار باسی حالو چۆنیهتی کافره کانی کرد،
 نهوهی روون کرده وه که نهوان چۆن ټینکاری حهشرو نهشرو زیندوووننهوه
 روژی قیامت ده کمن له نایمتانهی دوایدا حالو چۆنیهتی نهو کافرانه به میان
 ده کا که له روژی قیامتدا چیان به سر دیو تووشی چی ده بن.. نه مجار
 حقیقهتی دنیا ده ست نیشان ده کاو بهرام بهر به کی تیوان دنیاو قیامت
 ده کاو ده فرموی: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ نه تو نهی پیغمبر!
 یان نهی بیسر! نه گهر بیینی نهو کاتهی کافره کان؛ نهوانهی هاره لیان بو خدا
 دانه، پیغمبره کانی خودایان به درو خستونهوه، که تو پیینی لهو کاتهی دا
 که فرشتهی تایبیت نهوانه را ده گری بو حیسابو لیکولینهوه، بو پرسیارو
 وه لاه دادگایی کردنیان ده ستیشان کردنی ناکامیان ده بیینی وه زعیان
 شیرپوه، دیمه نیان چرژاوو بزرگاه به جوړیک که زمان کو لهو پیئوس کو له
 له دهر پینی نهو دیمه نهو تهعبیریک نیه بتوانی نهو وه صغه بگهینی! جا
 وه کوو یه کیک پرسیار بکا بلی: نه مانه لهم حالو وه زعه دا چیان ناراسته
 ده کریو چ قسبه کیان پی ده گوتری؟؟

﴿قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ﴾ نهو کاته پروهردگار پیان ده فرموی: نهی
 نه زیندوووننهوه حهشرو نهشرو به ههشتو دوزه خو بالادهستی من و تاکو
 تنیاییو بی باکیم حقیقهت نین؟ نهوهی له دنیا دا له سر زمانی
 پیغمبره کانم لهم باره وه پیتان را گه یاندرا راست نهو؟ هیچ شکو
 گومانیکه تیدایه؟ نهو تا چۆنتان پی را گه یاندراوه، ناوا هاتوته دی، کچی
 ټپوه به دروژان خستونهوه! نیتر کافره کان له وه لامی نیم پرسیاره
 ریسواکهره دا ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبَّنَا﴾ ده ټین: بلی: سویند به پروهردگار نه مه
 حقیقهتو چسپاوه هیچ شکو گومانی تیدا نیه، سیره بهم جوړه دان به
 تاوانباری خو یاندا ده ټین سویند له سر کافریو خوا نه ناسی خو یان ده خو نو
 شایه دی له سر کوفرو خرابه کاری خو یان ده دن! نیعتیراف بهوه ده کمن کله
 ده نیادا کافریو نو سر پیچی فرمانی خودایان کردوه!! نیتر پروهردگار
 وه لامیان ده داتهوه برپاری بهزدانی دهره چی، ﴿قَالَ فَلَوْ قُوا الْعَذَابَ بِمَا

كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١﴾ پمروه ردگار ده فمروئى : دهى كه نهوه كردارو ههلوئستان بووى و ناوا بو خوتان ددان به تاوانه كاتناندا بنين، ده سزاي به نيش بچيژن به هوى كوفرو بيدينىو به دروخستنه وهى پيغه مبره كان به هوى نهو ههلوئستهى كه له دونيادا له سهرى بمرده وام بوونو تا مردن له سهرى سوور بوون.

نه مجار پمروه ردگار به شيويه كى گشتى هموالى نهوه راده گهيده نى كه هه كه سيك زيندوو بوونه وهو هه شرو گهيشتن به خودا به درو بزاني خهساره تمهندهو سهره نجامى چاره ره شييهو ده فمروئى: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ﴾ بيگومان خهساره تمهنديوون نهو كافرو خوا نه ناسانهى بروايان به قيامت نه بوو، بروايان به زيندوو بوونه وه نه بوو حيسابو ليكولينه وهى خودا له گهلياندا به درو ده زانيو پتيان وابو شتى و نابو نايه ته دى. هه چى پمروه ردگار له سهر زويانى پيغه مبرانى وادهى دابو نهوان به درو حليبيان ده كردو گالتهيان پى ده هاتو به خهيال پلاويان ده زاني! هوى نهو خهساره تمهندي پميان بروا نه بوونيانه به روژى قيامت، چونكه نينكاري كردنى زيندوو بوونه وهى پاش مردنو بروا نه كردن به هه بوونى حيسابو ليكولينه وهو پاداشو سزا سروشتى مروفايه تى چهاشه ده كاو بيرو هوشى ناده ميزاد ده شيونىو به رهو تاوانو سته مكاري په لكيشى ده كهن، لهم باره وه له نينكاري كردنى روژى قيامت همولو تيگوشانى كافره كان كورت هه لدينى له سهر به ده ستهينانى خوشى به كاتيهه كانى دونياو پيشبركى كردنى نا شريفانه بو داين كردنيان، له خويابى بونو همولدان بو زال بوون به سهر خهلكى ترداو چهوساندنه ويانو مله وري كردن له سهر زوى، ناژه له ناسا ناده ميزاد تيگ بمرده بنو هيج شتيك له شهرو همرا نايانگيرپتموه جگه له بى ده سه لاسى، هيژو توانا حوكم ده كاو بى ده سه لات بهش خوراو دواپراوه!

نه مه راستى به كى حاشا هه لئه گره، نه وه تا: پيشكه وتوو ترين گهلو نهتموهى سهر زهوى له بواري زانستو فلسفه دا نهوانهن كه باله خانهى شارستانيهت به توپو ده بابمو تهياره و باروت تيگ ده روخينن، وشكو تهر بهيه كه وه ده سوتينن، شارو پردو كارگهو پروژهى خزمه تگوزارى ليك

هَلْدَه وَهَشْتِنَز بَمو پمپی دړنده یی و بی ویزدانیموه ولات ویران ده کمن! نمو بی پرواو مله ورو سهریتچی که رانه له سهر هملوئستی ناروای خویان بهر ده وام بوون ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ همتا له ناکاوئکو له پر قیامتیان هاته سهر وروزی دنیا خرابوونیان پی گه یشتو مردن په خدی پی گرتن تو زقالتیک بواری نمدان. پیغه ممبر ﴿فَرَمُويسَتِي﴾ (مَنْ مَاتَ قَامَتْ قِيَامَتُهُ) که سی مرد نموه به نیسبت نموه و قیامت رابوه. جا نمو کاته که روویدرووی سهرنجامی چاره ره شی خویان ده بنموه و تاکامو مه صیری خویانیان بو روون ده بیتنموه هاواریان لی هلده ستی ﴿قَالُوا يَا حَسْرَتُنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا﴾ ده لئین: نهی خفه تبارو خه ساره تمندن خومان لهو سموداو مامه لهی نیمه کردوومانه، چند رنج به خه سارو مایه پوچین شتی کمان نه کردوه پاداشتی تیدابی بومان! هرچی کردوومانه بریتی به له تاوانو باری گوناھی گران کردوون.

جا نموان په لکیش ده کړن بو حیسابو لیکولینموه، هیچ پروایه کیان به خویان نیه، ده زانن که تاوانبارن ﴿وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ﴾ حالو وه زعیان بهو جوړه به که تاوانه کانیان له کول داوه له ژیر باری گوناها نقمیان دی ﴿أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ﴾ ناگاداریو بزانه که نموان کولیکسی خرابیان له کول داوه به دبه ختو چاره ره شن!!

نه مجار پمروهر دگار حقیقمتی دنیا ناشکرا ده کا ده فرموی: ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ﴾ حالی دنیا جگه له گالتو که پ زیاتر هیچی تر نیه، واته: کرده وای ناده میزاد له جیهاندا دوو جوړه: جوړکیان هیچ سوودو قازانجی تیدا نیه نموه ش کرده وای دنیایی روتو: کرده ویه ک که دنیایی بیو بهس، که زوړه ی کرده وای خه لک لهو جوړه به. ﴿وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ بیگومان مالی قیامت باشتین مال له بو خدا پمرستانو نموانه ی ترسی خودایان له دل و دروون دایه، به پیچوانه ی دنیواوه کاری قیامت هه مووی پر بایه خو باشو سوودمندن، گالتو گپی تیدا نیه، کاری خودا پمرستانو راستلان نموانه ی دنیا ناوه دان ده کمنموه به کارو

کرده و ی قیامت، فرموده و ی که هیه نینو عیدولبر له نهو سه عیدی
خودی یه ریوایه تی کردوه، تیرمیش له نهو هوره یه ریوایه تی کردو
به حدیسیکی حه سه نو غریبی داناه: ده لئن: پیغه مبر ﷺ فرموده تی:
(الدُّنْيَا مَلْعُونَةٌ، مَلْعُونٌ مَا فِيهَا، إِلَّا مَا كَانَ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَالْعَالِمِ وَالْمَعْلَمِ
شَرِيكَانِ فِي الْأَجْرِ، وَمَسَائِرِ النَّاسِ هَمَجٌ لَا خَيْرَ فِيهِ)^۳.

له گیرانه و یه کی ترده که تیرمیش له سه هلی کوری سه عده و
ریوایه تی کردوه ده لی: پیغه مبر ﷺ فرمودی: (لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ
عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ، مَا سَقَى مِنْهَا كَافِرًا شَرْبَةَ مَاءٍ)^۴.

نه مجا له کوتایی نایمه که ده فرمودی: ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ نهو راستی به
دو بیات ده کاتمه که ناده میزاده کان زوری کات بیرو هوشیانو کردارو
گوفتاریان و ناراسته ناکمن که له گمل بهر ژه وندی خویان بگونجی! به لکو
زور جار له ریگهی بیر کردنمه و کردارو گوفتاریانه و زیان به خویان
ده گه یمن. نهو هه ده گه یمنی که گوئی نه دان به دنیا و کول پیوه هه نه گرتنی
کاریکی په سه نه ده، چونکه زوری کاری دنیا گالتو گه یه سه نه نجامی
سو و ده خش نیه، خوشی و له زه ته کانی کاتین، کالو شتو مه که کانی بهر
قمرار نین، به پیچه وانه ی کارو باری قیامت مه؛ که سوودی باشیان هیه له
زه ته خوشی بهر ده واهو پایداره، خوه له موگیر کردن به قیامت مه باشه بو
که سیک خو له کوفرو بی دینی و تاوان بیاریزی! که وابی بوچی هوشان
نایمه مه؟ بو تینا گمنو نهو راستییانه ههزم ناکمن؟!.

^۳ دنیا نه فرته لیکراوه، نهوی له دنیا شایه نه فرته لیکراوه، مه گمر شتیک یادی خودای
تیدایی، یان سه ریگیشی بو یادی خودا، ماموستاو خوندکار هاویشن له پاداشدا، نیتر
خه لکانی تر بی سهرو بهرن، هیچ خیرو سودیکیان تیدا نیه.

^۴ واته: نه گمر دنیا لای خودا نهخی باله میشو له یه کی هه بویه قومه ناویکی لی نه ده دا به
کافر.

غەمباری پیغمەمبەر ﷺ بەھۆی روو وەرگیرانی گەلەکەیی و ھۆی

بەدرۆخستەنەوێ پیغمەمبەرانى پێشوو

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ

الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ

فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ

اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَائِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ

فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَن تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ

بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهَدْيِ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

پاش ئەو موناڵەشەر داکۆکی کردو بەرەره کانیەکی گەلەکەکانی
پێشودا ناماژەیی بۆ کرا، ئەمجار دێتە سەر کاریگەریی ئەو سەرپێچیکردنە
کافەرەکان لەسەر دەر وونی پیغمەمبەر ﷺ و دل خۆشی دانەوێ پیغمەمبەر
بەوێ کە ئەو ھەلوێستە کافەرەکان شتیکی تازە بابەت نیو لەو پێشیش
گەلو نەتەو پێشینەکان ھەمان ھەلوێستیان لەگەڵ پیغمەمبەرە کانیاندا بوو،
بۆ ئەوێ پیغمەمبەر ﷺ دلی بەخۆی نەمێنی..

تیرمیژی و حاکم لە ئیمامی عەلییەو رەبایەت دەکەن: دەفەر مویی: ئەبو
جەھل بە پیغمەمبەری گوت: ئێمە خۆ بەدرۆ ناخەینەو، بەلکو پەتیمامە کەت بە
درۆ دەزانین! ئیتر پەرەردگار نایەتی: ﴿فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ
بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾ ی ناردە خواری. سوددی دەلی: ئەخنەسی کورپی
شورە یقو ئەبو جەھلی کورپی ھیشام بەیەک گەیشتن، ئەخنەس بە ئەبو جەھلی
گوت: ئەی ئەبو لھەکم تۆ دەریارەیی موخەمەد جی دەلی و تێم بگەینە،
نایا راست دەکا یان درۆ؟ ئیستا ھەر خۆمانین و کەس گۆیی لی نیە راستم
پێ بیژە! ئەبو جەھل گوتی: وەللاھی دلیابە موخەمەد راست دەکا و ھیچ

کاتی نعو پیاهو دروی نه کردوه، به لام شتیئک هدیة: نعویش نعو هیه: نه گمر
بهره بابی قوصدی نالو تاوگیپانو حیجابو دیوه خانو پیغه مبریه تی بقو خیوان
قورخ بکن نه دی چی بقو بهره بابه کانی تری قوره یش بمینیتوه؟ نیتر نعو
نایته هاته خواری، کمواته: همدوو ریوایتته که کؤکن له سمر نعو که
نایته که دهریاره ی نعو جهل هاتوته خواری!

موقاتیل ده لی: نعو نایته دهریاره ی حاریپی کوری عامیری کوری
نوفلی کوری عیدی مغانی کوری قوصدی کوری کیلاب هاتوته خواری:
که نعو خوانه ناسه به ناشکرا پیغه مبریه به درو خسته وه، به لام که له گمل
خاوو خیزانی خوی دا داده نیش ددیگوت: موحه ممد پیاری درو نیو من
جگه له راستگویی هیچی تری گومان لی ناکم، نیتر پروه ردگار نعو
نایته ی ناره خواری: که دفرموی: ﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لِيَحْزُنَكَ الَّذِي
يَقُولُونَ﴾ نیمه زانیومانو ده زانین که نعو کافرو خوانه ناسانه تو به درو
ده خنده وه پیامه که ت رت ده که نعو، نعتوش بهو هلوئیسته یان دلته نگ
ده بیو غمو پمژاره داتده گری، چونکه تو دلسوژی نهوانیو بهرزه وه ندی
نهوانت مبهسته، به لام نهوان نغامو گیلو تی نه گیشتون، وه کوو له
نایته یی تردا نعو هلوئیستو دلسوژی به پیغه مبریه ﴿دو بیات ده کاتوه وه
دفرموی: ﴿فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسِكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِذَا
الْحَدِيثِ أَسَفًا﴾ الکف/٦. یان دفرموی: ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
حَسْرَاتٍ﴾ فاطر/٨.

سرجاوه ی نعو هلوئیستو به درو خسته وه ی کافره کان بقو شتیکی
ده ست نهغه ستو سهر پیچی کردنی بی بنه ماو بی بناغیه وه به لگیان به
ده ستوه نیه، ﴿فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَ﴾ نهوان له راستی دا تو به درو زن نازان،
نعتو له دیدی نهوانوه راستگوو متمانه پی کراوی له وه پیش درو یان لی
نه بیستووی خیانه تیان لی نه بینوی، همدوو کردارو گوشتاریکت له ناویان دا
نه مانه تو راستی بووه، ﴿وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾ به لکو
نهوانی سته مکارو سمر رهق بهریره کانی حقو راستی ده کهن، نینکاری

نیشانہ کانی نایہ تہ کانی خدا دہ کھنؤ بہ لگہی تاکو تہ نیایی خوداو راستی
پدیا مہ کت رت دہ کھنؤ! لہ بر کورتہ ناموسیو لہ دہ ست نہ دانی
برژوہندیہ تاییہ تیہ تہ سکہ کی خویان پروات پی ناکھنؤ بریبرہ کانی
دہ کن؛ تہ گینا دہ زانن کہ تو پیغہ مبرو راست دہ کی!!

تیبنو تہی حاتم لہ تہو یہ زیدی مدہ نیسہو ریوایتی دہ کا: دہ لی:
پیغہ مبر ﴿تووشی تہو جہل بو، تہوقہی لہ گئل کرد پیانوکت بہ تہو
جہلی گوت: تہو چیہ دہ تیبنم تہوقہ لہ گئل تہو ہتیوہ دہ کی؟﴾

تہو جہل وتی: سویند بہ خوا من دہ زانم کہ تہو پیغہ مبرہ، بہ لام
کہی رہوایہ بؤ تیمہ شوین برہی عبدول معاف بکھوین؟ تہو جار تہو زید
نایمتی ﴿فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾
خویندہوہ.

تہو صالح قمتادہ دہ لین: مانای تہم رستہی ﴿وَلَكِنَّ
الظَّالِمِينَ...﴾ الایہ ﴿بہ لام تہو ستہ مکارانہ دہ زاننؤ ناشکرایہ لایان کہ تو
رہوانہ کراوی خودایو کہچی نینکاری دہ کھنؤ دژی تہو حقو راستیہ
دہ وستن، تووش تہی پیغہ مبر خفت بہو ہلوستہی تہوان مہ خو،
پرؤشی تہوانت تہی، صبرو نارام بدہ بہ دلی خوتو چاو لہ پیغہ مبرہ کانی
پیش خوت بکہ! تہوہ سروشتی تادہ میزادہ لہ سہردہ می کونؤ نویدا ﴿وَلَقَدْ
كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ﴾ دلیا بہ کہ لہ پیش تودا چہند پیغہ مبریک بہ
تاییہ تی تولولعزمہ کان بہ درؤ خراوندہو نازار دراو، ﴿فَصَبِّرُوا عَلَى مَا
كَلَبُوا وَأَوْذُوا﴾ تہوانیش خویان را گرتوہو سوربون لہ سہر ہلوستہی
خویان و کولیان ندہا ﴿حَتَّى آتَاهُمْ نَصْرُنَا﴾ تا خودا یارمہ تی بؤ ناردوونو بہ
مراد گہیشتون وہ کوو دہ فرموی: ﴿وَرُلُّوْا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهُ؟ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ تہلہتہ یارمہ تی خودا
لہ کاتی پیویستدا حازرو نامادہیہ ﴿وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾ تہمہ دابو
نریتی خودایہ بؤ ہلوستہی گہلو نہتہوہ کان برامبر پیغہ مبرہ کانیان،
سوننہتو دابو نریتی خودا گورانی بہ سہردا نایہ، خاوەن پیام دہ بی

نمیزه تو ناخوشی ببینی، تووشی جورها ناره حتی ببی! صبر بگره و کوه
چون پیغمبره نولولعزمه کان صبریان گرت! دنیا به خودا داکوکی له
خاوهن پرواکان دهکا، نه مه برپاری خودایه برپاری خودا پاشگمزبونده
تیدا نیو وادهو بهلینی دینه جو هرگیز گورانیان تیدا ناکری!

ویندی نه نایه ته نایه تیکی تره که ده فرموی: ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ
كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ﴾ فاطر/۴. یان ده فرموی: ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ﴾ الحج/۴۲. نایه ته که دلاندوهیه کی
تره بۆ پیغمبرو شارها کردنیته بۆ دابو نریتیکی همیشیهی نیوان
پیغمبران له گهل گهل کانیا ندا، بۆ نموهی بزانی که نموه کهس نیه که
ناوا به درۆ ده خریتوه! کهوایی نرکی سرشانی پیغمبره که خوراگری
له سر پدیامی خوی کولنده ری بۆ نه نجامدانی نو نرکی پی
سپردراوه! و کوه له نایه تیکی تره ده فرموی: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا
الْعِزِّ مِنَ الرُّسُلِ﴾ الاحقاف/۳۵. یان ده فرموی: ﴿وَاصْبِرْ عَلَى مَا
يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا﴾ المزمل/۱۰.

بیگومان پیغمبر ﷺ بهو پیری نیخلاصو لیبراندوه پیری هی نه
فرماندهی پیره ردگاری کردو له سر گوترا یه لی خوی بمردهوام بوو، همیشه
له تیکوشانو هولدان و بانگوازی کردن دا بوو! ناکامی نه خوراگری
صبرو نارامی بپروبوومی به خشی و بانگوازی نیسلامی سرکهوتنی به
دهست هیناو، نایینی نیسلام گهیشته زوری کونو قوژنی سرزهوی چرای
رووناکی نه نایینه پیروژه له هه مو شوینیکدا درهوشایوهو نالای (لا اله
الا الله محمد رسول الله) له زوری ناوچهکانی دنیا هه لکرا، حیکمتهی نه
دوباره کردنوهو سیاره کردنوهی فرمان به صبر گرتن و بار قولی به
دهرکهوت، که جار دوی جار پیره ردگار فرمانی به پیغمبره
خوشمویستی خوی ده کرد که صبر بگریو چاو له پیغمبرهکانی پیشو
بکا، چونکه چاو لیکردن شوین کهوتنی خوگران نارامی ده دا به دلو دروونو
عزیمهت به هیز ده کاو هومیدی رزگار بوون نریک ده کاتهوهو مژدهی

سدر کھوتن د به خشی، وکو له تایه تیکی تردا ده فرموی: ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ الانشراح/ ۵-۶.

نه مجار پروه دگار جه خشی له سر نهوه کرده وه: که گور انکاری له دابو ندرتی. خودادا نیو فرموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَأِ الْمُرْسَلِينَ﴾ بیگومان نیمه سرگور شته پیغه مبره کانی پیشوومان بو گپراو یتموه، یاسی هدلو یتستی گدلو نه تموه کان بهرام مبر پیغه مبره کانیانو خوگر تنسی پیغه مبره کان له سر تم به درو خستنه وه نازاردانه گیله کانیانو کومه کی خودا بو پیغه مبره کانو زالیوونیان به سر دوژمنه کانیانو به دورو دریژی شی کراو تموه، چون وانیه: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ يَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾ غافر/ ۵۱. یان ده فرموی: ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الروم/ ۴۷.

یارمندی خودا بو بنده کانی مرجی خوی هدیه، که بیرو پروای یتموه به بالا دهستی و تاکو تمنیایی خودا هرکاتی شو مرجه هاته دی، نیتر یارمندی خودا ناماده به، هرکاتی موسولمانان راستگوین له گدل خودادا، خودا یارمندیان بو دنیری ﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ، إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ الحج/ ۴۰. یان ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ محمد/ ۷.

نه مجار پروه دگار یتستی که به تمواوی شوینواری غم و پزاره ی سرپیچیکردنی کافره کان له دلی پیغه مبر دهرهاوی زیاتر دنیای بکا که بهرپر سیار یتی پروا نه کردنی شو کافران له تهستی نمودا نیو پیوست ناکا به تیمان نه هینانی نمودن تم دلگران بیو فرموی: ﴿وَإِنْ كَانَ كُبُرٌ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ﴾ نه گمر رو و هر گپرانی توانت له سر شان قورسو زورت پی ناخوشه که پروات پی ناکمن دلگرانی بهوی که داوی موعجیزه ی جوړاو جورت لی ده کمن په لپت پی ده گرن، جارتک ده لین: ﴿لَنْ تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ مِنْ الْأَرْضِ يَنُوعًا﴾ جارتکی تر ده لین: ده بی به چاری خومان بیبینین فریشته له ناسانموه کتیب بو نیمه پییته خواری هروها شو په لپو

بیانووه‌ی که خودا له سورته‌تی (الاسری) نایه‌تی (۹۰-۹۳) باسی کردوون ...هتد. نهوه ﴿فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌گهر ده‌توانی تونیلایک له زهوی‌دا لی بدهو زهوی کون بکهو پی‌دا بگهری ﴿أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ﴾ یان په‌یژه و قالدرمه هه‌لبه‌سته به‌ره و ناسمان پی‌دا سر بکهو به‌و حهوت ته‌به‌قه‌ی ناسمانو پیان‌دا بگهری ﴿فَأَتَاهُم بَأْيَهُ﴾ موعجیزه‌یه‌ک لهو موعجیزاته‌ی نه‌وان داوای ده‌کهن بۆیان بیئه!! به‌لام تو ته‌نها پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه کراوی بۆ سر ناده‌میزادو راگه‌یاندنت له‌سهره، ناتوانی به‌ بی وستی نیمه هیچ شتی‌ک نه‌نجام بده‌ی، هیچ پیغه‌مبه‌ری‌ک ناتوانی موعجیزه بنوینی، نه‌گهر یارمه‌تی خودای له‌گهل نه‌بی. نه‌تو په‌یامی خوت بگه‌ینه، به‌ دلسوزی نه‌رکی سرشانی خوت نه‌نجام بده، کاریگری په‌یامه‌که‌ت له‌ دلو ده‌روونیان‌دا به‌ ده‌ست خودایه‌و ده‌سه‌لاتی تو‌ی تیدا نیه، ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَىٰ أَهْلِي﴾ نه‌گهر خودا بیویستایه هه‌موومانی ده‌خسته سر ریبازی نیسلام و هیدایه‌تی ده‌دازو نیمانی له‌ دل‌دا دروست ده‌کردنو وه‌کوو فریشته هه‌موویان خودا په‌رست ده‌بوون، یان وای دروست ده‌کردن که ناماده باشی‌ان تیدابی بۆ نه‌وی مل بۆ حق نفوی بکه‌نو به‌ قسه‌ی پیغه‌مبه‌ران بکه‌ن، به‌لام خودای په‌روه‌ردگار ویستو نیراه‌ی وایه: ناده‌میزاد جوداوازی‌ان هه‌بی، ههر که‌سه بۆ خوی به‌ وستی خوی ریبازی حق یا ناحق هه‌لبی‌تری، ههر که‌سه به‌رپرسیاری کرده‌وی خویستی، پاداشو سزا به‌ گو‌یره‌ی کرده‌وه‌کانی وهرده‌گریته‌وه، سروشتی ناده‌میزاد وا دروست کراوه که بیرو باوه‌ری جیاوازی‌ان هه‌بی، وستی خودا وایه. ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا﴾ یونس/۹۹. یان ده‌فرمو‌ی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ...﴾ هود/۱۸۹. نیبنو عه‌بیاس له‌ باره‌ی مانای ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَىٰ أَهْلِي﴾ ده‌فرمو‌ی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ پی‌ی خوش بوو سرجه‌م ناده‌میزاد نیمانی پی‌ی به‌یننو شوینی بکه‌ون! په‌روه‌ردگار پی‌ی راگه‌یاند که ته‌نها نه‌وانه بروات پی‌ی ده‌کهن که له‌ زانستی خودادا به‌ به‌خته‌ور

نوسراون.

جا نهی موحه مده! نهی پیغه مبهری خوشه ویست! که نهی راستیانهت بق
 ده رکه وتو زانیت ویستی خودا ده رباره ی دروست کراوانی خوی چونه و چون
 نیه! زانیت که دابو نهریتی خودا گورپانکاری تیدا نیه، ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنْ
 الْجَاهِلِينَ﴾ تو مه چوره ریزی نهوانده که نازان سوننه تی خودا چونه، مبه
 به یه کیچک لهواندهی که ناگاداری دابو نهریتی خودا نین له بونه وهردا!
 وردبهره وه لهو شتانهی که پیچده وانهی سوننه تی خودانو خوتیان لی بیاریزه،
 چونکه دابو نهریتی خودا له دروست کراوانی خوی دا هیکه متیکی زاتی
 بیچونه و بق خوی ده زانی بچی وا ده کار وای کردوه!

رهت کردنه وهی بانگه وازی پیغه مبه ره لایهن موشریکه کانه وهو

په لپ گرتنیان بق هاتنه خواره وهی نایاتو موعجیزه

﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ

إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ

اللَّهُ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿٣٧﴾

له نایه تی پیشودا پهروه ردگار نهوهی روون کرده وه: که نه گهر خودا
 بیویستایه هه موو ناده میزادی له سر هیدایهت کو ده کردنه وه، هه موو کهس
 موسولمان ده بوون، به لام نهیویستوه که سروشتی ناده میزاد وا دروست
 بکات که هه موویان خودا په رست بن، یا به زوره ملی موسولمانیان بکا،
 به لکو هیکه متو تیراده ی وا داخواز بووه که جوداوازییان هه بی بق
 ناماده باشی بق وهرگرتنی قهرمانو نه هی، هه رکه سه بق خوی سهریه ستو
 نازاد بی بق هه لباردنی ریگای راستو حق، یان چه وتو خراب، هه یه به
 ویستی خوی ریگای هیدایهت ده گرته بهرو هه یه ریگای گومرایی
 هه لده بیژری!

نه مجار لیرو دا نهوه مان بق روون ده کاته وه که گرزه ی یه کهم نهوانن که

گوئی بۆ نامۆژگارییه کانی پیغه مبه‌ر ﷻ ده‌گرنو له نیشانه‌ی به‌لگه‌کانی ورد ده‌بنه‌وه، گرۆهو تاقمی دوهم که تیناگهنو شت نایبستن و ده‌کوو مردوو وانو هیچ شتی‌ک کاریان تی نا‌کاو فەرمووی: ﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ﴾ روو وهرگیرانی نه‌وانت له‌سەر دل گران نه‌بی، پیت ناخۆش نه‌بی که نه‌و کافرانه روو له خۆتو بانگه‌وازییه‌که‌ت وهرده‌گیرن بپوا به تاکتو ته‌نیایی خودا نا‌که‌نو تۆ به پیغه‌مبه‌ر نازانن، چونکه که‌سانتی‌ک گوئیستی بانگه‌وازی تۆ ده‌بن: که که‌لامی خودا بییستن به بیستیکی ژیرانه‌و تی بگهن، گوئیان له حق بی و زینگی هیدایه‌ت بگرن، سروشتیان پاک بی و حه‌ق‌خواز بن، دلو ده‌روونیان پالفته کراو بی غه‌لو غه‌ش بی راستی وهریگرن؛ به‌لام کافرو خوانه‌ناسه‌کان نه‌وانه روو له خۆتو بانگه‌وازییه‌که‌ت وهرده‌گیرن تۆ پیکیشی نه‌ویان لی ده‌که‌ی که پروات پی بکه‌نو موسولمان ببن، نه‌وانه له ریزی مردوو‌اندان، ده‌نگی حق نایستن، له بانگه‌وازی تۆ تیناگهنو له قسه‌ی باشو به‌سوود حالی نابن، چونکه نه‌وان له به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خودا ورد نابنه‌وه، په‌ندو نامۆژگاری له نایه‌ته‌کانی قورتان وهرناگرنو بیریک له خۆیان نا‌که‌نه‌وه! هۆی تیمان نه‌هینان واز نه‌هینانیان له کوفرو بی‌دینی نه‌ویه: که به ریکتو پیکي فکر له قورتان نا‌که‌نه‌وه له نایه‌ته‌کانی ورد نابنه‌وه و ده‌کوو مردوویه‌کی بی گیان و بی هه‌ستو خوست وان، نه‌وانه دلیان مردوو و ده‌کوو مردووی حه‌قیقی وانو به تۆ زیندوو نابنه‌وه وازیان لی بینه ﴿وَالْمُوتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ﴾ مردوو خودا زیندوو‌یان ده‌کاته‌وه ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ يَرْجَعُونَ﴾ نه‌مجار بۆ لای په‌روه‌ردگار ده‌گه‌رینه‌وه، له پاش مردن سه‌ره‌له‌نوێ زیندوو‌یان ده‌کاته‌وه راییچی ده‌شتی مه‌حشریان ده‌کاو دادپه‌روه‌رانه حیسابو لی‌کۆلینه‌ویان له گه‌ل ده‌کاو سزاو تۆله‌یان لی ده‌ستینی، مه‌به‌ست به رسته‌ی ﴿وَالْمُوتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ﴾ نمونه هینانه‌ویه بۆ ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگار و هه‌ر نه‌و ده‌توانی که ناچاریان بکا بۆ تیمان هینان، چونکه هه‌ر نه‌م ده‌توانی له رۆژی قیامه‌تدا مردوو‌ان له گۆر راست بکاته‌وه، نه‌مجار بۆ لای خۆی ده‌یانباته‌وه و کۆیان ده‌کاته‌وه، هه‌ر خودا ده‌توانی دلو ده‌روونیان به بیرویا‌وه‌ر تا‌وه‌دان

بکاتوه، نه تو نهی پیغمبر! ده سلاتی نهوت نیه به تیزی موسولمانیان
بکهی! هیدایت دانی نهوان به دهست خودایه نهک به دهست تویه!!

نه مجار پروهردگار نمونه که له دژایه تی و سهر ره قیو ینکاری نهو
کافرانه روون ده کاتوهو ده فرموی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾
بوچی موعجیزه که لهو موعجیزانه ی تیمه پیشنیارمان کردن بوی
نه هاته دیو هیچ کامی لهو نایه تانه ی بو نه نجام نه دران؟ وه کوو وشتره که ی
صالحو عه صای موساو سفره خوانی نه تهمه ی نیسرائیلو هه لقولانی
سهرچاوه دروست کردنی باغو بیستانی به دارخورماو دار میو دهره دراو،
کهوتنه خواره وه ی پارچه پارچه ی ناسمان بو سهریان، هاتنی کومه لیک
فرشتهو شایه تی دانیان به راستی به تی پیامه که ی پیغمبر، دروست کردنی
خانویه که له زخورف، هاتنه خواره وه ی نامه که له ناسمانوه نه مان به
چاوی خویان بیبین!...هتد.

پروهردگار به برهرچی دانهوه فرموی: ﴿قُلْ إِنْ أَلَّهِ قَادِرٌ عَلَى أَنْ
يُنْزِلَ آيَةً﴾ نهی پیغمبر! بییان بلای: پروهردگار ده توانی هدرکامی لهو
موعجیزانه بنیرتته خوار ی که نهوان پیشنیاریان کرده، به لام خودا وا
ده خوازی که دویان بخاو به دییان نه هیتی، چونکه نه گهر به گویره ی
پیشنیاری نهوان موعجیزه کان بنوینی و نهوجار برپای پی نه کمن دهست له
عاست له ناویان ده باو سزای توندیان ده دا، وه کوو چون له گمل گملو نه تهمه
پیشینه کازدا نهو جوړه هه لو تته ی نواندوه، چمند گملو نه تهمه پیش نهوان
پیشنیاری موعجیزه یان کردوهو په لپیان له پیغمبره که یان گوتوه دواپی
که موعجیزه که هاتوته دیو برپایان پی نه کردوه خودا له ناوی بردوون،
وه کوو له نایه تیکی ترده ده فرموی: ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا
أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ، وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً، فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا
نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا﴾ الاسراء/۵۹. که ده فرموی: ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ﴾ مه بهستی نهویه: خودا ده توانی نهو موعجیزه یی نهوان داوی
ده کمن بیه نیته دی، وه لی حکمه تو دانایی خو ی داخوازی نهویه:

موعجیزه که به دی نه هیئی، به لام زوری دی نهوانه نه فامزو نازانن که نهوان کاتیک له رووی بیانوو و په لپهوه داوای نهو جوړه موعجیزانه بکمن خودا بویان نه نجام نادا، نه گهر زاناو ژیر بوونایه له رووی سوود به خشیو دور له په لپ گرتن داوای نهو جوړه موعجیزانه بیان ده کرد، نهو کاته پهروه ردگار به باشرین شیوه داخوازیه که ی بۆ جی به جی ده کردن، چونکه ناردنه خواره وهی موعجیزه که به هوی په لپ گرتنهوه بنیردری نه گهر یه کسر تیمانی پی نه هیئن ده بیته هوی له ناوچوونیان.

واته: سرباری هه بوونی قورنان که وهک روژی رووناک وایه، نه گهر په لپ بگرنو داوای موعجیزه ی ماددی تر بکمن نه گهر له فهرزیکدا نهو موعجیزانه بیته دی نهو کاته پروایان پی ناکمنو پاشگمز ده بنهوهو تیمانی پی ناهینزو ده لاین: سیهرو جادو بازیسه! وه کوو له شوینکی تر دا قورنان ناماژه به نه مه ده کاو ده فرموی: ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ الانعام/۷. یان ده فرموی: ﴿وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا، وَيَقُولُوا هَذَا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ﴾ القمر/۲.

زانباری خوداو ده سه لاتو توانای نهواوو بی که مو کوورییه، هه موو شتیک له قورنان دا دیاری کراوه

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُومُوا وَبُكِّمُوا فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَاءُ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَاءُ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾

پاش نهوهی پهروه ردگار نهوهی روون کردهوه که ده سه لاتو توانای نهواوی هیه بۆ ناردنه خواره وهی هه موو موعجیزه و نیشانه یهک، نه گهر

بهر ژوه‌ندی ناده‌میزاد له ناردنه خواره‌وه‌ی هر موعجیزه‌یه‌ک‌دابی ده‌ینیرته خوار، نه‌مجار به‌لگه‌وه‌ده‌لیل له‌سهر نه‌وه‌ده‌هینیتسه‌وه‌به‌وه‌که‌هه‌میشه زاتی په‌روه‌دگار چاودیری دروست کراوانی خۆی ده‌کا‌وه‌بهر ژوه‌ندی هه‌موو گیانه‌به‌ریکی له‌به‌رچا‌وه‌گرتوه‌بۆنۆی هه‌موویان دابین ده‌کا! جا که دیارده‌ی ره‌حه‌تو فضلی بگاته هه‌موو گیانه‌به‌ریک، دیاره‌دریغی نا‌کا له ناردنه خواره‌وه‌ی هر موعجیزه‌یه‌ک نه‌گهر بزانی به‌ر ژوه‌ندی ناده‌میزادی تیدایه‌وه‌به‌خته‌وه‌رییان پی ده‌گه‌یه‌نی! دیاره‌زانستو ده‌سه‌لاتو به‌توانایی خودا له‌وپه‌ری ته‌واویی‌دانو هر شتی‌ک پیوستبی بزاندیری له‌قورناندا ناماژه‌ی بۆ کردوه؛ وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ﴾ نیه‌هیچ گیانه‌به‌ریک که به‌سهر زه‌وه‌ی‌دا بروات ﴿وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ﴾ یان بالنده‌یه‌ک که به‌دوو بالی ده‌فری ﴿إِلَّا أَمَّمْ أَمْثَالَكُم﴾ مه‌گهر گروو گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌کن له‌چه‌شنی ئیوه، نه‌وانیش چینو توژیو کۆمه‌ل کۆمه‌لو گروو گروو، وه‌کوو ئیوه‌ی ناده‌میزاد، رزقو رۆژیان ته‌مه‌زو کاتی له‌ناوچونیان، سروشتو ره‌وشتو دابو نه‌ریتیان دیاری کراوه، په‌روه‌دگار به‌ریوه‌یان ده‌با‌وه‌چاودیری کاروباریان ده‌کا‌وه‌بهر ژوه‌ندیان ده‌پاریزی، بۆیه‌ش ته‌نها ناوی بالنده‌وه‌په‌رۆکی سه‌رزه‌وه‌ی هینا، چونکه‌کافره‌کان ته‌نها هر نه‌وانه‌یان به‌چا‌وه‌بینی، نه‌گینا مه‌له‌کو‌تی ناسمانه‌کان گه‌لی شتی‌وا تیدایه‌که‌هر خودا بۆ خۆی عیلمی پی‌یه‌تی‌وه‌که‌سی تر پییان نازانی، زنده‌وه‌ری وایان تیدایه‌که‌هر خودا بۆ خۆی ده‌یزانی‌وه‌که‌سی تر ناگای لییان نیه، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ، وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ﴾ الشوری/۲۹. هه‌لبه‌ته‌قورنان که‌ته‌له‌ۆکی بوونه‌وه‌ره، وه‌کوو ده‌لێن نامه‌ی که‌ونه، کورتیه‌که‌له‌زانستو زانیاری له‌وحه‌لمه‌حفوظ ﴿وَمَا فَرْغْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتی‌ک نیه له‌له‌وحه‌لمه‌حفوظدا^۱ باسمان نه‌کردبی‌وه‌نه‌خشه‌وه‌پلانمان بۆ دیاری نه‌کردبی

^۱ نیمایی رازیو کۆمه‌لێکی تر له‌رافه‌که‌رانی قورنان پییان وایه‌که‌مه‌به‌ست (الکتاب) قورنانه‌چونکه‌لامی عه‌له‌و تعریفی پیوه‌یه‌وه‌نمایش بۆ قورنان ده‌گه‌ریتسه‌وه‌.

(لهو حوله حفظ جيهاتيكى تايبه تيره له جيهانى غهيبى خودا، هر شتيك بووه ده بى تييدا ديارى كراوه، نه ندازه تهمهنو قهبارو چوئيه تى مانموه و گورانين تا روى قيامت لهوى دا دهست نشان كراوه؛ واته: زانستى همموه بوونه وهر لاي خودا چه سپاوه، هيچ شتيكى لى گوم نابى و له يادى ناچى، رزقو روى همموه گيانله بهر يك له و شكاني و دهر او هودا ههموى له لايمن پهره و ردگار وه دابين ده كرى، وه كوو له نايه تيكى تر دا ده فرموى: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا، وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ هود/٦.

له زيانى دونيادا هر پهره و ردگار دروستكرو چاودى و رزقو روى دهرى گيانله بهرانه، خوى به خيوكرو بزو دهرانه ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُخْشَرُونَ﴾ نه مجار ههمويان پاش مردن سمرله نو بى لاي خودا راييچ ده كرينموه و ده برينه گورپه پاني مه حشر بى حيسابو ليكولينموه و هر كه سه به پى كرده وى خوى سزاو پاداشى ده داته وه ته ناهت توله نازه لى بى شاخ له نازه لى شاخدار ده ستيني!! تيمامى نه حمده له نه بو زهر وه - خوى لى رازى بيت - ده گيرپتموه ده فرموى: پيغه مبهر ﴿دو مهرى بينين شهره قوچيان ده كرد، فرموى: (يا ابا ذر هل تدري فيم تنطحان؟ قال: لا قال: ولكن الله يدري و سيقضي بينهما) واته: نهى نه بو زهر! ده زانى له سهر چى نه دو مهره شهره قوچيانه؟ نه بو زهر و تى: نه خير، پيغه مبهر ﴿فرموى: به لام خودا ده زانى له وه بهر لاه داد گايان ده كا.

عبدوللاى كورى تيمام نه حمده له مه سنده دى باوكيموه ربايه تيكى تيمام عوسمان - ره زاي خوى لى بيت - ده گيرپتموه ده فرموى: پيغه مبهر ﴿فرموى: (إن الجماء لَنَقُصَّ مِنَ الْقُرْآنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) روى قيامت توله نازه لى بى شاخ له نازه لى شاخدار ده ستيندى! عه بدورپه زاق له نه بو هوره يره وه له ته فسيري نه نايه ته دا ده گيرپتموه كه فرمويستى: ههمو گيانله بهر يك روى قيامت زيندو ده كرينموه و ده برينه گورپه پاني مه حشر،

ناژلهو بالندهو هه موو گیانله بمریکی تر، پهره ردگار به دادگری خوی
 حیسایان له گهل ده کا، تهنانت تولهی ناژلهی بی شاخ له شاخدار ده سینی،
 نه مجار پییان ده فرموی: بینوه به خول. هر بویه شه کافر ده لی: ﴿يَا
 لَيْتَنِي كُنْتُ ثَرًا﴾ النبا/۴۰. به لام چو نیستی نمو توله ستاندنه چونه
 چنده نمو خودا بو خوی ده زانی و نیمه لی بی ناگاین. ﴿وَالَّذِينَ كَذَبُوا
 بِآيَاتِنَا صُمُّ بَكْمٌ فِي الظَّلَمَاتِ﴾ نمو کافرو خوا نه ناساندی نایسته کانی خودا
 به درو ده خندهو پروا به تا کو تهنایی خودا ناکمن، په یامی پیغه مبر به
 راست نازانن نموانه له نه فامی و تینه گیش تویدا وه کوو کپر وان؛ که هیچ
 ناییسی، بی زمانو لالن بانگوازی حق ناییسن بهو جوړی سوودی لی
 وهریگرن، قسهی حقو راست ناکمن، نموان گوده گودو لوزه لوزیانه له ناو
 تاریکی دا؛ تاریکی هاویه شپهیدا کردنو بپهرستی دابو نمرتی نه فامی و
 نمرانی! دهی که سیک قسهی حق نه بیستی قسهی حق نه کا، گیلو گهوچو
 نه فام بی، شموه زهنگی شیرکو بپهرستی دابو نمرتی نمرانی دایوشی بی
 چون ریگای حق و راستی ده دوزیتوه؟ چون له قوره لیتهی سدرلی شیواوی
 دیته دهر و زرگاری ده بی؟ نموانه وه کوو له نایه تیکی تردا باسیان ده کا
 ده فرموی: ﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا، فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا
 حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ، صُمُّ بَكْمٌ
 عُمِّي فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ البقرة/۱۷-۱۸. نموانه نه فام نمران و بی ناگان له
 تیفرینی نموو بیرلی کردنوهی!! پهره ردگار بو خوی ناره زووی خویتی
 چی بوو چونی بوو ریگای لی گوم ده کاو سدری لی ده شیوینی به دبه ختو
 چاره رهش ده بی ﴿وَمَنْ يَشَأْ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ که سیکیش خودا
 بیهو هیدایه تی بدا ده یخاته سدر ریگای راستو رهوانو به ختوهی ده نیاو
 قیامت ده بی.

ریگا لی هون کردنو شاره زایی کردن به ویستی خودایه، نهمهش به
 گویره زانستی فراوانو بی سهرونی خوی دهریاری دروست کراوانی خوی،
 که سیک که خودا ریگای لی هون ده کا به هوی نموهیه خوی پشت له

بانگه وازی حق هه لده کا؛ له بهر لوت بهرزیو مله پوری سهیری نیشانه کانی هه بونی خودا ناکا. که سیکیش خودا هیدایه تی بدا، شاره زای بکا بو ریگی راست به هوی نه وه ویه به ریکنو پیکی عه قلو هوشی به کار هیناوه، به وردی سهیری به لگهو نیشانه کانی خودای کردوه، چارو گۆچیکهو عه قلو هوشی خوی به باشی به کار هیناوه، زانستانه هه لسه که وتی کردوه کویرانه لاسایی که سانی پیش خوی نه کرد و ته وه، که واته: ناده میزاد به ویستو نیختیاری خوی کاری چاکه، یان خراپه، نه نجام ده داو خوداش ریگی لی ناگری، پمروه دگار زانیاری به هه موو گوفتارو کرداریکی ناده میزاد هیه، به لام به کارو گوفتاره باشه کانی رازی به ویه خراپه کانی نارازی به.

له تهنگانه دا په نا هه ر بو خودا ده بری

قُلْ أَرَأَيْتُمْ كُمْ إِنِ أَتَدْكُمُ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ
السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِلَٰهَ تَدْعُونَ
فِي كُفٍّ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا
وَلَكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا
بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾ فَقَطَّعَ دَابِرُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ ظَلَمُوا وَآلَحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

باش نه وهی پمروه دگار له نایه ته کانی پیشوودا نهو پمپی نه قامی

کافره کانی دهست نیشان کرد، تهو هشی را گه یاند که عیلمو زانیاری زاتی بیچوونی هه موو شتیگ ده گرتسه وه هیچ شتیگ نیه له بو ونه و رد له زانستی پروه ردگار یاخی بی، ته مجار دی راستیه کی تر ده خاته روو تهویش تهوید: تهو خوا نه ناسانه نه گمر به لاو میخنه تیکیان به سدردا هات هانا بو خوا ده به نو ده کهونه پارانه وه لالانه وه له کاتی ترسو ناخوشتی دا باش باش خودا ده ناسن، چونکه تهو کاته ده چنه وه سمر سروشتو فطره تی خو یان که یه کتاب مرستی به، ده فرموی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ﴾ تهی موحه ممد! بهو موشریکو خوانه ناسانه بلای: وهرن پیم بلینو تیم بگه یه نن: نه گمر سزای سهختی خودا هاته سمرتانو به لای سامناکی وه کوو تهو به لایانه تی تووشی گهلو نه ته وه کانی پیش تیوه هات: تووشی تیوه ش بی، نه گمر وه کوو تهوان زهوی ژیرتان روچی، باوو بو رانی غمه بهتان به سدردا بیاری، گیزه لوو کهو وهیشو ممدو زریانو ره شه باو لافاو راتان مالیو تیکتانه وه پیچی، هه وه بروسکه لیتان بدا، نایا تیوه جگه له خودا لهو کاتانه دا هانا بو کی ده یه نن؟ نه گمر قیامت له سمرتان رابیو دیارده و نیشانه ترسناکه کانی به دی بین جگه له خودا، داوا له کی ده کهن رزگارتان بکاو تهو به لایانه تان له سمر لایه ری! نایا پهنا بو بته کانتان ده به نو داوا لهوان ده کهن فریاتان کهون؟ یان داوا له خودا ده کهن؟ ﴿أَغْیُرَ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ کُنْتُمْ صَادِقِینَ﴾ نایا بو رزگار بووتان لهو تهنگو چه له مانه جگه له خودا داوا له کهسی تر ده کهن؟ نه گمر راست ده کهن بته کانتان هاوه لو هاویه شی خودان ده داوا لهوان بکهنو هانا بو تهوان بهرن!! نه خهیر ناشکرایه له کاتی تهنگانه دا هاوار ناکه نه بته کانیان ﴿بَلْ إِبَآءَ تَدْعُونَ﴾ به لکو همر داوا له خودا ده کهنو پهنا بو تهو ده به نو له باره گای تهو ده پارینه وه ﴿فَیُکْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَیْهِ إِنْ شَاءَ﴾ پروه ردگار به گویره حیکمه تو دانایی خوئی، تهو ناخوشتی بهتان له سمر لاده با، لهو تهنگو چه له ممدیه رزگارتان ده کا! ﴿وَتُنْسَوْنَ مَا تُشْرِکُونَ﴾ له کاتی به لاو ناخوشتی دا تهو بتانه تی ده یانکه نه هاویه شی خودا له بیرتان ده چنه وه به خه یالتاندا نایه هاواریان بکهنی! جگه له خودا کهستان به بیردا

نایہ! وہ کوو له نایہتیکی تردا دہ فرموی: ﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَهُهُ﴾ الاسراء/۶۷. یان دہ فرموی: ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلْلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ﴾ لقمان/۳۲.

چونکہ پروہ ردگار له بنہ مادا یہ کتاہ پرستی و داننان بہ ہہ بونی خودای بی ہاوتای ناویتہی سروشتی نادرہ میزاد کردوہ گہر دنکہچی بؤ پروہ ردگارو برپا پی بونی شتیکی سروشتی رہو سہرہ کیہ، خواہ پرستی شتیکی جموہریہ له سروشتی نادرہ میزاددا، بتہ پرستی و لادان له نایینی حق لاسایی کردنہوہی خہ لکانی ترہ، پیدایا بسو لاوہ کیہ له پیکہاتہی نادرہ میزاددا، جا کہ نادرہ میزاد دہ کویتہ تہنگو چہلہ مہوہ ہانا بؤ خودا دہ بدنو لہ بمر نہودا دہ پارینہوہ دہ لالینہوہ! چونکہ ہہستہ سروشتیہ کہ بہ ناگادی، رۆلی خۆی دہ بینئ! وہ کوو دہ فرموی: ﴿فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ الروم/۳۰.

تہ مجار پروہ ردگار بؤ پندو ناموژگاری کردنی نادرہ میزادہ کانی سہرہم سہرگوزشتہو بہ سہرہاتی گہلہ پیشینہکان دہ گیریتہوہ بؤ نہوہی بہ بہندہ کانی بزائینی کہ دابو نہریتی خودا وایہ دہیہوی بہندہ کانی بہ جیددی بیہرستن، ہہ گیز رازی نایی کہ لاساری و کہ مہترخہمی له خودا پرستی دا بکمن!

جا بؤ نہوہی تہسپی سہرکہشی گومراییان بگپرنہوہ، واز له بیدینی بہیننو بگپرنہوہ سہر خودا پرستی و فرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ لہم نایہتہدا پروہ ردگار سویند دہ خوا بؤ پیغہ مبہر کہ چہند پیغہ مبہرکی ناردوہ بؤ سہر گہلہ پیشینہکان، کہ زور له گہلی پیغہ مبہر دلہ فقر بون، زورتر له شیرکو بیدینی و ستمہکاری دا قول بویونہوہ چونکہ گہلی پیغہ مبہر له کاتی تہنگانہو ناخوشی دا تہنہا خودا دہ ناسنو ہاوار دہ کہنہ نہو و پہنای بؤ دہ بدن، بہلام گہلہ پیشینہکان بہ ہیچ شتیکی دلیان نہرم نہبوو ہیچ بہلاو موصیہتیکی نہوانی ہوشیار نہ کردہوہ، نہی

موحه ممه‌د! دل‌نیابه‌و باش بزانه‌که نیمه ناردو و مانه بۆسر گهلونه‌ته‌وه‌کانی پیش تو چهند پیغه‌مبه‌رو فروستاده‌و ره‌وانه‌کراوی خۆمان بۆ‌ته‌وه‌ی گهلو نه‌ته‌وه‌کانیان بترسینن له سزاو عه‌زایی خودا نه‌گهر سهرپیچی بکهن، مژده‌ی به‌هه‌شتو پاداشی باشیان بده‌نی نه‌گهر پابه‌ند بن به‌فرمانی خوداوه! به‌لام ته‌و گهلو نه‌ته‌وانه‌ په‌ندو نامۆژگاری کاری تی‌نه‌کردنو پشتیان هه‌ل‌کردو پیغه‌مبه‌ره‌کانیان به‌درۆخته‌وه‌و یاخی بوونو سهرکیشیان کرد ﴿فَاَخَذْنَاهُمْ بِالْأَسَاءِ وَالْضَّرَآءِ﴾ نیمه‌ش به‌لاو سزای به‌نیشمان بۆناردن، تووشی جۆره‌ها ته‌نگو چه‌له‌مه‌مان کردن، به‌لاو موصبیه‌تی سامناکمان به‌سهردا هینان ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ﴾ به‌لکو ته‌وان ته‌مبئی خواردو ببزو واز له‌سهرکه‌شیو بی‌دینی به‌ینن! چونکه به‌لاو ته‌نگو چه‌له‌مه‌و ناخۆشی دل‌و ده‌رونی ناده‌میزاد مشته‌و مال ده‌کاو خاوتنی ده‌کاته‌وه، واه له‌ ناده‌میزادی لوت به‌رزو له‌خۆپازی ده‌کا که‌چاوێک به‌خۆیدا بگێرته‌وه‌و بیرێک له‌پرا‌بردو داهاتوی خۆی بکاته‌وه، خۆ بخاته‌ په‌نای خوداوه، جا سهریاری ته‌م نامۆژگاریو تا‌قی‌کردنه‌وه‌و مشته‌و مال‌کردنه، زۆریه‌ی زۆری ته‌و خه‌ل‌که‌ عارنانیزو په‌ند وهر‌ناگرن، ته‌م هه‌موو کاره‌ساته‌ جۆراو‌جۆرانه‌ کاریان تی‌ناکهن ﴿فَلَوْلَا اِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنًا تَضَرَّعُوا﴾ ده‌ی بۆچی که‌ به‌لاو کاره‌ساتی دل‌ته‌زینی نیمه‌یان پی‌گه‌یشت نه‌که‌وته‌نه‌ پارانه‌وه‌و لالانه‌وه؟ کاشکی ته‌و ته‌نگو چه‌له‌مانه‌ کاریان تی‌یکردنایمو وه‌هۆش خۆ به‌اتنایه‌وه، به‌لام کوا ته‌وانه‌ نه‌وه‌نده‌ خاوه‌ن هۆشو فامن ته‌مبئی خواردو بین؟ نه‌خیر ته‌نگانه‌و به‌لای سه‌خته‌و سامناک کاری تی‌نه‌کردنو دل‌یان نه‌رم نه‌بوو ﴿وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ﴾ به‌لکو دل‌یان ره‌ق‌تر بوو زیاتر گومرا بوونو سهرکه‌شیان کرد ﴿وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ شه‌یتانیش ریگای گومرا‌بوونی بۆ جوان‌کردنو زیاتر بی‌دینی له‌دل‌دا شیرین‌کردن به‌راستی کاریکی ناشیرینیان کردو ریگایه‌کی سامناکیان گرته‌بهر که‌ سه‌ره‌نجامه‌که‌ی سووتانیانه‌ به‌ناگری دۆزه‌خ! ته‌مجار به‌زدانی مه‌زن نا‌کامی سهرکه‌شییان دیاری ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ کاتی‌ک رووبان وهر‌گێرا له‌و هه‌ره‌شه‌و ترساندنه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌کان

ناراسته‌یان کردن، گویان بۆ موژده پیدانی به‌هشتیان نه‌گرتو لاساریان نواند، ناموژگاری پیغه‌مبیره‌کانیان له‌بیر خۆ برده‌وه، زانرا که‌نه‌وانه به‌هیچ کلۆجیک نیمان ناهینن، نه‌وه‌ی که له عیلمی نیمه‌دا چه‌سپاوه ده‌رحق نه‌وان هاته‌دی ﴿فَتَحْنَاهُمْ عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ نیمه‌یش بۆ زیاتر هه‌ل‌خه‌له‌تان‌دنیاو رو‌چوونیان له گومراییدا ده‌رگای رزقو روژیمان بۆ کردنه‌وه، هه‌رزانی و خێرو خوشی کاتی دونیاییمان به‌سهردا رشتن، له‌ش‌ساغی و نه‌منو تاسایشمان بۆ دابین کردن ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا﴾ نه‌وه‌نده ژیانو گوزه‌رانمان بۆ خوشو تاسان کردن مالو مندالی زۆرمان پی‌دان تا که‌یف خوش بوون پی‌و نه‌وه‌نده‌ی تر خۆیان له‌خۆ گۆراو لوت به‌رزیان نواند ﴿أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً﴾ له‌ناکاویک گرتمانن، به‌سزای به‌نیش له‌بیخمان ده‌رهینانو تاسه‌وارمان برینه‌وه ﴿فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ کاتی که به‌خۆیان زانی که‌تازه ریگای رزگار بوونیان نیو له‌هه‌موو خێرو خوشی به‌ک بی‌یه‌شنو سه‌ره‌نجامی سامناکتو سزای سه‌ختی جه‌هنه‌نهم چاوه‌ریانه!

﴿فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه‌و گه‌لو نه‌مه‌وانه‌ی که سه‌ه‌میان له‌خۆیان کرد به‌وه‌ی که پیغه‌مبیره‌کانیان به‌درۆ خسته‌وه و سوور بوون له‌سهر بته‌په‌رستی و بی‌دینی دواپراو کرانو ریشه‌و ره‌چه‌له‌کیان له‌بیخ ده‌رهینراو له‌ناویرانو که‌سیان لی‌ده‌رنه‌چوو ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سوپاسو ستایش هه‌ر بۆ خودای مه‌زنو په‌روه‌ردگاری بوونه‌وه‌ه، له‌پاساوی نه‌و نیعه‌مه‌ته گه‌ورانه‌ی که‌په‌روه‌رگار به‌سهر پیغه‌مبیره‌کانی و خودا په‌رستاندا رشتی که‌به‌ه‌و‌چۆه‌ه گرو‌ی کوفرو تیل‌هادو بته‌په‌رستی سزادانو تو‌له‌ی سه‌ه‌مکاری لی‌ستاندنو جیهانی لی‌تیاک کردنه‌وه، نه‌مه‌ تا‌ما‌ژه‌یه به‌وه که له‌ناویردنو له‌بیخ ده‌رهینانی سه‌ه‌مکاران نیعه‌متی خودایه‌و به‌لاو مو‌صیبه‌ت په‌ندو ناموژگاریان تیدایه‌و پیوسته‌ سودیان لی‌وه‌ریگیریت: نه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نی که رو‌چوون له‌خوش‌گوزه‌رانی و رابواردنو زۆری مالو مندال جاری و هه‌یه ده‌بنه‌ پشه‌کی بۆ هاتنی سزاو تو‌له‌ی یه‌زدانی، نه‌و خوش‌گوزه‌رانی و مالو مندال زۆری به‌ ده‌بیته

مایه‌ی هه‌ل‌خه‌له‌تاندنو له‌خشته‌بردن (خودا له‌هه‌موو کاریکی نایه‌سه‌ند
بمانباریزئی!)

نایه‌ته‌که نه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نی که یادی خودا له‌کو‌تایی هه‌موو ئیش‌یکدا
پی‌ویسته، نابیی که‌مترخه‌می لی‌یکری! وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تر‌دا ده‌فر‌مووی:
﴿وَاٰخِرُ دَعْوَاهُمْ اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ﴾. نیمامی نه‌حمده‌له
عوقبه‌ی کو‌ری عامیره‌وه له‌پی‌غه‌مبیره‌وه ده‌گیر‌یتیه‌وه که فر‌موویه‌تی:
(هه‌ر‌کاتی‌یک دیت په‌روه‌ر‌گار و‌یرای سه‌ر‌پی‌چی کردنی به‌نده‌و تا‌وان‌کردنی
که‌چی ژبانی به‌خته‌وه‌ری پی ده‌به‌خشی نه‌وه خودا هه‌لی ده‌خه‌له‌تینی‌و له
خلی‌سکی ده‌با، نه‌مجار پی‌غه‌مبیره‌و ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ
فَتَحْنٰ عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَیْءٍ﴾ ی‌خوینده‌وه (طه‌به‌رانی و به‌یه‌قی) یش
فر‌مووده‌یه‌کیان به‌م مانایه‌ ری‌وایه‌ت کرد‌وه. به‌لام ره‌وشتی موس‌ول‌مان
جیا‌وازه له‌ره‌وشتی کافره‌کان، موس‌ول‌مان هه‌ر‌گیز به‌خوش‌گوزه‌رانی له‌خوی
بایی نابیی له‌کاتی به‌لاو موصیبه‌ت‌دا خۆ‌را‌گرو به‌ئارام ده‌بیت. نیمامی
موس‌لیم له‌صوه‌یه‌یه‌وه فر‌مووده‌یه‌ک ری‌وایه‌ت ده‌کا به‌مه‌رفوعی، ده‌لی
پی‌غه‌مبیره‌و فر‌موویه‌تی: (ئیشی موس‌ول‌مان سه‌یره؛ هه‌موو کاریکی خیر‌وی‌تیره،
نه‌مه‌ش به‌س بۆ موس‌ول‌مان وایه‌و بۆ که‌سی تر‌نیه، موس‌ول‌مان نه‌گه‌ر خوشی
پی‌گه‌یی سوپاسی خودا ده‌کا نه‌مه ده‌بیت‌ه‌ خیر‌و بیر‌بۆی، نه‌گه‌ر به‌لاو
موصیبه‌تی توش هات سه‌بر ده‌گری‌و ئارام ده‌بی نه‌مه‌ش ده‌بیت‌ه‌خیر‌و بۆی!

هه نندی له به لگه ی دهسته لاتو توانای پهروه ردگارو تاكو ته نهایی زاتی

پاكي و نهركی پیغه مبه ران

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِّنْ

إِلَهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظَرُ كَيْفَ نَصْرِفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ

﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ

يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ

وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمْ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾

لیره بهولاره ش نایه ته کان په یوه ندیان به نایه ته کانی پیشووه هدی، هر
له تهوهری باسی پیشودا ده سوړپنموه و بؤ چه سپاندنی هه بونی دهسته لاتو
توانای خوداو به لگه هیانه وه به له سر هه بونی خودای تاكو ته نهوا
بی هاوړل، ههروه ها له باسی روونکردنوه ی نهركی پیغه مبهرو لیپرسراوېتی
نهو فروستاده به برامبه ر گه له کهیدا ده خولپنموه، به جوړیکه که سر ده کیشتی
بؤ پوچمل کردنموه ی بیروباوهری هاوړه ش پیدا کردن بؤ خوداو بته پرستی
به هه موو جوړه کانیوه و فدرمووی ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ
وَأَبْصَارَكُمْ﴾ نه ی پیغه مبه ر! بهو هاوړه ش پیدا کمره به دروڅهروه
ناپه سه ندانه بلئ: وهرن پیم بلئین: نهو کاره ی که تیوه ده یکن چیه؟
به راستی جیگای سر سوړمانه، چو ن ناوا له خودا غافل و که مته رڅه من! باشه
پیم بلئین: نه گمر خودا نامیری بیستزو دیتنتان لی وهریگریتموه واتان
لی یکات کمر و کوتر ببن نه هیچ بیستزو نه هیچ بیبن ﴿وَخَتَمَ عَلَى
قُلُوبِكُمْ﴾ دلتن مؤرکاو ده رگای تیگه یشتزو هه ستکردنی دابخات، نه م
نامیرانه نه گمر له کار بکهون، کاروباری ناده میزاد ده شیو و

بهرزه وندی به کانی ده فموتین، زیانی دینی و دنیایی پی ده‌گا! دهی باشه نه‌گمر خودا نه‌م هه‌ستانه له‌کار بخا، نه‌م نامیرانه له‌ ناده‌میزاد بسینیتمه‌وه کی هیه جگه له‌خودا نه‌م نامیرانه‌تان پی بیه‌خشیتمه‌وه؟ دیاره ههر خودا نه‌م نامیرانه‌ی پی به‌خشیونو ههر ته‌ویش نه‌گمر له‌کار که‌وتن وه‌گه‌ریان ده‌خاته‌وه، ساکه‌وابی پتویسته که‌سی تر به‌ شیایو پرستزو به‌ندایه‌تی بوکردن نه‌زاندری، جگه له‌خودا، ههر نه‌م شایانی پرستزو مل بوکه‌ج کردنه، که‌سی تر رایه‌ی ناکه‌وی نه‌م پله‌و پایه‌یه‌ی بلریتی!.

﴿أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌دا! سهر بکه‌ چون نایه‌ته‌کان شی ده‌که‌ینه‌وه و راقمیان ده‌که‌ین، مه‌به‌سته‌کان دووباره و سی باره ده‌که‌ینه‌وه، چمکو شیوه و شیوازی ده‌قه‌کان ده‌گورپینو جورا و جور رایان ده‌نونین، جاری هومید به‌رنامه‌و ده‌می ههر شه‌کردنه، لیره ترغیبو ته‌ماع به‌رنامه، له‌وی ترساندنو ههر شه‌کردنه، هه‌موو به‌لکه‌کان نه‌وه ده‌که‌ینه‌ن جگه له‌ خودای بالا ده‌ستو تاکو ته‌نیاو زانا خودای تر نین، ههرچی جگه له‌و پمروه‌ردگاره به‌پرستی به‌تالو تاوانه‌و له‌ ره‌وپه‌وه‌ی ناده‌میزاد لای داوه‌و خوی چاره ره‌ش کردوه‌و گومراو سهرلیشیواو بووه ﴿ثُمَّ هُمْ يَصْذِفُونَ﴾ پاشان به‌روانه! نه‌وانه چون رووی خویان وهرده‌گپرنو پشت هه‌لده‌کمن؟!.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً﴾ نه‌ی موحه‌مه‌دا! پییان بلئی: وهرن تیم که‌ینه‌نو هه‌والم پی بده‌ن، نه‌گمر له‌ پرکا به‌ بی نه‌وه‌ی تیوه ناگاتان لی بیت عذاب‌ی خودا بیته‌ سمرتازو به‌ خوتان نه‌زانن تا تیکتانه‌وه ده‌پنجی ﴿أَوْ جَهْرَةً﴾ یان پیشه‌کی ناگادار بنو چاوتان له‌ عذابه‌که‌ بی که‌ به‌ره‌ورووی تیوه دی به‌ ناشکرا بیبینن! بیم بلین! تیوه له‌و کاته‌دا چی ده‌که‌نو هه‌ل‌ن‌یستان چی ده‌بی؟ خو نه‌گمر نه‌م عذابه‌ هات ﴿هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ؟﴾ جگه له‌ تاقبو گروی سته‌مکارو کافر که‌سی تری تیدا ناچی و نافه‌وتی، سزاکه ههر نه‌وانه ده‌فه‌وتینی که‌ هاویه‌شیان بو خودا داناوه‌و سوورن له‌سهر کوفر و بی‌دینی خویان، واته: دابو نه‌ریتی خودا وایه له‌و جوره سزایانه‌دا پیغه‌مبه‌رانو شون که‌وتوانیان رزگار ده‌بنو سزاکه نه‌وانه

ده گريتهوه كه ستمكارو سهر ره قو دل ره شن!

نه مجار نمرکي سهرشاني پيغه مبهراڼ ديارى ده کاو ده فهرموئ: ﴿وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾ تيمه كه پيغه مبهراڼ ده نييرينو ناردوومانن بؤ دوو مده به ست ناردووماننو كار ه كهيان له دوو شتي سهره كي دا كورت هه له پيندراوه، موژده بدهن به موسولمانان به به هه شتو خير و خوشي، همروه ها كافرو بيدينه كان له سزاي خدا كه ناگري دوزه خه بترسيئن، نمرکي پيغه مبهراڼ پي راگهيانندو بانگهواز يكر دنه، ﴿فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ﴾ كه سيك به پير بانگهوازي به كه وه بچي و نيمان بيئي و كرداري باشو چاك بكاو شوين ريباري پيغه مبهراڼ بكهوي نه وه ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ ترسي سزاي دوا روژيان له سهر نيه، له سزاي داهاتوي دونيا و قيامت ناترسيئن، دلنيان له ره حمت و به خششي خدا ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ همروه ها په روشي نه وه شيان نيه كه له دونيادا له پاش خويان به جنيان هيشتوه، چونكه خدا له همموو ترسو بيميك ده يانپاريزي و چاو ديريان ده كا. وه كو له شوينيكي تردا ده فهرموئ: ﴿وَلَا يَحْزَنُهُمُ الْفَرَقُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ، هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ الانبياء/١٠٣.

موسولمانان له دونيادا وه كوو موشريكو خوا نه ناسه كان خه و خهفت دايان ناگري و بي نوميده نابن، چونكه خاوهن باوه و صبرو نارام ده گري و هوميدي پاداشي لاي خدای هميهو به هيو ده بي خدا بؤي پر بکاته وه، پهروهر دگار شاره زاي كردوه بؤ نه وه له سهر نيحمت و به خشش سوياس گوزار بي، له کاتي به لاو موصي به تيشدا خوگرو به نارام بي و خوي بداته ده ست خدا، ﴿وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا يَمْسُكُمُ الْعَذَابُ﴾ بما كانوا يفسقون نه وانه ي ناياتي خدا به درو ده زانو پيغه مبهراڼ به درو ده خه نه وه گوي بؤ ناموژگاري به كانيان راناگرو پشتيان لي هه لده كه نو له فهرمانو ريباري خدا دهره چنو تاوان نه نجام ده دن، نه وانه سزاي به تيشيان تووش ده بي، سزاي كوفرو بيدينيه كهيان له دونيادا جوړه ها به لاو موصي به ته، سزاي قيامه تيشيان سهرباري ره قو غه زه بي خدا لييان، ناگري دوزه خه! نهو خير و خوشي بهي كه

له دنیا دا کافرو بیدین هه یانه شتیکی کاتی و پراوه یه، له بهرامبهر خیر و خۆشی قیامه تدا هیچو پوچو کم بایه خه.

سهرچاوهی زانیاری پیغه مبهه نیکو و سروهو نهه کی نهو پیراگه یاندنه، ترسانده

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ

لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ

وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحَرِّرُوا

إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ

مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ

مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَكَذَلِكَ فَتَنَّا

بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ

بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾

نهم نایه تهی دواایش په یوه ندی به نایه تی پيشووه ده هه یو مانای نهو تهواو ده کا، نهه که کانی سهرشانی پیغه مبهه کان سنووردارو ده ست نیشان ده کا، وه زیفی پیغه مبهه کان دیاری ده کا بهوهی که نهوان تنهها موژده دهرو ترسینهه، نهوهی پتویسته نهوان بیکهه گه یاندنی په یامی خودایه به خه لکو بهس!

پهروه دگار لهم نایه تانهی دواپی دا فهه مان به پیغه مبهه خوی ده کات

بەوێی که به خەڵکە که رابگەینێ که تەنها موژدەدەرەو ترسینەرەو بۆ ئەو دوو مەبەستە سەرەکییە رەوانە کراوە، مافی ئەوێ نیه شت بەسەر خودادا فەرز بکا! دەلی فەرمانم پێ کراوە که سێ شت له خۆم دوور بێخەمەو دان به بێ دەسلاتی خۆم لەو بارەویدا بنێمەو خۆیان پێو هەڵنەکیشم، یەکه میان من گەنجیو خەزینەیی خودام لا نیه، دووهم نهیانی نازانم، سێیەم من ئادەمیزادام فریشتە نیم. سوودی ئەم داکۆکی کردنه له خۆی ئەوێه: که پێغەمبەر ﷺ بەندایەتیو ملکهچی خۆی بۆ پەرورەدگار را ده‌گەینێ، به پێچەوانەیی ئەو بیرو باوەرپەری که فەلەو گاوەکان دەربارەیی عیسا هەیانە! هەرەها دەست کورتی خۆی راده‌گەینێ لەویدا که ناتوانی موعجیزەیی داواکراو به‌گوێرەیی وستی ئەوان بخاتە روو، چونکه هێنایی موعجیزە له دەسلاتو توانای خودادایە ئەو هیچ دەستیکی لەویدا نیه! مەبەستی ئەوێه: که بلی: من نه‌خودام نه‌فریشتەم ئادەمیزادیکەو نیگام بۆ دی... پەرورەدگار راستەوخۆو بێ پەروا فەرمانی به پێغەمبەر کردو فەرمووی: ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ﴾ ئەو موحەممەد! بەو موشریکانه بلی: که داوای موعجیزاتی جوړاو جوړت لی ده‌کەنو نازانن پێغەمبەراییەتی چی‌بەو چی نیه، بلی: گەنجینه‌یی خودا له ژێر دەسلاتی مندا نیه، توانای دابەش کردنو تەصەروف تیدا کردنیم نیه، ئەو به دەس خودا خۆیەتی، چۆنی دەبه‌خشیو به‌کێی دەدا پەيوەندی به‌زاتی پێچوونەو هەیه، من هیچم به‌دەست نیه، ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ﴾ هەرەها غەیب زان نیمو دەربارەیی نهیانی هیچ نازانم، ئەو تاییبەته به‌خوداوه‌هیچی لی نازانم، جگە لەوێ که خودا بۆ خۆی بەسەر برێکی دا ناگادارم ده‌کا، وه‌کوو له‌شوێنێکی تردا ده‌فەرمووی: ﴿عَالِمُ الْغَيْبِ، فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ﴾ الجن/٢٦-٢٧. غەیب ئەوێه خەڵک پێی نەزانو هۆکاری زانیانیان دەربارەیی نه‌بی، غەیب دوو جوړه:

- ١- غەیبی حەقیقی: ئەوێه: که زانیانی له‌هەموو کەس نادیار بێ، تەنانەت فریشتەش هیچی لی نازانن، تەنها خودا خۆی دەیزانی!

۲- غه‌ییی نیسبی: نه‌ویه؛ که زانینی له بری تا‌قمو گرووی دروست‌کراوان نادیار بی له بریکیان نا، نه‌وه‌تا هه‌ندی زانیاری نادیار هه‌یه له جیهانی فریشته‌دا زانراو و تاشکرایه، فریشته‌کان پی ده‌زانی به‌لام ئیمه‌ی ئاده‌میزاد پی نازانین.

به‌لام هه‌ندی شتی نادیار هه‌یه بری ئاده‌میزاد هۆکاری زانییان به‌ده‌ست هه‌تاوه بریکیشیان به هۆی نه‌زانینی هۆکاره‌کان نایزان نه‌مه‌ ناچێته چوار چیه‌ی جیهانی غه‌ییی‌یه‌وه، واته: نه‌و زانیاری‌یه غه‌ییی‌یه نه‌یه که خودا تایبه‌تی کردووه به هۆیه‌وه به‌لکو نه‌هینییه که به هۆکار ده‌زانری نه‌و هۆکارانه‌ش سی جورن:

۱- هۆکاری زانست نامیز وه‌کوو به‌لگه‌ی عه‌ق‌لی و زانستی: نه‌وه‌تا زانایانی ماتماتیکیک ناکامی نادیار و ده‌ده‌هه‌ینن که زۆربه‌ی ئاده‌میزادی تر په‌ی پی نابن، نه‌وه‌تا بری زانا به هۆی زانستی تایبه‌تی‌یه‌وه زۆر پیش وه‌خت کاتی گیرانی خۆرو مانگ ده‌ست نیشان ده‌کهن، به چرکه‌و سات پاشو پیش ناکا.

ب- هۆکاری عه‌مه‌لی وه‌کوو بروسکه‌ی نه‌ثیری (ته‌له‌گرافی لاسیلکی) که هه‌والی دووره ولاتانی پی ده‌زاندری.

ج- بره نه‌هینییه‌کی تر هه‌یه، له ریگای هۆکاری نه‌فسی‌یه‌وه ده‌زاندری وه‌کوو زانیاری‌یه‌ک که به هۆی فیراسه‌تو ئیله‌هام قییا‌فه‌وه ده‌زاندری، زۆربه‌ی نه‌م جوړه زانیاری‌یه‌نه هه‌ست کردنی نه‌فسینو جیگای متمانه‌نین، تا روو نه‌ده‌ن بروای ته‌واومان پێیان نابێ.

﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ﴾ هه‌روه‌ها نالێبو لافی نه‌وه‌لی ئاده‌م که فریشته‌م، به‌لکو من یه‌کیکم له ئاده‌میزادو نیگام بو دی له لایه‌ن خوداوه، نه‌من ناتوانم شتیکیک بێنم که ئاده‌میزاد ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ردا نه‌بێ.

به‌گورتی من لافی خودایه‌تی لی ئاده‌م، نه‌هینی نازانم، فریشته‌نیم که وابی داوی شتیکیک لی مه‌کهن که له تواناما نه‌بێ، من به‌نده‌یه‌کم له ئاده‌میزاد وه‌کوو ئیه‌وام له سروشتی ئاده‌می‌دا، به‌نیگا قورئانم بو دی‌ورا‌فه‌و مانایم قیر ده‌کری، له‌مه‌ش‌دا من تاکه کهس نیبو له پیش من زۆر

پیغمبر ره‌وانه کراونو نمرکی سرشانی خویان نه‌نجام داوه، نمرکی پیغمبر کارکردنه به‌گویره‌ی نه‌و نیگاو سروشه‌ی بوی دی‌و و‌کوو ده‌فرموی: ﴿إِنْ أَتَيْعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ﴾ من‌ته‌نها شوین نه‌و نیگایه ده‌که‌وم که بوم دی، چیم پی بگوترئ نه‌و نه‌نجام ده‌ده‌مو به‌موو لی‌ی لا‌ناده‌م! به‌لگه‌ی زور و‌به‌نده‌شم بؤ هی‌ناون له‌سر راستی نه‌وه‌ی که ده‌یلیم، شتی‌ک نالیم که عدقلی تیوه قبولی نه‌کا، یان بوونی مه‌حال بی، بؤچی نینکاری ده‌که‌من؟.

نه‌مجار پمروه‌ردگار سرزده‌نشتیان ده‌کاو نه‌وه‌یان بؤ روون ده‌کاته‌وه که گومراو شاره‌زا چون یه‌ک نی‌نو فرموی: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د! به‌و هاویه‌شپه‌یدا‌کهر به‌دروخ‌مه‌وانه بلئ: نایا چون یه‌کسان نه‌وانه‌ی شوین حقو راستی که‌وتوونو شاره‌زای ریگای حق کراون له‌گه‌ل که‌سانیک‌دا که ریگیان لی‌گوم بووه له‌شه‌قامه‌ری‌ی حق لایان داوه؟! چون کو‌یرو چاو ساغ و‌کوو یه‌کن؟ ﴿أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ﴾ نه‌وه بؤچی بیر ناکه‌نه‌وه؟ بؤچی به‌وردی تی‌بینیه‌وه سه‌یری روداوو شته‌کان ناکه‌ن تا بتوانن جوداوازی بخه‌ن له‌نیوان گومرایی هاویه‌ش په‌یدا کردنو شاره‌زایی کردنی نی‌سلام‌داو له‌قورئانو به‌لگه‌کانی تاکو ته‌نیایی خودا تی‌بگه‌نو شوین ری‌بازی پیغمبر‌ی نی‌سلام بکه‌ونو سرفرازی‌و به‌خته‌وه‌ری همدوو جیهان ده‌سته‌بر بکه‌ن! و‌کوو له‌نایه‌تی‌کی تردا ده‌فرموی: ﴿أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ، إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ الرعد/۱۹.

به‌کورتی نایه‌ته‌کان له‌م ته‌وره‌انه‌دا ده‌خولینه‌وه یه‌که‌م چه‌سپاندنو سه‌لماندنی ده‌سه‌لاتی خودایه به‌شی‌وه‌یه‌کی ره‌هاو (مطلق) به‌جو‌ری‌کی وا که‌س نه‌ه نمونه‌ی نه‌و ده‌سه‌لاتی هدی، که هدی‌وونی نه‌و ده‌سه‌لاته به‌لگه‌یه له‌سر هدی‌وونی خوداو تاکو ته‌نه‌ایی. دووم چه‌سپاندنو سه‌لماندنی قورئانه که مو‌عجیزه‌یه‌کی هه‌میشه‌یی به‌بؤ راستی نی‌سلامو راستی پیغمبر‌یه‌تی حمزه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ که له‌خوداوه نیردراوه، دوویات کردنه‌وه‌ی نه‌وه‌ش

که پیغمبر ﷺ ده سالاتی هینانی موعجزه ی نیه به بی ره زامه ندنی خودا هیچ شتیکی نانا سایی به بی یارمه تی و ره زامه ندی خودا بۆ نایه ته دی. له هه موو کاروبار یکیدا پیوستی به پشتگیری پهروه ردگار هه یه. نه مه یه حقیقه تو راستی پیغمبرایه تی!

نه مجار پهروه ردگار فرمان به پیغمبر ده کا، به شیوه ی هه ره شه یه کی تایبه تی پتی راده گه نه ئی که موسولمانان بترسینن له حیسابو لیکۆلینه وه ی قیامه تو ده فرموی: ﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ نه ی موحه مه ده: به هۆی نیگا و سروشه وه له ریگه ی نایه ته کانی قورئانه وه، نه وانه بترسینه که پروایان به خودا هه یه و ترسی روژی هه شرو لیکۆلینه وه ی نه و روژه یان هه یه، ترسو بی می نه و یان هه یه که به برینه وه بهر قایی خودا و به و تهراز وه ورد خوین و وردینه حیسابو لیکۆلینه وه یان له گه ل بکا، نه وانه بترسینه که بیتان وایه ﴿لَيْسَ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾ جگه له پهروه ردگار که سی ترچا و دیرو سه ره شتیار و یارمه تیده ریان نیه، که س فریایان ناکه و ی و به هانا نایانه وه نایه، بیان ترسینه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ به لکو خویان له سزا و تو له ی نه و روژه پیاریزن؛ کار و کرداری بکه ن که بیته مایه ی رزگاری و سه رفرازیان له روژی قیامه ت دا و پاداشتیان بۆ دوو چهندانه و چهن چهندانه بکاته وه. واته: نه وانه بترسینه که پروایان وایه: رزگار بوونیان و سه رفراز بوونیان له ناگری دۆزه خ به هۆی ئیمان و باوه ری ته و و کردار و گوفتاری باشه وه ده بی، به هۆی پالفته کردنی دلو ده ورونه وه ده سته بهر ده بی، نه ک به هۆی پیاوچاکی که سانی ته ره وه، سه لاه و کرداری باشی باوکتو باپیرو خزم که سوکار نه وان رزگار ناکا، شه فاعه تی شه فاعه تکاران سوود به نه وان ناگه نه ئی، وه کوو بیرو باوه ری موشریکه کان که بی ناگان له وه ی ته وه ری خو شبه ختی له دونیا و قیامه تدا پایه نه ده به ته زکیه ی نه فسو پاک کرده وه ی له هه موو چلکتو پیسی به ک که نه وه ش به هۆی بیرو باوه ری راست و دروست و ره وشتی بهرز و کرداری باش دیته کایه وه، نه ک به شتی تر!

نه مجار پهروه ردگار نه ی له پیغمبر ده کا له وه ی که گوپرایه لی مشه خۆرو کافره کانی قوریه ش بکا، نه وانه ی که له خو شی و نازو نیعمه ته کانی

دونیادا ده تلینهوه، نه هی لئ ده کا که ده رباره ی موسولمانه هه ژاره کان
گوپرایه لئ نهو کافره مشه خۆرانه نه بی و هیجیان به قسه نه کاو ده فهرموئ:
﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ ... الْآيَةَ﴾ ئیبنو هیببانو حاکم له سه عدی کوپری نه بو
وه ققاصه وه ده گپرنه وه که گوئی: دلنیا بن نه م نایه ته ده رباره ی شهش کهس
هاتۆته خواری: منو عه بدوللای کوپری مه سهوودو چوار کهسی تر - کافره کان
به پیغه مبهریان گوت: نه وانه ده ر بکه ئیمه پیمان عه بیه له گهل نه وانا شوین
تۆ بکهوین، نه گهر نه وانا له گهل نه بن ئیمه شوینت ده کهوین، نه م له بهر
راهاویشتنو پیشنیاره کاریگریه کی له دلئ پیغه مبهردا پهیدا کرد: ئیتر
پهروه ردگار نه م نایه ته ی نارد ده خواری و هه لۆیستی نه گۆپری ئیسلامی دوپات
کرده وه، بی باکی پهروه ردگارو بی منه تی له هه موو ناده میزادو بوونه وه
راگه یانده وه فهرمووی: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاقِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾.

نیمای ته حه دو طه به رانی و ئیبنو نه بی حاته م له ئیبنو مه سهووده وه
ده گپرنه وه که ده لئ: کۆمه لئ له کافره مله ویه قوړه بیشیه کان به لای
پیغه مبهردا تیپه رین لهو کاته دا خه بابی کوپری نه ره تو صوه دیبو بیلالو
عه ممار له لای پیغه مبهر بوون، کافره کان وتیان: نه ی موحه مه ده! نایا به
نه وانه دلخۆشی؟ نه مانن خودا له ناو ئیمه دا منه تی خۆی به سهردا رشتوون؟
نه گهر نه وانه ده ریکه ی ئیمه شوینت ده کهوین ئیتر پهروه ردگار نایه ته کانی
﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ ...﴾ تا ده گاته ﴿سَبِيلَ أَجْرَمِينَ﴾ ی نارد ده خواری، ئیبنو
جدریری طه بهری و ئیبنو لندیز له عیگر مه وه ده گپرنه وه که ده لئ: عوتبه ی
کوپری ره بیعه، شه بیه ی کوپری ره بیعه، موطعیمی کوپری عه دی و نه لهاریشی
کوپری نه وفل له پیاوما قولانی به ره بابی عه بدوله نافو گرو ی کوفرو مله ویه،
هاتنه لای نه بو طالیب پتیا ن گوت: نه گهر خوا بکا برازا کهت نه م کۆمه له
کۆیلانه لای خۆی ده ریکاو له خۆی دوریا ن بختا مه و ریزی لای ئیمه زیاد ده کاو
ره نگه ئیمه یش بیریک له وه بکهینه وه که گوپرایه لئ بین، ریخۆشکمر ده بی
بو نه وه ی شوینی بکهوین! نه بو طالیبیش نه م پیشنیاره ی به پیغه مبهر
گوت، عومهری کوپری خه طاب وتی: خۆزگه وامان بکر دایه بزانی ن

هه لوستان چۆن ده بئى، ئىتر پىروهر دگار نايه ته كانى ﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ...﴾ تا ده گاته ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ بى ناردە خوارەو، ئەو موسولمانە هه ژارو کۆيلانهى كه كافرە ملهوپه كان پيشنيارى نهو هيان كردهو ده بىكرين بيلالو عه مەمارى كوپى ياسرو سالم - كه مهولاي نهبو حوذه يقه بوو - صاع كه مهولاي نوسه يد بوو - ئيبنو مه سعودو مىقدادى كوپى عه مرو واقيدى كوپى عه بدوللاى نه لحه نظه لى و نه مانه بوون. جا كه نايه ته كان هاتنه خواره وه نيمامى عومەر هاته لايانو عوزر خواهى بۆ هينانه وه له قسهى خۆى په شيماى ده بىرو نايه تى ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا ... الْآيَةِ﴾ هاته خوارى.

تايبنى نهو ده كرى كه ئەم رپوايه تانه جوداوازيان تيدايه، بىركيان باسى نايه ته نازل بووه كان ده كا تا ده گاته نايه تى (٥٣)، بىركيشيان نايه تى (٥٤-٥٥) يشى خستوونه ته پال، رپوايه تى يد كه م ئيبنو مه سعود له گهل سهرانى قوپه يشدا باسى كردوه، رپوايه ته كۆتاييه كه ئيبنو مه سعود له گهل نهواندها باس ده كا كه پتويسته ده بىكرين، به ههر حال له گهل هه بوونى نهو جوداوازيهى نيوان رپوايه ته كان به لام ههر يه كه يان پشتگيرى نهو هى تريان ده كاو تيكرا راستى رووداوه كهو مونا سه به ته كه روون ده كه نهو!

به لئى پىروهر دگار بئى باكانه رپگاي نهو هى له پيغه مبەر ﴿كَرْتُ﴾ كه قوپه يشيه ملهوپه كان له خۆى نزىك بكاته وه، موسولمانه بئى وه يه كان له خۆى دوور بخاته وه، چونكه تهرازووى خودا تهرازوويه كى تايبه تيه، بهو تهرازووه تايبه تيه شته كان كيشانه ده كا، گوئى به هيزو تواناو ده سه لائى نهو نهو نادا، نهو كئى زياتر خودا پهرست بئى رپزى لاي خودا زۆرترو زياتره، بۆيه له گهل پيشنيارى كافرە كان به پيغه مبەر ﴿كَرْتُ﴾ كه يشتو ختوره يه ك به دلى پيغه مبەر ﴿كَرْتُ﴾ هات. پىروهر دگار نايه تى نازل كردو فەرمووى: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ﴾ نهى پيغه مبەر نهو موسولمانانهى ده ورو بمرت مپه نه بچينه، نه چى بۆ دل رازى كردنى ملهوپه كانى قوپه يشرو به هيوای نهو هى نهوان دوات كه ورو موسولمان بن نهو تاقبو كۆمه له

موسولمانه‌ی که له‌گه‌لّت دان دهریان بکه‌یو له‌خوتیان دوور بخه‌یه‌وه، نه‌که‌ی
 نه‌و موسولمانه هه‌ژارانه‌ی خوداپهرستی ده‌که‌زو به‌یانی و ئیواره به‌ندایه‌تی
 خوتیان بۆ خودا تازه ده‌که‌نمه‌وه پاشگورتیان بخه‌یو دهریان بکه‌ی، نه‌که‌ی نه‌و
 موسولمانانه‌ی هه‌میشه خواپهرستو روو له‌خوان له‌خوتیان بره‌نجینه‌ی.

مه‌به‌ست به‌ وشه‌ی (یدعون)؛ (یصلون) هیه، واته: له‌به‌یانی و ئیواره‌دا
 نوێژ ده‌که‌ن، چونکه له‌سه‌ره‌تای هاتنی ئایینه‌ی ئیسلامدا دووجار نوێژیان
 ده‌کرد؛ نوێژکیان به‌یانی و نه‌وی تریان ئیواره، یان مه‌به‌سته‌که گشتی به‌و
 به‌مانا (یعبدون) هیه، واته: خوداپهرستی به‌ هه‌موو جووره‌کانیه‌وه، نوێژکردن،
 پارانه‌وه، قورئان خوێندن، یادکردنی خودا، کردارو گوشتاری باش.. هتد. نه‌و
 موسولمانه‌ی که له به‌یانی ئیواره‌دا، یان له هه‌موو کاته‌کاندا خوداپهرستی
 ده‌که‌زو هانای بۆ ده‌به‌نو لێی ده‌پارینه‌وه ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ مه‌به‌ستیان به‌و
 خوداپهرستیه‌و پارانه‌وه‌یه پازی کردنی زاتی په‌روه‌ردگاره، ته‌نها به‌ندایه‌تی و
 ملکه‌چی بۆ نه‌و ته‌نجام ده‌ده‌نو طاعه‌ت و پارانه‌وه‌یان بۆ نه‌وه‌و به‌س،
 مه‌به‌ستیان په‌زامه‌ندی خودایه، هه‌موو دوعاو بانگ کردنو داوایه‌کیان
 ئاراسته‌ی زاتی بێچون ده‌که‌ن، چونکه هه‌ر نه‌و زاته شیایو پهرستزو
 به‌ندایه‌تی بۆ کردنو هاوار لێ کردنه!! نمونه‌ی نه‌م ئایه‌ته ئایه‌تیکی تهره که
 ده‌فرموی: ﴿وَاصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ الَّذِینَ یَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِیِّ
 یُرِیدُونَ وَجْهَهُ، وَلَا تَعْدُ عِینُکَ عَنْهُمْ تُرِیدُ زِیْنَةَ الدُّنْیَا، وَلَا
 تَطِيعُ مَنْ أَعْفَلْنَا قُلُوبَهُ عَنْ ذِکْرِنَا وَاتَّبِعْ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ
 قُرْطًا﴾ الکهف/۲۸.

سه‌یره هه‌لوێستی موشریکه مله‌وره‌کانی قوپه‌یش ده‌ق له هه‌لوێستی
 گه‌له مله‌وره‌که‌ی حمزه‌تی نووح ده‌چی که ده‌ره‌به‌گه‌و به‌ناو بیاماقولو
 لوتبه‌ره‌که‌کانی قه‌ومی نووح بێیان گوت: ﴿وَمَا نَرَاکَ اتَّبِعَکَ إِلَّا الَّذِینَ هُمْ
 أَرَادْنَا بِأَدِی الرَّأْیِ﴾ مود/۲۷. حمزه‌تی (نووح) یش بێیانی گوت: ﴿وَمَا
 أَنَا بِطَارِدِ الَّذِینَ آمَنُوا، إِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلَکِنِّي أَرَاکُمْ قَوْمًا
 تَجْهَلُونَ﴾ مود/۱۱۳.

ئەمەش ئەو دەگەیهنێ کە شوێنکەوتوو هاوڵە پێشینەکانی پێغەمبەر ﷺ وەکوو شوێنکەوتوو کانی پێغەمبەراڤی پێش خۆی وان، زۆریەیان چینی هەژارو بێ دەسلالتو بۆرە پیاو بوون، دۆژمنەکانیان دەرەبەگەر پیاو ماقوول و ملهوپو مەشەخۆرو لووتبەرز بوون، بەچاویکی سووک و بێ نرخ سەیری ئەوانەیان دەکرد کە دەست پێشخەر بوون بۆ ئیمان هێنان، هەمیشە گالتەیان پێ دەکردن، خۆیان بە هاوشانی ئەوان نەدەزانی و پێیان وابوو پەوایە بۆیان کە ئیمان نەهێنن، لەم روانگەو کە ئەوانە ی پروایان هێناوە لەو جۆرە کەسانەن کە ناشی ئەمان بچنە ریزیانەو، نەکە هەر ئەوەندە بەلکو پێشنیاری ئەو شیان دەکرد کە پێغەمبەرەکان، ئەو کۆمەڵە هەژارە خاوەن باوەرە لەخۆیان دوور بخەنەو وەکوو چۆن کافرەکانی قورەیش هەمان پێشنیاریان خستە بەردەم پێغەمبەر ﷺ.

ئەمجار پەرورەدگار ئەو پادەگەیهنێ کە خۆی بەرپر سيارە بۆ پاداشت دانەوێ ئەو موسولمانانەو کەسی تر ئەو دەسلالتەیی نییە دەفەرموێ: ﴿وَمَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ پاش ئەوێ خودا بۆخۆی شایەدی بۆ دان کە ئەوان موخلیص و راستان، پەزنامەندی خودایان مەبەستە لە کردارو گفتاریاندا، جا کەوێ کوو دەڵێن: ئاوابن، ئەو ئەو پێغەمبەر! تۆ هەر ئەوەندەت لەسەر کە ظاهیر بین بێو لەم پڕووەو هەلسو کەوتیان لەگەڵدا بکە، خۆ ئەگەر لە حەقیقەت ناوەڕۆکدا وانەبن، بەم جۆرە موخلیص و راستان نەبن ئەو حیسابو لیکۆلینەو و لێرسینەو لەسەر خۆیانەو زیانی بۆ تۆ نییە ﴿وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ هەر وەکوو چۆن تۆش حیسابی خۆت لەسەر خۆتە خۆت لە بیروباوەری خۆت بەرپر سيارە ئەوان لە کاری تۆ بەرپر سيار نین، هەرکەسە بۆ خۆی بەرپر سيارە لە کاری خۆی، وەکوو لە نایەتیکێ تردا دەفەرموێ: ﴿كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينَ﴾ الطور/٢١. یان دەفەرموێ: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ﴾ المدثر/٣٨. یان دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ الأنعام/١٦٤، الاسراء/١٥، فاطر/٩٨، الزمر/٧.

که‌وابی بۆچی ﴿فَتَطْرُدْهُمْ﴾ ده‌ریان ده‌که‌یی له‌خۆتیان دور
 ده‌خه‌یتمه‌وه؟ وامه‌که، نه‌وه ئیشی تۆ نیه، چونکه ده‌کردن سزادانه سزادانی
 دوا‌ی حیسابو دادگایی کردن ده‌بی، حیسابو دادگایی کردن له‌سەر خودایه
 له‌سەر تۆ نیه، تۆ به‌س را‌گه‌یان‌دنت له‌سهره! وه‌کوو له‌شون‌یک‌ی تر‌دا
 ده‌فرموی: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرُ لَسْتَ عَلَيْهِمْ
 بِمُسَيِّرٍ﴾ الفاشیه/٢٢. که‌وابی موسولمانو خاوه‌ن باوه‌ران کۆله‌ی
 پیغه‌مبه‌ران نین، کردارو گو‌فتاره‌ تایی‌نیه‌کانیشیان بۆ خودی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان
 نین، به‌لکو بۆ زاتی په‌روه‌دگاره، جا نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر مافی نه‌وه‌ی نه‌بی خۆ
 به‌سەر خه‌ل‌ک‌دا به‌س‌پینی و مافی حیساب له‌گه‌ل کردنو سزادانی نه‌وانی نه‌بی،
 نه‌وه دیاره خه‌ل‌که‌که‌ش مافی نه‌وه‌یان له‌سەر پیغه‌مبه‌ره‌کانیان نیه، جا نه‌تۆ
 نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! نه‌گه‌ر وێ‌پرای نه‌م روون‌کردنه‌وه‌و زانی‌نی نه‌م راستیانه‌ نه‌و
 موسولمانه‌ هه‌ژارانه‌ ده‌ریکه‌ی له‌خۆتیان دور بخه‌یتمه‌وه ﴿فَتَكُونُ مِنَ
 الظَّالِمِينَ﴾ نه‌وه تۆ به‌و کاره‌ت ده‌چیته‌ ریزی سته‌مکاران، نه‌و زۆرداران‌ه‌ی که
 سته‌میان له‌خۆیان کردوه، به‌دبه‌ختی و چاره‌په‌شی سه‌ره‌نجامیان بۆ خۆیان
 هیناوه!

به‌کورتی نه‌م نایه‌ته‌ پیرۆزه‌ نه‌م راستیانه‌ی لی وهرده‌گیرین:

١- پیغه‌مبه‌ر ﷺ خاوه‌نی که‌نجینه‌ی خودا نیهو ده‌سه‌لاتی گۆرانکاری کردنی
 نیه له‌بوونه‌وه‌ردا!

٢- پیغه‌مبه‌ر ﷺ غه‌یب زان نیه، وه‌کوو باقی ئاده‌میزاده‌کانی تر چ له
 نه‌ینی‌ه‌کان نازانی مه‌گه‌ر خودا بۆ خۆی هه‌ندێ جار له‌بری نه‌ینی تاییه‌تی
 ناگاداری بکا.

٣- پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌په‌گه‌زی فریشته‌ نیه، بۆیه‌ به‌ره‌ کاروباریک هه‌یه له
 جیهانی فریشته‌دا که له‌ئاده‌میزادان نه‌ینی‌ه‌ پیغه‌مبه‌ران ناگیان لێی نیه.
 ٤- پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌گۆره‌ی نیگا و سرووش کار ده‌کا، هه‌چ به‌ریاریک به‌بی
 رینمویی نیگا (وحی) ده‌رناکا.

٥- پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌سه‌لاتی حیساب له‌گه‌ل کردنی موسولمانانی نیه،
 هه‌روه‌کوو چۆن ده‌سه‌لاتی سزاو پاداشتی‌شی نیه!

۶- نمرکی سرشانی پیغہ ممبر ﴿﴾ مژدہ دانہ بہ بہ ہشتو ترساندہ نہ لہ ناگری دوزخ.

۷- پیغہ ممبر ﴿﴾ بہ حوکی نہوی کہ نادرہ میزادہ بہ گویرہی نیجتیہادو لیکو لیندو بہ خہ یالیدا ہات کہ موسولمانہ کویلو ہزارہ کان لہ کوپو کومہلی خوی دور بخاتمہ، بہ ہیوای نہوی سرہک خیلو پیواما قولانی قورہیش موسولمان ببزو بہ شوین نہوانیشدا دہستو پیوہندہ کانیان بیتہ ژیر نالای نیسلامو بہ مہش کومہلی موسولمانان زور دہ بنو چ زیانیکیش بہ ہاوہ لانی ناگا! نیتہ کہ پیغہ ممبر ﴿﴾ خہ یالیکی لہم جویرہی بہ دلدا ہات یہ کسر نایہتی ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ﴾. ہاتہ خوارہوہ پیغہ ممبری لہم بیرو بوجوہ نہ گیرایہوہ..

نہ مہش بہ لگہیہ کی ترہ لہسر نہوہ کہ قورٹان نیردراوی خودایہ لہ لایہن زاتی کردگاری بیباک نہوہ بؤ حہزرتی موحمہد ﴿﴾ نیردراوہ، چونکہ ناگونجیو عہقل پی نادا، کہ بگوتی: پیغہ ممبر ﴿﴾ بؤ خوی نہم خہ یالہی کردو ہر بؤ خوشی نہی لہ خوی کرد. نہ مجارہ پمروہ دگار نہوہ پرون دہ کاتمہ کہ ہلوستو قسو بیرو پای موشریکہ کان دہربارہی موسولمانہ ہزاروہ بی نہوایہ کان تاقیکردنہوہ لہ بؤتہ دانی خودایہی بہ بؤ کافرہ ملہورہ کانز دہ فرموی: ﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ﴾ ناواو ہر بہو جویرہ بری نادرہ میزادمان کردوہ بہ تاقیکوہوہی نیمتیحان بؤ بریکی تریان، واتہ: نیمہ بہ گویرہی دابو نہرتی خومان کہ لہ سروشتی نادرہ میزاددا دامن ناوہ، ہندیکیان دہ کین بہ ہوکارو بؤتہی تاقیکردنہوہ بؤ نہوی حقیقتو جدوہری بریکی تریان دہر بکوی! وہ کوو چون زہر نگہر نالتونو زیو دہ خاتہ بؤتہوہ لہ ناو ناگردا جوشی دہدا تا حقیقتو جدوہرہ کہیان دہریکوی! بؤ نہوی لہ سمرہ نجامداو بہ شیوہی پرسیاریکی ٹینکار نامیز پروو بکمنہ یہ کترو لہبر خویانہوہ بلین: نایا نہ مانہن خودا لہ ناو نیمہدا ہلہبزاردوونو نیعمہتی نایینی پی بہ خشیوون؟ وہ کوو دہ فرموی: ﴿لَقُولُوا﴾ بؤ نہوی لہ سمرہ نجامو تاکامدا کافرہ ملہورہ موشریکہ کان بلین: ﴿هَؤُلَاءِ مِنَ اللَّهِ

عَلَيْهِمْ مِنْ يَنِينًا؟ ﴿۵۴﴾ نایا نهم ههژارو لاکه و تەو کۆیلەو بۆره پیاوانەن که خودا لەناو نێمەدا نێعمەتی نێسلامی پێ بەخشییوو؟ چۆن نەوانە شایانی نەو ریزەن که خودا لێی ناو؟!

بە کورتی: کافره کان دەیانگوت: نەو و نا بێ و وانیه، نەگەر نەمە نێعمەت و بەخشیشی خودایی بێ نەو نێمە لەبێشتترین و شیاوترین، چونکه نێمە خودا مالو سامانو ریزو دەسلاتی داوینی!! نەگەر نەم نایینه خێرو بیری تێدا بوايه دەدرا به نێمە نەک بەو ههژارو کۆیلانە.

و ههکو له شوێنێکی تردا دەفرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ﴾ الاحقاف/۱۱.

نێتر خودای مەزن نەو بیرو بۆچوونەییانی رەت کردەوه که لەرووی لووتبەرز و خۆبەزانیەوه سەری هەڵداوه و فرموی: ﴿الَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ؟﴾ واتە: نایا پەروردارگار نازانی کێ سوپاس گوزارەو شیاوی نەو یه که نێعمەتی نێمانی پێ ببەخشوێ، بەلێ خودا له ههموو کەس باشتر دەزانی کێ شیاوی نەو نێعمەتەیهو توفیقی دەدا بۆ نێمان هێنانو موسولمانیەتی، ههروه ها زاناو ناگادارهو دهزانی کێ سووره له سهر کوفرو بیدینی، ریسوای دهکاو توفیقو سهرکهوتنی لێ دهگرێتەوه..

بۆی دیاردەو رهحهتهتی خودا

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۵۵﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ وَلِتَسْتَبِينَ

سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ﴿۵۵﴾

باش نەو ی پەروردارگار نەه ی له پێغه مبههه کرد که موسولمانه ههژارو کۆیله کان لهخۆی دورو بهختهوه، نەو ی لێ یاساغ کرد که به هومبیدی

موسولمان بوونی گهوره گهوره کانی قوپه یش موسولمانه هه ژاره کان له کۆرو
کۆمه لی خۆی دوور بختهوه، نه مجار فرمانی پێ کرد که پێز له هه موو
موسولمانان بگرێو سه لایان لی بکاو که هاتنه لای ته حیه ی سه لآو و
په حمدتی خودایان پێ بگه یه نی!

عی کریمه ده لی: نهم نایه ته ی دوایی ده رباره ی نه وانه هاتۆته خوارێ که
له لایه ن موشریکه کان پێشنیاری نه وه کرابوو که پیغه مبهر ﷺ دووریان
بخته وه، جا له وه دوا هه مرکه پیغه مبهر ﷺ چاوی پێ ده که وتن ده ست
پیشخه مر ده کردو سه لآوی لی ده کردنو ده یفرموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي
أَمْرِي مَنْ أَمَرَنِي أَنْ أَبْدَأَهُمُ بِالسَّلَامِ).

ماهانی هه نه فی ده لی: کۆمه لیک خه لک هاتنه خزمه ت پیغه مبهر ﷺ
وتیان: نیمه تاوانیکی گه وه مان نه نجام داوه، وایزانم وه لامی نه دانه وه،
به هیه چ جوړیک له م باره وه قسه ی له گه ل نه کردن، جا که پۆشتن نهم نایه ته
هاته خوارێ که ده فرموو: ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا﴾ واته:
نه گه ر گه لو هۆزیک موسولمان هاتنه لات، پروای ته وایان به قورئانو به
نیشانه کانی خودایه تی نیمه هه بوو، به کردارو گوftar دانیان به و راستیه دا
ده نا، هاتنه لات پرسیاریان ده کرد له تاوانیکه که نه نجامیان داوه و
هۆکاریکی به هیز پالی پتوه ناوون بو نه و تاوانه، پرسیار ده که ن ناخۆ تۆبه و
په شیمان بوونه وه یان هه یه یا نا؟ نه وه ناو می دیان مه که ﴿فَقُلْ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ﴾ پێیان بلێ: سه لامو نه مانو دنیایه یان له سه ره دوا تۆبه کردنو
په شیمان بوونه وه تان لیخۆش بوونی خواتان بو هه یه، نه مجار هۆکاری نهم
لیخۆش بوونو دنیایه ی کردنه ی دیاری کردو فرموو: ﴿كُتِبَ رَبِّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ
الرَّحْمَةُ﴾ پێیان را بگه یه نه که خوا ی تپوه له پرووی فه ضلو چاکو نیحسانه وه
په حمدتو به زه یی به خه لکی له سه ر زاتی پاکی بالاده ستی خۆی پتویست
کردوه!

پێگومان له دابین کردنی نه سبابی ژیان به هه موو جوړه کانیه وه، له
فیر کردنی هه موو زانسته که سه بی به کانه، که بو ئاده میزادی په خساندوونو

بؤی دابین کردوون، به لگهی ناشکرا همن له سهر بهر فراوانی و زوری په حمدتو بهزهیی خودا بؤ بهنده کانی و به خپوکردنیاں له ژبانی جهستهیی و گیانی دا!!

نه مجار بنه ماو یاسایه کی تایینی ده باره ی په حمدتو بهزهیی خوی بؤ موسولمانان دیاری ده کاو ده فمرموی: ﴿أَنَّهُ مِّنْ عَمَلٍ مِّنْكُمْ سُوءٌ بِجَهَالَةٍ﴾ برپاری خودا وایه: هر که سیکن له ټپوه کرده ویه کی زیان نامیزی نه نجام دا، شتیکی کرد که سهره نجامی زیان به خش بوو، نه زانی پالی پټوه نابوو بؤ کردنی نهو تاوانه، رق هه لسانو تو ورهیی پیی کردبوو، یان هه وه سو تاره زووی له پاده به در تینی بؤ هینابوو، وای لی هاتبوو هه تکی ناموس بکاو سنووری تایین بهزهینی ﴿ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأُصْلِحَ﴾ پاشان که ههستی به خوی کرد تاوانی نه نجام داوه په شیمان بووه ووه تویه ی کردو کردارو گوفتاری خوی راستال کردنو پاشماوه ی نهو تاوانه ی له دلی خوی ده رهاویشتهو، دلو دهروونی خوی مشتهو مال کردو، له چلکی تاوان پاکو خاوندی کرده وه، وای لی کرد بشی له خودا نریک بییته وه، سیما موسولمانو په فتار چاکو گوفتار باشو دل پر له نیمان بوو، نهوکاته هه لوستی خودا بهرام بهری هه لوستیکی میهره بانانه ده بی، ﴿فَإِنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ په روه ردگار لیخو شبوو به بهزهیی به، بهم دوو صیفه ته که لیخو شبوونی بهر فراوانو په حمو بهزهیی بی نه ندازه به، مامه له ی له گدل ده کا، لهو تاوانانه ی خوش ده بی که تویه ی راستو دروستی لی کردوون، به په حمدتو بهزهیی خوی دایده پو شوی چاکه ی له گدل ده کا. وه کوو له نایه تیکی تردا ده فمرموی: ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ، ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ﴾ النساء/۱۷.

مهرجه ده بی تاوانبار زوو تویه له تاوانه که ی بکاو دریژه به تاوانو سهر پیچی نه دا، چونکه که تاوان له سهری بهر ده وام بووی دریژه ی پی درا، دلو دهروون په ش ده کاو بهزه حمدت دواپی جلهوی نهفسو شهیتان ده گپ درېته وه، تاوان لپی ده بیته خوو شتی سروشتی، بهر هه لستکاری شتی سروشتیش کاریکی نهسته مهو زه حمدت نه نجام ده دری!!

پوخته ی مهرجه کانی تویه ی راسته قینه چوار شتن:

۱- په شیمان بوونه وه ی بنه رته ی حقیقی له گوناوه.

- ۲- برپاردانو سووریوون له‌سەر نه‌گه‌پانه‌وه بۆ ئەو گونا‌هه له دا‌هاتو‌ودا.
- ۳- گه‌پانه‌وه‌ی ئەو شتانه‌ی که به سته‌مکاری له خه‌لکی زه‌وت کردوه، یان گه‌ردن نازادیان لی به‌ده‌سه‌ت بێنێ. واته: ده‌بێ مافی ناده‌میزادان بگه‌په‌توه بۆیان.

۴- به‌شوین تۆبه‌کردنه‌که‌دا کردارو گو‌فتاری باش بکا.

ئه‌م‌جار په‌روه‌ردگار ئەوه راده‌گه‌یه‌نێ که حه‌قانی‌قی بۆ موسو‌لمانان شی کردۆته‌وه، بۆ ئەوه‌ی له‌په‌یازی تاوان‌باران دوور بکه‌ونه‌وه و ده‌فه‌رموێ:

﴿وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ﴾ ناوا هه‌ر به‌و جو‌ره شی کردنه‌وه و پوون‌کردنه‌وانه ئه‌نجامان دا بۆ به‌لگه هه‌ینانه‌وه له‌سەر تاک‌و ته‌نیا‌یی په‌روه‌ردگارو راستی په‌غه‌مبه‌رایه‌تی و قه‌زاو قه‌ده‌رو پۆژی دوا‌یو زیندوو بوونه‌وه؛ نایه‌ته‌کانی قورئان درێژه پێ ده‌ده‌ی‌نو و پوون‌یان ده‌که‌ینه‌وه و حه‌قیقه‌تی شه‌ریعه‌تو یاسا روون ده‌که‌ینه‌وه، هه‌موو حه‌قو راستیه‌ک ده‌چه‌سپه‌نین که گرۆی به‌تا‌ل‌خواز بێیان ناخۆشه، بۆ ئەوه‌ی په‌نانه‌ی په‌یازی تاوان‌باران بکه‌ینه‌و بۆ موسو‌لمانانی پوون بکه‌ینه‌وه، جا که په‌یازو نیشانه‌ی تاوان‌بارانمان ده‌ست‌نیشان کرد، ئەو کاته هه‌ر شتی‌ک له‌و جو‌رانه نه‌بوو، ئەوه په‌یازی موسو‌لمانانه، ئەمه له‌و جو‌ره په‌نانه‌یه: که به‌ دژی خۆی ده‌ناسرێ و هه‌کوو له‌ عه‌ره‌یه‌دا ده‌لێن: (والأشياء تعرف بأضدادها).

به‌په‌نه‌وه‌ی کێشه‌ی نیوان په‌غه‌مبه‌رو مو‌ش‌ریکه‌کان

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَ كُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ ۚ مَا عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

له نایهتی پیشوودا پهروهردگار شهوی راگه یاند که رېبازه کان پروون ده کاتهوه، پیناسه ی رېبازی تاوانباران ده کا، حقیقه تی شته کان بۆ مردوومان ده ست نیشان ده کا، بۆ شهوی رېبازی تاوانباران ده ریکه وئو بزاندی نه مجار لهم نایه تی دویدا نه هی له پیغه مېهر ﷺ ده کا که پمیره وی رېبازی تاوانباران بکاو ده فرموی: ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبَدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه ی پیغه مېهر! بهو موشریکه خوا نه ناسانه بلئ: من نه هیم لی کراره هیره شم لی کراره شهو خودا درۆزنانه ی که ئیوه له جیاتی خودا ده یانپرستن بیانپرستم؛ لیم یاساغو قه ده غمیه که هانا بیده بهر شهو بتو صه نه مانه ی ئیوه هاواریان ده که نه یو هیوای هینانی خیرو بهر پرچدان شهوی شهریان لی ده که ن! یتیم گوتراوه: که جگه له خودای مهزن بتو صه نه ی بهنده و فرشته نه پرستم هاواریان نه که میو لییان نه پارمیه وه، بیگومان هه موو تهوانه پاشگوئ ده خه مو یتیم پیروژ نیو به خودایان نازانم له مه شدا پشت به به لگی عه قلی و به لگی حیسی و هه ستیاره کانو نایه ته کانی قورنان به ستوه، که هه موویان داکۆکی له وه ده که نو شه وه ده چه سپینن که نابئ جگه له خودا که سی تر به خودا بزاین، جگه له خودا که سی تر نه پرستین: ﴿قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ﴾ نه ی موحه ممه د! یتیان بلئ: من شوین هه واو تاره زوی ئیوه ناکه م رېبازی تاره زو بازی ئیوه ناگرمه بهر به بی به لگه شوین هه چ که سی ناکه م، نه گهر شوین هه واو هه وه سی ئیوه بکه م ﴿قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا﴾ شهو کاته من سهر لی شیواو گومرام ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾ من له گرو ی حه قخوازو هه قه پرستو شاره زا به نایینی راست نیم، هه چ به شیکم له هه قو راستو شاره زا به نایین نیه.

نمه نامازه به به وهی که کافره کان هه چ هیدایه یتکیان نیه، بیگومان به ندایه تی کردن بۆ غهیری خودای مهزن گومراییو سهر لی تیکچوونه، تاده میزادی ژیرو هوشمند قیزی لی ده کاته وه لیسی دووره پمیریز ده وه سته، خودا پرستو به ندایه تی کردن بۆ زاتی کردگار نیشانه ی هوشمندی ژیرییه، به لگه بوپهان ده یسه لمینئ، بیرو مه نطیقی صه حیح په سندی ده کا..

نه مجار په‌روه‌ردگار فرمان به پیغه‌مبهر ده‌کا: که به کافره‌کان بلئی: من له خوداوه شاره‌زایی کراوم، نهو ری‌بازه‌ی من شوینی که‌وتووم ری‌بازی حقو خواپه‌سهنده ﴿قُلْ إِنِّي عَلَىٰ يَمِينَةٍ مِّن رَّبِّي﴾ نه‌ی پیغه‌مبهر! به‌و کافرو موشریکانه بلئی: من که بیرو باوه‌رم پیچه‌وانه‌ی تیوه‌یمو به پیچه‌وانه‌ی تیوه ده‌جولیموه، من له خوداوه شاره‌زایی کراوم بۆ ری‌بازی راست، به‌نیگاو سروش بۆم ده‌ستنیشان کراوه، به عقلو هوش پهم پی بردوه، به‌لگمو ده‌للی عه‌قلی، نیشانمو به‌لگمی هه‌ست نامیز ویرای قورئان که پره له به‌لگمی زۆرو هه‌مه‌ جوړی عه‌قلیو که‌ونی -ته‌نانه‌ت پیغه‌مبهریش وه‌کوو خه‌لکی تر ناتوانی وینه‌ی به‌ینی- نه‌و قورئانه‌ی که به‌به‌لگمو به‌ینه‌ی چه‌سپاو پشتگیری لی ده‌کرئو له هه‌موو بواریکی پیوست بۆ دینو دنیا دراوه؛ که‌چی له‌باتی نه‌وه‌ی بیکه‌نه به‌رنامه‌ی ژیا‌نی خۆتانو په‌په‌روی فرمانو نه‌هییه‌کانی بکمن ﴿وَكَذَّبْتُمْ بِهِ﴾ تیوه نه‌و قورئانه‌ی که به‌لگمی به‌هیزی منمو له خوداوه بۆم هاتوه، به درۆی ده‌خه‌نوه، جاریک یه‌ژن سی‌حرو جادوبازی‌یه، ده‌می‌ک ده‌لین: سر‌گوزه‌شته‌ی پیشینانه، هاو‌ه‌ش بۆ خودا داده‌نیزو یه‌کتاب‌هرستی ناکمن، سهرباری نه‌وه‌ش ته‌ماعی نه‌وم لی ده‌کمن که من له‌گمل نه‌و هه‌موو به‌لگمو راستیانه‌ی که هه‌من شوین تیوه‌ی گومراو سهر لی شتواو بکوم، که هیچ به‌لگمو ده‌لیلتان به‌ده‌ستوه نیه، جگه له لاسایی کردنه‌وه‌ی بابوو بایرانتان، لاسایی کردنه‌وه‌ش به به‌لگمه‌ حلیب نیه، به‌لکوو رازی بوونه به نه‌زانیو نه‌قامی بابوو بایران!!

کافره‌کان سهرباری نه‌وه‌ی که نیمانیان به پیغه‌مبهر نه‌هینا گالته‌شیان پی‌کردو دلیان نازار ده‌دا، جوړه‌ها له‌مپه‌رو شووره‌یان دروست ده‌کردن له‌بهرده‌م بلاو بوونه‌وه‌ی نی‌سلام، ته‌حه‌ددا‌ی پیغه‌مبهریشیان ده‌کردو ده‌یانگوت: ده نه‌گهر راست ده‌که‌ی نیمان نه‌هینانی تیمه ده‌بیته هۆی هاتنی عه‌زاب، گه‌له پیشینه‌کانیش که نیمانیان نه‌هیناوه، خودا به عه‌زاب له‌ناوی بردوون؟! ده‌ی وا تیمه نیمانت پی‌ناهنین با عه‌زابه‌که بی، نیت‌ر په‌روه‌ردگار فرمان به پیغه‌مبهر ده‌کا که پیدان بلئی: ﴿مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ﴾ نه‌و سزایه‌ی که په‌له‌م لی ده‌کمن بۆتان بی، به‌ده‌ست من نیه، هینانی له

ده سلاتی مندا نیه ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ برپاری نهوه به ده ست پروه ردگار،
 نه گمر بیهوی زوو نهو عه زابه تان بو ده نیریو به قوتارتان نادا؛ نه گمریش بیهوی
 سزا که دوا ده خا بو ماو هیه کی تر له بهر حکمه تو نه پینه ک که خوی
 ده یزانیو، من ناگام لپی نیه، چونکه پروه دگار هیچ کاریکی بی حکمه
 نیهو کاری بی جی ناکا وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ
 عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾ هه موو شتی که له لای نهو به نه ندازو دیار یکه راه!!

﴿يُحِقُّ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ﴾ پروه دگار چیرۆکنو سرگوزه شته ی
 حقو راست بو پیغه مبه ره که ی ده گپرتنه وه، هه موو واده و به لیزو هه ره شه ی
 راستو به جیه، زاتی پاکی نهو چاکترین دادره به یه پری ریکو پیکو
 داد پروه ریه وه دادگایی نیوان بهنده کانی ده کا، حوکمی ره وایه، هه رکاتی
 ویستی چونی بوئ تاوا ویستی خوی دینیتنه دیو کهس نیه بیتنه له مبه ره!!

وه کوو گوتمان: پیغه مبه ره ﴿كَلِمَةً نَّهْتُهُمْ﴾ گه لو نه ته وه که ی خوی به وه ده ترساند که
 نه گمر نیمان نه هینن، له سر شیرک به ره وهام بن، خودا عه زایان به سر دا
 ده بارینن، به سزای کوشنده له ناویان ده با، گه له کهشی پیکیشی نهو هیان لی
 ده کرد که به زوویی عه زایان بو بی وه کوو له شویتیکی تر دا له سر زوایی
 نهوان؛ قورئان ده فرموی: ﴿اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ
 فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ أُنْتِ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ الانفال/۳۲.
 پروه دگار رینموویی پیغه مبه ره که ی ده کاو ده فرموی: ﴿قُلْ لَوْ أَنِّي
 مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ نه ی پیغه مبه ره! پیمان بلی:
 نه گمر من ده سلاتی هینانی نهو عه زابه م هه وایه له میژیوو بوم ده هینانو
 تو له م لی ده ستاندزو کیشه ی نیوانی خو مو نیوم ده بریه وه کوتاییم پی
 ده هیناو لهو کیشه یه رزگارم ده بوو، به لام نهوه ده سلاتی منی تیدا نیهو لهو
 باره وه هیچم به ده ست نیه، برپاری نهوه لای خودایه، ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ﴾
 خودا بو خوی له هه موو کهس زانتره به سته مکارانو ده زانی کی سر ره قو
 سته مکارو مله و ره، ده زانی کی به ته وای گو مپا بووه تازه هیوای نهو ی لی
 نا کرئ بگه پرتنه بو نیمانو موسولمان بی، جا که نهو کاره به ده ست من

نه بی به دست خودا بی، هله به ته خودا بۆ خۆی ده زانی و ده توانی چۆن
سزایان ده داو به چ شیوه یه ک تۆ له ی نهم ملهور پیه یان لی ده سینتی، دیاره
هیشتا کاتی نه هاتوه، همر کاتی وهختی هات نیت به چرکه قوتاریان ناداو
به بست به سهریانده ناچی، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَلِكُلِّ
أُمَّةٍ أَجَلٌ، فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا
يَسْتَقْدِمُونَ﴾ الاعراف/۳۴.

کاتی سزادانی سته مکارانو چۆنیه تی نهم سزادانه همر خوا ده زانی و همر
به دهستی نهویشه، دوا ی ده خا بۆ کاتی خۆی به گویره ی وستی خوشی
نه ندازه ی دیاری ده کا، نه مانه و کاره کانی تریشی هه موویان به گویره
حیکمه تو دانایی خۆی نه نجامیان ده دا، نه وه ی که دوا خستنی به مرژه وهندی
تیدا بی دوا ی ده خا، نه و کاره ی په له کردنی به مرژه وهندی تیدا بی په له ی لی
ده کا. لیره دا پر سیاریک سهره لده دا نهویش نه وه یه ده گوتری: به چ شیوه یه ک
ده تواندری دژایه تی مانای نایه تی: ﴿قُلْ لَوْ أَن مَّا عِنْدِي مَّا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ
لَقُضِيَ الْأَمْرُ مِنِّي وَبَيْنَكُمْ﴾ له گهل نه و فرموده یه ی پیغه مبهر ﴿﴾ که له
وه لامی فریشته کانه دا فرموی: ﴿بَلْ أَزْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ
اللَّهَ وَلَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا﴾، وه لامه که ی به م جوړه ده بی: نهم نایه ته، کاتی
هاتوته خوار ی که نه وان به ته حه دداوه داوا ی هاتنی سزایان کرده، ناماژه ی
نه وه ی تیدا یه نه گهر هاتنی سزا که به ده ست پیغه مبهر بووایه، له وان به بوو له
به رامبهر نه و هه موو ته حه دداو زهخت لی کرده دا بریاری سزادانه که یانی
بدایه و کوتایی به کیشه که به ینایه!

به لام حه دیته که ی پیغه مبهر که عایشه ریوایه تی ده کا نه وه ی تیدا نه
که کافره کان داوا ی هاتنه خواره وه ی سزایان له پیغه مبهر ﴿﴾ کرد بی، به لکو
فریشته ی تایبه ت نه وه ی بۆ پیغه مبهر پیشنیار کرد که بیسوی و پرگا بدا
همردو و کتوی دهر وه ی مه که که به (الاخشیین) ناوده برین به سهریان
بلری و هه موو کافره خوانه ناسه کان له ناو ببری، بۆ به پیغه مبهر ﴿﴾ په حه
به زه یی نواندو هیوا ی خواست که بۆ خوشیان باش نه بن نه وه کانیا ن باش بن.

چیرۆکی ئەم ڕووداوەش وەک وەک وەک موسلیم بوخاری لە صدحیحەکیاندا لە عائیشە -خوایێ رازی بیٔ- گێڕاویانەتەوه بەم جۆرەیه:

ڕۆژیک عائیشە عمرزی پیغه مەبری کرد وتی: ئەه پیغه مەبری خودا! نایا لە ڕۆژی ئوحد تەنگانەتەرت هاتۆتە پیش؟ پیغه مەبر ﷺ فەرمووی: بەلێ ناخۆشتر لەو ڕۆژەم توش هاتوو، لەگەڵەکی تۆو ناخۆشتر لە ڕۆژی ئوحد که لە قورەیشیەکانەوه توشم هاتیبی ڕۆژی (العقبة) یە که بانگەوازی ئیسلام نایاستە بەرهی کورانی عەبد یالیل کورپی عەبد کەلال کرد، بەلام هیچ گۆڕپایەلیکیان نەنواندو بەو جۆرە ی مەبەستم بوو وەلامیان نەدامەوه، منیش بە غەمناکی ڕیگام گرتە بەر، کاتیکم زانی لای (قرن الثعالب) م که سەرم بەرز کردەوه ڕوانیم هەوریک سیبەری لیم کردو، جویرائیلی تێدا یە، بانگی لێ کردم وتی: خوا قسەو باسی گەڵەکەت که دەریارە ی تۆ کردیان بیستی، ڕەتکردنەوه کە یانی بینی، ئەوه فریشتە ی تایبەت بە کێوه کانی بۆلا ناردووی بۆ ئەوه ی چیت دەوی فەرمانی پێ بکە ی ژێرەو زەبەریان بکا، ئیمجا فەرمووی نیت: فریشتە ی تایبەت بە کێوه کان بانگی لێ کردم و سەلامی لێ کردم وتی: ئەه موحەمەد! پەرەردگار قسە ی قەومە کەتی بیست، خودا منی بۆ لای تۆ ناردوو بۆ ئەوه ی چیم پێ بلێی لێیان بکەم، ئەگەر دەتەوی: (الاخشبین) یان بەسەردا دەدەم، نیت پیغه مەبر فەرمووی: (بَلْ أَرْجُو اللَّهَ أَنْ يَخْرُجَ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا يُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا).

زانینی پهروه ردگار تهواو و ده هییه، نهویه ری ده سه لاتی هه هییه بو قارگر تن
له بهنده کانی

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا

تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا

يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا

جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ

ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ

وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ

لَا يُفِرُّ طُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ

أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾

نایه ته کانی له مه دواش په یوه نديان به نایه ته کانی پيشووه هه هییه،
چونکه پهروه ردگار له نایه تی پيشوودا فرمووی: ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ﴾
له مه دواش فراوانی زانستی خودا راده گه یه نی، که زانینی هه موو شتی که له
هه موو شتی که فرمووی: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾
که نجینه ی هه موو نه پینه کان لای خودایه، هر نه ده توانی گزرا نکاریان تیدا
بکا، ههروه ها کلیلو نامیرو هوکاری گه یشتن به گه نه چو خه زینه کانی لای
خو به تیو جگه له ذاتی بیچوونی که سی تر رایده ناکه وی ناگاداری به سر نه
نه پینه اندا پهیدا بکا، هر نه ده به تهواوی زانستی هه هییه ده رباره ی غه یبو
جگه له ذاتی پاکی نهو هیچ که سی تر ناگاداریه کی لهو غه یبه نیه مه گهر

خودا بوخوی به سمر هندی نهیئی دا ناگاداری بکا، که واته پیوسته جیبه جی کردنی به لینه کانی بو پیغه مبرانو هره شهو ترساندن دوزمنه کانیان به عذابو قارلی گرتن حواله ی زاتی بیچوون بکه یزو پروای ته وایشمان هبی که پهره ردگار خیلاف واده دهرناچی و چی به لینی به پیغه مبره کانی دابی دهبانه نیسته جی، به لام که جیبه جی کردنه که دواده کهوئ نهوه له بهر حکمه تیکی یزدانییه!

نیمامی بوخاری فدرموده یه کی له سالمی کوری عه بدوللا له باوکیه وه ریوایت ده کا^١ ده لئ پیغه مبر ﴿ فدرموده تی: کلیلی غیب پینجن. که له نایه ته دا ناماژه یان بو کراوه که ده فدرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ، وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ لقمان/٣٤.

له صه حی می موسلیما له عایشه وه حه دیشیک ریوایت ده کا، ده فدرموی: که سیک پیی وایی پیغه مبری خودا هوالی سبهینی ده زانی، ده توانی بلئ سبهینی فلان شت ده بی نهوه بیگومان بوختانی له سمر خودا کردوه، چونکه خودا ده فدرموی: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ النمل/٦٥. یان ده فدرموی: ﴿عَالِمُ الْغَيْبِ لَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ﴾ الجن/٢٦-٢٧.

پهره ردگار هیچ شتیکی غیبی لی هون نیه، قسهو باسی ناو دل ده زانی، نهیئی ناو دهر وون ده زانی، به لکو نهیئی تریش له وه، ناگاداره. وه کوو ده فدرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ النمل/٧٤-٧٥. یا ده فدرموی: ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ غافر/١٩.

^١ همر بوخاری لمریگه یه کی تره وه هه مان حه بیی ریوایت کردوه، نهوه تا جاریکی تر له عه بدوللا کوری عومره وه له پیغه مبره وه نهم حه بیته ی ریوایت کردوه.

رسته ی ﴿لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾ ی له نایه ته که دا دووباره کردو ته وه مه به ست جهخت کردنه وه ی رسته که ی پیشووه. واته: جومله یه کی ته نکیده.

ته مجار ده ست ده کا به شی کردنه وه دریژه پیدانو ده ست نیشان کردنی تهو مانا موجه له ی که له نایه ته که دا ناماژه ی بۆ کراوه، بری لهو زانستی به نهینی یانه دیاری ده کاو دفرموئ: ﴿يَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ پدروه ردگار زاناو ناگاداره به همرچی شتی که له وشکانیو دهریادا هدی، چند نهینی بی چند وردو په نامه کی بی خودا ناگای لی به، هیچی لی نادیار نیه، ته نانهت گمردیله یه کیش بی چ له زهویو چ له ناسماندا بی خودا پیی ده زانی، واته: وه کوو چۆن شته نهینی کان ده زانی تهو شتانهش که ئیوه به چاو ده یان بینن لیان ناگاداره، به لام زانینو بینینی ئیوه بۆ شته بینراوه کان زانینیکی سمر سمره کی به، زانینو بیننی خودا بنه ره تیو گشتیو حه قیقی به! ﴿وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا﴾ له همر شونیکو له همر کاتیک دا په لکه که لایه ک له داریک هله وه ری خودا پیی ده زانیو ناگای لی به تی، ته نانهت ناگای له جولانو له رینه وه ی هه موو لاشه و قه باره یه که، بمر د بی یان داری، بی گیان بی یان گیاندار بی، به لکوو بۆ گیانداران زیاتر ناگاداریو چاودیری هدی به تایبه تی بۆ تهوانی که موکه له فو بهر پرسیارن له ته جنه ده و له تاده میزاد هه موو حالو چۆنه تیه کی په یه وند پیتانه وه به یه پری زانینه وه ده زانی.

﴿وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ نه گمرد دانو یله یه ک، ده نکه میوه یه ک، بمره داریک، بکه ویته ناو کونی درزی زهوی به وه، کشتیار ژیر خاکی بکا، یان بۆ خوی بکه ویته خواری؛ خودا ناگای لی به و پیی ده زانیو لی بی ناگا نیه، وشک بی یان تهر بی، گیاندار بی یان بی گیان بی، پچوک بی یان گه وه بی، به نیسبهت زانیاری خودا وه چون په کهو یه کسانه! همر بهر جوړه زانیاری ته واری هدی ده رباره ی هه موو بوونه وه، هه موو تهو زانستو زانیاریانه ی که هدی ته بمرده واهر گشتیو نه گۆره، هه مووی له پهرای یه زدانیدا که له وحه له محفوظه چه سپاوه ده ست نیشان کراوه؛ تهو له وحه له محفوظه ی زانیاری ده رباره ی

هەموو شتیکی تیدا پروون کراوەتەو، تەمەنو کاتو شوینو حالو چۆنیەتی
هەموو شتیکی تیدا شی کراوەتەو.

بۆ بە لەو حەلمەحفوظ دەگووتری (مبین)؟ چونکە پیش ئەوێ
پەرەردگار بوونەوەر دروست بکا راستی ئەو شتانەیی تیدا چەسپاونو پروونیان
دەکاتەو، چی دەبێ و نابێ لە پرووداوو کارەسات هەر لە سەرەتای
بوونەوەرەو تا کۆتایی هەمووی تیدا تۆمار کراون وەکوو لە نایەتیکی تردا
دەفرموی: ﴿وَمَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا﴾ (الحدید/ ٢٢).

تیمامی پازی دەفرموی: مەبەست بە (کتاب مبین) زانیاری خودایە
نەک لەو حەلمەحفوظ.

بە کورتی و پوختی پەرەردگار نەینێ و ناشکرا دەزانێ، شتی بەرچاوی
پەنامەکی دەبینێ، ناگای لە تەر و وشکە، نەینێ و نەینێ تریش دەزانێ،
ناگاداری هەموو شتیکی لە بوونەوەرەو (کلیات بێ یان جزئیات) بێ،
عەرەزو رەنگ بێ، یان نەصلو ناوەرۆکو جەوهر بێ.

ئەمجار پەرەردگار بری دیاردەیی تواناو دەسلاتی فراوانی خۆی
پادەنۆنێ هەندێ شتووی کاریگەری خۆی لە بوونەوەرەو دەست نیشان دەکا،
ئەو قوناغانەیی ئادەمیزادی پێدا تێدەپەرێ، چۆنیەتی بەسەر بردنی ژیانو
مردنو زیندوو بوونەوەرەو حساب لەگەڵ کردنی دیاری دەکاو دەفرموی: ﴿هُوَ
الَّذِي يُتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ﴾ واتە: پەرەردگار خودایەکی وەهایە، لەشەودا گیانی
بەندەکانی وەرەگریتەو لەکاتی نوستندا ئادەمیزاد وەکوو نیمچە
مردووێکی لێ دێ و هەست و خوستی لێ دەپرێ، ئەمە پێی دەگوترێ مردنە
بجکۆلە، نیمچە مردن، وەکوو لە نایەتیکی تردا دەفرموی: ﴿اللَّهُ يُتَوَفَّاكُم
الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا، وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا، فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَى
عَلَيْهَا الْمَوْتَ، وَيُرْسِلُ الْآخَرَى إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (الزمر/ ٤٢).

قورنەن لە هەردوو نایەتەکا دا باسی هەردوو جۆرە مردنەکی کردووە؛

مردنی، بچکۆله و مردنی گه وره.

﴿وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾ خدا ناگاداره و ده زانی به پروژ چی ده که نه و چی ده لین. ثم رسته رسته کی تیخزیندراوه و نه و ده گهیه نی. که زانستی خدا هم موو شتی که ده گریته و ده هیج هلس که و تیکی مه خلوقاتی خوئی به شه و به پروژ لی هون نابو و ناگای له هم موو کردار و گرفتاریکیانه، هم موو جولانه و نارام گرتنیکیان ده زانی و ده کوو له نایه تیکی تردا ده فمرموی:

﴿سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ﴾ (الرعد/۱۰).

دوای نه نجامدانی مردنی بچکۆله به سمرتانا، وپرای هه بوونی زانیاری ته واوو راستو دروست ده رباره ی هه موو کارو گوشتاریکی پۆژانه تان ﴿ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ﴾ به ناگاتان دینیته وه له پۆژدا بۆ ته وه ی کاروباری پۆژانه ی خۆتان نه نجام به دن، ئهم هاتوو چوو نووستوو به ناگا هینانه وه وه هه وڵدانو تیکۆشانه تان به پۆژو به شهو ﴿لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾ بۆ ته وه یه که ماوه ی دیاریکراوی ته مه تان به سه ر به رن، هه رکه سه ماوه ی ژبانی دونه یای خۆی ته واو بکاو پۆلی خۆی ببینی، چونکه ته مه نو ته جه لو کاتی مردنو شوینی، له زانیاری خودادا له وه پيش دیاری کراونو براره ته وه ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ته مه جار گه رانه وه تان بۆ لای خودایه، هه ر که کاتی خۆی هات زیندوتان ده کاته وه و چیتان کردوه، وه به یرتان دینیته وه وه ده یخاته وه به رده مه تانو به گویره ی کردارو گوشتارتان سزاو پاداشتتان ده داته وه، خراپه به خراپه، چاکه به چاکه. زۆر عادیلانه هه سابهو لیکۆلینه وه تان له گه لدا نه نجام ده دا، کهس نه ده ست به رده ستی بینێ و بتوانێ ببیته له مه پره وه نه هیلێ دادگایی خۆی نه نجام بدات، ته نه نات به بی ئیززو په زامه ندی نهو، که سه یتک نه به بتوانیت شه فاعه ت بکا ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ په ره رده گار به سه ر به نده کانیدا بالاده سه ته، هه موو شتییک گه رده نکه چه ده سه ته وسانه له ناست جه لالو گه ره یی خودا، هه ر نهو ده توانێ پاش مردن مردوه کان زیندو بکاته وه، چونکه که سه یتک بتوانێ زیندوان بنوینی و دوا یی به ناگایان ببینیته وه

دهشتوانى مردوان زيندو بکاتهوه، يهزدان ههلسورپنمرو کارگيرى بهنده کانيه تى، چۆنى بويى چى بويى لييان ده کا، ده يان خولقينى، ده يان نرينى و ده يان نرينى !

﴿وَيُرْسِلْ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً﴾ خدا فريسته ي پاريژگار ده نيرى بۆ پاراستنى جهسته ي ناده ميزاد، شهوو روژ پاريژگارى ده کهن، کردارو گوشتارى تو مار ده کهن، هيچ شتيكيان له بير ناچى و هيچ شتيك پاشگوئى ناخمن وه کوو له نايه تيكي تردا ده فرموى: ﴿وَإِنْ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ كِرَامًا كَاتِبِينَ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ الانفطار/ ١٠-١٢. يان ده فرموى: ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ، مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ ق/ ١٧-١٨. يان ده فرموى: ﴿لَهُ مَعْقَبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ الرعد/ ١١.

نيمامى بوخارى و موسليم له نه بوهوره يره وه حه دي شيكيان رپوايه ت کردوه - به مرفوعى - ده فرموى: فريسته کان نالوگوپى خويان له ناو نيه وه ده نه نجام ده ده ن، واته: له کاتى نوپى به يانى و نوپى عه صردا ههردو واقمه که لاتان کو ده بنه وه، نه مجا نهوانه ي که شهو لاتان بوون بهرز ده بنه وه بۆ لای خودای مهزن، پهروه ردگار - هه رچه بنده بۆ خوى زور له نهوان باشتەر ناگای له نيه وه - پرسياريان لى ده کا ده رباره ي نيه وه، ده فرموى: له چ شيه وه حالپکدا بهنده کاني منتان به جي هيشتن؟ نهوانيش ده لين: که به جيمان هيشتن له نوپى بوون، که چووين بۆ لايان له نوپى بوون.

حیکمه تو مه به ست له تو مار کردنى کرده وه ي ناده ميزاد له لايمن فريسته ي تاييه ت - له کاتيکدا که خودا بۆخوى زور باش ناگاداره - هينانى به لگه ي ماددى حاشا هه لئه گره بۆ بوپردانى ناده ميزاد، ههروه ها ناده ميزاد که بزاني هه رچى ده يکا خيرا فريسته يه ک لايه تى و کرده وه کاني تو مار ده کا، له سه رپيچى کردو نه نجامداني تاوان خو ده گرته وه و پرو ده کاته کارى باشو گوشتارى چاک. قورناني پيروژ له شونپيكي تردا نامازه به وه ده کا و ده فرموى: ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ

وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَنَا مَا لِهَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَابِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا
أَخْصَاهَا، وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا، وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ
أَحَدًا ﴿الكهف/ ۴۹﴾

په‌روه‌دگار فریشته‌ی چاودپرو پاریزگار ده‌نیروی بۆ سمر نیوه بۆ تۆمار
کردنی کرده‌وه کانتان ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا﴾ تا
کاتیک ته‌مه‌نی ژبانی دونیاتان ته‌واو ده‌بیستو کاتی مردنتان دئو مهرگ
ده‌بیته میوانی یه‌کیک له‌ نیوه، نه‌وکاته فریشته‌ی نیردر او راسپیراوی تیمه
گیانه‌که وهرده‌گریته‌وه ﴿وَهُمْ لَا يُفْقَطُونَ﴾ وه‌لحال نه‌و فریشته چاودپرو
راسپیراوانه که گیانه‌که وهرده‌گرن که‌مترخه‌می ناکه‌نو زۆر به‌ باشی و
لیه‌اتوویی گیانه‌که له‌خویان ده‌گرنو په‌روه‌دگار چ شوینیکیان بۆ ده‌ست
نیشان ده‌کا له‌وی دایده‌نین، نه‌گهر له‌کومه‌لی چاکان بی ده‌یخه‌نه
به‌هسته‌وه، نه‌گهر له‌کومه‌لی گومرایان بی -په‌نا به‌خوا- ده‌یخه‌نه
دۆزه‌خه‌وه:

نه‌و فریشتانه‌ی هه‌لده‌ستن به‌ گیان کیشان یارمه‌تده‌رو ده‌ستو پیوه‌ندی
فریشته‌ی تایبته به‌ گیان کیشان، وه‌کوو له‌ نایه‌تیکی ترده‌ ده‌فرموی:
﴿قُلْ يَتُوفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ، ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ
تَرْجَعُونَ﴾ السجدة/ ۱۱.

تیبنو عه‌بیاس ده‌فرموی: فریشته‌ی تایبته به‌ گیان کیشان (ملک
الموت) یارمه‌ت ده‌رو ده‌ستو پیوه‌ندی هه‌ن، گیان له‌ لاشه‌ ده‌رده‌هینن، که
گه‌یسته‌ گه‌رو، نه‌مجا فریشته‌ی تایبته (ملک الموت) وه‌ری ده‌گری.
﴿ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ أَحَقُّ﴾ پاشان نه‌وانه‌ی که فریشته‌ گیانیان
ده‌کیشن ده‌سپیردرینه‌وه به‌ خوداو هه‌واله‌ی دادگایی کردنو حیساب له‌گه‌ل
کردنی خودا ده‌کرینه‌وه! ده‌برینه‌وه به‌ر قابی خودا که خاوه‌نی راسه‌قینه‌یانه‌و
هه‌موو کارو باریکیان به‌ده‌ست نه‌وه. نه‌و خودایه‌ی که به‌ حه‌قو دادپه‌روه‌ری
نه‌بی حوکم ناکا، هه‌رگیز سته‌می لی چاوه‌روان ناکری: ﴿إِلَّا لَهُ الْحُكْمُ﴾
ناگادار بینه‌وه بزائن که دادگایی کردنو برپار ده‌کردن، هه‌ر به‌ده‌ست نه‌وه‌و

کەسی تر پرایە ناکەوێ دادگایی بکا، بریاری جێبەجێ دەکری و کەس نیه
 حوکم و فەرمانی هەلۆه‌شینیتەوه یان رای بگری و نه‌هیلێ ته‌نفیذ بکری ﴿وَهُوَ
 أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ﴾ خودا خێراترین داوهر و سه‌ریع ترین حیساب گهره، له
 کورت ترین ماوه‌دا لیکۆلینه‌وه‌ی به‌نده‌کانی نه‌نجام ده‌دا، حیساب
 لیکۆلینه‌وه له‌گه‌ل یه‌کیک، له‌ حیساب و لیکۆلینه‌وه‌ی یه‌کیکی تری بی ناگا
 ناکا!

له‌ قورئانی پیرۆزدا له‌چهند شوێنی مانای ئەم نایه‌ته‌ دووباره‌ بۆته‌وه
 وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْعَلِيمُ﴾ النمل/٧٨، یان ده‌فرموی: ﴿وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ
 وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ الرعد/٤١، یان ده‌فرموی: ﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ
 عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ الزمر/٤٦.

ئێبنو عبدولبەر ده‌لێ: ئەو نیشانە‌ی کۆری هه‌یه‌ له‌سه‌ر حه‌رامی و
 خراپییان سوود خواردن و پاره‌ و پوولی گه‌وا‌دی و ناموس فرۆشی و لۆتیه‌تی و
 زورپناژە‌نی و جووزه‌ له‌ لێدان و به‌رتیل و به‌رتیل کاری و کری و هه‌رگرتن له‌سه‌ر
 لاواندنه‌وه‌ی مردوو و پاره‌ و هه‌رگرتن له‌سه‌ر خال گرتنه‌وه‌ و کتێب گرتنه‌وه‌ و لاف
 لێدانی غه‌یب زانی و هه‌والی ناسمانی، هه‌روه‌ها پاره‌ و هه‌رگرتن له‌سه‌ر قومار و
 هه‌موو یاریه‌کی به‌تال.

تواناوه‌سه‌لاتی خودا بۆ رزگارکردنی ئاده‌میزاد له‌ ته‌نگانه‌و تاریکی
 قُلْ مَنْ يُنْجِيكُمْ مِّنْ ظُلْمَتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّيْنٍ
 أَنْجِنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٣﴾ قُلِ اللَّهُ يُنْجِيكُمْ مِنْهَا
 وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿١٤﴾

په‌روه‌رگار له‌وه‌په‌ش برێ به‌لگه‌ی له‌سه‌ر راستی خودایه‌تی خۆی و
 به‌رفراوانی زانیاری و بالاده‌ستی و توانای بی نه‌ندازه‌ی خۆی هه‌ینایه‌وه‌،
 چاودیری خۆی بۆ به‌نده‌کانی و ناگاداری ته‌واوو توکمه‌ی به‌سه‌ر بوونه‌وه‌ردا

مَكَانٍ، وَظَنُوا أَنَّهُمْ أَحْيَظُ بِهِمْ دَعَوَا اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، لَأَن
أُنْجَا نَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿يُونُسَ/۲۲﴾

یا ده فمرموی: ﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا
إِيَّاهُ﴾ الاسراء/۶۷. بلی له کاتی تنگاندها هه موو خودا دروزنه یه ک له بیر
ده چیتسه وه کهس هاواریان ناکاتی؛ نه گمر هاواریشیان لی بکری هیچیان پی
ناکری، جا نهی پیغه مبهر! که نه م راستیانه ت به گو یچکده دانو واقع و
روداوت خسته بهر چاویان ﴿قُلِ اللَّهُ مُنْجِيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ
تُشْرِكُونَ﴾ بلی خودای بالاده ست چند جار له م تنگو چله مانه وهی تریش
پزگاری کردنو پزگارتان ده کا، که چی له گمل نموده شدا سمریاری نه وه هه موو
چاکه و ره حمو بهزه بییهی خودا، تیوه که پزگارتان بوو هه لده گمرینه وه و شمریک
بو خودا داده نیس و واده و به لینی خوتان نابنه سمر، خیانه ت له عه هدو
په یمانی خوتان ده کمن، سولندی جهخت له سمرکراوی خوتان له بیر ده چیتسه وه و
پاشگمز ده بنه وه هه مروه ک نه باتان دیبی و نه باران!! به مدهش سپله یی و ناکه س
به چیهی خوتان دویات ده که نه وه ..

ده سه لاتو توانای خودا به سمر سزادانی یاخی بوواندا

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ
أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ
بِأَمْسٍ بَعْضٌ ۚ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿١٥﴾
وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُل لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٦﴾ لِكُلِّ
نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

نه مجار دویا نموهی یهزدان له نایه ته کانی پیشوودا نموهی روون کرده وه
که به تواناو ده سه لاته بو نموهی هاویه شهیدا کمران له تنگو چله مه پزگار
بکا، نموه راده گه یمنی که تواناو ده سه لاتی ره های هیه، ده توانی به شیوهی

جوړاو جوړ سزا بهو خوانه ناسانه بگه يه نې، له شوي نې تاسايشو بي متهرسيشدا
 جوړه ها عذابيان پې بگه يه نې تم راگه ياندنو هم په شه يه شي بو ته وه يه نهو
 خوا نه ناسانه په ند وهر يگرنو له هه لويستي ناراستو ناله باري خو يان په شيمان
 بينه وه، بينه سر شقاهه رېبازي نيسلامو نه ختبه وه ري دونياو قيامت بين،
 نه مېش جوړه ته عبيريکه له چه سپاندي تاكو ته نهايي خوداو ده فرموي:
 ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ﴾ نه ي پيغه مېر!
 بهو كافرو مو شريکه سر په قانه بلې: په وړه دگار بالاده سته، ده تواني جوړه ها
 سزاتان بو بنيري، جاريك له ژورور سترانه وه سزاتان به ستردا بياري نې وه كوو
 نهو بهر، باران كړنه ي به سر نه ته وه ي لوط و نه صاحبو لقيلي هينا، يان
 وه كوو نهو نالو گرځو هره ي به سر گه لي ته موودي هينا كه به هوي گرمي
 له راده به د هره وه له ناوي بردن، يان وه كوو نهو ليزمه بارانو لافاوه ي به سر
 گه لي نو وحى هينا: ﴿أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ﴾ يان عذابتان بو بنيري له ژور
 قاچتانه وه وه كوو بومه له رزه ووركانو پوچون بزه وي دا، وه كوو چون قارووني
 به مالو سامانه وه بزه وي دا برده خوراي. ﴿أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُدْخِلَكُمْ
 فِي بُأْسٍ بَعْضٌ﴾ يان وا سترتان لي ده شيوني و ده تان كاته چند گروپو
 تاقيكتو هر يه كه ي به خوي را و بوچوونيكي جياي هبي و هر فيرقو
 كو مده رابريكي هبي و دژايه تي و شرو ناژاوه بكوپته ناوتانه وه تيك بهر
 بينو ليك رابكيشن هر يه كمتان نازار بهوي تر تان بگه يه نې!

نيينو عدياس ده فرموي: مېه سته به (مِنْ فَوْقِكُمْ) واته: له ته ميرو
 لپير سراوه كاتتانه وه سزاو نازارتان بو بي، مېه سته به (أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ)
 واته: له لايمن هه تيومچو پياوي خويرو خزمه تكاره كاتتانه وه تووشى سزاو
 نار حمتي بين.

﴿أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ﴾ نه ي پيغه مېر! پروانه
 نيمه چون به شيوه ي جوړاو جوړ به لگه يان بو ديننه وه، جاريك له ريگي
 هه سته كانه وه، ده مي له ريگي عقل ناوازه وه، چه ليك له ريگي هوالي
 په نامه كي و غيبي يوه، نيشانه ي خودايه تي و تاكو ته نيايي خوميان بو

دوویات ده که مهوه، بۆ نهوهی هۆشیان به بهر خۆدا بیتهوهو به وردی له نیشانهکانی خوداو به لگهی خودایهتی تیفکرنو په ندو نامۆژگاری وه ریگرنو خۆیان باش بکه نو به ختموهری همدوو جیهان به ده ست یینن!

ناشکرایه وشهی (عذاب) به شتیهی نه کیره هاتوه بۆ نهوهی هه موو جۆره عهزایهک بگریتهوه، نهو عهزابهی که زانراوه، نهوهی له داهاتودا دیته دی، یا نهو عهزابهی که شتیه کهی له ئاده میزاد نادیار بووه، دواپی پیتی ناشنا بوون، چونکه قورئان تازه گهریی ناوازهیی بهرده وامه ههرگیز برانهوهی نیه، ههوالی رابردوو ههوالی سهرده می هاتنه خوارهوهی قورئانو ههوالی داهاتووشی له خۆ گرتوه، شایانی باسه مانای نه م نایهته له سه دهی بیسته مدا به باشی ده رکهوت، به تاییه تی دوا ی پرودانی جهنگی یه که مو دووه می جیهانی و جهنگهکانی تری که له م سالاندا پرویان دا زۆر به ناشکراو پرونی ماناکهی بۆ زانایان ده رکهوت، چونکه نهو چه کتو تهقه مهنیهی که له م شه پراندا به کار هینرا خه لکی ئاگاداریان نه بوون، یه گومان پهروه ردگار عهزایهکی سامناکی ناره سه ر گه لو نه تهوه نهو روپیه کان؛ نهوانه ی که جهنگیان دژی یه کتری بهرپا کرد، نهوه بوو فرۆکه قومبه له هاوێژه کان له ههواوه قومبه لهو باروتی خۆیان ده هاویشه خوارهوه، هه ر قومبه له یه ک ههزاران پارچه ناسنو مهعه نهی کوشنده ی تیدا بوو، نه م فرۆکه جهنگیانه ههزاران کیلومه تریان ده پری بۆ نهوه ی بگه نه جیهگی مه به ستهی خۆیانو بارو باروتی خۆیان به سه ر شارو شاروچه کانهی دوژمندا فری ده داو چه ند خانو گمه کیان له گه ل زهوی دا یه کسان ده کرد، که سانیک که بینییانه ده لێن: که فرۆکه کان قومبه لهو باروته کانی خۆیان ئاراسته ی شارو شاروچه کو گوندو کارگوو باله خانه کان ده کرد ده تگوت: بورکان ده تهقیو ده یه موی ده ورویه ری خۆی هه لלוوشی و قیامت رابیئ، ههروه ها گولله ی تزیه دوور هاوێژه کان که ده کهوتنه کارو ناگرو ناسنی خۆیان له دووره وه ئاراسته ی شارو سه ر یازگه و کارخانم گوندو شاروچه کانه ده کرد، ههروه ها غمواصه جهنگیه کان که له ژیر ناودا خۆیان ناماده ده کرد بۆ نهوه ی به ره نگاری گه مییه جهنگیه کانی دوژمن بینهوه ناگرو باروتی خۆیان ئاراسته ده کردنو که م وا هه بوو ریگا به دن نهو

گەمێ جەنگیانە بەخۆیانو سەرئشینەکانیانەو پرزگاریان بۆ، بەلکو زەبری کاریگەریان لێ دەوێشاندنو نوقمی ژێر ئاویان دەکردنو سەرئشینەکانیان دەبوونە خۆراکی ماسیو گیاندارانی تری دەریا.

لە ھەنجاکانی سەدەوی بیستەمیش بەملاوێ خۆمان دیمان چۆن لەشەرەکانی جولەکەو ولاتە ەمرەبیەکان، لەشەری عێراقو ئێرانو لە بۆردومانی ولاتە ھاوێیمانەکان بۆ سەر عێراق چۆن لەحەواو لەژێرەو لەھەر جوار لاوێ دنیا دەبووێ ناگرو باروتو وەکوو بورکان دەتەقیەو نیمچە قیامەتیک پادەبوو، بەکورتی کەسیک بەچاوی خۆی ئەم شەپانەیی دیتبزو ھاوێشی جەنگەکانی کردبۆ، زۆر بەباشی لەمانای ئەم نایەتە پیروژە حالی دەبۆ باش دەزانێ تەفسیری بکا! خۆ ولاتو گەلو نەتەوێەکی کیش کە قونبولە زەرپەرەیی پێدا درابۆ یان چەکی کیمیاییو بایۆلۆجیو غازە جوړاوجۆرەکانی تێدا بەکار ھاتبۆ بەو چەکە لێی درابۆ، باشترو چاکتر مانای نایەتەکی تێدا ڕەنگ دەداتەو! کەسانیک کە لەبەر شالۆی ئەو جۆرە چەکانە پرزگاریان بووی دەزانن ناردنی غەزەبی خودا لەژوور سەرەو لەبن پێو کاریگەریەکی چۆنو چۆن نیە، چەند سامناکو ترسینەرە؟ بەلام لەگەڵ ئەم بەلگەو نامۆژگاریو ھەرەشەو تەماع بەرناوە زۆرەیی گەلەکی تۆ ئیمانیان نەھیناوە ھاتنە سەر ڕێگای راست ﴿وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ﴾ بەلکو زۆرەیی گەلەکەت کە قورەیشیەکانن قورئانەکیان بەلاوێ درۆیە، پەندو نامۆژگاریەکانت رەت دەکەنەو، گالێیان بەو عەزابە دێ کە تۆ ھەرەشەیان پێ لێ دەکەي ﴿وَهُوَ الْحَقُّ﴾ وەلحال ئەو قورئانە حەقو راستو بۆ شکتو شوێمە، چی تێدایە راستو دروستە، لە ھیچ ڕوویەکیو بەتالیو ناپراستی ڕووی تێ ناکا، ھەرەو ھا ئەو سزایە کە ھەرەشەتان پێ لێ کراوە، ھەر دەبۆ بیگەنیو تووشتان دەبۆ نێو لەدەستی قوتارتان نابۆ، راستی قورئانو ھاتنی عەزاب بۆ سەرتان دوو شتی حاشا ھەلنەگرنو ھەستو عەقڵو وێژدان دەیسەلمینن:

ئەمجار پێیان بۆ: مە دەسەلاتی ئەوێ نیە، بەزۆر موسوڵمانتان بکەم ﴿قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ بۆ مە پارێزەر و خواوەن دەسەلاتو خوسەپینەر

نیم به سهر ئیوه وه، نه وه م پی نه سپیردراوه که به زۆر تیمانتان پی بینم، نه رک ی
سهرشانی من پیراگه یاندنه، ریکاتان پیشان ده م و ته ماعی به هه شتتان بهرنیم
له ناگری دۆزه خ بتان ترسینم، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَمَا
أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ﴾ الانعام/ ۱۰۴. یان ده فرموی: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ
فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ الکهف/ ۲۹. یان ده فرموی:
﴿فَذِكْرٌ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُسَيِّرٍ﴾ الغاشیه/ ۲۱-۲۲ یان
که ده فرموی: ﴿نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ،
فَذِكْرٌ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدٍ﴾ ق/ ۴۵. هه موو نایه ته کان نه و راستی به
دووباره ده که نه وه که پیغه مبهر ﷺ پتیا بلی: من راگه یاندنم له سهره،
ئیوه ش به پیره وه هاتنو به گوئی کردن، جا که سیکت شوینم بکهوئی و به قسمم بکا
کامهرانی دونیاو قیامه تی ده ست ده کهوئی! که سیکیش دژم بوهستی و به قسمم
نەکا به دبه ختو چاره رەشی دونیاو قیامه ته.

نه مجا پهروه ردگار هه ره شه له وانه ده کا که پروا به قورنان ناکه نو گالته
به هاتنی عه زاب ده که من، ده فرموی: ﴿لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرٌّ﴾ هه ره هو الیک
قورنان رایده گه یه نی راسته و کاتو شوینی پهیدا بوونی هه یه، هه موو
هه هو الیک حه قیقه ته و راستی خوی هه یه، هه ره ده بی پروویدات ته نانه ت با پاش
ماوه یه کیش بی؛ وه کوو له شوینیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأُ بَعْدَ
حَیْنٍ﴾ ص/ ۸۸. نه مجار به شوین نه وه هه ره شه یه دا هه ره شه یه کی تری نا راسته
کردو فرموی: ﴿وَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ له وه پاش راستی نه وه هه و الانه
حه قیقه تی به لێنو هه ره شه کان ده زانن، په له مه که ن واده و به لێن به زال بوونی
پیغه مبهر ﷺ سه ره که وتنی به سه ره دوژمنه کانیدا، هاتنی عه زاب بو سه ره
ئیوه ی موشریکو له خوا یاخی بوو دیته دیو رۆژیک له رۆژان له جیهانی
واقیعه دا ده بیندرین!

روو وهرگیرانو دوور کهوتنه وه له هاو نیشینی ئهوانه ی گالته به قورئان ده کهن

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

له وه پیش بهروه ردگار نه وه ی پروون کرده وه که پیغه مبر ﴿٦٨﴾ تهنه راگه یاندنی له سهره ده سه لاتنی نه وه ی نیه به زور دلنی خه لک والی بکا بپوای پی بکه ن، نه وه به دروخمره وان هه ده بی سهره نجامی هه لو یستی نادرستی خو یان ببینن، نه هجار فرمان به پیغه مبر ﴿٦٩﴾ ده کا که هه رکاتنی نه وان وپوای کوفر و بیدینی و به دروخستنه وه ی قورئان ده ستیان کرد به گالته کردن به قورئانو لاقرتییان به نایین کرد، ده ست به جی نه شوینه، نه و کۆرو کۆمه له به جی بیتلن..

نیمامی طه بهری له (السدی) یه وه ده گیریتنه وه ده لی: موشریکه کان که داده نیشتن له کۆرو کۆمه لدا ده ستیان ده کرد به گالته کردن به قورئانو به پیغه مبر ﴿٧٠﴾ جنیویان پی ده دا، لاقرتییان پی ده کرد، نیتر بهروه ردگار فرمانی به پیغه مبر ﴿٧٠﴾ و هاوه لانی کرد: که له و کاته دا له گه لیان

دانه نیشنو کۆرو مہ جلیسہ کہیان بہ جئی بیئلن تا دہ چنہ سہر باسیکی ترا!
سہ عدی کوری جوبہیرہ و نیبنو جورہیچو قہ تادہ و موقتیل ہہ مان ریوایہ تیان
پہ سہند کردوہ.

﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ نہی پیغہ مبہر!
ہر کاتی تۆو ہاوہ لانت یا ہر کہ سیکی تر کہ موسولمان بی، بینیتانو
بیستتان کہ موشریکہ کان گالتہو قہ شمہری بہ قورٹان دہ کمن، رویان لی
وہر گپرن، کۆرو کۆمہ لیان بہ جئی بہیئلن، لہ گہ لیان دامہ نیشن ﴿حَتَّى يَخُوضُوا
فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ تاوہ کوو دہ چنہ سہر باسو خواسیکی ترو لہ بارہی شتیکی
ترہوہ ناخاوتن نہ نجام دہ دہن.. شیایو باسہ ہر کہ سیکی ش نایہ تہ کانی
قورٹان بہ شپوہی ناراستو بہ تال تہ ٹویل بکا، مانایہ ک بہ سہر وشہو
رستہ کانی دا دایپری کہ ہہ لی ناگرن نابی گوی لی بگیریو لہ گہ لی دانیشن،
پیویستہ کۆرو مہ جلیسہ کہی بہ جئی بہیئلدری، مہ گہر کابرا توانای
بہرہر چدانہوہ دہ مکوت کردنی نہوانہی ہہ بی، نہو کاتہ کارہ کہی دہ بیستہ
جیہادو کۆشش کردن لہریگای خودادا!

﴿وَأَمَّا يَنْظُرَنَّ الشَّيْطَانُ﴾ نہی خاوەن پروا! نہ گہر وا ریکہوت شہیتان
نہوہی لہ بیر بردیتہوہ کہ دانیشن لہ گہل نہو جنیودہرو گالتہ بازانہ
قہ دہ غہیہو دانیشتیو کہوتیتہ قسہ کردنو گوی گرتن لہ گہ لیاندا یاشان بیرت
کہوتہوہ کہ دانیشن لہ گہ لیاندا یاساغہ، نہوہ ﴿فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ دوایی بیرت کہوتہوہ دامہ نیشہ لہ گہل نہو تاقبو کۆمہ لہ
ستہ مکارہ کہ ستم لہ خویان دہ کمن بہوہی گالتہ بہ قورٹانو پہیامہ کت
دہ کمنو بہ درۆت دہ خنہوہ! لیڑہ دا خطابہ کہ بو پیغہ مبہرو ہہ موو
موسولمانیکہ، دہ شگونجی پیغہ مبہر ﴿بِهِ وَهْ سَوْسَهْ شَہِيتَانِ شَتِی
لہ یاد بچی نہوہ تا قورٹان لہ شونیکی تردا ناماڑہ بو نہوہ دہ کا کہ
ریدہ کہوی پیغہ مبہر ﴿شَتِی لہ بیر دہ چیتہوہ وہ کوو دہ فرموی: ﴿وَأَنْكُرُ
رَبِّكَ إِذَا نَسِيتَ﴾ الکہف/۲۴. تہانہت جہزہتی نادہم کہ خودا خواردنی
داری گہنمی لی قہ دہ غہ کرد لہ بیرری چۆوہ لہ دارہ کہی خوارد! وہ کوو

ده فرموی: ﴿فَنَسِيَ فَلَمْ نجدْ لَهُ عَزْمًا﴾ طه/۱۱۵. حذر هتی موساش
فرمانی خوی له بیر چووه و دایی که بیر کی و ته و ده سستی کرده پارانه و و
﴿قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ﴾ الکف/۳۲ له ژانامه و سیره تی
پیغه مبر ۱۱۱ چه سپاوه کتیبه کانی حدیث (صحاح السنة) تیاندا تومار
کراوه، که پیغه مبر ۱۱۲ له نویژدا سه و نیسیانی به سردا هاتوه، دایی
پاساوی به و ده و ته و ده فرموی هتی: ﴿إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَنَسَى مَا تَنَسَوْنَ،
فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي﴾.

به لام له باری راگیانندی سروش و نیگادا، له گیانندی نایندا هه و و
پیغه مبران دوورن له هه و له بیر چوونه و، هر شتی که خودا فرمانی پی
کردن به گیانندی له هه و له حرام هیچیان له بیر نه چووه و هه و و و
بهریکو پیکی گیانده و، ته نانه که سروش بو پیغه مبر ۱۱۳ ده هاتو
قورانی بو ده خوینرایه و، پیغه مبر ۱۱۴ خیرا خیرا له بیر خوینه و
ده یخوینده و، بو ته و له یادی نه چی و زو له بیری بکا، ته و بوو:
پرو و دگار پی راگیانده که په له نه کا، له سرد خودایه که قورانی له دلدا کو
بکاته و و بیچه سپینی، و ه کو و ده فرموی: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ
بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ، فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ، ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا
بَيَانَهُ﴾ القیامة/۱۶-۱۹.

له بیر برده و ه شیانی نه فرین لیکراو بو بری کارو کرده و له سرد دلی
بهنده راستاله کانی خودا ناچیته خانه ی هه وونی ده سلاتو توانا به سرداندا،
واته: نه گهر شیتان شتیکی له بیر پیغه مبر ۱۱۵ یان له بیر موسولمانیک
برده و، ته و ناگیه نی که شیتان ته صروف و ده سلاتی به سرداندا هه یه،
که وایی له گهل نایه تی: ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ، إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ
مُشْرِكُونَ﴾ النحل/۹۹-۱۰۰. دژایه تی پهیدا نابی، واته: له بیر چوونه و ه
شتیکی باش که و ه پال شیتان ده در و ده لین: شیتان له بیری برده و، له
رووه و که گویا به و ه سه و ه نو و و ده دا به سولتانو ده سلاتی شیتان
ته فیری رهوان

ناژمیردری به سهر تاده میزادداو ناچیتسه خانه ی شهو ری لی هون کردنو گومراییی کردنه ی که نایهتی سوره تی (النمل) و نایهتی تریش که له بهنده موخلیصه کانی خودایان به دورور گرتووه! نه فیان لی کردووه!؟

به کورتنی نایهته که شهو ده چه سپینتی که له بیر چونونه وه ی شت له لایهن موسولمانه وه به هوی وه سوه سه ی شهیتانه وه، شهو ناگه یه نی: که شهیتان بالاده سته به سهریاندا، به گویره ی نایهته کانی قورنان بالاده سستی شهیتان ته نها بو موشریکو کافره، نه ک بو موسولمان.

﴿وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ چ تاوانیتک له سهر شهوانه نیه که خو ده پاریزن له دانیشتن له گهل گالته بازو جنیوده رانو موحاسبه ناکرین، شهمانه که خویان بیاریزن له کوبوونه وه له گهل شهوانه ی که قه شمهری به قورنانو پهیامی پیغه مبهر ﴿ده کهن، سزاو تو له ی قه شمهری کهرانیان له سهر نیه، شهوان که خویان له تیگهل بوونو دانیشتن له گهل گالته کهراندا بیاریزنو لییان دورره پهریز بن، فرمانی خودایان به جی هیناوه ﴿وَلَكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ به لکو همر شهونده یان له سهره که ناموژگاریان بکه نو خودایان بیر بخه نه وه، به لکو له خودا بترسنو واز له جنیودانو گالته کردن بیتن.. مواهید ده لی: واته: فرمانمان پی کردون که رویان لی وهرگین، لییان دورره پهریز بن، بو شهو یادی پهروردگار بکه ن پهنو ناموژگاری وهریگرن به لکو خو بیاریزن له گالته کردن به نایهته کانی تیمو خهریکی یادی خودا بن.

زه مه خشهری ده لی: واته: پیویسته له سهر شهوانه ی که له گه لیان داده نیشن که گوئیان لی بوو: موشریکه کان جنیو ده ده نو گالته به قورنانو پیغه مبهر ﴿ده کهن ناموژگاریان بکه نو ناره زایی خویان دهرسپن کوره که یان به جی بهیئن، به لکو حه یا بیانگری واز له جنیوو گالته کردن بیتن.

جاریکی تر پهروردگار فرمانی به پیغه مبهر ﴿و هاهو لانی کرد: که خویان له گالته کهران بیاریزنو لییان دورور بکه ونه وه فرمانی: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا هَوْاءً﴾ نه ی پیغه مبهر! ههره ها شهوانه ی شوین پیغه مبهر

ﷻ كه وتوون! پشت هه لكهنو ږوو وه رگيږن دووره پهريزين لهو موشرىكانه نى كه نايينى خويان كړدووه به گالته بازار؛ قه شمهرى به نايينى خويان ده كهن به وه نى كه پتپهرستى ده كهن، بؤ خويان بته كه دروست ده كهنو ده يخون ته مه نى خويان له شتيكدا به سهر ده بن كه سوودى لى نايين، نه مه گالتهو خو خهرىك كړدن بى سووده، خويان هه لوگير كړدووه؛ روو ناكهنه نيشو كارى باش، نه مه ش نه وپه ږى له هوو خو خلا فاندنه!

﴿وَعَرَّيْتَهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ خوشى ژيانى دونياى بى بايه خ باى تيكردوونو له خويان بايى بوون، ژيانى قيامه تو خوشى دواړو ژيان فهراموش كړدووه، ژيانى دونيايان به سهر ژيانى قيامه تدا هه لېواردووه، خهرىكى له زړه تو خوشى دونياى بى بايه خن! له جياتى نه وه لى ته نايه تى قورنان ورد بېنه وه و تى بفركنو لى تېبگه نو پابه ندى فهرمانو نه هيه كاني بن، گالته به نايه ته كاني ده كهنو جنيتو به پيغه مېهر ﷻ هاوه لاني ده ده نو سو كايه تيان پى ده كهنو كړدوويان به هو كاري پيكه نين و رابواردنو كړو كومه ليان پى گهرم ده كهن!

نمونه نى نه م نايه ته نايه تىكى تره كه ده فهرموى: ﴿نَزَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا، وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ الحجر/٣. جا كه نه وه هه لوستى كافران، نه وه بيرو باوه رپانه، نه وه كړدارو په فتاريانه، نه تو له نيشى خوت: كه راگه ياندنه دريغى مه كه، نه ركى سهرشاني خوت جيبه جى بكه.. ﴿وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ﴾ تو به نايه ته كاني قورنان ناموژگاري خه لك بكه، خودايان بخهره وه ياد له سزاو تو له بى نامانى بيانترسيته، تا له خيرو خوشى و به خته وه رى دانه بړينو له ناكاما به هو كړده وه نى دونيايان له دوزه خدا گير نه خو نو نه بېنه سوتماكى ناگرى بى نامان، تا ته تسليم به هيلاكه ت نه بنو نه بېنه بارمته نى كړده وه كاني ژيانى دونيايانو به دېه ختى و چاره په شى بؤ هه تا هه تايه له ناميزيان نه گري؛ وه ل حال نه و جوړه كه سانه؛ نه وه نه فسه پيسانه ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾ جگه له خودا خزمو دوستيكيان نيه؛ كه شه فاعه تيان بؤ بكا له تنگانان رزگاربان بكا، يارمه تيده رو پشتيو انيكيان نيه كومه كيان پى بكا، نه وانه سته مكارن سته ميان له خويان كړدووه، كه سيكيش بؤ خو سته م له خو بكا، به ده سته

خۆی خۆی چاره‌په‌ش بکا، خودا شه‌فاعه‌تی که‌سی بۆ قبول ناکا، وه‌کوو له نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾ الفافر/١٨، یا ده‌فرموی: ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خِلَةَ وَلَا شَفَاعَةَ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ البقرة/١٥٤. جا وه‌کوو شه‌فاعه‌تیا بۆ ناکرێ یان نه‌گه‌ر بۆشیا بکرێ که‌لک ناکرێ؛ جگه‌ له کرده‌وه‌ی چاکو ره‌حمی خودا فیدیو به‌رتیلو به‌ده‌لێش هیچ سوودیکی نیه، ﴿وَأَنْ تَعْدَلَ كُلَّ الْعَدْلَ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا﴾ نه‌گه‌ر نه‌و به‌قسه‌ هه‌ر شتیکی بیه‌خشی لێی وه‌رناگیرێ، وه‌کوو له نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا، وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ البقرة/١٢٣. په‌روه‌ردگار به‌م یاسا توکمه‌یه مه‌به‌ه‌تیکی سه‌ره‌کی و نه‌ریتی سه‌رده‌می نه‌زانی هه‌لوه‌شاندنه‌وه، که پێیان وابوو: بته‌کانیا له دوا روژدا شه‌فاعه‌تیا بۆ ده‌که‌نو له سزای خودا پرزگاریان ده‌بێ، وه‌کوو چۆن له دونیادا به‌هۆی به‌رتیلو واسیته‌و تکا کردن، به‌رێ جار تاوانبار له سزای پێویست پرزگاری ده‌بێ! له‌هه‌مان کاتدا بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی ده‌چه‌سپێنێ؛ ته‌ویش ته‌وه‌یه له قیامه‌تا رزگار بوونو ره‌زامه‌ندیی خودا به هیچ شتیکی ده‌سته‌به‌ر نابێ مه‌گه‌ر به کرده‌وه‌ی چاکو به‌روای پته‌وو توکمه‌ی وا که دلو ده‌روون پاک بکاته‌وه!

به‌لام که‌سی نه‌فسی خۆی نزم بکاته‌وه، کارو کرده‌وه‌ی بیه‌خاته گێژاوی تاوانو گوناوه‌وه، نایینی خودا بکاته‌و گالته‌ بازارو هۆی رابواردنو گه‌رم کردنی کو‌رو مه‌جلیس، به‌ژیانی جیهانی بێ به‌قا له‌خۆی بایی بێ، نه‌وه‌ روژی قیامه‌ت شه‌فاعه‌تی بۆ ناکرێ و نه‌گه‌ر بۆشی بکرێ بێ سووده‌و که‌لکی نیه؛ ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر بیه‌وێ به‌رتیلو فیدی‌ه‌ش به‌ن لێیان وه‌رناگیرێ!

ته‌مه‌جاره‌ نه‌وه‌ پاده‌گه‌یه‌نێ که‌ ته‌م گو‌مرا‌بوونو چاره‌په‌شی و به‌ندبوونه‌یان له‌ دۆزه‌خ‌دا به‌هۆی کرده‌وه‌ی ناپه‌سه‌ندی خۆیا‌نه‌وه‌ ده‌فرموی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا﴾ ته‌وانه‌ی که‌ نایینیان کردووه‌ به‌ گالته‌بازارو به‌ ژیا‌نی دونیا‌ی بێ با‌یه‌خ له‌ خۆیان با‌یی بوون، ته‌وانه‌ بۆخۆیان پادا‌شتی با‌شیا‌ن

لهخویان یاساغ کردو خویان سپارد به سزاو بههشتی پازاوه و فراوانیان لی
 قدهغه کرا، نهوانه بههوی نهجامدانی کردهوی خرابو ناپهسند تووشی
 نهو چارهپهشی بهوون! نهوانه له پاداشتی نهو خو گومرایسی کردنه نهو خو
 کردنهیان به بارمه له دۆزه خدا ﴿هُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ﴾ ناوی کولاتوی تام
 ناخوشیان دهدریتی بو خواردنهوه، ناوی گهرمو ناسازو بۆن ناخوشیان
 دهرخوارد دهدری: که ناوسکیان دادهوهشینئ، ریخۆلهکانیان لهتلهت دهکا!
 ﴿وَعَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ههروهها سزای به ئیشیان دهدری، به ناگری سووتینهر که
 به جهستهی نهوان ههلهگیرسیندری، نهو سزاو نازارانیهان ﴿بِمَا كَانُوا
 يَكْفُرُونَ﴾ بههوی نهو کوفرو بی دینییهی که بهدریژی تهمهنیان لهسهری
 بهردوام بوون، بهجۆریک سووربوون لهسهر کوفرو بی دینی بهتهواوی له
 ریبازی سهرفرازی کامهرانی لایانداوه، واته: قولبونهوهیان له کوفرو
 گومرایسی دا گهیشتوته پلهو نهندازهکه که نامادهباشی نهوهیان تیدا نیه که
 پروو بکهنه ریگهی ههقو پاست!!

نهمهش پهندو نامۆژگارییه بو کهسانیک که له قورئان تیدهگهن، ههر
 بهوهنده که بهتهسکهره موسولمانن لهخویان بایی نابن، گهیشتونه نهو
 قهناعته که موسولمانی پاست نهو کهسهیه قورئان بکاته پیشهواوی خۆی
 فهرموودهی پیغهمبهر ﷺ بکاته بهرنامهو ریبازی ژبانی خۆی، بهخهیاالی
 سهوزو زپهههون لهخۆی بایی نهبیو بههیاوی شهفاعهتو تکای تکاکاران
 پالی لی نه دادهوه..

به هرهو سهروه ری نیمان به خوداو ریسوایی هاوه لدانان بو خودا
 قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا
 بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا
 لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ أَتَيْنَا قُلًّا إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ
 وَأَمْرُنَا لِئُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَهُوَ
 الَّذِي إِلَيْهِ تُخْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
 وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

نیمامی (السدی) ده لی: موشریکه کان به موسولمانه کانیاں گوت: نیتوه
 واز له نایینی (محمد) به پینزو شوین ری بازی نیتمه بکه ون! نیتر پهروه ردگار
 نهم نایه تهی نارد ه خوارو و فدمووی: ﴿قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا
 وَمَا يَضُرُّنَا، وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا﴾ نهی (محمد) ! پییان بلئ: نایا نیتمه جگه
 له خودای بالاده ستو خاوه نه فعو سوود گهیه نهر، شتیکی بیرستین که
 نه توانای سوود گه یاندنی هه بی، نه بتوانی زیانمان پی بگهیه نی! نایا
 ده تانه وی بهره و دواوه بگه پیننه وه بو کوفرو بی دینی؟! پاش نه وهی نووری
 نیمان به نیسلام دلوه دهروونی رهوشن کردوینه وه و رزگارمان بوو له
 گومرایی، نایا گونجاوو په سهنده نیتمه سمرله نوی کافر بیینه وه و ریگای
 به دبه ختی بگرینه وه بهر؟!

به کورتی: نه وه شتیکی نه گونجاوو کاریکی نه فامییه، له بهر نهم هو یانه:
 ١- هه لگه پانه وه و روو وهر گپ رانه له بانگه وازی پهروه ردگاری بالاده ستو
 به توانا، نهو خودایه ی که بیه وی زیان دوور ده خاته وه، که بیه وی سوود

ده به خشی روتیکردنه له بانگهوازی بی دهسهلاتی وا توانای سوودو زیانی نیه و به که لکی خودایهتی نایه.

۲- نه مه گه پرا نه وهیه پاشه و پاش خو هه لداشته.

۳- که سیک خودای به به زهیی و به په حم له گومپایی پژگاری کردبی و خستیتیه سهر ریگای هیدایهت، کهس ناتوانی گومپای بکا، وه کوو ده فهرموی: ﴿مَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ﴾.

نه مجار له شیوهیه کی سهرنج راکیتشا وینهی هه لگه پراوه له نایین له ناشیرین حالیکدا که به خه یالی عه ره به کانداهات، نه خشه کیش ده کاو ده فهرموی: ﴿كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ﴾ واته: بی ناگا پاشه و پاش بگه پیننه وه وه کوو نهو که سه مان لی بی که شهیتان له سهر هه واو ناره زووی نه فس به گیترو وری بردوویته به زه وی داو بی عه قلو نه فام به بیابانو چۆله وانی دا ده سورپته وه، نازانی له کوپوه بۆ کوئ ده چی! شهیتان له زه وی دا سهر گهردانی کردوه، وه لحال نهو سهر لی شیواوه ﴿لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ أَتَيْنَا﴾ چند دۆست براده ریکی هیه، له سهر ریگای راستو دروست له دووره وه بانگی لی ده که نو ده لین: وهره لای نیمه، ریگای راست نشان ده دهین له گومپایی و سهر لی شیواوی پژگار بی!

پوخته ی په ندو مه ته له که نه وهیه: که سیک دوی نیمان هینان له نیسلام هه لگه پرتوه، وه کوو که سیک وایه که عه شقو شیتی وای لی کردبی پرووی له چۆلو بیابان کردبی، ههیرانو سهر لی شیواو ملی ریگای هاتوو نه هاتی گرتبی و نه زانی بۆ کوئ ده چی و چی ده کا، له کاتیکدا، هاوه لانی له سهر ریگای راست جی هیشتبنو هه میسه بانگی لی بکه نو پیسی بلین: وهره وه بۆ لای نیمه و لامیان نه داته وه، چونکه نهو کوپرا نهو نه فامانه ملی لی ناوه چه ندیک بانگی لی بکه نهو گویی لی نیه، به قسه یان ناکا، نه مه مه ته لو په ندی که سانیکه که شوین ریبازی گومپایان که وتوون، بته رستی ده که نو وا ده زانن له سهر هه قزو هومیدیان بهو بته رستی یه ی خویان هیه، هه تا مردن یه خه یان

دہ گریو جگہ لہ پھشیمانی و هیلاکتو چارہ رشی چی تریان دہست ناکہ وی۔
 نہی پیغہ مبہر ! بانگہوازی نہوانہ بکہ، بۆ سہر ریگہی راستو ﴿قُلْ:
 اِنَّ هُدًى اِلٰهٍ هُوَ الْهُدًى﴾ پیمان بلی: نہو هیدایہتو پرہنومایہی خودا کہ
 لہ قورٹاندا ناردویہ تیہ خواری نہوہ هیدایہتو شارہ زایی کردنی راستہ قینہیہ،
 ریبازی نیسلام ریبازی حقو راستہ، نہک نہو ریبازہی نیوہی کافر لہ سہری
 دہ پوژنو پھیرہوی دہ کھنو کویرانہ لاسایی باوکنو باپیرانتان دہ کھنہوہ!
 نہ مجار پیمان بلی: ﴿وَاْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ فرمانمان پی کراوہ
 کہ پایہندو گہردن کہ چ بین بۆ پھروہردگاری بوونہ و ہرو تیمہیش پایہندو
 گہردن کہ چ بووین ﴿وَاَنْ اَقِيْمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ ہروہا فرمانمان پی
 کراوہ: بہ پھیرہوی کردنی بہرنامہی نیسلامو بہ چی ہینانی نوژو تہقوا کردن؛
 بہ چی ہینانی نوژوہ کان لہ کاتی خویانداو بہو شیوہیہی کہ خودا فرمانی بہ
 کردنیان کردوہ، نوژو کردنیک کہ دلو دہروون پاک بکاتہوہ، نادہ میزاد لہ
 خراپہو خراپہ کاری بگپرتہوہ، تہقواش بریتیہ لہ خویاراستن لہ ہر
 شتیک کہ لہ ناکامی سہریچی کردنی نایینی خوداو شہریعتی پیروزی
 پھیدا دہی۔

واتہ: پیمان بلی: تیمہ بہ سئ شت فرمانمان پی کراوہ بہ نیخلاص بۆ
 خوداو شہریکی بۆ قہرار نہدہین، نوژوہ کانمان بہ ریکنو پیکی نہنجام بدہینو
 خودا پہرستی بکہینو جگہ لہ ذاتی پاکی کہسی تر بہ خودا نہزائین، لہ ہہموو
 حالیکیشدا تہقواي خودا بکہین بہ نہینو بہ ناشکرا خومان لہو شتانہ دوور
 بگہین کہ لپی یاساغ کردوینو سہریچی فرمانمان کانی نہکہین۔ ﴿وَهُوَ الَّذِي
 اٰتٰنَا الْحَيٰوةَ وَ الْمَوْتَ وَ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيْمُ﴾
 خودایہ کی وہایہ: ہر بۆلای نہو دہ گہریندرنہوہ، روژی
 قیامت ہہمووتان دہ چنہ ہر قاپیہ کہی نہو، حیسابو کیتابتان لہ گہل
 دہ کا، لہ سہر کردارو گوشتارتان، سزاو پاداشتان دہ داتہوہ، جا کھواتہ
 ناگونجی و نابی جگہ لہو خودا خاوہن دہ سہلاتہ، کہسی تر بہ خودا حلیب
 بکری! ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ پھروہردگار دروست
 کارو بدہیہنہری ناسمانہ کانو زہویہ، خاوہنو ہہلسورنہری کاروباریانہ،

چيان تيدايه دروستكراوى زاتى پيروردگارن، هموو شتيكى له كاتو شوتنى خوى دا به ديهيناوه و هيكمه تو دانايى خودا ده گهيدن! وه كوو له نايه تتيكى تر دا ده فرموى: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ، وَمَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ الدخان/٣٨-٣٩. يان ده فرموى: ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا﴾ آل عمران/١٩١. به لى هموو كارتيكى له سهر بناغهي زانستو تواناو هيكمه ته، بۆ خوى كهريمى كارسازه، هر شتيك بيهوى بيكا ده بكا. ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ كُلُّ نَفْسٍ لِّمَا كُنْتُ عَلَيْهِ أَكْثَرُ مِنْهُمْ﴾ (وشى يوم) كه مه منصوبه يان عطفه بۆ سهر وشى (تقوى) ي پيشمويه يان بۆ سهر وشى (خلق) يان له پيشمويه فيعليكى وه كوو (أذكر) مدزنده ده كرى. خۆ پياريزن له سزاو تو لى نهو روزه ي كه خودا به هر شتيك به فرموى بيه ده بى، هيچ هيزو توانايه ك نيه بهر هه لى بى نه هيلى مرامى خوى بينيته جى!

﴿قَوْلُهُ الْحَقُّ﴾ هموو فرمانو وهى نهو راستو حهقن، هر شتى بيهوى دروستى بكاو بهدى بينى، له كاتى خوى دار به بى دوا كهوتن چۆنى بوى ناوا دپته دى، ناتاجى به كهس نيسو، ره زامه ندى كهسى ناوى، هر ريستو ئيراده ي خوى پهيوه ندى بهو شتموه كرد، فرمانى ته كوينى ئاراسته كرد، دهست به جى به بى دوا كهوتن نهو شته پهيدا ده بى!

﴿قَوْلُهُ الْمَلِكُ﴾ خاوه نيه تى راستى، سه لته نه تى ده سه لاتى تهواو هر بۆ نهو كه خودايه كى بى هاوه لو بى هاوسهر بى باوكتو دايكتو كوړو كچه، تاكتو ته نياو فهدو سه مه ده، واته: كه له جيهان دا به رواله ت به شيوه ي مه جازى ده لىن: نهو ملكى فلانهو نه مه ملكى فيساره لهو دۆنيا نهو ههش نامينى، به لكو ملكايه تى تهواو و هى هموو شتيك بۆ خودايه، ﴿يَوْمَ يَنْفُخُ فِي الصُّورِ﴾ لهو روزه دا كه فوو ده كرى به كه په ناي صوور دا جگه له ملكايه تى خودا هيچ خاوه نيبه ك نيه، ته نانه ت بى پرواكانيش بۆيان ده رده كهوى كه هر خودا خاوه نهو كهسى تر خاوه نديه تى نيه.

نهو خودايه خودايه كه ﴿عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زاناو ناگاداره به سهر نهينى و ناشكراد.

عالمی غیب: نمو عالمه‌مه که له نیمه نادیار بی، عالمی شه‌هاده نمو عالمه‌مه که به چاو نیمه ده‌یی‌نین. نیبنو عه‌بیاس ده‌لی: غیب واته: نه‌ینی، شه‌هاده واته: ناشکرا ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ پ‌رو‌رد‌گار دانایه له به‌ده‌ینانو دروست کردن‌دا هیچ شتی‌که دروست ناکا، هیچ یاسایه‌ک دانانی نیلا حیکمه‌تو به‌ر‌وه‌ندی تیدایه خه‌بیرو ناگاداره به‌سر نیه‌تو مه‌به‌ستی نار د‌لو د‌رو‌زو ه‌موو قسه‌و با‌سی‌ک!

کی‌شه‌و وتو ویژی جه‌زه‌تی نی‌براهیم له‌گه‌ل ن‌از‌ه‌رداو هو‌ی و‌از‌ه‌ینانی

نی‌براهیم له‌ هاوه‌ل دانان بو‌ خودا

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَازَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي أَرَىٰ أَرْكَكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾﴾

لیره به‌و لاوه یه‌زدانی مد‌زن چیرۆکنو س‌ر‌گ‌وز‌شته‌ی جه‌زه‌تی نی‌براهیم له‌گه‌ل ن‌از‌ه‌ری باوکیدا د‌ه‌رباره‌ی به‌ت‌الیو هیچو پ‌و‌چی ب‌ت‌ه‌ر‌ستی و به‌ خودا زانینیا‌نمان بو‌ ده‌گیر‌ته‌وه، بو‌ نه‌وه‌ی پی‌غه‌م‌به‌ری نی‌سلام ه‌ه‌لو‌ستی نی‌براهیم ب‌کاته به‌ل‌گه له‌س‌ر ع‌مه‌به‌ مو‌ش‌ری‌که‌کان، چون‌که ه‌ه‌موو گ‌ه‌لو هو‌زی‌ک ه‌ه‌موو نه‌ته‌وه و چینو تو‌ژی‌ک دان به‌ ریز‌داری، پایه‌به‌رزی جه‌زه‌تی

ئىبراهيم‌دا ده‌ئىن، ئىدديعاي نه‌وه ده‌كهن كه له سمر نايىنى نه‌ون، جوله‌كه‌و
گا‌ور به ريزه‌وه نا‌وى ده‌به‌نو ئىعتىراف به پله‌و پاىه‌ى ده‌كهن، جا كه ئىبراهيم
ئا‌وا به‌ره‌نگارى گه‌لو نه‌ته‌وه‌كه‌ى بپيسته‌وه‌و به‌و جو‌ره مونا‌قه‌شه‌يان له‌گه‌ل بكا
ده‌رباره‌ى بپه‌رستى؛ جار له دوا‌ى جار به به‌لگه‌ بۆريان بدا! نه‌وه نه‌ركى
سهرشاني عه‌ره‌به‌كانه كه خۆيان به نه‌وه‌و وه‌چه‌ى نه‌و ده‌زانن هه‌ست به
هه‌له‌ى خۆيان بكه‌نو واز له بپه‌رستى به‌يئن!! ده‌ى با گو‌چكه‌مان شل
بكه‌ين بۆ نه‌و به‌ره‌نگارى بو‌ونه‌وه‌و مونا‌قه‌شه‌يه‌ى ئىبراهيم له‌گه‌ل گه‌له‌كه‌ى‌دا
كه‌ قورئان تو‌مارى كردو‌وه‌و ده‌فه‌رمو‌ى: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَزَرُ أَتَّخِذُ
أَصْنَامًا آلِهَةً؟﴾ نه‌ى مو‌حه‌مه‌د! يادى نه‌وه بكه‌روه، نه‌و چيرۆكه‌ بۆ
گه‌له‌كه‌ت بگي‌ره‌وه كه ئىبراهيم به نازه‌رى^٧ باوكى گو‌ت: سه‌ره‌نه‌شتى كردو،
ره‌خنده‌ى لى گرت: له شي‌وه‌يه‌كى ناره‌زايى ده‌رپي‌ندا وتى: ئايا تو به چ
عه‌قلىك چه‌ند بتيك ده‌كه‌يه خوداو ده‌يان په‌رستى؟! جگه له خودا طاعه‌تو
به‌ندايه‌تى بۆ نه‌وان ده‌كه‌ى؟! له كاتيك‌دا خودا‌ى حقو راست (الله) به نه‌و
كه‌سه‌يه كه به‌ديه‌ينه‌رى توو نه‌وانيشه، هه‌ر نه‌و شيا‌وى په‌رستنو به‌ندايه‌تى
بۆ كردنه، كه‌سى تر مافى نه‌وه‌ى نيه‌به خودا حلي‌ب بگري‌و به‌ندايه‌تى بۆ
نه‌نجام بدرى!!!

﴿إِنِّي أَرَاكَ وَ قَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ بي‌گومان، من خۆتو گه‌له‌كه‌ت
ده‌بينم له گو‌مرايى ناشكرادان، خۆتو نه‌وانه‌ى وه‌ك تو بپه‌رستى ده‌كهن،
نه‌م هه‌يكه‌له دا‌تا‌شرا‌وو دروستكرا‌وانه به خودا ده‌زاننو به‌ندايه‌ت‌بيان بۆ
ده‌كهن، سه‌رليش‌تيا‌وو نه‌فامن سه‌ريان لى تيك چو‌وه، ريبازى راستو حق
نا‌دۆزنه‌وه؛ له زه‌لكا‌وى نه‌فامى و نه‌زانى‌دا كو‌ترانه دينو ده‌چن، هه‌لسو كه‌وتو
بي‌روبا‌وه‌رتان بى بناغه‌و يو‌وچو به‌تاله، هه‌موو خا‌وه‌ن هۆشو فاميك هه‌ست به
سه‌رليش‌تيا‌وى ئيو ده‌كا، چونكه زۆر ناشكراو نمايانه! ده‌ى كى له‌و كه‌سه
گو‌مرا‌تره چ گو‌مرايى به‌ك له‌وه ناشكرا‌تره په‌يكه‌ريك بپه‌رستى كه له‌دار، يان

^٧ له باره‌ى زى‌ندو بنه‌چه‌ى حمزه‌ته‌ى ئىبراهيم و نه‌و سه‌رده‌و روژگا‌ره تاييدا ژيا‌وه سه‌يرى
ته‌فه‌سي‌رى مه‌نار ج ٧/٥٣٤-٥٤٠ ده‌كرى.

بهرد، یان له معدده نیک دروست کرابی؟ بئی به دهستی خوت په یکهریک داتاشی، نه مجار پلهو پایه ی خودایه تی بدهیتی و بیپهرستی و به پیروزی بزانی!! وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿اَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ﴾ الصافات/٩٥-٩٦؟؟ به راستی جیگای سهرسورمانه ناده میزادیکي خاوهن ههستو هوشو ناوهزو بیرو نه ندیشه دارو بهر دیکي بی گیان له خوی به پیروزی بزانی و بیگه یه نیته پله ی خودایه تی و بیپهرستی؟ دهی نیوه چوڼ نهو بتانه ده که نه خودای خوتان؟ خو نیوه له وان بهر تر نو ریزدار ترن، نیوه عه قلو هوشان هیه، به کان بی گیانو بی ههستن، ناتوانن می شو می شو له خویان دوور بخه نه وه، دهی چوڼ نیوه دهیان کهن به خوداو دهیان پهرستن و هیوای نهو ده تان پییانه پاریزگاریتان بکن، سوودتان پی ببه خشنو زیانتان لی دوور بخه نه وه؟! من بیزارم دوورم لهو بت پهرستی یو نیوه له نهو پهری ناپه سندی نه قامی دا ده بینم، رنگاتان لی تیکچووه سهرلی شیواو چاره ره شو به دبه ختن، سهره نجامو ناکامتان چاره ره شیو به دبه ختی ناو دوزه خمو من له نیستاره لیتان بیبریم!!

جا وه کوو ناوا گومپایی و سهرلی شیواوی باوکی و گه له که یمان پیشان نیبراهیمدا، پیمان زاناند: که تازه رو گه له که ی له چ گومپایی و بت پهرستی و نه قامی یه کندان؛ نه مجار زیاتر دلی نیبراهیمان رهوشن کرده وه، ههسته کانیمان فراوان کرد، به شیوه یه کی روونو ناشکراتر، دهسه لاتو توانای خودایه تی خومانمان پیشاندا: ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ واته: ههر بهو جوړه، جار دوا جار گه وره یی و فراوانی و ریکنو پیکي بوونه وه رمان پیشانی نیبراهیمدا، وامن لی کرد به ههستی روونو تی فکرینی وردو بیرو بهر فراوانه وه سهیری مه له کوتی ناسمانه کازو زهوی بکا، له نه ستیره و روژو مانگ سهرنج بدا، له جوگهو چومو ده ریاو کیوو ده شتو بیابان رامینی، خودایه تی خودایان تیدا بدوزیتوه، به دیه نهری به راستی بناسی و به ندایه تی خوی بو رابگه یه نی و بیته نهو پیغه مبه ره تولو لعه زمه ی که نمونه ی پیاوچا کازو خودا پهرستانه، نهو پیغه مبه ره ی به دووربینی خودایی، به ههستی پاکي، به دلی رهوشنو دهر وونی بی خهوشی بوونه وه ری

بینی، بەسەر وردیاتو شاراوێ ناسمانو زەوی دا ناگادار بوو، بۆ ئەوەی لەم
 رێگەو بەلگە لەسەر تاکو تەنیا یی و بالادەستی خودا بەیئیتەو! مەلەکووتی
 بەرزایی و زەویمان پیشاندا، گەلی شتمان پێ ناساند، دەروونیمان گۆشاد کرد،
 تیفکرینیمان راست نامیز کرد، بەرچاومان رووناک کرد، شارەزاییمان کرد بۆ
 رێبازی بەلگە هیئەتەو و بۆردانی بەرامبەر و دژ هەلۆیست، کۆمەکیمان پێ
 کرد، بوونەوێ مەلەکووتمان وەکوو پەرەوێک خستە بەردەم و خۆئەندێیەو و
 تێی گەییشت، ﴿وَلْيَكُونْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆ ئەوەی دُنیا بێ، قەناعەتی تەواو
 پەیدا بکا، کە هیچ کامێک لە بێتو ئەستێرە و رۆژ ناشی ببن بە خودا،
 ناگونجی بە خودا بزاندرین، چونکە هەموویان تازە پەیدا بوون: کاتێک بوو
 ئەوانە ئەبوون دوا یی بەدی هێنراون؛ بەدی هێنەرێک بەدی هێناون، دروست
 کارێک دروستی کردوون، هەلسۆرێنەرێک هەلیان دەهێنی و ناویان دەکا،
 چاودێر و سەرپرشتیارێک لە هاتوچۆ هەلسۆرانیاندا جەلویان دەکێشی، ئەو
 دیاردانە بەلگەو نیشانە ی هەبوونی خودایەکی بالادەستو بە تواناو زاناو
 دانان، پەرەردگاریەتی یەزدان دەچەسپینن، بەلگەو دەیلی بەهێزن بۆ
 بۆردانی موشریکە گومراو سەرلێشیواوەکان.

یەقین و دُنیا بوون: جۆرە زانیاریەکی چەسپاوو قەطعی یە دوا ی لاچوونی
 شوبهو گومان بە هۆی تیفکرین و رامانەو پەیدا دەبی!

نەمجار پەرەردگار بری لەو شتانە ی کە پیشان نیبراهیم درا لە
 مەلەکووتی ناسمانو زەوی دیاری دەکا و دەفرموی: ﴿فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ
 رَأَىٰ كَوْكَبًا﴾ کاتێک نیبراهیم شەوی بەسەر هات ئەستێرە یەکی گەرە ی
 پرشنگذاری بینی، لە ئەستێرەکانی تر ورشەدارتر بوو، رووناکی و
 درەوشانەو ی لە ئەستێرەکانی تر جودا بوو، ئەویش یان ئەستێرە ی
 (موشترە ی) یان (زۆهرە) بوو، جا وەکوو دەلێن: بری لە گەلو ئەتەو ی
 نیبراهیم ئەستێرە پەرست بوون، ئەستێرە ی موشترە ی گەرەترین و ناسراوترین
 خودا درۆزنە یە ک بوو کە بری ئەستێرە پەرست لە رۆمانو یۆنانە کۆنەکان
 دەیانپەرستن! گەلو ئەتەو ی نیبراهیمیش لەو سەردەمەدا مامۆستا و
 پیشەوای ئەستێرە پەرستان بوون، نیبراهیمیش بەمەبەستی بناغەدانان بۆ

موناقه شهو قسه له گهل کردنیانو له ناکاما بۆردانیان ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي﴾ وٲی:
 شهو نهستییه خودای منه، که دروست کراوی ناده میزاد نیهو کهس دهستی
 بی ناگاو روناکو پرشنگداریشه! خوی خسته پیپی شهوانو به دلی شهوان
 ده داو، بۆ شهوی بیاخاته ههلۆستیکه وه که دواپی به لگهی هیئایه وه،
 یه کسر بۆریان بدا، له سهره تاوه وای خسته دلیانه وه که له سهر بیروباوه ری
 شهوانو شهو نهستییه یی به لاهه خودایه، پاشان به به لگهی هست نامیزو
 عه قلی گمراه وه سهریانو بیروباوه ری چه سپاو له دلیاندا ههلوه شانده وه
 وه کوو ده فرموی: ﴿فَلَمَّا أَفْلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ﴾ کاتی که شهو نهستییه
 جوولاو ناوابوو له پیش چاو ون نه بوو، وٲی: من شتی بی دهوامی زوو لاچوو
 ناوابووم ناوی و خوشم ناوی و ناپهرستم، چونکه که سیک سروشت پاک بی
 شتیکی خوش ناوی که بهرقرار نه بی و به نهمانی دل ناخوش بیی، چ جای
 بتپهرستی! که پهرستن ترۆپکی خوشه ویستییه، عه قلو هوشی ته وایش
 شهوی چه سپاندوه وه دهیچه سپینی، که پهرستن شیای خودایه کی حازوو
 نزیکو بیسرو بیناو چاودیره، که همیشه له هیچ شتی که بی ناگای بی، له
 هه موو شتی که دا نیشانه کانی هه بوونی دیارین، له هه موو شتی که دا به لگهی
 تاکو ته نهایی خودا بدره و شته وه رهنگ بداته وه، به لام هه رگیز به چاوی
 ناسایی نه بیند ری چونکه شهو شتانه ی ده بیند ری دروست کراوو هاوۆنه یان
 ههیه، خوداش له هیچ شتی که ناچی، له هه موو شتی که دا شار دراوه ته وه، له
 هه موو شتی که دا شوینه واری دیاره، وه کوو له نایه تیکی تردا ده فرموی: ﴿لَا
 تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ به کورتی و
 پوختی هه زره تی ئیبراهیم ناماژه ده کا بۆ نه زانی و نه فامی گهل و نه ته وه که ی
 که نهستییه یان ده پهرست، له م رووه وه که شتیکیان ده پهرست ناوابوونو
 گۆرانو نهمانی به سهردا ده هات، هیچ ناگاداری و هستو شعورکیان نه بوو
 بهرامبر بهوانه ی به ندایه تی یان بۆ ده کردن وه کوو له نایه تیکی تردا
 ده فرموی: ﴿لَمْ تَعْبُدْ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ
 شَيْئًا﴾ مریم/٤٢.

نہ مجار لہ شہوئیکی ترداو بؤ ہمان مہبہستو بہہمان ہلوئستی
 نہ گۆری خۆیہوہ سہیری مہلہ کووتی ناسمانی کرد ﴿فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا
 قَالَ هَذَا رَبِّي﴾ کاتی بینی لہ ناسوہ مانگ ہلاتو بہ روناکی خوی سر
 زہوی زہوشن کردہوہ، وتی: تہوہ پەرہردگاری منہ، نہمہیان ورشہو
 رووناکایی زۆرتہ جا ﴿فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ: لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
 الضَّالِّينَ﴾ کہ تہمیش وہ کوو تہستیرہ کہ ناوابو نیبراہیم بہ دہنگی بہرز بؤ
 تہوہی گہلہ کھی گویان لی بی وتی: تہمہش خودا نیہ! خو تہ گہر
 پەرہردگارم شارہ زاییم نہ کاو ہیدایہ تم نہ دا بؤ ریگای حقو بہ کتابہرستی
 تہمن لہ ریزی گومراو سر لی شیواوان دا دہیم؛ تہوانہی ریگیان لی گوم
 بوہ، ہیدایہ تیان نہ دۆزیوہ تہوہ جگہ لہ خودا شتی تریان پەرستوہ، بہمہش
 جاریکی تر بہ گونچکھی گہلو نہ تہوہ کھیدا دایہوہ کہ تہوان لہ سر ریبازی
 پوچو بہ تالٰن، ہمر کہ سیٹک پی بی وابی مانگ شیایو پەرستندو بہ خودا
 حلیب دہ کری، تہوہ گومرایہ! لہ ہمان کاتدا تہوہی پی راگہ یاندن کہ
 زانینی عہقیدہی راستو بی خہوش پیوستی بہ سروشی خودایی ہیدہ، بؤیہ
 لہ جاری سی یہم دا نیبراہیم بہ ناشکرا بہراندہ تو دوورہ پەریزی خوی لہ
 شہریک دانان بؤ خودا راگہ یاند وہ کوو دہ فرموی: ﴿فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ
 بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي﴾ کاتی خۆر لہ ناسو بہ دہرکہوت رووناکایی بہ سر
 زہوی دا پہ خش کرد، لہ تہستیرہو مانگ گہورہ ترو رووناکترو بہ سوود تریوہ؛
 وتی: تہمہ خودای منہ ﴿هَذَا أَكْبَرُ﴾ تہمہ گہورہ ترین تہستیرہ کہ بہ
 ناسمانہوہ نیمہ دہیبینین، نوورو رووناکایی لہ ہہموان زۆرترو بہ ہیترہ،
 شیاوترہ بؤ تہوہی بہ خودای خومی حلیب بکہم ﴿فَلَمَّا أَفَلَتْ﴾ کہ تہویش
 وہ کوو تہستیرہو مانگ ناوا بوو، نیتر حہزہ تی نیبراہیم داشی سواربوو؛
 کاتی تہوہی بؤ رەخسا کہ بیروپروای خوی بؤ قہومہ کھی ناشکرا بکاو خوی
 لہ موشریکہ کان دوورہ پەریز بگری ﴿قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾
 وتی تہی گہلو نہ تہوہ کہم! دلنیابن من دوورہ پەریزم لہ بت پەرستیو
 تہستیرہو مانگتو خۆر پەرستن، ہیچیان بہ خودا نازانہو نایانکہمہ گہورہو

خۆشه ویستو پەرستراوی خۆم ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ نەمەن لە کاتی پارانەووە نزاکردن دا لە نوێژو خودا پەرستی دا، روو دەکەمە ئەو خودا کردگاری که ناسمانەکانو زەوی بەدی هێنان، روی خۆم وەرەگیرم لە گومراییی و روو لە حەق دەکەم، بە لێبراوی و راستالانە نایینی راست پەپەرە دەکەم، نایینیکی بریتی ییت لە یەکتاپەرستی، بێ پەریم لە کۆمەڵی موشریکەکان؛ ئەوانەیی لە گەل خودادا خودای تر دەپەرستن. بە لکو مەن بەدی هێنەری نەستێرەو مانگۆ خۆرو ناسمانەکانو زەوی دەپەرستم؛ ئەو کەسەیی هەلیان دەسورپینی و دەیان هێنی و دەیانبا، ئەو خودایەیی بەدی هێنەری هەموو شتیکی، خاوەنو خودای هەموو شتیکی، وەکوو لە نایەتییکی تر دا دەفرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا، وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنَّجْمُ مَسْخَرَاتٍ بِأَمْرِهِ، إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ الاعراف/ ۵۴.

ئەوێ لە نایەتەکانی رابوردوو وەرەگیرێ ئەوێهە که نەتەوێ نیبراھیم بەتەکانیان بە خودا دەزانین، پێیان وابوو: شیای پەرستن! نەستێرەو مانگۆ خۆریشیان بە نیلاھو نەریاب دەزانین، واتە: پێیان وابوو: ئەوانە گەرەو خاوەنو هەلسورپنەرۆ رۆلگیرن لە بوونەوێردا، حەزەرەتی نیبراھیم ئەوێ بۆ روون کردنەوێهە که تۆلوهییەتو ربوبیەت هەردووکیان تاییەتن بە خودای کردگارەوێ جگە لە خودای مەزن، بوونەوێ نیلاھو رەببێ تری نین!

بە کورتی و پوختی حەزەرەتی نیبراھیم کەوتە قسە لە گەلیانو بە هیدی و لەسەرەخۆ خۆی بۆ دوژمنو بەرامبەرەکەیی شەل کردو لە گەلیان دا رۆی، تا گەییشتە مەبەستو ئەمجار لێیان وە دەست هاتو بۆری دان..!

بەنەمای داھینانی پەرستنی غەیری خودا لە بەردودارو نەستێرەو مانگۆ خۆر دوو شتە:

۱- برێ نەفامو عەقل سووک برێ دیار دەیی دەسلاتی خودایان لە هەندی شتدا بە دی کردووە، تێتر پێیان وابوو ئەو دیار دە هی زاتی ئەو شتە خۆیەتی و پابەندی سونەو یاسای یەزدانی نیە، تێتر ئەو شتەیان بە خودا

زانیوه و پرستیوانه!.

ب- برې مـخلوقات نهو دیارده تایبه تیایانه یان کړنه هؤکار بؤ پیه ونډی کړدن-له باره ی سوودو زیانه وه- به خودای کړدگار وه، وایان گومان برد، که پرستنی نهو خاوهن دیاردانه هؤکار که بؤ ره زامه نډی خوداو نهو پرستراوه جؤراو جؤرانه لای خودای مه زن دهنه شفاعه تکار بؤیان.

نه مجار دواپی هاتوون له شوینی نهو مـخلوقاته پرستراوانه پدیکه ریان داهینان، بتو صه نه میان دروست کړدن دهستیان کړد به پرستنیانو طاعت بؤکړدنیان!.

بیگومان گه لی نیبراهیم له بت پرستی دا نه ونډه تیگه یشتیبوون که بتو صه نه مه کان هیچ نایینزو نابیستزو توانای سوود پی گه یان دنو زیان لیدانیان نیه، هر نه ونډه بوو لاسایی باو کتو باپیرانیان ده کړده وه و کویرانه بت پرستی یان نه نجام ددها، بؤیه بته کانیان به خودا ده زانیانو ده یان پرستزو بهس! پییان وانه بوو کاریگری و رؤلی بهرچاویان له بونه وهر دا بیی، له بهر نه وه نه ستیره و مانگو خوریان به خوداو ره ب ده زانین، پییان و ابوو: نه و ان کاریگریان هیه له سر ناده میزادو ده ورو بهری له زه وی دا، پروایان و ابوو: خور به ختو کمر و بؤتوده ری ناده میزاده، پییان و ابوو: مانگ کارو باری پاشاکان هله د سوړتیی، گیانی نازایه تی و پیاوه تیان پی ده به خشیی یار مه تی سوپایان ده داو دوژمنیان تیگ ده شکینیی، همره ها وایان ده زانی نه ستیره ی موشته ری پاشای خودا کانه، خاوهن خودای دادوهری و یاسایه، پارتیره ی نهو ده رگایانه یه له خه لکی، بؤیه کالا کړدنه وه ی کیشه کانیان تییدا خاماده دهن، نه ستیره ی مریخیشیان به خودای نیچیر و ده سه لاتی جهنگ ده ناسی، نه ستیره ی زوهره شیان به خودای که یف خوشی و خوشبه ختی و کامه رانی ده زانی، پییان و ابوو نه ستیره ی (نیو) عه طارید خودای عیلمو داناییه.

لیره دا پتویسته نه وه بزانیان که هله لویستی جهزرتی نیبراهیم هله لویستی کی لیزانانو موناقه شهو موجداله نامیز بوو، به رواله ت چوویه پزشاکی ناده میزادیکی بی باوهره وه که هله لویستی دوزینه وه ی خوداو

به‌دیینه‌ری راسته‌قینه‌ی بی، بۆ نهم مه‌به‌سته له دیارده‌کانی بونه‌وه‌ر
 رامینه‌ی و وردیه‌یه‌وه! ته‌گینه له حه‌قیقه‌ت و راستی دا حه‌زه‌تی نیس‌براهیم
 که‌سیک نه‌بووه شکو گومان له چه‌سپاندنی خودایه‌تی خودا و ریویه‌ته‌دا
 هه‌بی، نه‌وه‌تا په‌روه‌ردگار ناوا وه‌سفی نه‌و زاته‌ پیروژه‌مان بۆ ده‌کاو
 ده‌فرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ، وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ،
 إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا
 عَاكِفُونَ﴾ الانبیاء/۵۱-۵۰. یان ده‌فرموی: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا
 لِلَّهِ وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ شَاحِرًا وَلَا نَعْمِي، اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ، وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
 ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ﴾ النحل/۱۲۰-۱۲۳. یان ده‌فرموی: ﴿قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي
 إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ﴾ الأنعام/۱۶۶.

نیمامی موسلیمو بوخاری له نه‌بو هوره‌یره‌وه فرمووده‌یه‌کیان ریوایه‌ت
 کردوه؛ ده‌لی: پیغه‌مبەر ﷺ فرموویه‌تی: (کل مولود یولد علی الفطرة) له
 صه‌حیحی موسلیم‌دا فرمووده‌یه‌کی تر هه‌یه که پیغه‌مبەر ﷺ فرموویه‌تی:
 خدا فرموویه‌تی: (إني خلقت عبادي حنفاء) ثابته‌تیکی تر هه‌یه ده‌فرموی:
 ﴿فَطَرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ
 اللَّهِ﴾ الروم/۳۰. یان ده‌فرموی: ﴿وَإِنْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ
 ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمُ السَّيِّئَ بَرِيكُمْ؟ قَالُوا بَلَىٰ﴾ الاعراف/۱۷۲.

جا نه‌گمر نه‌مه حالو چۆنیه‌تی باقی ناده‌میزادانی تر بی، نه‌دی ده‌بی
 چۆن نیس‌براهیمی‌ک که به‌ خه‌لیلوره‌حمان ناو ده‌بری قورئان به‌ (حنیف) و
 (قانت) ناوی بردوه به‌ گویره‌ی قورئان هه‌رگیز حه‌زه‌تی نیس‌براهیم شه‌ریکی
 بۆ خودا قه‌رار نه‌داوه‌و پیاویک نه‌بووه له مه‌قامو پله‌و پایه‌ی گومان‌دا بی‌و؟
 له نه‌ستیره‌ په‌رستی‌یه‌وه بگاته خودا په‌رستی؟! که‌وابی هه‌یج شکو گومانی

تی دا نیه که ههزره تی ئیبراهیم تهستیره و مانگو خوری به خودا نهزانیون، به لام که به روالهت تییان فکریوه و دانی به خودایه تییان دا ناوه، تهوه بو بوڤردانی قهومه موشریکه که ی بووه، ویستویه به قسه و بیروباوه ری خویان ریگیان لی بگریو ده مکوتیان بکاو به سهریان دا زال بیی!

کیشه ی نیوان ههزره تی ئیبراهیم و گه له که ی

وَحَاجَّهٖ قَوْمُهُۥ قَالَ أَتُحِبُّونِيۤ فِیۤ اَللّٰهِ وَقَدْ هَدٰنِیْ
وَلَاۤ اَخَافُ مَا تُشْرِکُوْنَ بِهٖۤ اِلَّاۤ اَنْ یَّشَآءَ رَبِّیْ شَیْئًاۙ وَسِعَ رَبِّیْ کُلَّ
شَیْءٍ عِلْمًاۙ اَفَلَا تَتَذٰکُرُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَکَیۡفَۤ اَخَافُ مَاۤ اُشْرَکُتُمْ وَلَا
تَخَافُوْنَ اَنْتُمْۤ اُشْرَکُتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ یُنَزَّلْ بِهٖ عَلَیْکُمْ سُلْطٰنًا
فَاٰیۤ اَلْفَرِیْقَیْنِۚ اَحَقُّۢ بِالْاٰمِنِۚ اِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٨١﴾ اَلَّذِیۡنَۤ اٰمَنُوْا
وَلَمْ یَلْبِسُوْاۤ اِیۡمٰنَهُمْ بِظُلْمٍۚ اُولٰٓئِکَ لَھُمْ الْاٰمَنُوْنَ وَھُمْ مُّہْتَدُوْنَ ﴿٨٢﴾
وَتِلْکَ حُجَّتُنَاۤ اَعٰتٰیۡنَھَاۤ اِبْرٰہِیۡمَ عَلٰی قَوْمِہٖۚ نَرَفَعُ دَرَجٰتٍۭ مِّنۡ نَّشَآءٍۚ اِنْ

رَبُّکَ حَکِیۡمٌ عَلِیۡمٌ ﴿٨٣﴾

جا که ههزره تی ئیبراهیم له رووی به لگه و موناقه شهوه ریگی لی برینهوه و بوڤری دان، ته مجار په نایان برده بهر به لگه ی لاواز ترو نه فامانه تر ئیتر له بهر نه فامی و نه زانی یا به هوی لاسایی کرد نهوه یان بو باوکنو باپیریان له بهر ترسی نه مانى پله و پایه و ملک و سامانی جیهانی دهستیان کرد به موناقه شهو موجد له له گه له ههزره تی ئیبراهیم دا وه کوو ده فهرموئ: ﴿وَحَاجَّهٖ قَوْمُهُۥ﴾ نه تهوه که ی ئیبراهیم دهستیان کرد به موجد له کردن له گه لی دا، له بهر امیر به لگه به هیزه کانی ئیبراهیم دا به لگه ی لاوازان ده هیئانهوه!! سهیره تهو به به لگه ی حاشاه لنه گرو به گویره ی ناستی هوش و

بیریان تاکو ته‌نیای خودای بۆ ده‌چه‌سپاندزو پێی ده‌سه‌لماندن که به‌ندایه‌تی کردنو طاعت هه‌ ده‌بێ به‌ ته‌نیا بۆ خودای! ته‌وانیش به‌لگه‌ی گومانای لاوازیان ده‌خسته‌ روو؛ ده‌یانگوت هه‌بوونی چه‌ند خودایه‌کئو به‌ خودا زانیسی ته‌ستیره‌و مانگئو خۆر چ دژایه‌تی له‌گه‌ل بپروا به‌ خودا نیه‌، چونکه‌ ته‌و خودایانه‌ لای خودا شه‌فاعه‌تمان بۆ ده‌که‌ن؛ کوێرانه‌ لاسایی باوکه‌و باپیری خۆیان ده‌کرده‌وه‌، نیتیر ئیبراهیم ته‌وه‌ی پێ را‌گه‌یاندن که‌ سووره‌ له‌سه‌ر هه‌لوێستی خۆیو ته‌و به‌لگه‌ لاوازانیه‌ی ته‌وان کاری تی ناکه‌ن ﴿قَالَ اَلْحَا جُونِي فِي الْاَلِهٰ؟﴾ نایا ئیوه‌ ده‌رباره‌ی خودا کێشه‌م له‌گه‌ل ده‌که‌نو ده‌تانه‌وی بیره‌باوه‌ری پرۆپووجی ئیوه‌ په‌سه‌ند بکه‌هر جگه‌ له‌ خودا شتی تر به‌ شیاری خودایه‌تی بزانه‌؟! ته‌وه‌تان به‌ لاوه‌ سیره‌ که‌ من ده‌لیم؛ جگه‌ له‌ خودا خودای تر نین؟ ده‌تانه‌وی له‌و بریاره‌ له‌و بیروباوه‌ره‌ ژێوان بیمه‌وه‌؟ ﴿وَقَدْ هَدَانِ﴾ وه‌لحال ته‌و خودایه‌ رێگای هیدایه‌تی نیشانی من داوه‌، بیروباوه‌ری هه‌قو راستی خستۆته‌ دلو ده‌روونه‌وه‌، من دلنیا‌م له‌ راستی بیروباوه‌ری خۆم، ده‌زانم که‌ من له‌سه‌ر هه‌قو راستیم! ده‌ی چۆن گوێ بۆ بیروباوه‌ری بێ بناغه‌ی ئیوه‌ ده‌گرم، چۆن خۆم وه‌کوو ئیوه‌ گومرا ده‌که‌م؟ چۆن شوێن لاسایی کردنه‌وه‌ی ئیوه‌ بکه‌وم؟ ئیوه‌ به‌ بێ به‌لگه‌ لاسایی باوکه‌و باپیرانتان ده‌که‌نه‌وه‌ من چۆن شوێن ئیوه‌ بکه‌وم؟!

به‌لگه‌ له‌سه‌ر بێ‌بناغه‌ییو پرۆپووجی بیروباوه‌ری ئیوه‌ ته‌وه‌یه‌: ته‌م خوا درۆزانه‌ی ئیوه‌ ده‌یانپه‌رستن هیچیان پێ نا‌کرێ! چ کاربگه‌رییه‌کیان له‌ بوونه‌وه‌ردا نیه‌ ده‌ی چۆن به‌ خودایان بزانه‌؟! دلنیا بن من به‌ خودایان نازانه‌و ﴿وَلَا اَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ﴾ نا‌ترسم که‌ له‌ عیلمی خودادا هاتنه‌ خواره‌وه‌ی به‌لاو موصیبه‌تیک له‌و شتانه‌وه‌ بۆ من به‌ هۆی هۆکاریکه‌وه‌ چه‌سپاییو من تووشی ته‌و نا‌په‌هه‌تییه‌ بیم و زیانم وێ بکه‌وی! ﴿اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ نایا ئیوه‌ دوا‌ی ته‌و رونکردنه‌وه‌و شی کردنه‌وه‌یه‌ش تێنا‌فکرنو ورد نابنه‌وه‌و بیرناکه‌نه‌وه‌: که‌ خوداکانتان هیچیان به‌ده‌ست نیه‌؟ نه‌ ده‌توانن زیان بگه‌یه‌نن نه‌ ده‌سه‌لاتی سوود به‌خشینیان هه‌یه‌!! ده‌ی که‌وابێ ئیوه‌ بۆچی بیر نا‌که‌نه‌وه‌ هه‌تا بزانه‌ که‌

ئهوانه ناتوانن زیان به من بگهیهنن یان سوودم پئی بگهیهنن، دهسه لاتى بالا
بۆ خودا خزیه تی، جگه له زاتی پاکی کهسی تر هیچی به دهست نیه، جا
ئهگهر پهروه دگار بری سوودی به خشی به دروستکراویکی یان دوورخستنه وه
بهیگری کردنی زیانی پئی به خشی، ئه وه نایسته هۆی ئه وه: که ئه وه دروستکراوه
له پلهی دروستکراوه وه بهرز بکریته وه بۆ پلهو پایه ی خودایه تی و په رستن.

دوای ئه وه ی ئیبراهیم رایگه یاند که له خودا درۆزنه کانیان ناترسی،
به لکو ته نها له خودا ده ترسی، ئه مجار سه رسوپرمانی خۆی را گه یاند له وه ی
که نه ته وه که ی ئه وه له خودا کانیان ده ترسی و بۆ خوشیان له خودای مه زن
ناترسی، که حق وایه لی بترسی و جی خزیه تی: فهرمو ی: ﴿كَيْفَ
أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنْتُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا﴾ چۆن من ده ترسم له وه خودا درۆزنانه ی ئیوه کردووتان به هاویه شی
خودا و پیتان وایه سوودو زیانیان به دهسته، له حالیکه ئا ئیوه ناترسن له وه ی
هاوه له بۆ خودا داده ئین، ناترسن له وه ی دروستکراویک ده که نه هاوتای خودای
زاناو داناو به دیهینهر که هیچ به لگه یه ک نیه له سه ر به خودا زانیی ئه وه
شتانه ی ئیوه به خودایان حسیب ده که ن، عه قلو هۆشیش ناتوانن هاوه له بۆ
خودا به رهوا بزائن، عه قلی ته و او ریگه نادا بریاری ئه وه بدری که خودا
هاوه لی هه بی له بوونه وه ردا هاویه شی کاره کانی بکا، بیگومان به لگه ی
عه قلی و نه قلی ئه وه ده گه یه ن که خودا خودایه کی تاکو ته نیاو فهردو
صه مده، که و ابو شه ریک دانا بۆ خودا که ئیوه په پیره ی ده که ن ئه وه
شیای ئه وه یه و جیگای ئه وه یه: که ترسی لی بکری، نه ک من بترسم له
به ته کانی ئیوه، من چۆن له مردووی بی گیان بترسم، ئیوه له خودای خاوه ن
ده سه لاتو توانا ناترسن؟! جا که نه مه حه قیقه ته و راستی بی ﴿فَإِنَّ الْفَرِيقَيْنِ
أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ چ تاقه و گروپکیان شیای ئه وه یه که له
سزای خودا نه مین بی، کۆمه لی یه کتا په رستان، یان کۆمه لی موشریکه کان؟
کام تاقه و کۆمه لیان لایه قی ئه وه یه: که له ناکامی بیروبا وه ری خۆی
دنیای بی؟! کام ده سه تیه یان ری بازی راستی په پیره و کردووه و له سه ر حه قه؟ ئایا

ئەو کەسە ی بەندایەتی بۆ خۆدایەك دەکا: کە خاوەنی هەموو شتێکەو سوودو زیانی بە دەستە، لەسەر حەقە؟ یان، ئەو کەسە ی شتێک دەپەرستی کە هیچی بە دەست نیە؟! کام لەو دوو کۆمەڵە شیاوترە بە دنیایی و ناسایش، کۆمەڵە یەکتاپەرست یان کۆمەڵە ی موشریکەو ناراست، ئەگەر ئێوە خاوەنی زانستەو تێفکرینەو شت دەزانن؟؟ بۆیەش لە شوێنی ﴿أَيُّنَا أَحَقُّ بِالْأَمْنِ﴾ رستە ی ﴿أَيُّ الْقَرِيبَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ﴾ ی هینا تا ناماژە بێ کە ئەم بەرامبەری کردنە گشتی یەو هەموو یەکتاپەرستی کەو موشریکی کە لە هەموو کاتەو ساتەو شوێنی کە دەگرێتەو، نەک هەر تایبەت بێ بەو کۆمەڵە ی سەردەمی حەزەرەتی ئیبراھیم، هەروەها بۆ ئەو ی راستەو خۆو پانەویان هەڵەیان نەخاتە ئەستۆو تاوەکوو باش گۆی ی بۆ بگرنو پەنا بۆ رەبەری نەبەن!!

ئەمجار پەرورەدگار بە شیوەیەکی روونو ناشکرا کۆمەڵە ی شیاو بە ئەمنو ناسایش دیاری دەکاو دەفرموی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ هُمُ الْآمَنُونَ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ ئەوانە ی شیاو دنیایی و ئەمنو ناسایشن لە دنیاو لە قیامەتدا کە برۆیان بە هەبوونو تاکنو تەنیا یی خۆا هەیە، بە ئیبراو دڵسۆزی یەو بەندایەتی خۆا دەکەن، هیچ شتێک ناکەن بە هاوێشەو هاوێشە ی، بیروباوەریان تێکەل بە ستمو تاوانباری ناکەن، برۆیان بە خۆا برۆایەکی تۆکمەو دامەزرێو، هاوێشی بۆ دانانن.

ئیمامی ئەحمەدو بوخاریو موسلیمو تیرمیزی لە عەبدوللای کوری مەسعودەو دەگیرنەو: دەفرموی: کە نایەتی ﴿وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾ هاتە خواری، هاوێشەو ئەمری پیغمبەریان کرد وتیان: باشە قوربان کێ هەیە ستمی لە ئەفسی خۆی نەکردبێ؟ واتە: کێ هەیە تاوانی نەکردبێ، ئیتر نایەتی ﴿إِنَّ الشُّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ هاتە خواری ئەمە ریوایەتی ئیمامی بوخاری یە! ریوایەتی ئیمامی ئەحمەد بەم جۆرە یە: دەلی نایەتی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾ هاتە خواری، زۆر لەسەر شانی خەلکە کە قورس بوو وتیان: ئە ی پیغمبەری خۆا! کێمان هەیە ستم لە خۆی نەکا؟! پیغمبەر ﷺ فرموی مەبەست ئەو نیە کە تی گەشتوون! نایا ئێوە وتە

پیروزہ کھی بندھی مہردو راستائی خوداتان نہ بیستووہ کہ بہ کورہ کھی گوت
﴿يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ، إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ لقمان/۱۳. واتہ:
مہ بہ ست لہ (ظلم) لہ نایہ تہ کھدا ہاویہ ش دانانہ بۆ خودا! ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا﴾
نہو بہ لگہ بہ ہیژانہی کہ نیبراہیم (سہلامی خودای لہ سہر بی) ہیٹانیہوہ بۆ
گہلہ کھی ہر لہ ﴿فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ﴾ تا دہ گاتہ ﴿وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾
بہ لگہی نیتمہ بیون ﴿آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ﴾ بہ نیبراہیممان بہ خشینو قیرمان کرد
بۆ نہوہی بیکات بہ راہرو بہ لگہ ﴿عَلَى قَوْمِهِ﴾ بہ سہر گہلہ کھی داو
قہناعہ تیان پی بکاو واز لہ ریبازی پووچی خویان بہینزو بینہ سہر رنگای
حہقو خوا پەسەند! ﴿نُفِيعَ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأَ﴾ ہر کہ سیٹک لہ بہندہ کانی
خۆمان بمانہوی بەرزوی بکہینہوہ، پلہو پایہی بدہینی دہیدہینی، لہ دونیادا
پلہی زانستو دانایی پی دہ بہ خشین پلہی نیمانو باوہری دہدہینی، پلہی
زانباریو دانایی، پلہی پیغہ مبراہیتو راہری دہدہین بہ کہ ساتیک
پہسەندیان بکہینو ہلہ بڑراوی خۆمان بن، وہ کوو لہ نایہ تیکی تردا
دہ فرموی: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ، مِنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ
اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ﴾ البقرة/۲۵۳. لہ قیامہ تیشدا پلہو پایہی
بہ ہشتیان پی دہ بہ خشین بہ کامو مورادی خویان دہ گہن، مہ بہ ستی نایہ تہ کہ
نہوہیہ: کہ پەرور دگار بہ بہ خشینی بہ لگہی بہ ہیژو جۆراو جۆر پلہو پایہی
حہزرہتی نیبراہیمی بہرز کردہوہ، ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ﴾ دُنیا بہ خودای تو،
دانایہ لہ گوفتارو کرداردا، ہہموو وتہیہ کی لہ شوینی خویہتیو ہہموو
کردہوہیہ کی لہ کاتی خوی دا نہ نجام دہدا ﴿عَلِيمٌ﴾ زانار تاگادارہ بہ
کاروباری دروستکراوانی، دہ زانی کئی شیاوی ہیدایہ دانہ، شارہ زای دہ کا،
کئی شیاوی گومپایی بہ سہری لی دہ شیوینی، چونکہ کابرا بہ ویستی خوی
رنگای ناراست دہ گریو گومپایی ہلہ دہ بڑری، خوداش داخوازیہ کھی بۆ دیتہ
جی! نہوانہ لہ زانستی خودادا وا تو مار کراون کہ ریبازی گومپایی دہ گرنہ
بہرو نایہ نہ سہر رنگای ہیدایہت وہ کوو لہ نایہ تیکی تردا دہ فرموی: ﴿إِنَّ
الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ، وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ

يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٩٦﴾ يونس/٢٩٦. پەرورەدگار بە گۆرەیی دانایی و زانیاری خۆی پلەو پایەیی ئەو کەسانە بەرز دەکاتەوێ کە شیاری ئەو ریز لێنان و پلەو پایەیدەن نەکن لە گۆترەو هەمە مەکی، چونکە هەموو کردار و گۆفتاریکی خودا پاکتو بێ عەیب، بە هەواتتەو بێ نەخشە نین.

ئەوێ تێبینی دەکری ئەوێ: ناسینی خودا بە شیوەی تەواو بە نیگا و سروش نەبێ پەیدا نابێ، ناسینی پیغەمبەران بۆ خودا زانییەکی زەروری و ناشکراو نمایانە، روناکاییە کە دەخریتە دڵیانەوێ و دەروونیان رەوشەن دەکا و هەموو بە لگەیه کی عەقڵی و نەقڵی بە هیزیان فیڕ دەکا و بەرچاویان روزو ناشکرا دەبێ، بە جوژنیک بۆ ئەرکی پیغەمبەرایەتی شیواو بن!

ثيبراهيم باوکی پیغەمبەرانەو هەموویان لەسەر رییازی ئەون
وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَذَكَرْنَا وَيْحَيَّ وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾

ذَلِكَ هَدَى إِلَهُ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ عَاقَبْنَاهُمْ أَلْكَتِبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَتُّوْا لَآ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيَسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدْنَاهُمْ أَقْتَدِ قُلْ لَا أَشْكُرُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنَّهُ هُوَ إِلَّا ذَكَرْتُ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

پاش نه‌وهی په‌روەردگار سەرگورشته‌ی چه‌زهره‌تی ئیبراهیمی بۆ
 گێڕاینه‌وه (سه‌لامی خودای لی بێ) که چۆن به‌ه‌لگه‌ی به‌هێز به‌رامبه‌ره‌کانی
 خۆی بۆردانو به‌سه‌ریاندا زال بوو، هه‌بوونی خوداو تاکو ته‌نیایی
 په‌روەردگاری چه‌سپاند! نه‌مجار چۆره‌کانی نیعمه‌تو ئیحسان‌ی خۆی به‌سه‌ر
 ئیبراهیم‌دا ده‌ژمێری، یه‌که‌میان نه‌وه‌یه: که ده‌فرموێ: ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا
 آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ﴾ دوه‌میان نه‌وه‌یه: که ده‌فرموێ: ﴿نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ
 نَّشَأٍ﴾ سێهه‌میان نه‌وه‌یه: که ده‌فرموێ: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا
 هَدَيْنَا﴾ ئیسحاقو یه‌عقوبمان به‌ ئیبراهیم به‌خشی واته: په‌روەردگار ریزی له
 ئیبراهیم گرت (سه‌لامی خودای لی بێ) دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌وته س‌اله‌وه‌و پیری
 پێوه دیار بوو، خۆیو خیزانی به‌ هیوا‌ی نه‌وه‌ نه‌بوون تازه‌ مند‌الیان بێ،
 که‌چی فرشته‌هاتنه‌ لایو مزگینی نه‌وه‌یان پێ دا: که‌ کو‌ری ده‌بی،
 فرشته‌کان له‌ کاتی چوونیان بۆ سه‌ر گه‌لی لوط بۆ له‌ ناو‌بردنیان لایاندایه
 لای چه‌زهره‌تی ئیبراهیمو مزگینی به‌خشینی کو‌ریکیان پێ دا، ناوی ئیسحاق
 ده‌بی، سارا خاتوونی خیزانی سه‌ری سو‌رماو به‌ لایه‌وه‌ شتیکی نا‌ناسایی بوو،
 وه‌کو‌و له‌ شو‌ئینیکی تردا ده‌فرموێ: ﴿يَا وَيْلَتَى أَلُمْتُ أَبْنَاءَ عَجُوزٍ وَهَذَا
 بَعْثِيَ شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ ق‌الوا ا‌ت‌ع‌ج‌ب‌ین مِّنْ أ‌م‌رِ الل‌هِ؟
 ر‌ح‌م‌ةُ الل‌هِ وَبَرَک‌اتُهُ عَلَیْکُمْ أَهْلَ الْبَیْتِ إِنَّهُ حَمِیدٌ
 مَّجِیدٌ ﴿مود/٧٢-٧٣.

مزگینی نه‌وه‌شیان پێ دا که ئیسحاق ده‌کرته‌ پێغه‌مبه‌ریش. هه‌روه‌ها
 کو‌رو نه‌وه‌و وه‌چه‌ی لی ده‌که‌ونه‌وه، وه‌کو‌و له‌ شو‌ئینیکی تردا ده‌فرموێ:
 ﴿وَبَشِّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ الصافات/٧١. نه‌مه‌ش نه‌و
 په‌ری مزگینیو دل‌خۆشی کردنه‌و گه‌وره‌ترین نیعمه‌ته، له‌وه‌ش خۆشتر نه‌وه
 بوو: که مزگینی نه‌وه‌یان پێدا که ئیسحاقیش کو‌ری ده‌بیو ناوی یه‌عقوبی لی
 ده‌نی وه‌کو‌و له‌ شو‌ئینیکی تردا ده‌فرموێ: ﴿فَبَشِّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ وَمِنْ
 وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ مود/٧١. نه‌م کو‌ر پێ به‌خشینه له‌ کاتی پیریدا
 پاداشو موکافه‌نه‌ بوو بۆ ئیبراهیم (سه‌لامی خودای لی بێ) له‌ پاسا‌وی

ئه‌وه‌دا: که له نه‌ته‌وه‌که‌ی گۆشه‌گیر بوو، وازی لی هینانزو زئیدو نیشتمانی به‌جی هیشتو به‌ره‌و نه‌و ولاتو شوینه‌ی خودا فرمانی کردبوو، که‌وته‌ری، ئیتر په‌روه‌ردگار قه‌ره‌بووی دووره‌ ولاتی و گۆشه‌گیری له خزمو که‌سو کاری به‌وه‌ بۆ کرده‌وه: که مندالی صالح و خواناسو به‌وه‌فای پی به‌خشین، بۆ نه‌وه‌ی بینه‌ فینکایی چاوی و بیرۆشی پی یین! وه‌کوو له نایه‌تیکێ تردا ده‌فرموئ: ﴿فَلَمَّا اَعْتَزَلَهُمْ وَ مَا يَعْْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَ هَبْنَا لَهُ اِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ، کُلًّا جَعَلْنَا نَبِیًّا﴾ مریم/٤٩. لیره‌ش‌دا فرمووی: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ اِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ کُلًّا هَدِیْنَا﴾ نیشحاقو یه‌عقوبمان پی به‌خشین، چونکه‌ کوری کوریش به‌ کور حلیب ده‌کری، هه‌ردووکیانمان هیدایه‌ت دانو شاره‌زمان کردن، وه‌کوو چۆن ئیبراهیممان هیدایه‌ت داو پله‌و پایه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و حیکمه‌ت و زیره‌کی و به‌هیزی به‌لگه‌ هینانه‌وه‌مان پی به‌خشی! بۆیه‌ش هه‌ر باسی ئیسحاقی کردو باسی ئیسماعیلی نه‌کرد، چونکه‌ ته‌نها ئیسحاق بوو وه‌کوو موعجیزه‌و به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌رسوڕه‌ینهر به‌ ئیبراهیم به‌خشا، چونکه‌ له‌و کاته‌دا ئیبراهیم بۆ خۆی پیر بوو بوو، ساره‌ خاتوونی خیزانیشی گه‌یشته‌بووه‌ حاله‌تی له‌ سکا وه‌ستانه‌وه‌و ناو‌میدی به‌خه‌یالیاندا نه‌ده‌هات تازه‌ مندالیان بی، به‌لام په‌روه‌ردگار له‌ پاداشی بیرو بیروباوه‌ری راستی و چاکه‌کاری له‌ گه‌ل خه‌لک‌دا و ریک‌و پیک‌و موسولمانیه‌تی و ئیخلاصی‌دا، هه‌روه‌ها ده‌رچوونی له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی سه‌ربرینی ئیسماعیلی کوری‌دا، که له‌ سه‌رده‌می پیریدا فرمانی پی کرابه‌ سه‌ربرینی ئیسماعیلو کردنی به‌ قوربانی، نه‌ویش یه‌کسه‌ر به‌ مه‌به‌ستی جی‌به‌جی‌کردنی فرمانی په‌روه‌ردگار ئیسماعیلی پال خسته‌و وسته‌ی سه‌ری بری، به‌لام یه‌زدانی میهره‌بان قوربانی بۆ ناردو کاره‌که‌ی ئیبراهیمی په‌سه‌ند کردو ئیسماعیل له‌ سه‌ربرین رزگاری بوو. له‌ پاداشی نه‌و جووره‌ هه‌لو‌تسته‌و کارانه‌ی‌دا خودا له‌ حاله‌تی پیریدا ئیسحاقی پی به‌خشی. هۆیه‌کی تریش هه‌یه: بۆ نه‌وه‌ی که‌ هه‌ر باسی ئیسحاقی کردو باسی ئیسماعیلی نه‌کرد، هۆیه‌که‌ش نه‌وه‌یه، لیره‌دا مه‌به‌ست به‌م باسکردنه‌ پیغه‌مبه‌رانی به‌نو ئیسرائیلین نه‌وانیش هه‌موویان له‌ نه‌وه‌ی ئیسحاقو یه‌عقوبین! هه‌ززه‌تی

ئیسماعیل جگە لە حەزرەتی موحەممەد هیچ پیغەمبەری تری لی
نەکەوتوونەوه.

حەزرەتی ئیبراھیم لە نەوێ حەزرەتی نوحە، جە وەکوو چۆن ھیدایەتی
ئیبراھیممان دا ﴿وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ لە پیش ئەودا ھیدایەتی
نوحمان دا کە باپیری بوو، خودا نیعمەتی پیغەمبەرایەتی و دانایی لە کارو
گۆشتاردا پێ بەخشی: ئەمەش نیعمەتێکی گەورە و مەزنە، پلەو پایە
حەزرەتی ئیبراھیم دەست نیشان دەکا! مەبەست ئەوێ: کە بنەچە ئیبراھیم
ریزدارترین و پاکو خاوەن ترین بنەچە، چونکە پەروردار کۆری وەکوو
ئیسحاق پێ بەخشی، کۆرەزای وەکوو یەعقوبی دای، هەموو
پیغەمبەرەکانی نەوێ ئیسرائیل لە وەچە ئێم دوو پیغەمبەرانەن، ئیبراھیم
بۆخۆشی لە پەشتی پیغەمبەرایەتی بەریزو پاکو خاوەنی وەکوو نوح و ئیدریس و
شیت پەیدا بوو، باوک و باپیرانی پیغەمبەر بوون و کۆرەزای وەچەیان
پیغەمبەر بوون، ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى
وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ حەزرەتی داوود و سولەیمان و ئیدیوب و
یونس و موسا و هارون هەموویان لە نەوێ وەچە حەزرەتی ئیبراھیم، ئێمە
بەو چەشنە پاداشی پیاوچاکان دەدەینەوه پلەو پایە پیغەمبەرایەتی و
حیکمەت زانست دەبەخشین بە وەچە نەوێکانیان.

هەندیک دەلێن: راناو لە وشە (ومن ذریئە) دەچیتەوه بۆ حەزرەتی
نوح ئەک حەزرەتی ئیبراھیم چونکە قاعیدە یەکی نەحویان ھەیە دەلێ کە
راناو دوو مەرجەعی ھەبوون، یەکیان دوورو یەکیان نزیک، بۆ نزیکەکیان
بگمڕیتەوه باشترە، ھەروەھا چونکە لوط و یونس بە وەچە ئیبراھیم حلیب
ناکڕین ھەروەھا کۆر بە (ذریئە = وەچە) ناژمێردرێ، ناگونجی بگوترێ
ئیسماعیل وەچە ئیبراھیم: بەلام ئەم قسە دوازی وەرناگیرێ چونکە
زانایانی زمان دەلێن (ذریئە) واتە: نەو، نیتەر کۆر و کچی خۆی بێ یان لە وان
بەرەو خوارترێ!

بەتێکێش دەلێن: (ذریئە) بۆ بنەچە نەوێ بۆ ھەردوکیان بەکار دەھێنرێ
بەلگەشیان نایەتی: ﴿وَأَيَّةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ﴾

نهمه ته گهر مهبه ست به (الفلك المشحون) كه شتي به كه ي حه زره تي نوح بي.
 نهوانه ي كه را يان وايه: راناوي (من ذريته) بو ئيبراهيم ده چيته وه نهك
 نوح؛ به لگه يان نهويه: ده لئن: باسه كه باسي حه زره تي ئيبراهيمه و باسي
 نيعمه ته كاني خودايه كه به ئيبراهيمي به خشيون، كه باسي (نوح) ايشي
 هيناوه بو ريزلنياني ئيبراهيمه بو نهويه راي بگه يه ني كه باپيريشي نوح
 بووه واته: وه كو وه چوه نهويه كاني پيغه مبر بوون باوكتو باپيريشي پيغه مبر
 بوون، ههروه ها چونكه له نايه تيكي ترده پهره ردگار نهويه را گه ياندوه كه
 پهراوي تاسماني و حيكه تي داوه به وه چوه نهويه نوح و ئيبراهيمه له كورو
 نهوه كانيان دا زور پيغه مبر پهيدا بوون، وه كو ده فمر موي: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ، فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ
 وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ الحديد/٢٦. ههروا قورنان ناوي پيغه مبره كان
 تومار ده كاو ده فمر موي: ﴿وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ كُلٌّ مِنْ
 الصَّالِحِينَ وَإِسْمَاعِيلَ وَيُونُسَ وَلُوطًا، وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ نهويه
 تيبيني ده كرى قورنان له م سى نايه ته دا چواره پيغه مبري تومار كردوون
 به لام نه هاتوه به گوڙه ي ميژوو ريزه نديان بكا، يان به گوڙه ي پله و پايه و
 مهناقيب توماريان بكا، چونكه قورنان كتيبيكي ميژووي نيه روداو تومار
 بكا، ههروه ها پهراوي پيدا هه لدانو مهناقيب نيه، به لكو كتيبي هيدايه تدانو
 په ندو ناموژگاري و ره هنومايي كردنه.

بري له زاناياني ته فسير ده لئن: حيكه تي نهم شيوه ريز كردنه ي قورنان
 نهويه: پهروه ردگار پيغه مبره كاني كردوون به سى به ش هه به شه يانو
 تايه ته ندييه كيان هه يه وه شتي كندا هاويه شن.

به شي به كه م: كه ريزداران حه زره تي (داوود و سوله يمان و نه ييوب و
 يوسف و موسا و هاروون)، نه مانه پهروه ردگار ده سه لاتو فرمانه وايي و
 پيغه مبرايه تي و رابه ري پي به خشيون، حه زره تي داوود و سوله يمان و پراي
 پيغه مبرايه تي پاشاو خاوه ن ده سه لاتو خاوه ن سامان بوون، حه زره تي
 نه ييوب و پراي پيغه مبرايه تي فرمانه و او خاوه ن سامان بوو، حه زره تي
 يوسف و سرباري پيغه مبرايه تي وه زيرو فرمانه و او پاريزگار بووه، به لام نهم

دوو بهر تیره توشی به لار موصیبهت بوون صهبریان گرت، کهوتنه خوشی و به خته وه ری یه وه سوپاسگوزاریوون. حه زره تی موساو هارونیش و پرای پیغه مبهرایه تی فرمانره و ابوون؛ به لام نه گه یشتنه پله ی پاشایه تی، همدوو پیغه مبهرایک له م بهر تیره تابه تمه ندیبه کیان هیه، ته رتیب له نیوان نهم جووت جووتانه دا ته وه یه: له پله و پایه ی دونیایی دا له پله و پایه ی بهرزه وه به ره و نزمی دیته خواری؛ له پله و پایه ی نایینی دا ره نگه له نزمی یه وه به ره و بهرزی برۆن! داودو سوله یمان به خته وه ری ژانی دونیایانو ده سه لاتو فرمانره و اییان زۆرو به رفراوان بووه، حه زره تی نه یوبو یوسف به و ریژه یه نه یان بووه، حه زره تی موساو هارون له (نه یوبو یوسف) یش که متریان بو گونجاوه، به لام له رووی ناینیه وه و دیاره حه زره تی موساو هاروون پله و پایه ی پیغه مبهرایه تی و ماندو بوونو به ری ماندو بوونو که یان زۆر تر سوو ده بخش بووه، حه زره تی نه یوبو یوسف له م باره وه نه گه یشتونه ته وانو ته و پله و پایه یان به و جۆره پی نه دراوه، به لام نه مان واته: نه یوبو یوسف چونکه له کاتی به لار موصیبهت دا خۆراگریوونو له ناکامی ژانی کامه رانی و خوشگوزهرانی دا سوپاسگوزاریوون، له حه زره تی داودو سوله یمان پله یان بهر زتر بووه؛ بۆیه بهر وه ردگار له دوا ی ناوه ی نانی ته و پیغه مبه ره بهر تیره فرمانره: ﴿وَكَذٰلِكَ نُجْزِي الْحَسَنٰٓیْنَ﴾ واته: له پاداشتی راستالیان دا نیعمه تو خوشگوزهرانی و ده سه لاتی فرمانره وایی و پرای شاره زایی بوونو ره هنومایی کردنی نایینو خه لک خستنه سر ریگای باشمان پی به خشیون.

به شی دوو هم ریزداران حه زره تی (زه که ریبا و یه حیا و عیسا و تیلیاس) ان ته مانه ش تابه تمه ندی ته وه یان هیه: که زۆر زا هیلو دنیا نه ویست بوون، گو ییان به خوشی و رابواردنی دنیا نه داوه، هه ولی پله و پایه ی پاشایه تی و فرمانره وایی و سامانداریان نه بووه، بۆیه یه زدانی مه زن صیفه تی (صالح) ی کرد به پیناسه یان، هه رچه نده هه مو پیغه مبهرایک صالح و چاکه خوازه، به لام مه به سستی ته وه یه: ته و صیفه ته به وان شیا و ترو گونجاو تره.

به شی سییم که نهم ریزدارانه ن؛ حه زره تی (تیسماعیل و ته لیه سه و یونس و لوط) ... بۆیه ته مانی خسته دوا وه له باسکردن دا، چونکه هیچیان

تایبه تمه ندی پیغه مبره کانی پیشوویان نیه، نه وه کوو کومه لی یه کم
 فرمانره وای ده سلاتو پاشایه تییان هه بووه، نه وه کوو به شی دووه دونیا
 نه ویستو گوشه گیر بوون! دوا به دوا ناوه یانی نه م زاتانه و ته فضیل و
 ریزداری بۆ دیاری کردوونو فه مووی: ﴿وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ واته: هر
 یه کئی له وانمان له دروستکراوانی دی ریزدارتر کردووه، چونکه هه موو
 پیغه مبریک له ناده میزادانی سهرده می خۆی ریزدارتره، نه گهر هر
 پیغه مبریک بهرامبری بکهی به ناده میزادی سهرده می خۆی. له هه موو نه و
 خه لکه ریزدارترو گهره تره، نه گهر دوو پیغه مبر یان زیاتر له سهرده می کدا
 هه بوون نه وه وپرای نه وه که له ناده میزاده کان ریزدارترن بۆ خوشیان له ناو
 خویان دا یه کیان له وی تریان گهره و ریزدار تره. بۆ نمونه هه زه ته تی سبراهیم
 له هه زه ته تی (لوط) که هاوچهرخی بووه ریزدار تره، هه زه ته تی موسا له
 هه زه ته تی هارونی برای، که وه زیرو یارمه تیده ریشی بووه، ریزدار تره،
 هه زه ته تی عیسا له هه زه ته تی یه حیا که کوری پوری بووه ریزدلرو گهره تره.

نه مجار پهروه دگار باسی فه ضلو گهره بی خۆی به سهر
 پیغه مبره کاند داووباره ده کاته وه ده فه مووی: ﴿وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
 وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَنَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بریک له باو کو
 باپیری نه وانمان هیدایه ت داو شاره زایمان کردنو گه یاندمانن به ریگه ی
 حه قو هیزو توانای بهرده وام بوون له سهر نه و ریزاره مان پی به خشین. هه وه ها
 هه مان نیعمه تو ریزداریمان به خشی به هه ندی له کورو وه چه نه وه یان، له
 براو برازیان، نه ک به هه مووانیان، چونکه وه کوو ناشکرایه هه موو باو کو
 باپیرو نه وه براو برازیان نه م نیعمه تی هیدایه ته یان پی نه به خشراوه.. نه وه تا:
 باوکی هه زه ته تی سبراهیم کافر بووه، کوری هه زه ته تی نوح کافر بووه!!

له نایه تیکی تر دا نامازه ی بۆ نه م راستی به کردووه ده فه مووی: ﴿وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا نُوحًا وَ إِبْرَاهِيمَ وَ جَعَلْنَا مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ،
 فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَ كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ الحديد/ ٢٦.

نه مجار پهروه دگار وه صفی پیغه مبره کان ده کا بهو نیعمه ته تایبه تانه ی

که پی‌ی به‌خشیون. ده‌فرمودی: ﴿وَاجْتَنِبْنَاهُمْ﴾ هه‌لمان بژاردوونو په‌سندمان کردوون چهند ریزو فه‌ضلو تایبه‌تمه‌ندیمان پی‌ی به‌خشیون ﴿وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ شاره‌زاییمان کردوون بۆ ریگه‌ی راستو هیژی مانده‌وه و به‌رده‌وامیمان پیداون، بۆ نه‌وه‌ی له‌سهر نه‌و رت‌بازه به‌رده‌وام بن، ﴿وَذَلِكْ هُدًى لِّلّٰهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ نه‌وه‌هیدایه‌تی خودایه ده‌یبه‌خشیت به‌که‌سانیک له‌به‌نده‌کانی که بیه‌وی پیمان بیه‌خشی، ثم جۆره هیدایه‌تو شاره‌زاییه‌ی که به‌و پیغه‌مبه‌رانه به‌خسراوه بۆ نه‌وه‌ی بگه‌نه نایینی راستو دروستو به‌رده‌وام بن له‌سهری- هیدایه‌تیکه‌ی خودایه‌ی و ته‌وفیقیکه‌ی تایبه‌تیه‌ی، له‌هیدایه‌تو شاره‌زایی بوونی خه‌لکانی دیکه جیاوازن.

چونکه هیدایه‌ت دوو جۆره:

۱- هیدایه‌تی تایبه‌تی: که له‌ناکامی هه‌ولو تیکۆشان په‌یدا نابێ به‌لکو به‌خششیکه‌ی خودایه‌ی پله‌و پایه‌یه‌کی تایبه‌تی تایبه‌تیه‌ی که پله‌و پایه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و ناماده‌ی باشی بۆ وەرگرتنی نیگا و سروشی ناسمانیه، خودا داویه‌تی به‌به‌نده هه‌لبژارده په‌سند کراره‌کانی خۆی! ثم جۆره هیدایه‌ته مه‌به‌سته له‌نایه‌تی: ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ﴾ الضحیٰ/۷ دا.

۲- هیدایه‌تیکه‌ی تره‌یه: به‌هه‌ولو تیکۆشانی ناده‌میزاد خۆی یارمه‌تی خودایه‌ی ده‌سته‌به‌ر ده‌یی، ثم جۆره هیدایه‌ته نیعمه‌تیکه بۆ هه‌موو خوا ناسانو نیسلا‌مخوازنو ثم جۆره هیدایه‌ته که نایه له‌روژدا روژانه چهند جار دووباره‌ی ده‌که‌ینه‌وه ده‌لین: ﴿إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ الفاتحه/۵-۶. جا نه‌و پیغه‌مبه‌رانه که نه‌و پله‌ویایه‌و ریزو نرخانه لای خودا، ده‌یی به‌ویهری هیژو تواناوه، به‌نیخلاصو دلسۆزییه‌وه به‌ندایه‌تی خودا بکه‌ن ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ته‌نانه‌ت نه‌و پیغه‌مبه‌ره هیدایه‌ت دراوانه، وێرای نه‌و هه‌موو فه‌ضلو ریزه‌ی هه‌یانه، نه‌گهر هاویه‌ش بۆ خودا دابنێزو به‌ره‌وای بزانه‌ی پاداشیان پووج ده‌کرێته‌وه هه‌ولو تیکۆشانیان به‌فیرو ده‌چوو و ده‌کوو که‌سانی

دیکه‌ی خودا لیره نجاو کرده وه کانیان ده پوچینه وه سوودیان لی نایینن،
 لیړه دا مدهست راگه یاندنی نه وه یه: که هاویه ش پیدایا کردن بۆ خودا
 تاوانیکی زور زور گه وره وه قهره بوو کرده وه یه. وه کوو له نایه تیکی تردا
 ده فمرموی: ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ
 لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ﴾ الزمر/۶۵. دیاره وه کوو له زانستی به لاغدها هاتوه ده لی
 (لو) حهرفی شهرطه نه مهش نه وه ناگه یه نی که به شهرت گیراوه که همر
 ده بی بیته دی، ته نانهت جاری وا ده بی مهرجه که ده به سستیته وه به شتیکی
 مه حاله وه که هاتنه دی محاله و نابی! وه کوو ده فمرموی: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ
 لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ﴾ الزخرف/۸۱. یان ده فمرموی: ﴿وَلَوْ
 أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَوًا لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ الانبیاء/۱۷.
 یان ده فمرموی: ﴿وَلَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا خُلِقَ مَا
 يَشَاءُ، سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ الزمر/۴. مدهسته که نه وه یه:
 که یه که مچینو تا قمو کو مه لیک تم قورنانه ده دری به گوچکه یان دا ته می
 خوارد بیزو برسین له هاویه شپه پیداکردن بۆ خودا وه رهوا بینینی هاوه له بۆ
 زاتی پاکو واز له له بتپرستی و شریک بۆ خودا دانان بینن، چونکه له
 جیهک نه و پیغه مبرانه نه گمر شریک بۆ خودا دابنن نه وه حالیان بی، نه ی
 ده بی تم خه لکه می تر که زور دوورن له کاری چاک چییان به سهر بی؟!.

نه مجار جاریکی تر هره شوی به سامو ترسناک ناراسته می موشریکه کان
 ده کاو ده فمرموی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ نه و
 پیغه مبرانه می باسمان کردن په یامه که یان یه که په یامه، بۆ یه که مدهست
 نیردراون، هه موویان بانگه وازیان بۆ خودا پرستی و به تاکو ته نیا ناسینی
 خودایه، نه و پیغه مبرانه فهضلو نیعمه تمان به سمردا رشتوون، کتیبی
 ناسمانیمان بۆ ناردوون حیکمهت و داناییمان فیر کردوون، زانستی به سوود و
 تیگه یشتن له نایینمان پی به خشیون، داناییمان فیر کردوون، هه موو کارو
 گوفتاریکیان له جی خویدایه، پلهو پایه می پیغه مبرایه تی که گه وره ترین
 پلهو پایه می: که ده دری به ناده میزاد پیمان داوونو نیگا و سروشمان بۆ کردوون

به حوکمو ئایینی په سه نذکراوی خۆمانمان بۆ روون کردوونهوه، هی وایان هه بووه به مندالی پلهو پایه ی پیغه مبهرايه تی دراوه تی! وه کوو حه زه تی به حیاو حه زه تی عیسا (سه لامی خودایان له سهر بی) هی وایان هه بووه ههر سی به خششه که ی دراوه تی - ده سه لاتی فەرمانپه وایی، دانایی و حکمت، پیغه مبهرايه تی و رابه ری - وه کوو ئیبراهیم موساو داوود. نه وه تا: قورئان له سهر زوبانی ئیبراهیم بۆمان ده گیریتسه وه که فەرمویه تی: ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا﴾ الشعراء/٨٢. له سهر زوبانی موسا ده فەرموئ: ﴿فَوَهَّبْ لِي حُكْمًا وَجَعَلْنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ الشعراء/٢١. ده ربه ری داوودیش ده فەرموئ: ﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْعَدْلِ﴾ ص/٢١. ده ربه ری داوود سوله یمان ده فەرموئ: ﴿وَكَلَّا آتَيْنَا حُكْمًا وَ عِلْمًا﴾ الانبياء/٧٩. پیغه مبهری واهه بووه ده سه لاتی فەرمانپه وایی و پیغه مبهرايه تی دراوه تی وه کوو نهو پیغه مبهرايه تی که حوکمیان به تهورات کردوه، هه یان بووه ته نیا پایه ی پیغه مبهری پی دراوه. جا ﴿فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ﴾ نه گهر نهو موشریکو خدا نه ناسانه ی مه کهه برپا به کتیبه ناسمانیه کانو فەرمانپه وایی پیغه مبهرايه تی یان نه کهن نهوه ﴿فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ﴾ ئیمه ناماده باشیمان خولقاندوه بۆ گوپرایه لی و فەرمان به رداری پابه ند بوون به فەرمانو نه هی به کانی قورئانه وه له نئو دلو ده روونی ده ستهو تاقمیکندا که ههرگیز رووه رگیرازو پشت هه لکردنیان له حوکمو یاسای کتیبه ناسمانیه کان نیه وه تهوای برپایان پی ده کهنو هیچ شکو گومانیان له راستی و دروستی نهو نیگا و سروشه نیه و نابئ، به تهوای برپا به قورئان ده کهن چونکه کاکله ی هه موو کتیبه ناسمانیه کانه، به ریکو پیکی تیمانی پی ده هیتن و پابه ندی حوکمو یاساکانی ده بن، بانگهوازی خه لکی ده کهن بۆ موسولمان بوونو تیمان هینان به په یامی قورئان، بریکیان په کسه رو ده ست به جئ برپای پی ده کهن، هه ندیکیشیان له وه دوا برپای پی ده کهن!

ئیبینو جهریرو ئیبینو نه بی حاته م له ئیبینو عه بیاسه وه (خوای لی رازی

بی) ریوایه‌ت ده‌کهن: ده‌لین: له مانای نهم نایه‌ته‌دا فهرموویه‌تی: ﴿فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ﴾ نه‌گهر دانیش‌توانی مه‌ککه؛ قوره‌شیه‌کان نیمان به‌قورئان نه‌هینن ﴿فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسَ بِهَا بِكَافِرِينَ﴾ دانیش‌توانی مه‌دینه‌مان ناماده کردوه بۆ نیمان هینانو به‌رگریکردن له نیسلامو پاریزگاری له قورئانو به‌رنامه‌ی خودا!!

نه‌وه‌ی جیگای د‌لن‌یایی‌یه‌و ده‌توانین به‌راستی بزانی‌ن نه‌وه‌ی بگوتری: مه‌به‌ست به‌ نه‌و ده‌سته‌و تاقمه‌یه‌ی که ناماده باشیان تیدا خولقی‌ندراوه بۆ نیمان هینان به‌قورئانو پاریزگاری له نیسلامو به‌رنامه‌ی خودا، هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌رن به‌گشتی! جا دانیش‌تووی مه‌ککه یان مه‌دینه یا ههر شوینیکی تر بن. نه‌مجار په‌روه‌ر د‌گار په‌یوه‌ندی نیوان نه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌و پیغه‌مبه‌ری نیسلام- سه‌لاتو سه‌لام له‌سه‌ر هه‌موویان به‌گشتی و هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د به‌تایبه‌تی- دیاری ده‌کاو په‌یامی هه‌موویان له‌جه‌مه‌سه‌ره سه‌ره‌کی‌یه‌که‌دا به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ست‌یه‌وه ده‌فهرمووی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ﴾ نه‌وه‌ه‌ژده پیغه‌مبه‌ره‌ی باسکران له‌گه‌ل وه‌چه‌و نه‌وه‌و براو خزمو که‌سرو کاریان که خودا هیدایه‌تی خۆی پی به‌خشیون، نه‌وانه نه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ن که خودا نامه‌ی ناسمانی و حیکمه‌ت و زانیاری و ده‌سه‌لاتو فهرمانه‌وه‌یایی و پله‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پی به‌خشیون، نه‌وانه له‌سه‌ر ریبازی حه‌ق و راست ده‌پروژو شاره‌زایی و هیدایه‌تی خودایان پی به‌خشراوه، نه‌ک خه‌لکانی که بتپه‌رستو خوا نه‌ناسرو گوهران، که‌واته: ﴿فَبِهَدَاهُمُ اقْتَدِهْ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د! له‌سه‌ر ریبازی نه‌وان پروژ، وه‌کوو نه‌وان بانگه‌وازی بۆ یه‌کتاپه‌رستی بکه، به‌ندایه‌تی و خوداپه‌رستی راست نه‌نجام بده، نه‌خلاق و ره‌وشتی جوان بلاو بکه‌روه‌ه!!

جا که نهم فهرمانه‌ی ناراسته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کراوه دیاره ناراسته‌ی نوممه‌ته‌که‌شی کراوه، چونکه نوممه‌ته‌که‌ی شوینیکه‌وتووی پیغه‌مبه‌رن له‌مجۆره فهرمانانه‌دا چ فهرمانیک ناراسته‌ی پیغه‌مبه‌ر کرابی شوینیکه‌وتوانیشی ده‌گرته‌وه!

نه‌مجار فهرمان به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کاو ده‌فهرمووی: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ

عليه أَجْرًا ﴿١﴾ ئەمى پێغه مېهر! بەو كەسانە بلێ كە بۆ لایان رەوانە كراوى، بلى: من لە پاساوى گەياندنێ قورئان بەئێوە داوى كرىو سۆپاسو مالو سامانو سوودی تايبەتى ناكەم، هەر وەكوو چۆن هەموو پێغه مېهرەكانى پيش من لەسەر بانگەوازیو راگەياندنێ پەيامى خوداينى داوى كرىو سۆپاسيان نەكردووە. وەكوو لە شوێنێكى تردا دەفرموى: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ الشورى/٢٣. ئەمە نەركێكە خراوەتە سەر شانمو پەيامێكە پێم سپێرراوە كە بېگەيەنم ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئەم قورئانە كە هەيە بېرخەرەو نامۆزگارىو رێ پيشاندەرە بۆ هەموو جيهانبيان، پەرأوى هيدايتو بەرنامەى ژيانو كەتەلۆكى بوونەوەرە، تايبەت نيه بە چينو توژتێكەو، يان بە گەلو هۆزتێكەو، يان بە چاخو سەردەمىكى تايبەتىيەو، ياساو قانونى خودايە، بۆ ئەوەى لە هەموو كونو قوژنێكى سەر زەوى هەموو گەلو نەتەوێهەك تا دونيا دونيايە كاری پێ بكەن، پابەندى فرمانو نەهەيەكانى بنۆبە موو لى لا نەدەنو بېكەنە بەرنامەو پرۆگرامى ژيانى دونيايان و لە هەلسو كەوتياندا رەنگ بداتەو.

ئەوێ تايبىنى دەكرى: لەم نايەتەدا هەژدە پێغه مېهر ناويان تۆمار كراوە، حەوت پێغه مېهرى تریش هەن لە قورئاندا ناوى پێرۆزيان هاتووە ئەوانە: ئادەم باوكى ئادەمیزاد، ئیدريس، هود، زولكيفل، صالح، شوعەيب، حەزەرەتى موحەممەد كە سەردارو كۆتايى پێغه مېهرانە، كۆى هەموويان دەكاتە بيستو پینچ پێغه مېهر ناسينيان پيوستەو ئيمانو باوەر بە هەبوونيان نەركى سەرشانى هەموو موسولمانێكە، چونكە پەرورەدگار لە قورئاندا يەكە يەكە ناوى تۆمار كردوون. ئيمەيش لێرەدا ناوى پێغه مېهرەكان بەم شێوەيە تۆمار دەكەين:

ئادەم، ئیدريس، نوح، هود، صالح، ئیبراهيم، لوط، ئیسماعيل، ئیسمحاق، یەعقوب، يوسف، ئەبيوب، شوعەيب، موسا، هاروون، یونس، داوود، سولەيمان، ئیلیاس، ئەلیسەع، زەكەریا، یەحیا، عیسا، زولكيفل، ئەمجار سەردارى هەموويان حەزەرەتى موحەممەد ﷺ.

نایەتەكە ئەو دەگەيەنێ كە نەركى سەرشانى پێغه مېهرانو پلەو پایەيان

جیا جیا، هی وایان هەیه یەزدان پلەو پایە ی پێغه مەبرایەتی و پاشایەتی و دادگایی کردن و فەرمانپەرەویی دراوەتی، هی وایان هەیه تەنها مەقامی پێغه مەبرایەتی پێدراوە! وەکوو کەمێک لەو پێش لە راشە نایەتە کە روون کرایەوه.

هەندێ لەو پێغه مەبرانە ئیستاش شوێنکەوتووین هەن وەکوو نایینی جوله کەو مەسیحی و ئیسلام، هەندیکیان شوێن کەوتووین نەماون، وەکوو شوێنکەوتوانی حەزەرەتی ئیسماعیل و ئەلیە سەح و یونس و لوط. نایەتە کەش ئەو دەگەیەنێ کە تیکرا پێغه مەبران لە فریشتەکان رێزدارترن، چونکە پەرورەدگار دواى ناوھێنانی پێغه مەبرەکان فەرمووی: ﴿وَكَلَّا فُضِّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ عەلە مین کۆی عەلە مە، عەلە مین ناو بۆ هەموو هەبوو (وجود) یک جگە لە خودا، فریشتەش بۆ خۆیان عەلە مین پێغه مەبران لەوانیش رێزدار ترن!

وەکوو زانیمان نایەتە کانی لە سێ تەرە دەدا دەسورپێنەو جەخت لەسەر سێ تەرکی سەرەکی دەکەن، چەسپاندنی تاکو تەنایی خودا، پێغه مەبرایەتی، زیندو بوونەوه.

سەپاندنی پێغه مەبرایەتی و ناردنی نامە ناسمانییەکان

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسٍ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿١١﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ

وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾

جا وه کوو زانیمان پمروه ردگار له نایه ته کانی پیشو دادو له سمر زویانی
 حه زه تی سبراهیم، به لگهی جوړاو جوړی له سمر تاکو ته نیایی خودا
 هینایه وه، هاو به ش په یدا کردنی بۆ خودا رت کرده وه، چه ند به لگهی حاشا
 هه لنه گری خستنه روو، نه مجار ده ست ده کا به چه سپاندنی کاری
 پیغه مبرایه تی و ده فرموی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾.

نیبنو نه بی حاتم له سه عیدی کوپی جویه بیره وه، ده گپرتیه وه: ده لی:
 پیار وکی جوله که که ناوی مالیکی کوپی صهیف بوو: هاته خزمه تی
 پیغه مبر ﷺ دهستی کرد به و تهی نارپکتو پیک له خزمه تیا! نیتر
 پیغه مبر ﷺ فرموی سویندت ده دم بهو خودایه تی تهوراتی بۆ موسا
 ناردو وه، نایا تو له تهوراتدا نه وت خویندو وه ته وه که خودا مرؤفی قه له وی
 خوش ناوی؟! کابراش مالیکی قه له وی ورگ پان بوو، رقی هه لساو سویندی
 خوارد که خودا همرگیز نایه تی بۆ سمر ناده میزاد نه ناردو وه ته خواری! پرئ له
 هاو پرئ جوله که کانی وتیان: هدی خوا گرتوو؟ چون خودا تهوراتی نه ناردو وه بۆ
 سمر موسا؟! نه ویش سوینده که ی پیشووی دووباره کرده وه، نیتر نه م نایه ته
 هاته خواره وه و فرموی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ..... (الآیة)﴾.

موحه مه دی کوپی که عبی قوره ظی ده لی: پمروه ردگار فرمانی به
 حه زه تی موحه مه د کرد که پرسیار له نه هلی کیتاب بکا ده باره ی خوئی
 چون له تهوراتدا باسی کراوه؟ نیتر هه سودی بردنیا ن به حه زه تی محمد
 وای لی کردن که برپا به نامه ی خوداو پیغه مبره ی خوداش نه که نو وتیان:
 همرگیز خودا هیچ نامه یه کی بۆ هیچ ناده میزاد پیک نه ناردو وه، نیتر
 پمروه ردگار نهو نایه ته ی ناردو خواری که ده فرموی ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ
 قَدْرِهِ﴾ بیگومان نه وانه ی نینکاری نیگای خودایی ده که ن بۆ ناده میزاد - که
 موشریکه کانی قوره یشن یان ده ستو تا قمیکی جوله که ن - به راستی نه وانه ی
 خودایان وه کوو پیویست نه ناسیوه، وه کوو پیویسته ریزان لی نه گرتوو وه به

پیروزیان نه زانیوه که پیغهمبیره که یان به درو خستوته وه و پروایان پی نه کرد،
﴿إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَيَّ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ﴾ کاتی وتیان: خودا هیچ
کتیبیکی له ناسمانه وه نه ناردوته خواری بۆ سهر ناده میزاد.

نیبنو که شیر ده لی: نه گهر بگوتری نه م نایه ته ده رباره ی کافره کانی
مه که نازل بووه وی چوو تره! چونکه نایه ته که مه کی ره، واته: له مه که
هاتوته خواری، جوله که ش ینکاری هاتنه خواره وه ی نامی ناسمانی بۆ سهر
ناده میزاد ناکهن، موشریکه کانی قوره یش ینکاری نه وه یان کردووه،
پیغهمبهرایه تی حه زره تی موحه مبه دیان به لاه درو بووه، ده یانگوت: چونکه
(محمد) ناده میزاده به که لکی نه وه نایه تی نیگای ناسمانی بۆ بیت! وه کوو
له شوینیکی تردا ده فهرموئ: ﴿أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ
رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنذِرِ النَّاسَ﴾ یونس/۲. یان ده فهرموئ: ﴿وَمَا مَنَعَ
النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا: أَبْعَثَ اللَّهُ بَشَرًا
رَّسُولًا! قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا
عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ بَشَرًا رَّسُولًا﴾ الاسراء/۹۴-۹۵. له راستی دا که سیئ
خودا به باشی بناسیت، له نه وه حالی ببی که یه زدان ده سه لاتی ته وای
به سهر هه موو شتیکن دا هه یه ناگاداری هه موو شتیکه له هه موو شوینیک،
پروای وایی که ره حه متو به زهی خودا به شی هه موو که سی ده کاو هه رگیز له
بن نایه، نه وه نه اعته ی بۆ دروست ده بی که ناده میزاده کان زور پتوستان
به کتیبی ناسمانی هه یه، زور ناتاجی شاره زایی کردنی پیغهمبهران ده بن بۆ
ده سته بهر کردنی خوشبه ختی و کامهرانی هه تا هه تایی، هه روه ها بۆ
ده سته بهر کردنی پیشکه ورتنی ناده میزاد له رووی مادده و گیانه وه!!

بیگومان کۆمه لی ناده میزاد له سهره تا دا پشیوی هه ره ج مه ره ج بووه،
جیهان له ژیر باری نانارامی و فهوضادا ده یه نالاند؟ په روه ردگار پیغهمبهرانی
ناردن بۆ ته وه ی کۆمه لگا ریک بخا، قانونو یاسایان ریک بخهن، قانونو
یاسایان قیر بکهن، نه خلاقو ره وشتی جوانیان له ناودا بلار بکه نه وه، ریکای
پیشکه ورتو شارستانی یان نیشان بدهن، ریکازی نیصلاهی کۆمه لایه تی و

رهوشتی یان قیر بکهن، دهستی ستمکارو ملهوپر بگپرنهوه له ستممکاری و چهوساندنهوهی ههژاران! جا که سیکن نینکاری په یامی پیغه ممبران بکا، دیاره به باشی خودا ناناسی و ریزو پیروزی بو دانانیت! نه مجار پهروه ردگار پیغه ممبر ده رس داده دا که چون بیروپای موشریکه عمره به کان رت بکاتهوه، نهوانه ی که نینکاری نیگا و پیغه ممبرایه تی ده کهن، فرمانی به پیغه ممبری خوی؛ هه زه تی محمد کردو فهرمووی: ﴿قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ لِيَجْزِيَ قَرَأَتِهِ قَرَأَتِيسَ تَبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا﴾ نه ی محمد! پیا یان بلای: کی تهوراتی ناره خواری بو سهر موسای کوپی عیمران؛ نهو تهوراته ی که بریتی بوو له نوورو روناکی به کی پرشنگذارو تاریکایی رامالی، هیدایهت بوو بو نهوانه ی پابهندی بوونو شوینی کهوتن، له تاریکایی و گومپایی رزگاریان بوو، گه یشتن به نوری حق! به هوی هیدایهتو ره هنوماپی تهوراتهوه بوون به جوړه ناده میزادیکی تر.... خو ئیوه بو خوتان دان به گرنگی تهوراتدا ده نین ناواته خوازی نهوه بوون کیتاییکی ناواتان بو بی، نه ی نهوه نیه ده تانگوت: ﴿لَوْ أَنْزَلْنَا الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ﴾ الانعام/ ۱۵۷. ههر بهو جوړه تهورات کاریگری هه بوو له ژبانو هه لسو کهوتی نه تهوه ی ئیسرائیل دا، هه تا گورانکاریان تیدا کرد، ده قه کانیا ن تیکندان، زور له حوکه کانیا ن شارد هوه، نه گهر مالمیکیان پرسپاریکی نایینی لی بکرایه و حکمی تهوراته که به ویستی نهو نه بویه حوکه که ی له پارچه کاغذ نیکدا ده نووسیوه، نهوه ی مبهستی بویه پیشانی کیشه کهرانی ده داو زوریه ی حوکه کانی تری ده شارد هوه. هوی کهش نهوه بوو نوسخه ی تهوراته که ههر لای مالمه کان بوو نه یانده هیشت بۆره پیاوه کان فیری ببنو بیخویننهوه! نه م شارد نهوه یان لهو ده قانه دا ده کرد که دوا ی روخانی بهیتولمه قه دیسو ده کردنی جوله که بو عیراق نوسیوبیانهوه، واته: نه مه جگه لهو ده قانه ی که جوله که پیشینه کانیا ن له بیرا ن چوویه وه! به هوی روخانی بهیتولمه قدیس لی فو تابهو، وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرمووی: ﴿وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ المائدة/ ۱۳. بیگومان مالمه جوله که کان

حوکمی ره جم کردنی زیناکه ریان له پیغه مبهی ﷺ له مه دینه دا شارد هوه، به لکو له وهش گه وره تریان به رده پووش ده کرد! مزگینی هاتنی پیغه مبهی نیسلام ره وشتو نیشانه کانیان ده شارد هوه ده یان گۆری ده یان کپراندو پاشو پیشیان به ده قه کان ده کرد ئیتر په روه ردگار فیبری پیغه مبهی کرد که نه نایه ته به سهر جوله که و غهیری جوله که دا بخوئیتته وه روویان تی بکاو بلی: ﴿تَجْعَلُونَهُ قَرَأَطِيسَ تَبْدُونَهَا وَتُخْفَوْنَ كَثِيرًا﴾ حوکه کانی ته ورات ده که نه پارچه پارچه، واته: هر به شیکی بتانه وی ده ری بخه نو ناشکرای بکه نه له پارچه کاغه زیکدا دهینوسنه وهو بلاوی ده که نه وه به ناو جوله که کاند، به شیکی زۆریشی که حمز ناکه ن بلاوی بکه نه وه ده یشارنه وهو ناهیلن ره شه خه لکه که پی بزانی! نه مجار روو بکه ره عمره به کازو پییان بلی: ﴿وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا اَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ﴾ په روه ردگار به هوی قورنانه وه هه والی رابوردانو روودای داهاتوانی فیتر کردوون، هه والو سهرگورشته یه ک که نه ئیوه زانیوتانه نه باوکتو باپیرتان زانیویانه، نه ده شتازانی، به مهش منه تو فهضلی خودا راده گه یه نی به سهر پیغه مبهی موسولمانان دا: به وهی که قورنانی پیروزی بۆ ناردوون، بنه مای بیرو باوه ری به به لگه وه فیتر کردوون، ره وشتی به رزو چۆنیه تی مامه له کردنی له گمل ژیان دا بۆ روون کردونه وه، جۆره کانی خودا په رستی بۆ دیاری کردوون بۆ نه وهی دلوه ده روونی خویان پاک بکه نه وه، یاسای مامه له و گۆرینه وهی کالای بۆ روون کردونه وه، بۆ نه وهی کۆمه لانی ناده میزاد سوودی لی وه ریگرن، هه ره کو چۆن بنه مای یاسای ژیا نی بۆ دامه زراندوون، فیبری نه وهی کردوون که هه ول بده ن تازادی ریز دانانو مرۆفایه تی یه کسانی له ناو کۆمه لدا بلاو بکه نه وه، نهو راستیه بچه سپینن که تهرزووی ریزو نرخ طاعه تو خودا په رستی یه، کی ته قواو کرده وهی باشی زۆرتر بی ریزدارتره!

زومه خه سهری هه ندیکی تر له رافه که ران پییان وایه: نه نایه ته که ﴿وَعَلَّمْتُمْ....﴾ خیطابه بۆ جوله که کان واته: نهی کۆمه لی جوله که! ئیوه له سهرزویانی پیغه مبهی نیسلام به هوی نهو قورنانه ی بۆی نیردراوه فیبری

گه‌لی یاساو شهریه‌تو دابو نهریتو هه‌لسو که‌وتی جوان بوون، که له‌وه پیش نه‌ئیوه نه باوکتو باییرانتان و پرای نه‌وهی هه‌لگری ته‌وراتیش بوون نه‌یان زانیوه!! وه‌کوو له نایه‌تیکی تردا ده‌فرمودی: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ النحل/۷۶.

هه‌ندیک له‌و شتانه‌ی که جوله‌که‌کان به‌لایدا نه‌چوونو نی‌سلام ده‌سته‌بهری کردووه ته‌واوکردنی تایینی خویانه به‌وه که بنه‌ماکانی بیروباوه‌ری چه‌سپاندنو روونی کردنه‌وه، به به‌لگه‌وه شی کردنه‌وه و پشتگیری لی کردن، نه‌خلاقو ره‌وشتی جوانی فی‌رکردنو دابو نهریتی له‌باروگونجاوی خسته روو که میان‌ره‌ویی بوو له هه‌موو شتی‌کذا، له نیوان بیرو بۆچوونی جوله‌که‌و مه‌سیحی‌دا تایینیکی مام ناوه‌ندی هی‌نایه کایه‌وه، نه‌حکامی عیباداتو خودا پهرستی و مامه‌له کردنی و ناراسته کردن که سوودی بۆ تاکتو کۆمه‌ل هه‌بی، فرمان ره‌وایی کرده شوراو هاریکاری له نیوان ته‌هلی حیللو عه‌قددا شهریه‌تی و انا که یه‌کسانی بنوینی له نیوان هه‌موو ره‌گه‌زو هۆزو نه‌ته‌وه و چینو تو‌یژه‌کانی کۆمه‌لدا، جوله‌که‌یه‌ک له‌بهر بنه‌چه‌و نه‌سه‌ب، عه‌ره‌یه‌ک له‌بهر ریزو حه‌سه‌ب له یه‌کتر جیا نه‌کاته‌وه مه‌رابی له‌بهر موسولمان نه‌کا له‌بهر نه‌وه موسولمانه ستم له کافرێک نه‌کری له‌بهر نه‌وهی کافره، به‌لکو ته‌رازووی هه‌موو هه‌لسه‌نگاندنو ریزو نرخیک کرده‌وه و خوا پهرستی و پابه‌ند بوونه به فرمانو نه‌هی‌یه‌کانی قورئانه‌وه! که‌وابی ده‌بویه زانایانی تایینی جوله‌که‌و مه‌سیحی دواي هاتنی حه‌زهرتی موحه‌مه‌د به‌م تایینه بی وینه‌یه که ته‌واوکه‌ری هه‌موو تایینه‌کانه‌و هیدایه‌ته بۆ مرؤ‌فایه‌تی-ده‌بویه ده‌ست پی‌شخه‌ر بوونایه بۆ پروا کردن به پی‌غه‌مبه‌رو تایینه‌که‌ی چونکه‌ نه‌وان به‌لای خویانه‌وه خاوه‌ن عیلمو زانستن! ده‌ی خۆ وا چاوه‌پوان ده‌کری له خاوه‌ن عیلمو زانست که په‌یره‌وی عیلمو زانستی خۆی بکا، نه‌گه‌ر یه‌کی‌ک هات له‌و زاناترو راست ترو گونجاو تری پی بوو یه‌کسه‌ر بجیته سه‌ر بیروباوه‌ری نه‌وو شوینی بکه‌وی نه‌ک به پی‌چه‌وانه‌وه! به‌لام حه‌سوودی ره‌گه‌ز پهرستی مال‌و قه‌شه‌کانی جوله‌که‌و مه‌سیحی و کورسی پهرستی و پله‌و پایه خۆشه‌ویستی دونیا‌یان وای لی کردن که به پی‌چه‌وانه‌وه هه‌لسو که‌وت بنوینن.

نیمامی طه‌به‌ری ریوایه‌تیک‌ی تری بۆ نایه‌ته‌که به لاوه په‌سه‌نده! که ﴿يَجْعَلُونَهُ قَرَأِطِيسَ يَبْدُونَهَا وَيَخْفُونَ كَثِيرًا﴾ به گوهری نهم قیراته‌ته خیطابی نایه‌ته‌که بۆ عمره‌به موشریکه‌کانو هه‌والدانه له جووه‌کان به‌وه‌ی نه‌نجامیان داوه؛ که هاتوون ته‌وراتیان له چهند پهره کاغه‌زیک‌دا ده‌نووسیه‌وه بۆ نه‌وه‌ی گۆرانکاری تیدا بکه‌ن، ده‌هاتن که نه‌وه ده‌قانه‌ی که له‌گه‌ل مه‌به‌ستی گلاوی خۆیان ده‌گونجاو بۆ ری له خه‌لک گوم کردنو قیلو ته‌له‌که بازی ده‌ستی ده‌دا له چهند پارچه کاغه‌زیک‌دا ده‌یان نووسیه‌وه و بلاویان ده‌کرده‌وه، بریک له‌وه ده‌قانه‌ی که به‌دلی مالمه‌کانیان نه‌بوو له‌گه‌ل نه‌خشه‌ی خۆیان نه‌ده‌گونجا ده‌یانشارده‌وه و ژیر لیویان ده‌دا، بریکیش له‌وه شتانه‌ی ده‌یانشارده‌وه عمره‌به‌کان پییان ده‌زانی، یان قورشان هه‌والی پی دابوو؛ که وایی نایه‌ته‌که خیطاب نیه بۆ جوله‌که‌کان به‌لکو خه‌به‌ریان لی ده‌داو هه‌لسو کرده‌وه‌یان بۆ عمره‌به‌کان ده‌گیریته‌وه، له‌سمر نهم رایه نایه‌ته‌که مه‌که‌کی‌یه‌وه مه‌دینه‌یی نیه واته له‌مه‌که‌که هاتوته خوارئ.

سه‌یید قوطب خوای لی رازی بی نهم شیوه قیراته‌ته‌ی په‌سه‌ند کردووه، له‌سمر نه‌وه قیراته‌ته‌ ناوا ته‌فسیری کردووه: نه‌ی موحه‌مه‌دا! به عمره‌به‌کان بلی: کئ نه‌وه نامه تاسمانی‌یه‌ی - که موسا هیئای بۆ به‌نو نیسرائیل - ناردوته خوارئ که ری نیشاندروو نورو روناکایی و هیدایه‌ت بوو بۆ تاده‌میزاد، له‌وه نامه‌یه‌ی که جوله‌که‌کان ده‌یکه‌نه پارچه پارچه بریکی ده‌شارنه‌وه و ناهیلن ره‌شه خه‌لک‌که بیان بینن، هه‌ندیکیشی ده‌رده‌خه‌ن بۆ به‌جیه‌ینانی مه‌به‌سته تایبه‌تی‌یه‌کانی خۆیانو نه‌نجامدانی قیلو ته‌له‌که بازی و سه‌رلی شیواندنی تاده‌میزادان، ته‌مجار په‌روه‌ردگار رویه‌روویان بووه‌وه و منه‌تی خۆی به سه‌ردا کردن؛ به‌وه‌ی که هه‌ندئ هه‌والو رووداوی جوله‌که‌کانیان بۆ ده‌گیریته‌وه، که له‌پیش هاتنه خواره‌وه‌ی قورشان‌دا هه‌چیان لی نه‌ده‌زانی، که وایی سه‌رکی سه‌رشانی نه‌وانه که سوپاسی خودا بکه‌ن نه‌ک تینکاری نه‌وه بکه‌ن که خودا به نیگا نهم زانیاری‌یه‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ری خۆی ناردبی!

په‌روه‌ردگار له پاش تاراسته کردنی پرسیاره‌که لییان نه‌گه‌را بۆ خۆیان وه‌لامی پرسیاره‌که بده‌نه‌وه، به‌لکو فه‌رمانی به پیغه‌مبه‌ر کرد که باسه‌که‌یان

له گهل یه کالآ بکاته وه نه هیلی بیکنه گوره پانی کیشمو ده مه ده می! بویه به پیغه مبهری فمرمو: ﴿قُلْ اَللّٰهُ﴾ نهی موحه مه ده! بلئی خودا نهو کتیبهی ناردوته خواری بۆ سر موسا، ههروه ها نه م قورئانهی بۆ من ناردوه، یان بلئی: خودا ئیوهی قیری قورئان کردوه، ئیبنو عنبیاس ده فمرمو: ﴿قُلْ اَللّٰهُ﴾ واته: بلئی خودا نهو کتیبهی ناردوته خواری. ئیبنو که شیر ده لی: لی ره ده هه نه مانایه ی ئیبنو عنبیاس په سه نده.

﴿ثُمَّ ذَرَهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ﴾ پاشان نهی موحه مه ده! وازیان لی بینو لیان گهری، با له نه زانی و گومرای خویان دا یاری بکن تا مردن یه خه یان پی ده گری و چنگیان لی قایم ده کاو ده یانجه پینئی، جا نهو کاته ده زانن سهره نجامی باش بۆ نه وانه، یان بۆ به نده خودا په رسته کانه!! نه مچار پهروه ردگار رۆلی قورئان دیاری ده کاو ده فمرمو: ﴿وَهٰذَا الْكِتٰبُ اَنْزَلْنٰهُ﴾ نه م قورئانه کتیبیکه ناردومانه ته خواری بۆ سر تو، شاره زایی ناده میزاد ده کا بۆ تایینی هه قو ریبازی راست، ههروه کو چۆن له وه پیش ته وراتمان ناردوته خواری بۆ سر موسا، نه م قورئانه ﴿مُبَارَكٌ﴾ خیرو بهر که ته زۆرو زه به نده یه، له هه موو روویه که وه بهر که ته تیدا یه، موباره کتو پیروژه له بنه مادا چونکه پهروه ردگار له لای خۆیه وه ناردویه تیه خواری، پیروژه چونکه بۆ سر دلئی بی خهوشی پیغه مبهر نیردراوه ته خواری، پیروژه له رووی قه باره و په ره و دپرو وشه کانیه وه، قه باره ی که مو مانای زۆر، نهو مانایه ی قورئان ده یانگه یه نی به چهنده ها کتیبی لهو قه باره یه نه نجام نادرین، پیروژه چونکه ناراسته ی فطره ته و سروشتی ناده میزاد کراوه، چ له وه پیروژتره که خودا بۆ خۆی ده رباره ی بفرمو پیروژه! نه مه نهو په ری پله ی پیروژی یه!

﴿مُصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ نه م قورئانه ته صدیقی نهو مانایانه ده کا که له پیش خۆیه وه له لایهن خودا وه ناردراونه خواری، با وه ده ده به ری بهو کتیبانه لهو شیوه یه یان دا که گۆرانکاریان تیدا نه کراوه، بهروای بهو کتیبانه نه له شیوه ی گۆراویان دا، بهروایان بهر امبهر ده ده به ری چونکه نهو نامانه بیرو

باوەریان بە حەق هێناوە، بنەمای عەقیدەیان چەسپاندووە، هەموو نایینەکان
لە بارەى عەقیدەو بیروباوەرەو یەك پەیامن، بەلام لە بارەى شەریعەتو
رێبازەو هەموو گەلو نەتەوێك شەریعەتو رێبازی خۆی جیاوازه.

مامۆستا سەبید قوطب دەلی ئەوانەى لە بارەى ئیسلام دەنوسو دەلێن:
ئىسلام یەكەم نایینە كە بیروباوەرى تەواوى دەربارەى یەكتاپەرستى هێناوە،
یان بیروباوەرى تەواوى دەربارەى حەقیقەتى پێغەمبەرایەتىو پێغەمبەر
هێناوە، یان یەكەم نایینە كە عەقیدەى تەواوى دەربارەى قیامەتو
زیندووبوونەو هێناوە و پیشیان وایە ستایشى ئىسلام دەكەن ئەوانە لە
راستىدا قورئان ناخوێننەو، نەگەر قورئانیان بخوێندایەو دەیان بیست
پەرەردگار ئەو دەچەسپێنێ كە هەموو پێغەمبەرەكانى ﷺ یەكتاپەرستى
تەواویان هێناوە كە بە هیچ جۆرىكە دیاردەى هاوێش پەیدا كردو
هەوڵدانان بۆ خودایان تێدا نێیە.

هەموویان حەقیقەتى پێغەمبەرایەتییان بە نەتەو و نەدەمیزاد
راگەیانندووە، نەدەمیزادى پێغەمبەریان بۆ گەلەكانیان روون كردۆتەو،
هەموویان گوتیانە كە سوودو زیانیان بە دەست نێیە، غەیب زان نین
هەموویان گەلەكانیان ترساندووە لە سزاو حیسابو لێكۆڵینەوێ روژی دواى
، هەرەها هەموو لایەنەكانى تری عەقیدەیان بە خەلكى راگەیانندووە، قورئان
كە تەصدیقی كتێبە ئاسمانىیەكان دەكا تەصدیقی ئەو عەقیدەو بیروباوەرە
دەكا كە تێیاندا هاتوو پێش گۆرانكارى دەست لێدانیان.

ئەو قسە قسەلۆكانەى ئەو نووسەرانی دەلێن: ئەو دیادەیه كە لە
دیاردەكانى رۆشنبیری ئەوروپایى كە پێیان وایە: عەقیدەو بیروباوەر-هێ
ئاسمانیشى لە گەلدا بێ- گۆرانكارى گەشە كردنى تێدا دێتە جێ واتە:
بە گۆرەى گۆرانو پێشكەوتنى نەدەمیزاد عەقیدەو بیروباوەر دەگۆرێ!!
هەرگیز ناتوانرێ داکۆكى لە ئىسلام بكرێ بە روخاندنى ئەو بنەما

عہ قیدہیی و بیروباوہ رانہی کہ قورٹان دہیانچہ سپینتی! دہی با نووسرانو
خوینمران لہم جوڑہ ہد لخلیسکانہ خو پیارین!

نہ مجار حیکمہتی ناردنہ خوارہ وہی نهم قورٹانہ وپرای پشتگیری کردنو
بہ رابیت دانانی ناوہ روکی کتیبہ ناسمانی بہ کانی پیش خوئی دہست نشان
دہ کاو دہ فرموی: ﴿وَلْتَذَرُوا الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ ہروہا بو نہ وہی بہم
قورٹانہ دانیشٹوانی مہ ککو دہ ورویہری لہ ہموو کونو قورٹینیکی سر
زہوی بترسینتی لہ سزای توندو سہختی یہزدان، نیبنو عہ بیاس دہ فرموی:
مہ بہست بہ ﴿مَنْ حَوْلَهَا﴾ ہموو ولاتانی سر زہویہ وکو پہروہردگار لہ
نایہتیکی تردا دہ فرموی: ﴿قُلْ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
جَمِيعًا﴾ الاعراف/۱۵۸.

یان دہ فرموی: ﴿وَأَوْحَىٰ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنَ لِأُنذِرَكُمْ وَمَنْ
بَلَغَ﴾ الانعام/۱۹. ہروا چہند نایہتیکی تریش ہدن کہ نہوہ دہچہ سپینن کہ
پیغہ مبسر ﴿﴾ پیغہ مبہرایہتی بہ کدی گشتی بہو بو سر ہموو تادہ میزاد
نیردراوہ لہ حدیثی صہ حیجہین دا چہ سپاوہ کہ پیغہ مبسر ﴿﴾ فرمویہتی:
(أُعْطِيتُ حَسَنًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي) نہ مجار لہم پینجانہ
نہ مہیان تیدایہ (وَكَانَ النَّبِيُّ يُعْتَرِ إِلَىٰ قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثَ إِلَى النَّاسِ عَامَةً)
بویہ دوا بہدوای نہوہ فرموی ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ ہر
کہ سیٹک پروای بہ زیندوویونہوہو روژی قیامت ہبی پروا بہم کتیبہ پیروڑہ
- کہ قورٹانہ - دہ کمن بہ مہرجی بانگہ وازیان بگاتی، چونکہ تہواوترین
ہیدایہ تیان تیدایہ دہست دہ کوی.

نہم نایہتہ ناماژہی نہوہی تیدایہ کہ نہو خد لکدی مہ ککو غہیری
مہ ککش کہ تیمانیان بہ قورٹان نہ ہیناوہ، دیارہ تیمانیان بہ زیندوویونہوہ
نہبوہ بویہ نینکاری پیغہ مبہرایہتی حہزہتی موحو مہدیان کردوہ!

﴿وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ نمو موسولمانانہی کہ پروایان بہ روژی
دوایی و قورنان ہدیہ، ناگاداری نویژہ کانیشیان دہ کمن لہ کاتی خویاندا
نہ نجامیان دہ دہن روکنو مدرجو ہدیہ تہ کانیان بہ ریکو پیکی بہ جی دینسن!
بویہش لہ نار ہموو جوڑہ عیبادہ تہ کاندا بہ تایبہ تی باسی نویژی کرہ
چونکہ نویژ کولہ کھی ٹایینہو بناغہی ہموو جوڑہ عیبادہ تہ کانی ترہ،
تہ گمر نویژ بہ ریکو پیکی نہ نجام بدری خاوندہ کھی لہ ہموو جوڑہ
تاوانیک دہ گیریتہو، ہموو جوڑہ عیبادہ تہ کانی تر جی بہ جی دہ کا! نہی
نہو نہیہ قورنان لہ شورنیکی تردا دہ فرموی: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى
الْفَحْشَاءَ وَالْمُنْكَرَ﴾ العنکبوت/۴۵.

درو ہلہ ست لہ سہر خوداو سزای درو ہلہ ست

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ
إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ
الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا
أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ
الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ
كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ
وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

لہ نایہ تہ کانی پیشوودا پمروہ ردگار نموی روون کردہوہ کہ قورنان
نامہدیہ کی ناسمانیہو لہ لایمن خوداوہ نیردراوہ بق سہر موحدہ مہد، نمویش

وه‌کوو ته‌ورات وایه که نیوه نیعتیراف به‌وه ده‌کهن که بۆ موسا هاتووه، همر
 وه‌کوو نه‌وه‌شی چه‌سپاند که هه‌موو پیغه‌مبیره‌کان ناده‌میزادن، نه‌مجار دوای
 نه‌وه‌ی باسی هه‌ندێ هه‌ره‌شه ده‌کا که ناراسته‌ی نه‌و که‌سانه کراوه که به درۆ
 نیدیعیای پیغه‌مبیره‌تی ده‌که‌زو خۆیان به ره‌وانه کراوی خودا ده‌زانن
 فهرمووی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کئی له‌و که‌سه
 سته‌مکارتره که درۆ به‌دهم خوداوه هه‌لده‌به‌سته‌ی؟؟، واته: که‌س له‌وانه
 سته‌مکارتره‌یه که له سهر خودا درۆ هه‌لده‌به‌ستن وه‌کوو نه‌وانه‌ی که ده‌لێن:
 خودا هیچ نیگاو سروشیکێ بۆ که‌س نه‌ناردوه! یان ده‌لێن: خودا هاوه‌لو
 مندالی هه‌ن ﴿أَوْ قَالَ أُوْحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ﴾ یان بلی: نیگام بۆ
 کراوه و سروشم بۆ هاتووه له کاتی‌کدا هیچ نیگا و سروش بۆ نه‌هاتووه،
 وه‌کوو نه‌و درۆ بوختانه‌ی که موسه‌یله‌مه‌ی درۆزن له ولاتی یه‌مامه‌ بلاری
 کرده‌وه و خۆی کرده پیغه‌مبهر و تی نیگام بۆ هاتووه! یان نه‌سه‌وه‌ی
 نه‌لعه‌نه‌سی له ولاتی یه‌مه‌ن که نیدیعیای پیغه‌مبیره‌تی کرد، یان طوله‌یحی
 نه‌لنه‌سه‌دی که له ناو هۆزی نه‌لنه‌سه‌ددا خۆی کرده پیغه‌مبهر، هه‌روه‌ها ههر
 که‌سی‌کنو له ههر شوێنیکو له ههر چه‌رخیکدا نیدیعیای پیغه‌مبیره‌تی
 بکا! ﴿وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلَ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ هه‌روه‌ها کئی له‌و که‌سه
 سته‌مکارتره که بلی: منیش ده‌توانم کتیبیکێ وه‌کوو قورئان دا بنێم، بلی
 من ده‌توانم کتیبیکێ وه‌کوو قورئان که خودا ناردووه‌تیه خوارێ واته:
 نامه‌یه‌کی وه‌کوو قورئان به‌لیغو فه‌صیحو ره‌وان بخه‌مه روو وه‌کوو نه‌و
 کۆمه‌له‌ موشریکه‌ی وتیان: ﴿لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا﴾ الانفال/۳۱.
 مه‌به‌ست وته‌که‌ی نه‌لنه‌ضرێ کوپێ نه‌لحاریشه (النضر بن الحارث) که
 ده‌یگوت: قورئان چه‌ڕۆکۆ سرگورشته‌ی کۆنینه‌ی پیشینه‌نه یان ده‌یگوت
 شیعو هه‌لبه‌سته نه‌گهر بمانه‌وی ده‌توانین وه‌کوو نه‌وه بلیین و قورئانیکێ
 ناوه‌ها دا بنێین!

نه‌مجار په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌ی خۆی ناراسته‌ی سته‌مکاران کردو
 فهرمووی: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ﴾ خیطابه‌که بۆ

پیغه مبهده ﷺ ههروه ها بۆ هه موو بیسه رو خویندریکه. واته: نه گهر تۆ نه ی موحه ممه د ههروه ها نه ی بیسه رو خویندر! نه گهر تۆ بیینی نه و کاته ی سته مکاران ده که ونه حال ی مردنه وه، ئیش و نازاری گیانکیشان له هه موو لایه که وه ده وریان ده دا، شتیکت ذه بیینی که باسی ناکرئو نایه ته گوftarو نوسینو چۆنیه تی حه قیقه ته که ی! به خوا نه بی به یان ناکرئ، نه گهر به یانیش بکرئ که س ناتوانی گوئی لی بگرئ. ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيَهُمْ﴾ حالو وه زعیه ت وایه فریشته کان ده ستیان بۆ درئو ده که ن بۆ وه رگرتنه وه ی گیانیان به نه وه پری گرئو توو به یی و مپو مچی و توندو تیژی و لیدانو تیبه لدانه وه؛ وه کوو له نایه تیکی تردا ده فرسوئ: ﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَ أَدْبَارَهُمْ﴾ محمد/ ٢٧.

نه مچار پهروه دگار فهرمانکردنی فریشته کانمان بۆ ده گیریتنه وه که به شیوه ی سوو کایه تی پیکردنو نه زیه ت دانیان له کاتی ده ست درئو کردنیان بۆ گیانکیشانان پیمان ده لئین: ﴿أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ﴾ ده ی خیراو بی راوه ستان گیانه کانتانمان پی بدنه! یان نه گهر نازان ده گیانه کانتان له م حالته رزگار بکه ن!

زومه خشمی ده لی: نه مه ته مثیل و لیچواندنی کرداری فریشته یه له کاتی گیان کیشانی سته مکارانا به کرده وه وه لسو که وتی خاوه ن قهرزیک که چوویتته سهر قهرزداره که وه به گیری هینابی و چنگی له یه خه ی گیر کردبی و مؤله تی نه داو پی بلی: ده ی ههر ئیستا نه و ماله ی من که وا به لاتنه وه یه بمده وه سویندم وابی لی ره ناهیل م برۆی تا لیت نه ستینمه وه، له م شوینه ناجولیم تا له میلی چاوت نه و پاره یه ده رنه هینم.

هه ندیک ده لئین: پیوست ناکا ته مثیل و ته شبیه ی تیدا به کارینین به لکو ده توانین له سهر حه قیقه تی خزیان بیان هیلینمه وه، چونکه ده گونجی فریشته بچیتته سهر شیوه ی ناده میزادو به شیوه ی ناخاوتنی ناده میزاد له گه لی دا گفتوگۆ بکه ن.

هۆی نه م کیشمه کیشمه لیدانو تیبه لدانه نه وه یه کافرو خوانه ناس که

ده گاته سهره مهرگ فرشته موژده ي سزاي دؤزه خي پي ده دهنو ناپره زامه ندي
خوداي پي راده گه يه نن، نيتر گيانه كه ي له جه سته ي دا شاخي ده بي و نايه موي
بيته ده ري جا فرشته كان لي ده دهن بؤ نه موي گيانه كه ي به ده سته موه بدا و
بي ده لين: ﴿الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ
الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ نه مپو نه موي پيري سوو كايه تيتان پي
ده كري! وه كوو چؤن نيوه درؤتان له سهر خودا هه لده به ست، لوت به رزيتان
ده نواند له شوين كه وتني نيگاو سروشي ناسماني و پهيره و كردني ريبازي
پيغه مبه ره كاني، پرواتان به نيشانه كاني خودا نه ده كردو پيغه مبه ره كاني تان به
درؤ ده خسته موه، شتي نابه جي و نا حه قتان به دهم خودا وه بلا ده كرده وه؛
وه كوو نه موه هه نديكيان ده يانگوت: خودا هيچ نيگايه كي نه نار دوه بؤ هيچ
كه س. يان نه واندي كه لافي پيغه مبه رايه تيان لي ده داو ده يانگوت نيگامان
بؤ كراوه و له راستيش دا هيچ نيگايان بؤ نه كراوه، يان نه واندي كه نينكاري
كؤمه ليك صيفاتي خودايان ده كرد يان خيزانو كوپو كچيان بؤ داده نان!

كه ده فهر موي: ﴿الْيَوْمَ﴾ واته: نه مپو مبه به ست رؤزي مردنه كه يه نه موي
رؤزه ي كه گيانيان ده كيشري و سزاي گيانكيشانيان پي ده گا. ده شگونجي
مبه به ست نه موي كاته دريؤو ناخوشه بي كه له دوا مردنيان له به رزه خو
قيامه تدا سزا ده درين.

مامؤستا موحه مه د عه بده نه موي رايه ي به لاوه په سه نده كه ده لي:
مبه به ست به ﴿الْيَوْمَ﴾ رؤزي قيامه ته، هه روه ها ده فهر موي ده ستر رؤز كردني
فرشته بؤ سته مكاران به مبه به ستي سزاو نازاردانيان له رؤزي قيامه تدا
ده بي و نه موي كاته پييان ده لين: ﴿الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ﴾ جگه له م
تفسيره تفسيري تر ناگونجي بؤ نه موي نايه ته مگر بليين: كاتي مردن
سهره تاي رؤزي قيامه ته^٢. نه مجار په روه دگار له رؤزي قيامه تدا پييان
ده فهر موي: ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ بي شكو

^٢ تفسير المنير ج ٧/٥١٧.^٢ تفسيري منار ج ٧/٦٢٦-٦٢٧.

گومان ٿيو ته ٽيستا هاتون بڙي لاي ٿيمه به ته نياو روتو قوتو بي
 ناوونيشاني دونياييتان، بي داروده ستو ياساولو خزمتكارو خزموكهسو كار،
 بي مالو سامانو چه ڪنو ته قه مهنئي پو شاکو ناميري خوسه پاندنو هوڪاري
 خلك چه وساندنوه، كه سيڪتان لهوانه له ڪهل نيه كه به هاوهلو هاويه شي
 خوداتان ده زانين يا پيتان وابو لهم روزه دا شفاعه تان بڙ ده ڪنو تڪاڪارتان
 دهن له سزاي خدا رزگار تان ده ڪن! له سهره تادا چونمان دروست کردوونو
 چون له دايڪ بوون به روتو قوتو، ناوا هاتونوه بڙ لامان ته نانهت
 سوننه تيش نه ڪراون!! حه زه تي عايشه (ره زاي خوي لي بي) كه نم
 نايه ته ي خوينده وه وتي نه ي رهوانه ڪراوي خدا! نه ي روزه! بڙ شهرمگا
 (العورة) نه ي هاوار ژنو پياو به يه ڪوه به روتو حشر ده ڪرڻو بريڪيان
 سهيري نهواني تريان ده ڪن؟! پيغه مبهر فهرمووي نا كهس سهيري شهرمگاي
 كهس ناكا نم نايه ته ي خوينده وه ﴿لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾ عبس/ ٢٧. كهس وه سهر ڪه سي ناپهر ٿي.

﴿وَلَوْ كُنْتُمْ مَا خَوْلَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ﴾ نهو مالو مندالي پيمان
 به خشي بوون هه مويتان به جي هيشتوه، جي مالو ساماني خدا پي
 به خشي بوون، جي مندالو خيزانو خزمتكارو دارو ده سته له گهلتان بوو له
 دنيا دا هه مويتان جي هيشتوه سووي لي وه ناگرن به لکو زيان تان پي
 ده گهينه نو سزاتان له سهر سه ختر ده ڪن!

﴿وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ﴾ نابيين
 شفاعه تڪاره ڪانتان له گهلتان بن، نهو بتو صهنه مانهي ده تانپرسترو پيتان
 وابو شفاعه تان بڙ ده ڪن، نهو بتو صهنه مانهي كه پيتان وابو هاويه شي
 خودان له پرستشي ٿيوه داو شياوي طاعت بڙ کردن وه ڪوو خدا، واته كه
 نهوان به خودايان زانينو پرستيان نهوه ده گهينه ني وه ڪوو خدا کردويانن به
 پرستراو خاوهن ده رحق به خويان. ده ي ڪوان نهو خدا دروزنانهي به
 هاويه شي خوداتان حليب ده ڪردن له ڪوڻن؟ نه هاتون له گهلتان؟! به جيماون!!
 ﴿لَقَدْ قَطَعَ بَيْنَكُمْ﴾ بيگومان لهم روزه دا كه روزه قيامته هه مو

پہیوہندی یہ کی دونیاتان پچرا! هیچ پہیوہندی یہ کی دوستایہ تی، خزمایہ تی،
 لیپرسراویہ تی، ہمرژوہندی تان لہ گہل یہ کتر نہ ماوہ کار لہ کار ترازاوہو ہمر
 کہ سہ خدمی خودی خوئیہ تی کہ س وہ فریای کہ س ناکہ وی ﴿وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا
 كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ نہو بتو صہ نہ مانہی کہ لہ جیہان دا بیتان وابو
 شہ فاعہ تتان بؤ دہ کہن لیتان ون بوونو نایان دوزنہوہو (حیساتان بیٹی بووہ)
 پەرور دگار لہو مہ شہدہ سامناکہ داو لہ سر سہری نہو ہموو حہ شاماتہی
 دہشتی مہ حشر بؤ زیدہ ریسوا بوونو سزادانو ناہومید کردنیان بانگیان لی
 دہ کار دہ فہرموی: کوان نہو شتانہی بہ خوداتان دہ زانین؟؟ دہا بین فریاتان
 بکہون! وہ کوو لہ نایہ تی کی تردا دہ فہرموی: ﴿أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
 تَزْعُمُونَ﴾ القصص/۶۲۔ ہمر وہا پییان دہ گوتری ﴿أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
 تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ، هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ
 يَنْتَصِرُونَ﴾ الشعراء/۹۲-۹۳۔ بہ راستی مہ شہد دیکی سامناکہو
 بارود و خیکی خہ ترناکہ! خدا نیتہو ہموو موسولمانیک بہ سر ہمرزی
 لی رہا کا۔

دہ سہ لاتی خودا لہ بوونہوہردا

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْغَابِ وَالنُّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ
 مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾ ﴿۱۵﴾ فالقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ
 اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۱۶﴾
 وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
 قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۱۷﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
 وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿۱۸﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا
 مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
 وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ أَنْظِرُوا
 إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾

پاش نهوهی پهروه ردگار له نایه ته کانی پېشوودا تاکنو ته نیایی خوی
 راگه یاندو به به لگه چه سپاندی، چو نیه تی پیغه مبرایه تی روون کرده وه
 هه بوونی روژی قیامه تو روودا وه کانی را نواندن! ته مجار لیږده دا گه رایوه بو
 ناراسته کردنی بری به لگه له سمر هه بوونی خودای کردگارو کارسازو
 به دیهینر: که به کورتی و پوختی دهر باره ی دروستکردنو به دیهینانو
 گیانپیدانو مراندنو نه ندازه کردنی شته کانو نه خشه و شیوه ی هاتو چوی
 هه ساره و گهړوکه کانو نه ستیره و مانگو خوړو گوړانی شه وو روژ ده دوتن،
 نه وه تا له نایه تانه ی دواپی دا دهر باره ی بری له دیارده ی ده سلاتو توانای
 سمر سوپ هینرو حکمه تو لیزانی و کار دروستی پهروه ردگار ده دوی و
 ده فمر موی: ﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى﴾ پیگومان پهروه ردگار ده نکه تو مو
 دانه ویله له ناو زویدا لیک ده کاته وه چکمه ی پی ده کاو ده پروتیی و سهر
 ده بی و نه شونما ده کاو دنیا ده کاته گولو گولزارو شه وزایی و شینا وهره!
 جوړه ها گژو گیاو رووه کتو دانه ویله و میوه و بهروبووم له هه موو رهنگو
 روخسارو تامو بوټیک بهرهم دینی، به راستی هم دیار دانه گه وهره ترین
 به لگن له سمر هه بوونی خودایه کی بالا دهستی کردگاری کارسازو خاوه ن
 حکمه تو تواناو دانا! نیمه ی ناده میزاد به وردی سهیریان ناکه ییو له سمر
 دوو باره بوونه وه و سرباره بوونه وه پیان ناشنا بووینو به لا مانده شتیکی
 ناسایین نه گینا له حقیقه ته دا به لگه و ده لیلی ده سلاتو کارسازي
 پهروه ردگارن، له لاپهړه ی بوونه وه ودا تابلوی پر نه خشو نیگاری خودای
 کردگارن! نه ی نه وه نیه یزدان بو خوی رسته ی ﴿فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى﴾

تەفسیر دەکاتەوه و دەفرموی: ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ گژوگیاو دارو درەختی نەشو نما کەری شیوە زیندوو لە دەنکە تۆم دانەوێڵەیهکی رەقو تەقی نیمچە مردوو دەردیڤنی! لە رێگەی رێکخستنی ھۆکارو کارتیکاراوه بهم شیوە دەنکە تۆم دانەوێڵەکان لە ناو خاکا بچیندرین بە ئاو ئاو بدرێن و ھەوا سازگار بێ کار سەردەگرێ و تۆم دەتەقی و سەوز دەبێ و ھەبەر دی!

پەرورەدگار کشتو کالی سەوزو دارو درەختی زیندوو لە مردوویەکی رەقو تەق دەردیڤنی! مەبەست بە زیندوو لێرەدا غیذا وەرگرتن و نەشو نما کردنە، مەبەستیش بە مردوو شتیکە کە غیذ وەرەگرێ و نەشو نما نەکا وەکوو گل و دەنکە تۆم ھێلکە و تۆمی ئادەمیزاد و ئاژەل! نەگەر بگوتری زانستی تازە دەری خستوو کە ھێلکە و تۆمی ئادەمیزاد و ئاژەل گیانیان تێدایە! دەلێن: مەبەستمان گیاتی کە رووالتی و جەوجوولی ئاسایی تێدایە! ئێستا بڕیک تەفسیری زانستیانی تر بۆ ئەم نایەتە دەکەن و دەلێن: مەبەست بە دەرهێنانی زیندوو لە مردوو ئەویە کە زیندوو لە مردوو پێک دی ئەوەتا زیندوو بە خواردن نەشو نما دەکا خواردە مەنیش مردوو و بێ گیانە!

﴿وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ ھەرورەھا پەرورەدگار دانەوێڵە دەنکە تۆمی رەقو تەق و بێ گیان لە گژوگیاو دارو درەختی نەشو نماکەر دەردیڤنی، ھەندیک دەلێن: مەبەست بە مردوو ئیفراتی جەستەییە وەکوو: شیرو ئارەق و شتی تر کە لە جەستەیی ئادەمی یا گیاندارێ تر دیتە دەری! ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ فَعَلْتُ فَأَنْتَ تَفْكَونَ؟﴾ بەدیھێنەری ئەم شتانە ئەو کەسەییە کە ئەوپەری دەسلەلاتو ھیکمەت و لێزانی ھەییە ئەویش پەرورەدگاری تاکو تەنیا و بەلادەستو کار رەنگین و بێ ھەمتایە! دەی ئیوە چۆن لە حق لادەدەن و روو دەکەن بەتال؟ بە چ عەقڵیک لە تەک خودادا شتی تر بە خودا دەزانو دەپەرستن؟ چۆن شتیک دەکەنە ھاوبەش بۆ خودا کە دەسلەلاتی ھێچی نییە؟ تەنانت شتی و دەپەرستن مردوو بێ گیانە!؟

﴿فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا﴾ پەرورەدگار بەدیھێنەری رووناکایییە، دڕ بە تاریکایی دەدا و رووناکایی بەیانی دەردەکەوی دویا

رووناک ده بی و ناسو رهوشن ده بیته وه و تاریکایی ده ره ویتته وه، شهو به خوی و تاریکی را ده بی و روژ دیته شوینی، رووناکایی پرشنگی خوی به جیهاندا پهخش دهکا.

لیره دا پمروه ردگار ده سلاتو توانایی خوی به سمر بوونه وهردا دیاری دهکا، نه وه را ده گه یه نی که ده سلاتی به دیهینانی شتی دژ به یه کی هیه، که فرمووی: ﴿فَالِقُ الْإِصْبَاحِ﴾ دژه کهشی هیئایه پیشه وه و فرمووی: ﴿وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا﴾ شهوی به دی هیئاوه بو نارامگرتن تییدا، که به تاریکایی خوی جیهان داده پوشتی و دنیا کشر مات ده بی و گیانداره کان تییدا نارام ده گرنو ماندویان ده حه سیته وه گفتو کوی تیشو نازاری تیش کردنی روژیان ده نیشیتته وه! وه کوو له شوینیکی تردا ده فرمووی ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾ النبا/ ٩-١١. له شهودا گیاندارای ماندوو به نیشی روژ ده حه سیته وه و تییدا نارام ده گری، نارامگرتنه که نارامگرتنی جهسته و نارامگرتنی بیرو نه ندیشهو هوشو دل و دهروونه! شهو کاتی نارامگرتنه چونکه زوریهی جهو جولی که له روژدا ده کری به شهو نه نجام نادری چونکه روژ رووناکه و دنیا رهوشه نه، شهو تاریکه و جیهان داپو شراوه زوریهی گیانداران له تاده میزادو ناژلو بالنده و خشوکه کان واز له گهرانو کارکردن دیزو ده گهرینه وه بو مالو هیلانوه لانهی خویان، بو حه سانه وه و پشودان، که نه و حه سانه وه ته و او نابو نایه ته جی به بی نووستن، چونکه به خمو نه ندامه کانی جهسته، ههستو بیرو هوش نارام ده گرنو جهو جولی نیختیاریان ده وهستی! نه ندامه کانی ناوه و هی جهسته و کو دلو گورچیلوه و جیهازی ههزو میشک تا نه ندازه یه ک هیواش ده بنه وه؛ لیدانی دل کهم ده بیته وه، هه ناسه دان له سمره خوتر ده بی هاتووچوی خوین له بورییه کانی خویندا که مییک سستی تی ده کهوی به تایبه تی له سمره تای نووستندا که ههست کردن لاواز ده بی ته نانهت ده توانین بلتین: نیمچه مردنیککی به سمردا دی، جیهازی عه صه بی ده حه سیته وه بو نه وهی هه موو نه ندامه کان به سیته وه!

﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا﴾ خۆرو مانگ دینو ده‌چن به نه‌ندازه به
 حسابو به ژماره بۆ گه‌یشتن به ناکامی خویانو ته‌واوکردنی رپه‌وی دیاری
 کراو بۆیان، خۆرو مانگ هه‌لده‌سورپین بۆ نه‌نجام‌دانی به‌مرژوه‌ندی
 مه‌خلوقات، هه‌لاتزو ناوا بوونیه‌انو نه‌و گۆرپانکارییه‌ی رووده‌دا له‌ گواستنه‌وه‌و
 دیمه‌نیان هه‌موو به‌ حسابو دیاری کراوه‌و نه‌خشه‌ی داپژراوه‌و نه‌وان
 نه‌نجامی ده‌دن، بۆ هه‌ر یه‌که‌یان قۆناعی دیاری کراو رپه‌وی تایبه‌تیو
 شوینی هه‌لاتزو ناوا بوونی خۆی هه‌یه، له‌ چوار وهرزی سال‌دا به‌ گویره‌ی
 گۆرانی شه‌وو رۆژ گۆرپانکاری به‌سه‌ر کاریگه‌رییان له‌ زه‌وی‌دا دی، به‌لام
 هه‌مووی به‌ گویره‌ی نه‌ندازه‌و حسابی بۆ دیاری کراو وه‌کوو له‌ شوینیکی
 تر‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ﴾ الرحمن/٥. یان
 ده‌فه‌رموی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرُ نُورًا وَقَدَرْنَا
 مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَّتِ السِّنِّينَ وَالْحِسَابُ﴾ یونس/٥.

په‌روه‌ردگار له‌م نایه‌ته‌دا سیّ نیشانه‌ی ناسمانی دیاری کردن:

١- درپدانی تاریکایی شه‌وو ده‌رکه‌وتنی ناسۆی به‌یانی، په‌خش بوونه‌وه‌ی
 روناکایی به‌سه‌ر زه‌وی‌دا که‌ جوانی و رازاوه‌یی به‌ وجود ده‌به‌خشی.

٢- دروست کردنی شه‌و بۆ حه‌سانه‌وه‌ی جه‌سته‌و بیرو هۆش.

٣- دروست کردنی خۆرو مانگ بۆ زانینی میژوو سالو وهرزو کات....
 ناشکرایه‌ ناده‌میزاد چهند پتویستی به‌ زانینی کات هه‌یه بۆ زانینی کاتی
 خودا په‌رستیو مامه‌له‌ کردنو میژووی رووداویان.

زانایانی ناسمان شوناسی کۆکن له‌سه‌ر شه‌وه‌ که‌ زه‌وی دوو جۆر
 سورپانه‌وه‌ی هه‌یه، سورپانه‌وه‌یه‌کی به‌ ده‌وری خۆی به‌ بیسته‌و چوار کات ژمی‌ر
 نه‌نجامی ده‌داو شه‌وو رۆژ له‌ نه‌نجامی نه‌م سورپانه‌وه‌دا په‌یدا ده‌بن.
 سورپانه‌وه‌یه‌کی تری هه‌یه به‌ ده‌وری خۆردا له‌ ماوه‌ی سالیکی دا نه‌نجامی
 ده‌دا به‌مه‌ش چوار وهرزه‌ په‌یدا ده‌بن.

﴿ذلک﴾ نه‌و ده‌ستکردو به‌دییه‌نانه، نه‌و کار دروستیو کرده‌وه به‌رزانه،
 نه‌و ریکو پیکو و هاتوو چۆو هه‌لسورپانه، نه‌و گۆرپانکاری مردنو ژبانه

﴿تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ته‌ندازه دارکردنو نه‌خشه‌کیشانی په‌روه‌ردگاری بالا ده‌ستو زاناو کار سازه، که به ده‌سه‌لاتی بالاو زانستی فراوانو ره‌هاو توانای له بن نه‌هاتوو حی‌کمه‌تو لی‌زانی خوی بو‌ونه‌وه‌ری به‌دی هی‌ناوه‌و لی‌کی داوه‌و هه‌لی ده‌سوورپینی، هی‌چی بی‌هووده دروست نه‌کردوو، نه‌وه ملی‌ونه‌ها ساله‌و نه‌وه‌وه‌موو هه‌ساره‌و نه‌ستی‌ره کاکه‌شانه، مانگو خورو زه‌وی‌و نه‌وه‌وه‌موو قه‌باره زه‌به‌للاحانه‌ی که هه‌ر خدا ده‌زانی چه‌ندنو چه‌ند زلن! دینو ده‌چنو هه‌لده‌سوورپن، به‌وه ته‌ندازه‌ی بویان دانراوه‌به گو‌یره‌ی نه‌وه‌نه‌خشه‌ی بویان کی‌شراوه پاشو پیش ناکه‌نو ناتل نابنو له ری‌گه‌ی خویان لانه‌نو لی‌ک ناخشی‌نو ده‌عم ناکه‌نو به‌نیزنو گازیان لی‌ناپری‌و بورغویان ناسوین، هه‌ر یه‌که‌یان له ته‌وه‌ره‌ی خوی‌دا ته‌رکی خوی ته‌نجام ده‌دا وه‌کوو له نایه‌تی‌کی تر‌دا ده‌فرموئ: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾.

ته‌مجار په‌روه‌ردگار نیشانه‌یه‌کی تری تاکو ته‌نیایی و بالا ده‌ستی خوی له نیشانه‌کانی عاله‌می بالاده‌س ده‌کاوه‌له ته‌کیا سوودو قازانه‌که‌شی ده‌ست نیشان ده‌کاوه‌فرموئ: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النَّجْمَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ په‌روه‌ردگار خودایه‌کی وه‌هایه‌ته‌ستی‌ره پرشنگداره‌کانی بو‌تی‌وه کردوو به‌نیشانه، بو‌ته‌وه‌ی له ناو تاریکایی وشکانی و ده‌ریادا ری‌گه‌ویانی خوتان بد‌وزنه‌وه، جا نه‌وه تاریکایی‌یه تاریکایی ناشکرا‌بی و وه‌کوو تاریکایی شه‌و یان تاریکایی سه‌رگمردانی و ویل بوونی ناو بیابانو ده‌ریا گه‌وره‌کان بی!

هه‌لبه‌ته مه‌به‌ست به‌ته‌ستی‌ره پرشنگداره‌کان لی‌ره‌دا جگه‌له مانگو خوره، چونکه به‌روالته ته‌ستی‌ره نیشانه‌ی شاره‌زایی و ری‌ده‌رکردن، عه‌ره‌به‌کان له سه‌رده‌می خیل‌ه‌کی و کونیاندا به‌هه‌له‌هاتنی ته‌ستی‌ره کاتیان دیاری ده‌کرد، چاودیری نه‌وه ته‌ستی‌ره‌نیان ده‌کرد که له شوین هه‌لاتو شوین ناو‌ابوونی مانگ‌دا هه‌لده‌هاتنو ناوا ده‌بوون، له قوناغه‌کانی مانگ ری‌ده‌ویان ده‌کردو هاتوو چویان بوو، شاره‌زا بوونیان به‌ته‌ستی‌ره به‌دوو شیوه‌بوو:

۱- زانینی کات له شه‌وداو زانینی وه‌رزی سال.

۲- زانینی ری‌گه‌ی هاتوو‌چو له وشکانی و ده‌ریادا.

به پوختى پوره دگار دواى باسكردنى برى لهو نيعمه تانهى كه به هوى مانگو خوره به نيمه ده گهنو نهودوانه به قهباره گوره دينه بهرچاومان، نه مجار برى فضل و گوره يى خويمان ياد ده خاتوه بهوى كه نهو نه ستيړه پرشنگدارانهى بو رام كرووين كه نه مان له پيش چاوى نيمه به بچووك ديارى ده ده ن. بنگومان لهم چرخه نيمه دا دووربينو ناميري چاوديري (مرصدى) وا هديه دوورى نهو نه ستيړانه هنديك نريك ده كاتهوه پرشنگو روناكايى يان مه زنده ده كا، زانيارى به كى باش وه ده ست كه وتوه ده رياره خيراى هاتووچيانو دووربيان له نيمه قهباره زه به للاحى يانو نهو شتانهى ليسان پيك هاتووونو، گه لى زانستى تر ده رياره يان كه له وه پيش نه زاندره بو! ناشكرايه نه مړو زانايانى ناسمانناسى (علماء الفلك) بو يان روون بوتهوه كه ژماره نېستېره كان ده يان مليون نه ستيړه گوره بچووكو به لكو زياتر ش.

ليره ده به پيوستى ده زانم بريك له كتيبى پوخته نايينى نيسلام ج ١١٥/١-١١٧. راگويزى تيره بكم كه ده لى: ليرانه ده پرسياريك ديتنه پيشهوه، پرسياړه كهش نهويه نايا نه كمونه چندهو چزنو چيه؟! لهو لامدا ده ليين زانايانى ناسمانناسى ده ليين: زوى بريتيه له به شيك له به شه كاني كومه لهى خورى (المجموعة الشمسية) كومه لهى خوريش به شيكن له به شه كاني شاره نه ستيړه كاني بوشايى فراوان. زياد له مانه ش چنده نيازكو نه ستيړه ناگراوى كلكدارو مانگى تر هن.

دهى كموايو ژماره نهو نه ستيړانهى كه له مه جهرى خوماندا هرو سر به كومه لهى خورنو پيان ده گوترى كاكي شان (درب القبانة) چندن؟! لهو لامدا ده ليين: نه گمر به چاوى ناسايى عادهى سهريان بكهين ده بينين ژماره تيكراى نه نه ستيړانهى كه له دوو نيوه كوره باشوورو باكوړدا ده بينرين له شهش هزار نه ستيړه تپهر ناكه، به لام نه گمر به ناميري دووربينو پيشكهوتو سهريان بكهين ژماره يان زور زياتر ده لى! زاناي ناسمانناس (كابتين) ده لى: ژماره يان به (٤٠٠٠٠) مليون دادهنرى. ماموستا (شايلى) كه زانايه كى فله كى دووربينى زانكو (هارشمرد) ده لى: ژماره يان ده گاته (١٠٠٠٠٠) مليون نه ستيړه، ژماره مه جهره كانيش ده گاته (١٠٠) مليون مه جهره، هر مه جهره يه كيش چنده مليون نه ستيړه ه لگيرساوو

ئاگراوى تيدايد. دهى باشه قهبارهى نهم ئهستيرانه دهبى لهبهرامبهر قهبارهى خوردا چهند بى؟!

له وهلامدا دهگوتري: خور بۆ خۆي ئهستيرهيه كه وهكوو ئهو ئهستيرانهى كه به ناسمانه وه دهبنرتين، وهلى كه به گهوره تر لهوانى تر ديتته بهرچاومان له بهرته وهيه گنه له ئيمه وه نزىكتره دنا خۆي ئهستيرهيه كى مام ناوهندىيه، بچوكترين ئهستيرهيه كه تا ئيستا دوزرايتمه وه ئهستيرهيه (فان ماتن) ه، كه رهنك بى كه مى له گۆي زهوى گهوره تر بى له گهل ئه وهيشا مليۆنى ئهستيرهيه ئاوا له ناو قهبارهى گۆي خوردا به هاسانى جىي دهبيتته وه. بگه پتريش، له لايه كى تريشه وه ئهستيرهيه (منكب الجوزاء) ئه وهنده گهوره زه به للاحه جىگاي مليۆنه ها ئهستيرهيه وهكوو خۆي تيدا دهبيتته وه، دهى باشه نهم ئهستيرانه چهند له ئيمه وه دورن؟! له وهلامدا ده ئيين كۆمه لهى خور، كه زه ويش لهوانه، ئه وهنده له ئهستيره كانى تر وه دورن ده تانرى به گۆشه گيرى كى ته واو حسيب بكرين له فەزادا چونكه دوورى خور له ئيمه وه كه متر له (٩٣ مليۆن ميله)، واته زياتر له چوار صەد جار به قەي دوورى مانگ له ئيمه وه دورتره، خۆ كاتيك بمانهوى ريزهيه دوورى ئهستيره كانى بزانى ههزار مليۆنيش بهش ناكاو باس ناكرى به لكو پيويسته ئه كاته قسه له مليۆن مليۆن بكهين، بۆيه زانايانى ناسمانناس هاتون خيراىي رووناكييان كردوه به ئاميرى روونكرده وه زانينى ئه ندازهيه دوورى ئيوان ئهستيره كان، واشيان ته خمين كردوه كه خيراىي تيزپۆي رووناكىي له چركه يه كدا (١٨٦٠٠٠) ميله، دورترين ئهستيرهيه گمپۆك كه ناوى پلۆتۆيسو سهر به كۆمه لهيه خۆره رووناكى ئهومان به چوار پينچ سەعات ده گاتى له كاتيك گه يشتنى رووناكى له نزىكترين ئهستيره وه چوار پينچ سال ده خايه نى.

پيشكوتوتوترين ئاميرى دوربينو وينه گرتن تا ئه مپۆ ههر ده تانى ئه وه ئهستيرانه بيىنى كه دوو ههزار مليۆن سالى رووناكى له ئيمه وه دورن. ئه وهش زانراوه كه كۆمه له ئهستيرهيه سهر به خور به هيتواشى به دهورى تهوره (مىحورهيه) خوياندا ده سپرينه وه، ههروه ها كۆمه له ئهستيرهيه تريش هه مان سپرانه وه جولانه ويان ههيه. كه وابوو هه بونى نهم هه موو باوينه ئهستيرهيه دابه شكرديان بهو شيوه ريكو پيكو هه لاسپرانو هاتوو چۆيان به گوتريه نيظامو ياسايه كى ديارى كراوى وا كه به هيج جۆريك ليك نه خشينو ده عم نه كه نو بهرى ريگا به يه كترى نه گرن ئا ئه مانه هه مووى گهوره ترين به لگه ن له سهر هه بونى خوايه كى خاوه ن ده سلاتى بى هاوبه شو بى هاوتا كه

بەلام تا ئیستا زانیان نەیان توانیوە دووری جگە لە چەند ئەستێرەیک زیاتر بزانی، چونکە ئەوانی تر لەبەر زۆر دووریان لە ئیمە چ زانیاریەکی لە بارەیانەوه دەست نەکەوتوو، هەرچەندە ئیستا رۆژانە دووریانی پیشکەوتوو و ترو نامیری دووربین تر پەیدا دەکەین، بەلام زانیاری نەدەمیزاد زانیارییەکی ئەندازە دارو سنووردارە فراوانی کەوزو کائینات خودا نەبی کەس نازانی چەندەو چۆنە! بەلام وەکوو دەڵێن: (مشتیک نموونەیی خەواریکە) تێپروانین لە مانگۆ خۆرو ئەو ئەستێرانەیی لە ئیمە دیارن بێرکردنەوه و وردبوونەوه لیان، دەبنە نیشانەو بەلگە لەسەر هەبوونی خودایەکی کردگار و بەدیھێنەر و کارساز، بۆیە پەرورەدگار کۆتایی ئایەتەکی بەوه هینا کە فەرموی: ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ مەبەست بە ئایەتەکان لێرەدا یان ئایاتی قورئانی پیرۆزە، یان مەبەست بە ئایات نیشانەو دیارەکانی بوونەوه... .

١- جا لەسەر مەبەستی یەکەم مانای ئەو دەگەین: کە ئەم ئایەتەو هەر ئایەتێکی تر لە ئایەتەکانی قورئان کە نەدەمیزاد هەڵدەنن بۆ تێفکرین و لێ وردبوونەوه لە بوونەوه؛ هەموویان دانایی و کارسازیی و دەست رەنگینی خودا دەنۆین، نەدەمیزاد بەم تێفکرین و لێکۆڵینەوهیە زانستی بۆ زیاد دەبی. ٢- لەسەر مەبەستی دووەم، واتە: ئەو نیشانەو بەلگانەیی کە بالا دەستی و زانستی فراوان و تواناو دەسەلاتی رەها و لێزانی پەرورەدگار دەچەسپێن، کەسیک دەتوانی ئەو بەلگەکان لە تێپروانینی بوونەوه و عەلەمی بەرزایی دەریئێ و بیان دۆزێتەوه کە خاوەن زانست و هەست و هۆشی ئەواو بی و پەند و عیبرەت وەرگیری، نەک هەر بەوەندە وازیئێ بلی بە خوا ئەو شتیکی سەر سۆپەنەر و ناوازیە.

کەواتە ئەو ئەستێرانە چۆن لە تاریکایی و وشکانی و دەریادا رینگایان پی دەدۆزێتەوه بەو جۆرەش رینگایان پی دەدۆزێتەوه بۆ لای خودا و

هیچ بەلگەیکە تر نایگاتی هەر بۆیەشە قورئان دەفەرموی: ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٍ﴾ الواقعة/٧٥.

تاریکایی دلّو ده‌روونو ژیریان پیّ ده‌ره‌وتته‌وه، ده‌بنه هۆی رزگار یوون له گومرایی و گیزاوی سهر لیتیکچوونی بیروباوه‌پ...

دوا به‌دوای باسکردنی بریّ نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتو خوایه‌تی خۆی له زه‌وی و ئاسماندا بریّ نیشانه‌ی خودایه‌تی خۆی له خودی خۆماندا بۆ باس ده‌کاوه‌فرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ په‌روه‌ردگار خودایه‌کی وایه: ئیوه‌ی له یه‌ک نه‌فس دروست کردووه که ئاده‌میزادی یه‌که‌مه به‌بابه ئاده‌م مه‌شه‌ووره له ریگه‌ی زاوو زیوه ئیوه‌ی لی که‌وتته‌وه!

له که‌وتنه‌وه‌ی نه‌وه‌موو ئاده‌میزاده له تاقه که‌سیک به‌لگه‌ی به‌هیزو ناشکرا هه‌ن له‌سهر ده‌سه‌لاتو زانستو دانایی و تاکو ته‌نهایی خودا، وه‌بیرخستنه‌وه‌ی نه‌م راستی‌یه ئاماژه‌ی نه‌وه‌ی تیدایه: که پێویسته هه‌میشه ئاده‌میزاد سوپاسگوزاری نیعمه‌ته جوړاو جوړه‌کانی په‌روه‌ردگاری و شاره‌زایی کردنیشمانه بۆ یه‌کترناسینو هاریکاری کردنی یه‌کتری له‌سهر چاکه و چاکه خوازی، بۆ نه‌وه‌ی نه‌م جوداوازی ره‌نگو زمانو نه‌ته‌وه و هۆزو به‌ره‌بابو خیزانانه بینه هۆکاری خوشه‌ویستی و یه‌کترناسینو یارمه‌تیدانی یه‌کتری، نه‌ک بینه هۆی دوژمنایه‌تی و به‌ره‌ره‌کانی و دژایه‌تی کردنی یه‌کتری!

﴿فَمُسْتَقَرٍّ وَمُسْتَوْدَعٍ﴾ واته: بۆ ئیوه هه‌یه شوینی مانه‌وه له منداڵداندا که به‌نوطه‌یی ده‌خرینه نه‌وتوه، هه‌روه‌ها شوینی مانه‌وه‌ی کاتیی که له پستی باوکتاندا بۆ ماوه‌یه‌کی کاتی ده‌مینه‌وه. یان (مستقر) واته: مانه‌وه‌تان له‌سهر زه‌وی (مستودع) واته: مانه‌وه‌ی کاتی له ژیر زه‌وی‌داو له‌گوردا. یان به‌پێچه‌وانه‌وه (مستقر) واته شوینی مانه‌وه‌تان له پستی باوکتاندا، (مستودع) واته: شوینی کاتی مانه‌وه‌تان له منداڵدانی دایکتاندا بۆیه پستی پیاو کراوه به‌شوینی مانه‌وه‌ی تۆم و منداڵدان کراوه به‌شوینی به‌نه‌مانه‌تو کاتی دانراوی تۆم، چونکه تۆم له پستی پیاودا په‌یدا ده‌بی و به‌

شوینی قهراو مانه وهی حلیب ده کری، به لام مندا لدان وه کوو زهر قیکی کاتی وه کوو شوینیکی کاتی نهو نوظفه یه تی دا داده نری^۹.

تفسیریکی تر له نهبو موسلیمی نیصفه هانی ریوایت کراوه ده لی: (مستقر) واته: نیرینه، (مستودع) واته: میینه، بۆیه بۆ نیرینه وشه (مستقر)ی به کارهیناوه چونکه تۆم (نوظفه) له پشتی پیادا دروست ده یی. له شوینی میینه وشه (مستودع)ی به کارهینا چونکه مندا لدان وه کوو زهر قیک وایه نهو تۆمه ی بۆ ماوه یه کی کاتی تی ده کری، نه م دیره شیعره عه ره بییه یان کردووه به شاید بۆ نه م مانایه که ده لی:

وَإِنَّمَا أَهْمَاتُ النَّاسِ أَوْعِيَةٌ مُّسْتَوْدَعَاتٌ وَلِلْآبَاءِ أَبْنَاءُ

یان ده گوتری: مه به ست به (مستقر) مندا لدان دایکه مه به ست به (مستودع) گۆره!! ده توانین وشه (مستقر، مستودع) به شیوه ی نیسمی فاعیل بخوینینه وهو بیکه ین به موبته دا بۆ خه به ریکی قرتا، بلیین ﴿فَمِنْكُمْ مُّسْتَقَرٌّ﴾ واته هه تانه له جیهان دا جیگیر ده بیو ته مه نی درنژ به سر ده با، (ومنکم مستودع) هی واشتان هیه مانه وهی له جیهان دا زۆر نابی مردن به ساوایی یان به گه نجی هه لی ده پروکینی: ته نانه ت نه گهر به شیوه ی نیسمی (فاعل) یش نه یان خوینینه وه نه م مانایه یان بۆ ده گونجی:

خواه نی مه نار ده فهرمو ی دوا مانا که به دلما دی بۆ مانای (مستقر) نه وه یه: که مانای گیان بی (مستودع) یش به مانا جه سه بی!، ماموستا مه لا عه بدولکهریمی موده پرس ده فهرمو ی: (فمستقر ومستودع) له پاش نه وهی که پهره تان سه ندو زۆر بوونو چه ند لقتان لی پهیدا بوو و بلاو بوونه وه به جیهان دا بازه شوینیکتان کرد به جیگهی مانه وه نارامگرتن، واته کردنتان به شارو دیهاتو نارامتان گرت تیایانا له بهر نه وه که له گه ل ژیوار تانا ری نه کهوت و یازی شوینیشتان کرد به شوینی نه مانه تی وه چهن کاتو

^۹ تفسیر المراحی ج ۲/۲۰۱.

^۱ تفسیر المنار ج ۷/۶۴۰.

ساتي تا دينهوه جووله بؤ جيگهي موناسبترو به سوودتر^٧ به هدر حال ته فسيري تريشيان بؤ نهم دوو وشيه کردوه به لام به پيوستم نه زاني زياتر دريژه به باسه که بدهم!

﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ﴾ بيگومان نيমে نه نايه تانهي که دابو نمرتي نيमे له بوونه و رد ا شى ده که نه وه دريژه مان پي داو، ويستو تيرادهي له بن نه ها توومان، زانستي فراوانو دانايي و ليزانينمان، به خششرو ره جو به زهبي بي نه ندازه مان شى ده که ينه وه بؤ که سائيک تي بگه نو بزنان مدهسته کان چينو پهي به وردياتو نهيني نايه ته کان بهرن.

له کوتايي نهم نايه ته فمرموي (يفقهون) و له کوتايي نايه تي پيشو (يعلمون) ي به کار هيئا، چونکه دهرهيناني حيكمت ونهيني له دروست كردني ناده ميزاد له يه ك تاقه كه سو دوايي زاووزي كردنيانو زور بوونو بلاو بوونه و يانو جوداوازي نيوانيان له رهنگو دهنگو قه باره و شيوه و روخسارو زيره كي و كه و نه و گه لي دياردو ره و شتي تر كه دهنه هوي جوداوازي و نيشانه ي يه كتر ناسينه وه، ته نانه ت براي باوكنو دايكي ليك جياوازن، به لكو دوانكه جياوازي شيوه و روخسارو گه لي شتي تريان هديه! پيوستي به قولبوونه وه و تيفكريني زور ورد هديه به لام زانيني هلهاتزو ناو بووني نه ستيره و بوونيان به نيشانه ي شاره زايي له وشكاني و دهر يادا شتيكي ناشكرايو پيوستي به وردبوونه وي زور نيه.

نه مجار نيشانه يه كي تر له نيشانه كاني دروست كردنو به ديهينان له جيهاني گزويگيا و روه كندا ده خاته روه د فمرموي: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ پروهردگار خودايه كي وه هايه كه به ده سه لاتو توانا حيكمت به نه ندازه گورانكاري له بوونه و رد ا ده كا، له بهر زايي يه وه باران ده باريني، پيتو بهر كه تو رزقو رزيي بؤ بهنده كاني له زهوي پي بيك ديني، بهو بارانه زهوي مردو و ناودير ده كا و زيندوي ده كاته وه، دانه و تله و تومي وشكو ره قوتق سر له نو ي ليك ده كاته وه

^٧ تفسيرو نامي ج ٣/ ١٨٣.

چه‌کمره ده‌کاو ده‌ژیتسه‌وه س‌ه‌وز ده‌بیته‌وه، جوړه‌ها گژوگیاو رووه‌کی جیا‌جیا له ر‌ه‌نگو روخسارو تامو بۆزو گ‌ه‌لی تایبه‌تمه‌ندی تردا له ز‌ه‌وی ده‌ردینی؛ له کاتیک‌دا به ی‌ه‌ک ناو ناو ده‌درینو له ی‌ه‌ک ناخ ده‌روین، وه‌کوو له نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضَ لُبُّهَا عَلَى بَعْضِ فِي الْأُكُلِ﴾ (الرعد/٤). یان ده‌فرموی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾ (الانبیاء/٣٠). نه‌مه که ناو ه‌وی رووانو س‌ه‌وز بوونه، ش‌تیکی ناشکرایه‌وه‌موو که‌س ده‌یزانی، به‌لام له راستی‌دا کاریگ‌ری ناو گ‌ه‌لی له‌وه گ‌ر‌نگ‌ترو گ‌ه‌وره‌تره، چونکه تیوری زانستی و رای زانایان وایه: که ز‌ه‌وی له س‌ه‌ره‌تادا پارچه ناگ‌ریکی گ‌ردار بووه، له پاشان سارد بۆته‌وه‌وه بووه‌ته وشکانی‌یه‌کی کاکي به کاکي، دوايي به ه‌وی بارانو چ‌ه‌ند ش‌تیکی تره‌وه س‌ه‌ر ز‌ه‌وی خو‌لیکی ن‌ه‌رمی لی پ‌ه‌یدا بوو نه‌مجار ناو بوو به ی‌ه‌ک‌یک له‌وه ه‌وک‌اره س‌ه‌ره‌کی‌یانه‌ی که هی‌زی رواندنو نه‌شو نمای تیا پ‌ه‌یدا بوو، نه‌وه‌ش به ه‌وی چه‌خماخ‌ه‌ی ه‌ه‌وره بریسکه‌وه که ماده‌یه‌کی وه‌کوو نای‌ترؤ‌جینی له‌گ‌ه‌ل بارانه‌که‌دا ده‌بار‌نیت‌ه س‌ه‌رز‌ه‌وی به بی‌ نه‌و ماده‌یه خو‌ل هی‌چی تی‌دا نا‌پ‌وی؛ نه‌و ماده‌یه نی‌ستا پی‌ی ده‌گ‌وت‌ری (س‌ماد)..

جا ﴿فَاخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا﴾ به ه‌وی نه‌و بارانه‌وه کشتو کالو دارستانی س‌ه‌وزمان وه‌ده‌ره‌یناوه، ساقو پ‌ه‌لو پ‌ویو ته‌رز‌ه تووله‌مان لی پ‌ه‌یدا کردوون، نه‌مجار نه‌و گژوگیاو دارو دره‌ختانه ب‌ه‌رو بووم ده‌گ‌رنو پی‌ی ده‌گ‌ن ﴿فَخَرَجَ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا﴾ دانه‌و‌یل‌ه‌ی به مل ی‌ه‌ک‌اچ‌وو چین له‌س‌ه‌ر چینیان لی ده‌ردینین، ﴿وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ﴾ ده‌ردینین له دارخورمی له پرؤو چ‌لو پ‌وی‌ه‌ی س‌ه‌ری هی‌شووه خورما که شو‌ری‌بوونه‌وه، که‌سی بی‌ه‌وی ده‌ستی پی‌یان ده‌گاو ده‌توانی بیان چنی، ﴿وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ﴾ ه‌ه‌روه‌ها له‌وه س‌ه‌وزایی‌یه، ره‌زو باغی تری پ‌یک دینین ه‌ه‌روه‌ها باغی ز‌ه‌یتوونو باغی ه‌ه‌نار ر‌یک ده‌خ‌ه‌ین که له ر‌ه‌نگو شکل‌دا ل‌یک ن‌زیکن به‌لام له ب‌ه‌روبووم‌دا زور ل‌یک جیاوازن؛ ه‌دیانه ب‌ه‌ره‌کی شیرینه، ه‌یه مزه، ه‌یه تاله، ه‌یه تامه‌کی ترشه، ه‌یه تام‌یکی تری ه‌یه،

رەنگی بەروبوومەکش جیاوازو جۆراو جۆرە، رەنگاو رەنگو هەمە چەشنەیه!
﴿انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ﴾ بە چاویکی ورد بینی یەو سەیری
بەروبوومی ئەو باغانە بکەن، لە دانەوتڵەو بەری گژوگیاو بیستانو باغی
جۆراو جۆری پروانن، چۆن سەر دەردینی و پێ دەگا و کامل دەبی!! چۆن لە
وشکی یەو تەر دەبیتەو و پێ دەبی لە ئاوو خێرو بەرە کەتو جۆرە ها
فیتامینات!! هەموو بەرو بوومو میوەیە ک تامی خۆی هەیە بۆن
قەبارە و شێو و روخسار و رەنگی خۆی هەیە، بەراوردیک لە نێوان میوەکاندا
بکە، بیر لە توانا و دەسلاتی خودای کردگار بکەرەو، سەر بکەو پروانە ئەو
درەختە چۆن لە کاتی زستاندا رەشو رووتو و شکو برینگە، چۆن لە بەهاردا
چرۆ دەکا و دەژیتەو و بەو گەلا تەر و تازەیه خۆی دەپازنیتەو و پۆشتەو
پەرداخ دەنوێنێ؛ هەریە کە ی رەنگو تام و بۆن بەرامێکی لە خۆ گرتووە
و کەو لە نایەتیکێ تردا دەفرموی: ﴿وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ
وَجَنَاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزَيْتُونٍ وَنَخِيلٍ صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ، يُسْقَى
بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضِلْ بَعْضُهَا عَلَى الْآخَرِ﴾ (الرعد/ ٤).

﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بێگومان لەو شانەیی کە
فرمانمان پێ کردن تێیان بفکرن چەند نیشانەو بەلگەی جۆراو جۆر هەن،
لەسەر دەسلات و توانای بەدیھێنەرە کە یان رەحم و بەزەیی و حیکمەتی ئەو زاتە
دەچەسپێنن، موسولمانانی خاوەن پروا بە خودا و شوێنکە و توانای پێغەمبەران
سوود لەو تێفکریزو ورد بوونەو یە دەبینن و نیمانیا پێ بەهێز دەبی و دلیان
نارام دەگرێ.

تێبینی ئەو دەکری پەرەردگار لە نایەتە کەدا چوار جۆر درەختی باس
کردن دار خورما، دار میو، دار زەیتون، دار هەنار! گژوگیا و رووەکتو
دانەوتڵەو خەلە ی پیش درەختەکان خست، چونکە بەروبوومی رووەکتو
دانەوتڵە بۆتو بەروبوومی درەختەکان میوەیە، ناشکراشە بۆتو لە میوە
گرنگترە، دار خورماشی پیش درەختەکانی دی خست، چونکە خورما
خواردە مەنبەیی کێ گرنکی عمر بەکان بوو، بۆیەش لە دوا ی خورما باسی تری ی

کرد چونکه باشرین جوړی میوه به هر به ده که وتنی سودی لی ده یسری
به بهر سیله یی و به ترییی پاشان ده کری به دوشاوو به سرکه!

هاوه ل دانان بو خدا، دانانی کچو کوپو خیزان بو خدا

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ
عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٠٠﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تَدْرِيكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ
الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾

پاش نهوهی پروهردگار پینج به لگهی له سمر خودایهتی خوی هینایه وه
که مالی تواناو ده سلاتو ره حمه تی بی پایانی خوی چه سپاند؛ نه مجار دیته
سمر باسی نهوهی که هندی ناده میزادی نه قام هه نه جنده ده که نه به
هاویه شی خدا، یان وه چه نهوهی بو داده تاشنو کوپو کچی بو به ره و
ده زانن، فمر موی: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ﴾ نهو هاویه شپهیدا که رانه
هاوه لیان بو خدا داناوه له نه جنده، فمر مانبهرداریان ده کردن لهو شتانه که
فمرمانیان پی ده کردن. لیرو ده مه به ست به جنوکه فریشته یه، چونکه نهوان
هه یان بوو فریشته یان ده پهرستن .

نهم تهفسیره له قهتادهو سوددی یه وه ریوایت کراوه! حه سنی به صری
ده لی: مه به ست به جنوکه لیرو ده شهیاتینن! چونکه عه به به کان طاعه تی
شه یاتینه کانیان ده کرد له تاوانو شمریک بو خدا دانان، بریک ده لین
مه به ست به جنوکه شه تانه بریک گه لو نه ته وه به خودای شهریان داناوه،
وه کوو ناگر پهرسته کان که ده لین: یه زدان خودای خیرو رووناکیه، شه یاتانش

خودای شهرو تاریکی ره!

سهیره! نهو موشریکانهی جنۆکه یان کردوون به هاویهشی خوداو به قسهی نهوان بتهکانیان دهپهرستن ﴿وَخَلَقَهُمْ﴾ وه لحال پهروهردگار نهوانیشو بتهکانیانیشی دروست کردوون غهیری نهوانهشی بهدی هیئاوه! همر یهزدان بهدیپهنهروه کس رایهی ناکهوی بییته هاویهشی، دهی چۆن دروست کراو دهبنه شهریکو هاوهل؟؟ چۆن له گهل خودادا شتی تر دهپهرستن؟! وه کوو حمزره تی ابراهیم به قهومه کی فرموو: ﴿اتَّعَبُدُونَ مَا تَنْجِتُونَ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ الصافات/ ٩٥-٩٦. به پوختی پهروهردگار تهنها خۆی خودایه وه همر نهو بهدیپهنهروه خالقه. بۆیه پیوسته تهنها نهو زاته پاکه پیروژه بپهرستریو کس نه کری بیه هاوهلو هاوشانی.

﴿وَاُخْرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ لهبهر نهزانی و نه قامی، لهبهر نهحمهقی و گه مژهیی نهو موشریکانه هاتوون کوپو کچیان بۆ خودا داناوه به بی نهوه بزائن چی دهلین، نازائن لهسهر حهقن یان ههلن، بهلکو وتهیه که کویرانهو نهزاناوه له ده میان دهرده چی بهبی نهوهی لی ورد بینهوهو تی بفکرن فری دهدهن وشهی (بغیر علم) ته نکیدی مانای (وخرقوا) دهکاتهوه، موشریکه عمره بهکان دهیان گوت فریشته کچی خودان، جوله که دهیان گوت عوزهیر کوپی خودایه، نه صرائیه کان دهیانگوت عیسا کوپی خودایه ﴿سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾ پاکو بی عهیبو خهوشه خودا دووره لهو شتانهی پییهوه دهلین: نه هاوهلی ههیه، نه کوپو نه کچی ههیه! نهو بۆ خۆی بهدیپهنهروی هه موو شتی که وهلسورپهنهروی بوونه وه رهو هاو وینهی نی بهو کهسی لی ناچی وه کس ناچی!

پهروهردگار ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بهدیپهنهروه نهندازیاری ناسمانه کانو زهوییه، دروستی کردوون بهبی نهوهی له وه پیش وینهیان هه بووی، ﴿أَنْتَ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ؟ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً﴾ چۆن خودا مندالی ههیه؟ بهج عدقلو هوشیک نهوانه مندالو نهوه بۆ خودا داده نین؟؟ خۆ پهروهردگار خیزانی نی بهو ناشی خیزانی ههبی، مندالی ناسایی که دهبی له

ناکامی به یه ک‌گیشتنی ژنو می‌رد پیدایه بی؛ ده بی نیرو می‌یه که له یه ک
ره گز بنوله یه ک بچن! دهی خو خودا کهسی لی ناچی و له کهس ناچی، له
هیچ ره گزیک نیه له گه‌ل هیچ مه‌خلوقتیکی دا موناسه‌به‌تی هاوشانی و
لیک‌چوونی نی‌یه، چونکه خودا دروست کارو به‌دی‌هینمیری هه‌موو شتی‌که، نه
خیزانی هه‌یه نه مندالی هه‌یه! زاتی پاکی جوانکارو ده‌ست ره‌نگینی
کائیناته، له ناسمانو زه‌وی دا خولقینمیری وه‌چو نه‌ویه له ریگه‌ی زاووی
نیوان نیرو میوه!! ﴿وَوَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ هه‌موو شتیکی دروست کردووه به
دروست کردن! نه‌ک لی بووه لی که‌وتوته‌وه، نه‌ی پیغه‌مبهر! پییان بلی؛
نه‌وه‌ی که تیوه به کوپو کچی خودایان ده‌زانن نه‌وانه دروست کراوی خودان
نه‌ک مندالی بن.

﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ په‌روه‌ردگار زانییه به هه‌موو شتی‌ک،
زانییه‌که‌ی هی خودی خویه‌تی، کهس زانیینی نه‌وی نی‌یه، نه‌گهر خودا مندالی
هه‌بوایه بو خوی له هه‌موو کهس پی‌ی زانتر ده‌بوو، ناماژه‌ی بو ده‌کرد، به‌لام
نه‌وه درۆیه‌کی هه‌لبه‌ستراووی بی بناغیه نه به‌لگه‌ی عه‌قلی نه به‌لگه‌ی نه‌قلی
نه نیگا هیچ چه‌شپینمیریکی نی‌یه!

به کورتی په‌روه‌ردگار هه‌بوونی مندالی له خوی دوورخسته‌وه، چونکه
نه‌و به‌دی‌هینمیری ناسمانه‌کانو زه‌وی‌یه، له کهس نه‌بووه کهسی لی نه‌بووه و
نابی! چونکه مندال له به‌یه‌ک گیشتنی نیرو می پیدایه ده بی نیرو می‌یه ک
یه‌ک ره‌گه‌زبن، دهی خو خودا له هیچ ره‌گزیک نیه هیچی لی ناچی، کهس
هاوشانی خودا نیه چون مندالیکی ده بی هاوشانی بی؟

جا که نه‌وه‌مان سه‌لمانده که خودا مندالی نیه ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ﴾ نه‌ی موشریکه‌کان! نه‌وه بزائن نه‌و خودایه‌ی که
نه‌وه صیفاتو چۆنیه‌تی‌یه‌تی زاتی ﴿اللَّهُ﴾ یه‌و خودای تیوه‌یه‌و جگه له نه‌و
خودای تر نین، به‌دی‌هینمیری هه‌موو شتی‌که، نه خیزانی هه‌یه نه مندال، هیچ
چاره و رنگاتان نیه جگه له‌وه‌ی که بی‌په‌رسترو به تاکو تهنه‌ای بزائنو کهسی
تر مه‌کدن به هاوشانی، زاتی پاکی بی خه‌وشو بی وینه‌یه، نه هاه‌لو نه

هاوشانی ههیه، جگه له زاتی خۆی هه موو شتییک دروستکراوی خۆیهتی، دروستکراویش پتویسته دروستکهری بیهستی. پهروهردگار ناگاداری هه موو شتییکه، زانیاریه که ی زاتییه و له که سه وه فییری نه بووه، که سیکیش دروستکهری هه موو شتییک نه بی هه موو شتییک نازانی، نه گهر مندالی هه بوایه بۆ خۆی له هه موو کهس باشت پێی ده زانی، خه لکیشی به وه ناشنا ده کرد، به نیگا و به لگه ی زانستی پێی ده سه لماندن! به لام نه وانه ی که نه م قسه یه ده لێنو ده یلێنه وه بوختانییکه هه لیان به ستووه، هیچ زانستی یه ک پشتگیری نا کا و به لگه ی عه قلی نایسه لمینی ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ پهروهردگار و پرای هه بوونی نه و صیفا ته به رزانه ی، هه لسو پنه ری هه موو کاروبارییکه، بوونه وه ر دینی و ده با به زانست و دانایی بی نه ندازه رایگرتووه، بژوی هه موو به نده کانی ده دا، به شه وو به رۆژ پارێزگارییان ده کا، جگه له زاتی خودا که سی تر پارێزگاری پێ ناکرێ، جگه له خودا که سی تر پتویستایه ی به نده کانی پێ دابین ناکرێ، که و ابو و پتویسته ئیمه جگه له پهروهردگار مان هیوامان به کهس نه بی، بۆ هه موو کارێک دا وای یارمه تی له و بکهین. ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ پهروهردگار چا و نایبینی به بینینیکی وا چۆنیتیه که ی بزاندردی.

وه کو له نایه تیکی تر دا ده فهرموی ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ﴾ البقرة/٢٥٥. ئیبنو عه بیاس ده فهرموی: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ واته له دونیادا چا و نایبینی، به لام موسو لمانان له رۆژی قیامه تدا ده یبینن، چونکه خودا بۆ خۆی نه مه ده چه سپینی، وه کوو ده فهرموی: ﴿وَجُودٌ يُؤْمِنُ نَاضِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ القيامة/٢٢-٢٣. ناشکرا شه نه بوونی زانیاری ته و او به زانستی خودا نه وه ناگه یه نی که هه ر هیچ زانیاری یه ک نه بی، وه کوو چۆن نه ی بینینی ته و او به چا و نه وه ناگه یه نی که بینین هه ر نه بی، ده گونجی خودا بییهری به لام بینینی ته و او نا!!

که و ابو و چ دژایه تی یه ک نایبندردی له تیوان نه م نایه ته و نه و فهرمو ده

صەحیحانە ی پێغەمبەر ﷺ کە بینینی خودا دەچەسپێنن وەکوو دەفەرموی
 (إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَمَا تَرُونَ الْقَمَرَ لَيْلَةَ الْبَدْرِ وَكَمَا تَرُونَ
 الشَّمْسَ دُونَ سَحَابٍ) موسولمانان رۆژی قیامەت خوا دەبینن، بەلام کافر
 نایبینی، چونکە قورئان دەفەرموی: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ
 لَمَحْجُوبُونَ﴾ المطففين/١٥. بەلام ﴿وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾ پەرورەدگار
 چاوەکان دەبینی بە بینینیکی تەواو هیچ چۆنیەتیەکی لی هون نابێ.

﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ پەرورەدگار بۆ خۆی زاتییکی لەطیفو نا
 ماددییه، بە جۆریک چاو کوێرو کۆلە لە بینینی و چۆنیەتی نازانی، بەلام
 زاتی پاکی هەموو وردیاتو چۆنیەتی شتەکان دەزانی و هیچ زانیارییهکی لی
 گوم نابێ!

بە کورتی و پوختی پەرورەدگار لەو پەنامەکی ترە چاو ببینی بەلام
 ناگاداری هەموو پەنامەکی و بینینیکی، ئەو بینین دەبینی بەلام هیچ چاویک
 ئەو نابینی.

بێگومان زانیانی زانستی تەشریح پێشکەوتنیکی زۆریان بە دەست
 هێناوە دەربارە ی پێکھاتە ی چاوو ئەرکەکانی دیتزو شیوە ی بینین، هەرەکو
 چۆن زانیاریان دەربارە ی چۆنیەتی پەیوەندی نیوان بینراو و چاوەکیان شی
 کردۆتەو بەلام تا ئێستا نەیان توانیوە بە تەواوی حەقیقەتی چۆنیەتی
 بینینەکە بزائن.

بەلگەو نیشانەکانی نیگاو دەسەلاتی خودا: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ بِصَآئِرٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ عَمِيَٰ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ۝١٠٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِيُبْقِلُوا ۖ دَرَسَتٍ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝١٠٥ أَتَبِعَ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝١٠٦ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۚ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۚ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝١٠٧﴾

پاش ئەوەی یەزدانی مەزن بەلگە یی جیا جیای لەسەر تاکنو تەنهای ی خۆی هێنانەو، باسی دەسەلاتو زانیاری بۆ سنوورو فراوانی خۆی کرد، دەگەرێتەو بۆ سەر باسی بانگەوازی ئیسلامی و پیغەمبەرایەتی و راگەیانندی نیگای ئاسمانی لە لایەن پیغەمبەرەو دەفەرموی: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ بِصَآئِرٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ ئە ی ئادەمیزادینە! بەراستی لە لایەن پەروەردگار تانەو رەهەنومایی و رێ پێشاندەرتان بۆ هاتوو، ئەو بەلگەو دەلیلانە ی کە قورئان لەخۆی گرتوون و پیغەمبەر ﷺ لە فەرمودەکانیدا شی کردوونەو؛ بەلگە ی عەقڵی و نەقڵی وای کە چەسپینەری بیروباوەری راست و دروست و پرۆگرامی ژبانی کامەرانین و یاسای گشتی کۆمەڵن و بنەما و سەرچاوە ی ئەخلاق و رەوشتن! جا ﴿فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ عَمِيَٰ فَعَلَيْهَا﴾ کەسێک لە رووانگە ی ئەم بەلگەو دەلیلانەو هەق و راستی بینی ئەو سود و قازانجی بۆ خودی خۆیەتی، کەسێکیش لە ناستی حەقدا کوێرو گومرا بوو لە رێبازی حەق لایدا ئەو ستمی لە خودی خۆی کردوو زبانی بەخۆی گەیانندوو! وەکوو لە شوێنێکی تردا دەفەرموی: ﴿فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ یونس/ ١٠٨. یان دەفەرموی: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ فصلت/ ٤٦.

که ده فهرموی: ﴿وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا﴾ واته: تاوانی نهو لادانهی له سهر
خویه تی و زیان به خوی دهگا، نه مه کینه یه له گومرایی و بی پروایی،
مه به ست کویری نا بینا نیه وه کوو له نایه تی کی تردا ده فهرموی: ﴿فَانْهَآ لَا
تَعْمَى الْاَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ الحج/٤٦.
واته مه به ست پهرده پویشی و چه واشه یی دلوده رونه.

﴿وَمَا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ﴾ نهی موحه مه ده! پییان بلئی: من ره قیبه
چاودیر نیم به سهر تانه وه، من راگه یه نهرو ترسینه رم همر نه وه ندهم له سهره
په یامی خود اتان پی را بگه یه نم نیتر هیدایه تو گومرایی به ده ست خودا
خویه تی.

﴿وَكَذٰلِكَ نَصْرَفُ الْاَيَاتِ﴾ وه کوو چوئن لهم سووره ته ده چه ند
نایه تی کمان هینان بو شیکردنه وه چه سپاندنی تاکو ته نهایی خوداو جهخت
کردنه وه له سهر نه وه که جگه له پهره دگار هیچ خودای تر نین، همر به و
شیوه یه، له هه موو شوئی کی کدا نایه ته کان ده گورپنو شییان ده که یه نه وه
ناراسته یان ده که ین، به شیوازی جورا و جور ناینیان بو روون ده که یه نه وه له بهر
نه وه ی نهو کافرا نه نه فامو نه زانن وا به ناسانی ده ست بهر داری بیروبا وه پی پرو
پروچی خو یان نابن.

ههروه ها ﴿وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ﴾ بو نه وه ی موشریکه خوا نه ناسه
به دروخه ره وه کان له ناکام دا بلین: نهی محمد! تو راست ناکه ی نه مه نیگای
ناسمانی نیه بو ت هاتو وه به لکو تو نه مه ت خویندو وه فیر کراوی! واته:
گورپانکاری له شیوه و شیوازی نایه ته کان دا همر جاره و به گوریه ی پیویست
نوسلو به که یان ده گورپنو ناراسته یان ده که ین بو نه مه مه به ستانه یه:

١- بو نه وه ی نهوانه ی ناماده باشییان تیدایه بو تیمان هینان برپوا
بکه نو تیمان بهینن.

٢- بو نه وه ی سهر ره قو کافره کان بلین: نه مه ت له لای خه لکی تر
خویندو وه، نه مه نیگای ناسمانی نیه... وه کوو پی ت وایه!

کافره کان پییان وابوو که پیغه مبه ره له لای گه نجیکی رومی ناسنگه ری

ناعمره ب فیری ثم قورثانه ده‌بی، نهو کوره گه‌نجه له مه‌ککه ناوی قه‌یس بوو، شمشیری دروست ده‌کردن، وه‌کورو له شوینیکی تردا قورثان ناماژه بو نهو ده‌کاو ده‌فرموئ: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ: إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ النحل/۱۰۳.

۳- مه‌به‌ستی سییه‌م لهو ئوسلوب گۆرینه نه‌وه‌یه که ده‌فرموئ: ﴿وَلَنُبَيِّنَ لَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بو نه‌وه‌ی ثم قورثانه‌ی که ثم هم‌موو ثایه‌ته جوړاو جوړانه‌ی له خوگرته‌وه بو نهو که‌سانه‌ی شی‌یکه‌ینه‌وه که حق ناسو حه‌ق‌خوازن، راستی ده‌دۆزنه‌وه شوینی ده‌که‌ون، باطلو پوچ پیناسه ده‌که‌نو خوی لی ده‌پارین؟ شیکردنه‌وه وروئکردنه‌وه ته‌نھا سوود به‌خشه بو نه‌وانه‌ی خاوه‌ن زانستو هه‌ستو وھو‌شیان ده‌خه‌نه کار، له ماناکانی قورثان ورد ده‌بنه‌وه تییان ده‌فکرن، نه‌وانه له ناکامی لی‌وردبوونه‌وه و تی‌فکرن، حقیقه‌تو به‌لگه‌کانی قورثانیان بو درده‌که‌وی... به‌لام نه‌فامو نه‌زانه‌کان که له ثایه‌ته‌کانی قورثان تی‌ناگه‌نو هیچ که‌لکیان لی وەرناگرن پنیان سوودمه‌ند نابن!

ته‌مجار په‌روه‌ردگار فرمان به پیغه‌مبەر ﷺ ده‌کا که پابه‌ندی نیگای ناسمانی بی‌لی لا نه‌داو ده‌فرموئ: ﴿اتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ شوین نه‌و په‌یامه بکه‌وه که له په‌روه‌ردگاری خوته‌وه بوئ نیردراوه، پابه‌ندی بی‌لی لا‌مه‌ده، چونکه نه‌وه‌ی له خوداوه بوئ نیردراوه حه‌قو راستو دروستو هیچ گومان له راستی‌یه‌که‌ی‌دا نیه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ نه‌و خودایه‌ی نه‌و په‌یامه‌ی بو ناردووی خودایه‌کی تاکو ته‌نیاو بالاده‌ستو هیچ خودا نین جگه له خوی، که‌وایی شوین په‌یامه‌که‌ی بکه‌وه خوئ ناماده بکه بو نه‌وه‌ی بی‌یه پیشه‌واو رابهری ناده‌میزادانو له گومرای رزگاریان بی ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ روو له موشریکه‌کان وه‌رگپه‌و گوتیان پی مه‌ده‌و به‌وه خه‌فته‌تبار مه‌به که سوورن له‌سهر کوفرو بی‌دینی، به قسه‌کانیان که ده‌لین: تو قورثانت لای که‌سانی تر خویندووه نیگا نیه دلته‌نگ مه‌به، له به‌رامبهر قسه‌کانیان‌دا

خوگره‌و صه‌برو نارام بگره، هتا خودا ده‌رووی ره‌حه‌تت لی ده‌کاته‌وه‌و به
 سه‌ریان‌دا زالت ده‌کا! چونکه‌ حق همر ده‌بی سمر بکه‌وی، همرکاتی گو‌فتارو
 کردار به‌ نی‌خلاص نه‌نجام دران سمرکه‌وتن ده‌سته‌بهر ده‌بی! ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
 مَا أَشْرَكُوا﴾ خو نه‌گهر په‌روه‌دگار بی‌یوستایه‌ نه‌وانه‌ کافر نه‌ده‌بوون، وه‌کوو
 فرشته‌ هه‌مویان خودا په‌رست ده‌بوون، به‌لام ویستی خو‌یه‌تی و بو‌ خو‌ی
 هه‌کیمو دانایه، چی بکاو چی بریار بدا که‌س نی‌ه‌ بتوانی بلی‌ بو! پرسپاری لی
 ناکری، ناده‌میزاد مافی نه‌وه‌یان نی‌ه‌ بلین بو‌چی نه‌وه‌ وایه: به‌لام نه‌وان
 پرسپاریان لی ده‌کری! خودا بو‌ خو‌ی ده‌زانی‌ حی‌کمت چی‌یه: که‌ نه‌وانه‌ به‌
 گو‌م‌رای‌ی ده‌هیل‌یه‌ته‌وه‌! نه‌گهر بی‌یوستایه‌ هه‌موو ناده‌میزادانی ده‌خسته‌ سمر
 ری‌گای راست، به‌م جو‌ره‌ وای دروست بکردنایه‌ که‌ ناماده‌ باشی‌یان تی‌دا
 هه‌بویه‌ بو‌ نی‌مان هی‌نان، به‌لام وای دروست کردوون که‌ ناماده‌ باشی
 هیدایه‌ته‌و گو‌م‌رای‌یشیان تی‌دایه‌و نازادی هه‌لب‌ژاردنیشی بو‌ ره‌خساندوون، بو‌
 خو‌یان سهره‌ستن له‌ هه‌لب‌ژاردنی گو‌م‌رای‌ی و هیدایه‌ت.

﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ نه‌ی مو‌حه‌مه‌د! تو پی‌غه‌م‌به‌ری و
 را‌گه‌یاندنت له‌سهره، نی‌مه‌ تو‌مان نه‌کردووه‌ به‌ چاود‌یر به‌ سه‌ریان‌ه‌وه‌ گو‌فتارو
 کرده‌وه‌ کان‌یان تو‌مار بکه‌ی، تو وه‌کیل و فهرمان‌به‌ری رزق و رۆزی نه‌وان نی‌ت!
 هیچ کاری‌گه‌ریه‌کت نی‌ه‌ له‌ هه‌لس و که‌وتی نه‌وان‌دا! تو به‌سمر نه‌وان‌دا بالا
 ده‌ست نی‌ت، وه‌کوو له‌ شو‌نی‌کی تردا ده‌فرموی ﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ
 بِمُصِيطِرٍ﴾ الغاشية/۲۲. تو صیفه‌تی پاشاو مه‌لیکی مله‌پوت نی‌یه، تو
 مزگینی ده‌ری به‌به‌ه‌شت و ترسینه‌ری له‌ دۆزه‌خ، خودا حی‌ساب‌یان له‌گه‌ل ده‌کاو
 پاداشیان ده‌داته‌وه‌.

جله و گيري له جنیودان به بتو صه نه مه کان

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا
بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ
فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ
أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ
كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

نايه ته کان په يوه ندييان به نايه ته کاني پيشه وه لهم باره وه يه: که کافره کان
به پيغه مبريان ده گوت: تو نه م قورنانه ته به نيگا بو نه هاتوه به لکو لای
خه لک فيري ده بي، نيتر وي ده چي نهو کاته بری موسولمان رقيان هه لسايو
له رووي بده نگاري کردنه وه جنیودان به بته کانيان دايي نيتر په روه ردگار
نه وه ی لی قه ده غه کردن، چونکه که تيوه جنیوت به خودا کاني نه وان بدهن،
نه وانیش قسه ی ناشيرين به خودا ده لئين، عه بدورپه زاق ده لی: مه عه ممر له
قه تاده وه ده گپريته وه ده لی: موسولمانه کان جنیودان به بتی کافره کان ددها،
کافره کانيش جنیودان به خودا ددهان، نيتر په روه ردگار نايه تی ﴿وَلَا تَسُبُّوا
الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ...﴾ ی ناره خواری نيبنو عه بباس له
ريوايه تي کنده ده لی: کافره کان به پيغه مبريان گوت: نه ی موحه ممه ده! جنیو
به خواکاني تيمه مده واز بينه، نه گينا تيمه ش جنیو به خوی تو ده ده ين،
نيتر په روه ردگار نه هی نه وه ی لی کردن که جنیو به بته کانيان بدهن، بو نه وه ی
نه وان به ناحق جنیو به خودا نه دهن! فرموي: ﴿وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾. په روه ردگار نه هی له پيغه مبرو
موسولمانان ده کا له وه ی که جنیو به بتی موشريکه کان بدهن! جا هه رچه نده

جنیودانه که بهر ژه و هندی به کی تیدایه به لام چونکه سهر ده کیشتی بۆ نه وه ی
 موشریکه کانیش جنیو به خودا بدن که نه مه تاوانیکی گه لی گه و ره
 سامناکه، جنیودانه که یان لی قه ده غه کراو فرمووی: نه ی موسولمانان! جنیو
 به خودای موشریکه کان مه دن؛ نه و بتانه ی ده یان پهرستن! چونکه له وانه یه
 سهر بکیشتی بۆ نه وه ی که نه وانیش به ناحق و ناروا بۆ تووره کردنی
 موسولمانان جنیو به خودا بدن، له م رو وه که نازانن خودا چهند گه و ره
 بهر پزو پیروزه! نه مه تاماژه یه بۆ نه وه که خودا پهرستی و بهر ژه و هندی
 نیسلامی همر کاتیک سهری کیشا بۆ تاوانو مه فسه ده ده بی وازی لی
 بهیندری، نه و تا: همر له م روانگوه پهره ردگار فرمانی به موسا و هارون
 کرد که له گه ل فیرعه و ن دا به قسه ی نهرم له سهره خۆ تاخاوتنی له گه ل دا بکن،
 وه کوو ده فرمو ی: ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَیِّنًا، لَعَلَّهٗ یَتَذَكَّرُ اَوْ
 یَخْشٰی﴾ طه/۴۴.

جا وه کوو چۆن له لای نه و موشریکو خوا نه ناسانه خۆشه و یستی
 به کانیانمان له دل دا شیرین کردوونو له بهر چاویان رازاندومان نه وه
 ﴿وَكَذٰلِكَ زَیِّنَا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ﴾ همر به و جو ره بۆ هه موو گه لو نه ته وه یه ک
 کرده وه کانیانمان له لا شیرین کردوونو له پیش چاویان رازاندومان نه وه، همر
 که سه بیروبا وه رو گوفتارو کرداری خۆی پی باشه! هه لبه ته نه م جوان کردو
 رازاندنه وه یه به شوین ئیختیارو هه لباردنی ناده میزاده کان خۆیان بۆ
 کرده وه کانیان دا پهیدا ده بی، واته: نه وان به و یستو سهریه ستی خۆیان نازادانه
 کرده وه بیروبا وه ره کانیان هه لده بیژن، نه مجار خودا له دل یان دا شیرینی ده کا،
 نه مه عاده تو سه ننه تی پهره ردگار هه لگه ل به نده کانی دا، نه وان بۆ خۆیان
 ریازی چاک یان خراب بۆ خۆیان هه لده بیژن، پهره ردگاریش له لایان شیرین
 ده کاو توانای نه نجامدانیشیان پی ده دا..

نه م جوان کردو رازاندنه وه یه نه وه ناگه یه نی که خودا توژی و زۆره
 ملییان لی ده کا! به لکو نه و شیرین کردنه نه شه رو ره نگدانه وه ی هه لباردنی
 نه وانه نه ک به و مانایه بی که خودا خۆشه و یستی کوفرو بیدینی و بتپهرستی
 له دل یان دا ده خولقتینی: چونکه نه گهر وایی، ده بی نیمانو کوفر، خیر و شهر،

غمریزه ی سروشتی بن له دهروونی تاده میزاددا!! نمو کاته بانگه وازی بۆ چاککردنو واز هینان له خراپه بیهوده یه، پهره ردگارش شتی بیهوده ناکا، همروه ها سزاو پاداش، ناردنی پیغه مبهراو نیگا بۆ کردنو ناردنه خواره وهی نامهی تاسمانی بۆیان بیهوده دهی.

﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ته مجار پاش تهوهی که خودا لییان ده گهری همکه سه بۆ خوی نازادانه ریبازی ژیا نی خوی هه لێژیری، دوا ی مردنو زیندو بوونه وهی رۆژی قیامت ده چنه وه بهر قایی پهره ردگاری خۆیانو همر بۆ لای نمو ده گهرینه وه، سزاو پاداشی کرده وه کانیان ده داته وه، چاکه به چاکه و خراپه به خراپه! جا وه کوو نیبنو جهریری طه بهری له مو حومه دی کوپی که عبی قوره ظییه وه ده گهرینه وه ده لی: پیغه مبهرا ﷻ تا خواتنی له گهل قوره یشی به کاند ا کرد! له ناکاما پییان گوت: نهی مو حومه! تو پییمان ده لی مو سا عه صایه کی پی بو له بهردی ده دا ناوی لی هه لده قولا، عیسا مردووی زیندوو ده کرده وه، گه لی شه موود و شتریان هه بوو، به مو عجیزه ی صالح پیغه مبهرا له بهرد پهیدا بوو بوو!! ده توش مو عجیزه به کمان له م جوړه مو عجیزانه بۆ بنوینه تا بروات پی بکهین، پیغه مبهرا ﷻ فرمووی چیتان ده وی بۆتان بنوینم؟! وتیان: کیوی (صه فا) مان بۆ بکه به زیر: پیغه مبهرا فرمووی نه گهر نمو مو عجیزه م نواند تیمانم پی دینن؟ وتیان: به لی به خودا باوه رت پی ده کهین، نیتر پیغه مبهرا ﷻ دهستی کرد به پارانه وه دو عا کردن! جو برائیل هاته خزمه تی و فرمووی نه گهر به وهی کیوه که ده کری به زیر به لام نه گهر پاش نمو پروایان پی نه کردی، له بیخیان ده ردینین، نه گهر ده شلی لییان گهری به لکو هه یانبی تویه بکاو موسولمان بی! پیغه مبهرا ﷻ فرمووی: باشه لییان گهری به لکو بۆ خۆیان بینه سهر ریگای راستو موسولمان بن! نیتر پهره ردگار شه نایه تهی نارد ه خواری و فرمووی: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّیُؤْمِنُوا بِهَا﴾ نمو کافره مو شریکانه سویندی جهخت له سهرکراو ده خون؛ ده لین:

ته‌گهر موعجیزه‌یه‌کی ماددی، نیشان‌یه‌کی له توانای ناسای به‌ده‌رمان پیشان
 بده‌ی؛ ٲیمه ٲیمانٲ ٲی ده‌هینین، برٲا ده‌که‌ین که ٲو ٲیغه‌مبهر و ره‌وانه
 کراوی خودای و تهو موعجیزه‌یه‌ش له خوداوه ٲو ته‌نجام‌دراوه!

ته‌مه‌ش ناماژیه که تهوان زور سهرٲیچیکارو سهر ره‌ق بوون، چونکه
 ٲٲیان وابوو: که قورئان ناچٲته چوارچٲوه‌ی موعجیزاته‌وه! مه‌به‌ستیان
 نازاردانی ٲیغه‌مبهر بوو به‌وه که داوای موعجیزه‌ی جیا جیای لی بکه‌ن!
 ﴿قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ته‌ی موحه‌مه‌ده! بهو که‌سانه بلٲی: که به شیوه‌ی
 هه‌وانته‌و رقه‌مهریو گالته‌جاری داوای موعجیزه‌ت لی ده‌که‌ن؛ مه‌به‌ستیان
 فی‌ربوونو شاره‌زایی و هیدایه‌ت نی‌یه، به‌لکو نامانجیان ته‌زیه‌ت‌دانو
 به‌ره‌نگاری کردنه! ٲٲیان بلٲی: سهرچاوه ده‌سه‌لاتی هینانی تهو موعجیزانه
 لای خودایه، تهو ده‌توانی تهو دیارده نا ناسایی‌بانه له‌سهر ده‌ستی من
 ده‌ربخا، جا ته‌گهر مه‌یلی بوو ده‌یانکا و مه‌یلیشی نه‌بوو نایانکا، تهو به
 گوٲره‌ی دانایی و زانایی خو‌ی کار ده‌کا، سوننه‌ت و دابو نه‌ریتی خو‌ی
 تاییه‌تی‌یه، که‌س نیه ٲتوانی کاری تی بکا، به بی ره‌زامه‌ندی خو‌ی هیچ
 ٲیغه‌مبهریک ناتوانی هیچ موعجیزه‌یه‌ک بنوٲنی... وه‌کو له شوٲنیک‌ی تردا
 ده‌فرموی: ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ
 اللَّهِ﴾ غافر/٧٨. که‌واته: وا باشه ٲیمه ده‌می تیوه نه‌ده‌یزو لی بگهرٲین
 ٲو خو‌ی چی به باش ده‌زانی با بیکا، دیاره خوداش نیشی بی‌هووده نا‌کاو
 کاری نابهجی ته‌نجام نادا!! له وه‌لامه‌که ته‌وه ده‌رده‌که‌وی که ته‌م جو‌ره
 داواکاری‌یه جی‌یه‌جی‌ناکرٲتو له‌گه‌ل حکمه‌ت و دانایی خودادا نا‌گون‌جٲت.

ته‌مجار ده‌ستنیشانی ته‌وه ده‌کا که هاتنی تهو داواکاری‌بانه‌و
 جی‌یه‌جی‌کردنیان هیچ سوودی نابٲی، چونکه ته‌گهر تهو موعجیزه‌ داواکراوانه
 به‌ٲندرٲته جیش و تهوان هر برٲا ناهینزو مه‌به‌سته‌که نایه‌ته جی، به‌لکو
 ته‌گهر له فهرزیکا موعجیزه‌کان ٲینه دیو ٲیمان نه‌هینن سهر له‌بهر هه‌موویان
 له ناو ده‌برٲنو ریشه‌کٲش ده‌کرٲن! ٲویه ده‌فرموی: ﴿وَمَا يُشْعُرُكُمْ﴾ چی

تیوهی ناگادار کردوه؟ نهی پیغه مبهرو کۆمه لی موسولمانان! که تاواته خوازن نهو داراکاریانه جی به جی بکرتن به لکو نهوانه موسولمان بین کی به تیوهی زاناندوه که نهو موعجیزانه هاتن نهوان ئیمان دههینن؟؟ ﴿أَنهَآ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾^١. له وانهیه نهگهر نهو نایاتو موعجیزانه هاتن نهوانه ئیمان نههینن، چونکه من ده زانم نهو موعجیزانه نهگهر بشهین نهوانه ئیمان ناهینن به لام تیوه نازانن .

﴿وَنَقْلِبَ أَفْقَهُمْ وَ أَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ چی به تیوهی زاناندوه که داوا کاریه که یان جی به جی کراو موعجیزه کانیان بو ته نجام درا ئیمه دلیان لا نادهین له تیگه یشتی حهقو راستی و چاوی دلیان کویر ناکهین له بینین؟؟ کی ده لی له مپهر ناخهینه نیتوان نهوانو حهقو راستی! به جوریک که حهق به دی نه کهن!

نهوان نهگهر ههرچی نیشانهو موعجیزه ههیه بۆیان بنوینری پروا ناکه نو ئیمان ناهینن، وه کوو چۆن یه که مجار که قورئان هات بو سهریان له مپهرمان

^١ وشه ی ﴿انها﴾ دوو جور خویندنهوهی هاتوه نهگهر به (مفتوحی) بخویندریتسهوه دوو مانای ههیه:

أ- (أن به مانا (العل) نهو کاته وای لی دیتسهوه (وما یشعرکم لعل الایات اذا جاء لا یؤمنون).

ب- (أن) له گهل دوا خۆی مصری مؤهل بی وشه ی (لا) زیاده بی واته: وای لی بیتسهوه (وما یشعرکم أن الایات اذا جاءت یؤمنون).

٢- نهگهر وشه ی (انها) به مه کسووری بخویندریتسهوه شهوه ده بی له سههر وشه ی یشعرکم راههستی و بریاری شهوه بدهی که مهفعولی دووه می حهذف کراوه واته وا مه زنده ده کری (وما یشعرکم ایمانکم) شهو کاته رسته ی (انها اذا جاءت لا یؤمنون) رسته ی که سهه تاییو سهه ره خۆیه واته رسته که وای لی دیتسهوه ﴿وما یشعرکم ما یکون منکم اذا جاءت؟﴾ جا وه کوو که ساتیک لی ره دا پرسیاریک راست بکه نهوه بلین که نایه ته کان! موعجیزه کان هاتنه دی چی رووده دا؟ وه لامی دانوه وه فهرموی ﴿انها اذا جاءت لا یؤمنون﴾.

خسته نیوان نه‌وانو تیمان هیئان، چونکه بۆ خۆیان به ته‌واوی روویان له حه‌قو راستی وه‌رگێپراوه، وه‌کوو له نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ﴾ الحجر/١٤-١٥.

له راستیدا که‌سیک به‌ه‌لگه‌کانی قورئان دلی نهرم نه‌بی و تیمان نه‌هیئ، ئهم هه‌موو به‌لگه‌ زانستی‌یانه نه‌بته هانده‌ری بۆ موسولمان بوون، موعجیزه‌ی ماددی تر کاری تی ناکه‌نو موسولمان نابێ. ﴿وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ چی ئیوه‌ی قیر کردووه که ئیمه له گومپایی خۆیاندا نایانه‌ییلینه‌وه هه‌تا سه‌ر گهردان ببن؟ واته: ده‌یانهییلینه‌وه. له توغیانو سنوور به‌زینی‌دا ده‌یان هیلینه‌وه، وازیان لی ده‌هیئین له گومپایی خۆیاندا به سه‌رگهردانی بیهینه‌وه! بیگومان دل که تیمان به نایه‌تی زۆرو زه‌به‌نده‌ی قورئان نه‌هیئ؛ پڕوا نه‌که‌ن به‌و هه‌موو نیشانه‌ جۆراو جۆرانده‌ی که له که‌مندا بلاو بوونه‌وه و قورئان سه‌رنجیان بۆ راده‌کێشی- ئه‌وه دلیکی قه‌لبو هه‌لگه‌پراوه‌یه، هه‌ر ئه‌و دله‌یه: که یه‌که‌مجار بانگه‌وازی بۆکراو به‌ پیر بانگه‌وازی‌یه‌که‌وه نه‌هاتو حه‌قی وه‌رنه‌گرت! هه‌ر ئه‌و دله‌یه: که بانگه‌وازی قورئانی ره‌ت کرده‌وه!

چی به‌ ئه‌و موسولمانانه ده‌زانینی که پێشنیاری ئه‌وه ده‌که‌ن داخوازی کافره‌کان جی‌یه‌جی بکری، که نه‌وانه دواي ده‌رکه‌وتنی موعجیزه‌کان له‌سه‌ر ره‌قی خۆیان واز ده‌هیئنو له گومپاییدا نامینه‌وه؟! چونکه خودا بۆ خۆی ده‌زانێ که نه‌وان تیمان ناهینن، نه‌گه‌ر وه‌لامی داواکارییه‌که‌شیان بدرێته‌وه و تیمان نه‌هیئن شی‌اوی سزای سه‌ختو ریشه‌کێش کردن ده‌بن.

به‌لێ خودا ده‌زانێ نه‌گه‌ر فریشته بیته لایان، نه‌گه‌ر مردوویان بۆ زیندوو بکه‌ینه‌وه و قسه‌یان له‌گه‌لدا بکا وه‌کوو پێشنیاریان کرد، نه‌وان تیمان ناهینن، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر هه‌موو شتیکی ئهم بوونه‌وه‌ره له‌سه‌ریان کۆ بکه‌ینه‌وه و بانگه‌وازییان بکا بۆ تیمان هیئان نه‌وان تیمان ناهینن، مه‌گه‌ر خودا مه‌یلی

لی بی، خوداش مه‌یلی نابی چونکه نه‌وان ناماده نین رو بکه‌نه خودا، کۆشش ناکهن بۆ نه‌وه‌ی یارمه‌تییان بدا، نه‌مه راستی‌یه‌که‌و زۆربه‌ی خه‌لک لی بی ناگان.

نه‌وانه‌ی له گومراییدا رۆچوونو نایه‌نه‌وه سه‌ر ریگای راست له به‌لگه‌و ده‌لیلیان که‌م نیه نیشانه‌و به‌لگه‌ی زۆرو زه‌به‌نده‌ی له به‌رده‌مدا هه‌ن، به‌لام دلیان نه‌خۆشه، سروشتیان شیواوه. هیدایه‌تو توفیق پاداشیکه نادری به که‌س مه‌گهر نه‌وانه‌ی روو ده‌که‌نه خوداو له پیناو نایینی خوادا کۆشش ده‌که‌ن!

به یارمه‌تی خودا نه‌مپۆ که رۆژی هه‌ینی ٢٤ محرم / ١٤١٨ ه به‌رامبه‌ر به ٣٠ / ٥ / ١٩٩٧ له ره‌شنووسی نه‌م جوژتی جهوته‌مه بوومه‌وه له سلیمانی له مالی خۆمان گهره‌کی مامۆستایان له رۆژگاریکدا سوپای تورکیا هاتبوو له ناو قولایی خاکی کوردستانه‌وه به بیانوی پاکسازی گروپه‌کانی په‌که‌که پیشپه‌وی ده‌کردو هیچ له‌مپه‌رپک نه‌بوو له پیشیه‌وه به‌ره‌نگاری نه‌و هیره‌ به‌کا.

پیرستی سەرەباسەکان

لاپەرە	بابەت
۳	پەيوەندی جولەكەو نەصرانییەكان بە موسولمانانو دوزمنایەتی جوولەكەو بروایەتانی كەشیش و رەبەنەكان
۱۰	ھەموو شتیکی پاكو خاویڤ ھەلالو رەوايە بوۆتان
۱۶	سویندی لەغوو سویندی دانەبەسراوو كەفەرەتەكانیان
۲۱	شەرابو قومارو نوصوبو ئەزلام ھەرمان
۳۷	نێچیرکردن لەكاتی نێحرام دا. ھەزای نێچیری كۆی
۴۵	پلەو پایە كایەو مانگەكانی ھەرمان و چۆنیەتی دیاری مالی خوداو نیشانەكراو
۴۸	ترساندن لە سزای خوداو ھەلنانی نادەمیزاد بو چاكەكردن
۵۲	شێك نیکای پێنەھاتی زۆری ئی مەكوۆنەوھو پرسیری تیدا مەكەن
۶۰	دوای ھەرمان بە چاكەو نەھی لە خراپە ھەموو شێك بەدەست خوایە
۶۴	شایەتیگرتن لەسەر وەسیەتکردنی كاتی مردن
۷۷	لەروژی قیامەت دا پرسیر لە پێغەمبەرەكان دەكری دەربارە ناكامی بانگەوازییەكەیان
۸۰	یادخستەوھو موغیزەكانی ھەزرتی عیسا
۸۹	ھەزرتی عیسا بەرانەتی خووی دایکی رادەگەییەتی دەربارە بیروبووچوونی مەسیحییەكان كە دەلێن: خووی دایکی خودان
۱۰۱	بەلگەكانی ھەبوونی خوداو تاكو تەنھایی زاتی پاكي بەلگە زیندوووونەوھو
۱۰۷	ھۆی كافربوونی نادەمیزادان بەنایاتی خوداو، ھەرەشە لیكردنیان بە سزاو تۆلە
۱۱۰	سەر رەقی كافرەكانو رەتكردنەوھو داواكارییەكانیان كە بریتی بو لە ناردنە خوارەوھو كۆتیب یان فریشتەناردن
۱۱۴	سەرەنجامی ئەوانە كالتەیان بەپەییامی پێغەمبەرەكان دەكردو بەدرویان خستەوھو
۱۱۸	ھەندێ بەلگە تر بو چەسپاندنی تاكو تەنھایی خوداو زیندوووونەوھو
۱۲۵	خودا دەتوانی زیان لە نادەمیزادان دوور بختاوەو، شایەتیدانی پەرورەدگار بەراستی پێغەمبەر ﷺ رەت كەردنەوھو بیروبووچوونی موشریكەكان دەربارە فرەخوایی
۱۳۰	خاوەن نامەكان پێغەمبەر دەناسن بەدەم خوداوە درۆ ھەلەبەستن، روژی قیامەت موشریكەكان خوێان لە شەریك دانان بو خودا تەبیریە دەكەن
۱۳۵	برێ ھەلوێستی سەرپێچكارانە موشریكەكان دەربارە قورئان

١٣٨	ھەلۆیستی کافران لەکاتی بێنیی نۆزەخدا، یان چۆنیەتی بەھیلاک چوونیان
١٤١	ھەلۆیستی موشریکەکان لە حزوری پەرورەدگارا لە رۆژی قیامت دا، یان چۆنیەتی حالیان لە قیامتداو ھەقیقەتی دنیا
١٤٦	غەمباری پێغەمبەر ﷺ بەھۆی روو وەرگیڕانی گەلەکەیی و ھۆی بەدرۆخستەھۆی پێغەمبەرائی پێشوو
١٥٢	رەت کردنەھۆی بانگەوازی پێغەمبەر لەلایەن موشریکەکانەھوو بەلپ گرتنیان بۆ ھاتنەخوارەھۆی ئایات و موعجیزە
١٥٥	زانباری خودا و دەسلەت و توانای تەواوو بۆ کەم و کوورپیە، ھەموو شتێک لە قورئاندا دیاریکراو
١٥٩	لەتەنگاندا پەنا ھەر بۆ خودا دەبێ
١٦٥	ھەندێ لەبەلگەیی دەسلەت و توانای پەرورەدگارو تاکو تەنھایی زاتی پاکو نەرکی پێغەمبەران
١٦٨	سەرچاوەی زانیاری پێغەمبەر نیگاو سرووشو نەرکی نھو پێراگەیانندن، ترسانندن
١٧٩	برێ دیاردەیی رحەمەتی خودا
١٨٢	برینەھۆی کێشەیی نیوان پێغەمبەر و موشریکەکان
١٨٨	زانینی پەرورەدگار تەواوو رەھایە، نەوہەری دەسلەتی ھەییە بۆ قارگرتن لە بەندەکانی
١٩٥	توانا و دەسلەتی خودا بۆ رزگارکردنی ئادەمیزاد لەتەنگانەو تاریکی
١٩٧	دەسلەت و توانای خودا بەسەر سزادانی یاخییواندا
٢٠٢	روو وەرگیڕانو دوورکەوتنەھو لە ھاوئشینیی نھوانەیی گائتە بە قورئان دەکەن
٢٠٩	بەھرە و سەرورەیی نیمان بەخودا و ریسوایی ھاوئەدانان بۆ خودا
٢١٣	کێشەو وتو وێژی ھەزرەتی ئیبراھیم لەگەڵ نازەردا و ھۆی وازھێنانی ئیبراھیم لە ھاوئەدانان بۆ خودا
٢٢٢	کێشەیی نیوان ھەزرەتی ئیبراھیم و گەلەکەیی
٢٢٧	ئیبراھیم باوکی پێغەمبەرانەو ھەموویان لەسەر رێبازی نھون
٢٣٩	سەلامەتیی پێغەمبەرایەتی و ئارزویی نامە ئاسمانییەکان
٢٤٩	درۆ ھەلبەستنی لەسەر خودا و سزای درۆ ھەلبەست
٢٥٤	دەسلەتی خودا لە بوونەوہردا
٢٦٨	ھاوئەدانان بۆ خودا، دانانی کچ و کوور خێزان بۆ خودا
٢٧٣	بەلگەو نیشانەکانی نیگا و دەسلەتی خودا بۆ قەلاچۆکردنی شیرک
٢٧٧	جەلەوگیری لە جێئودان بە بتو ھەندەمەکان

